

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ПОДБАЙТЕ, ЩОБ ЦЕ-
ГО ЛІТА В КОЖНОМУ
НАШОМУ СЕЛІ Й МІ-
СТІ БУВ УКРАЇНСЬ-
КИЙ ДИТЯЧИЙ СА-
ДОК!

Торжество українських християнських родин

Діловий комітет ювілею 950-ліття хрещення України дав почин до торжества, що вирізняється особливим чаром у ланцюгу ціло-річних ювілейних святкувань. Отож в останній день місяця червня — котрий, як відомо, є присвячений почитанню Найсв. Христового Серця — у всіх українських греко-католицьких парохіях відбуваються релігійні торжества української християнської родини. Христове Серце, яке особливу опікується християнськими родинами, при нагоді великого нашого ювілею зацарює у всіх українських християнських родинах. Всі українські батьки, матері й діти масово спішать в останній день червня до своїх парохіальних церков, щоб віддати честь Найсв. Серцю Спасителя, взяти участь у ювілейному молебні та вислухати спеціальної проповіді про українську християнську родину. Масовою участю в цих цілокраєвих релігійних торжествах багато причинилося до морального оздоровлення українських родин, а з ними й цілого народу.

Унійний Інститут

Дня 19. 6. ц. р. відбулися у Львові основуючі збори Українського Католицького Інституту Церковного Зединення ім. Митрополита Рутського у Львові при участі обох львівських Єпископів-Помічників, Преосв. Николая Чарнецького з Волині та кількадесятьох священників. О. Протоігумен Климентій Шептицький, іменований ВПРЕОСВ. Митрополитом президентом Інституту, відкрив ці перші збори та виголосив промову про ціль і завдання Унійного Інституту. Після вибору членів управи о. прот. П. Табінський виголосив реферат про потребу унійної організації та способи підходу до незєдинених. Після живої дискусії о. протоігумен Климентій замкнув збори. Збори ухвалили вислати чолобитну до Св. Отця, а нововибрана Управа Інституту зложила поклін ВПРЕОСВ. Митрополитові, великому Подвижникові св. Унії. Дай Боже, щоб Унійний Інститут причинився до релігійного обєднання українського народу.

НЕ ЧЕКАЙТЕ НА УПІМНЕННЯ!

Добровільно платіть точно за свій часопис — бо це головна прикмета свідомого християнина й громадянина. Хто не сповняє чесно своїх обов'язків, є гробокопателем української християнської преси!

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 5. ПО СОШЕСТВЮ.

І як переплив на той бік у сторону Гадаринську, зустріли Його два біснуваті, що вийшли з гробів, дуже люті, так, що ніхто не міг переходити тою дорогою. І це вони закричали, кажучи: Що Тобі до нас, Сину Божий? Чи Ти прийшов сюди перед часом нас мучити? А недалеко від них паслося велике стадо безрог. І біси просили Його, кажучи: Коли виганяєш нас, пішли нас у стадо безрог. І сказав їм: Ідіть. А вони вийшовши, увійшли в безроги. І кинулось стадо з кручі в море і потонуло в водах. А пастиухи повтікали і прибігли до міста, розповіли про все і про біснуватих. І це вийшло ціле місто назустріч Ісусові і побачивши Його, просили, щоб відійшов з їх сторін.

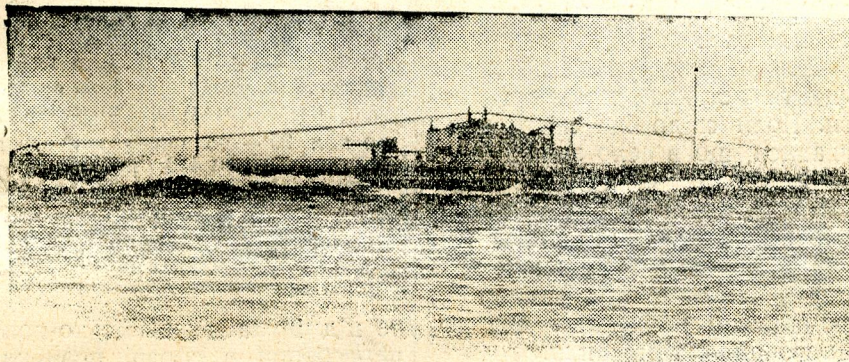
(Матей, гл. 8, ст. 28—34).

—О—

ДУХОВНА НАУКА

„Ціле місто” просить Ісуса, щоб відійшов з їх сторін. Ча тик поділяло на них це, що біси ввійшли у стадо їх безріг, що кинулися в море? Чи ця матеріальна

втрата мала такий вплив на тих людей, що вони не хочуть мати поміж себе Давця всього добра, Котрий очевидячки мав право до їх маєтків, але й Котрий має щедрю руку за земне дати небесне, що сторицею, як Сам каже, платить за покинені ними речі чи особи, які принизують наш лет до небесного безміря? Відповідь на ці питання насувається сама собою. Адже й сьогоднішні часи мають людей малого серця. Так тяжко їм здобутися на малу жертву для Ісуса і спасіння своєї душі, так їм важко дати лепту на бідного, свою інституцію церковну, чи національну, таку малу мірку мають для ближнього і Того, Котрий за шкляночку води щедро нагороджує, а міру повну, що аж переливається, має для зичливих людських сердець. Отож виховуймося на людей щирих і щедрих для Бога і братів наших, нехай око наше не буде завидюче, а рука заскоружла, а дивлячися на Сотворителя, що широкою рукою розкидає між нас Свої дари, наслідуймо слідуюмо Його по нашій спроможі і по Його вказівках, знаючи, що „веселого — любить Бог” і наділює всяким добром.

Цілий світ потрясений катастрофами трьох підводних лодок, американської „Сквалус”, англійської „Тетіс” і французької „Ефікс”, в яких погинуло коло 200 моряків. На світліні бачимо підводну лодку „Фенікс”.

Тимчасовий устрій Карпатської України

Мабуть у зв'язку з голосною дискусією в мадярському парламенті 21. 6. у справі Карпатської України, прем'єр мадярського уряду Телекі підписав 23. 6. декрет уряду про Тимчасове Управління Карпатської Україною. Декрет обов'язуватиме аж до ухвалення закону про автономію Карпатської України. В Ужгороді правитиме регентський комісар для „Угорської Русі” з широкими повноваженнями. Уряд іменує комісареві восьмичленну раду з дорадним голосом. На території „Угорської Русі” мають прилюдне право дві мови — „угро-

руська” і мадярська. Край буде поділений на 3 округи. В Ужгороді виходитиме урядовий „Вістник” в „угро-руській” мові.

Мадярські часописи повідомляють, що комісарем Карпатської України буде іменований б. міністр Каляй, його головним дорадником буде Андрій Бродій. Крім того дорадниками стануть Ю. Марина, Ол. Бескид (б. віцегубернатор за чеських часів) і М. Демко, знааний зі своїх безглузких промов у мадярському радіо. Цікаво, що ніхто не згадує тепер про ославленого Фенікса, „вождя чорнорубашників”.

Зріст релігійності в сов. Україні

В Чорнові на північ від Києва совітська влада викрила тайний монастир, що містився в глибокій лісі. Жило там 18 монахів, що їх утримувало дооколичне населення. Черців большевики арештували. В Києві відбувся зїзд союзу воюючих безбожників. Зі звітів делегатів виходить, що в рад. Україні постійно зростають релігійні настрої. На зїзді ствердили між ін-

шим, що в 1939 р. не появилася ніяка книжка присвячена боротьбі з релігією. Зїзд сильно виступив проти організації українських письменників за те, що зовсім не бореться з релігією. Як бачимо, український нарід не зважає на всі переслідування і кріпко держиться Правди й єдиного Бога. Це запорука його перемоги над безбожною Москвою.

НЕ ДАЙМО НА ПОТАЛУ!

Ніюдин свідомий Українець не має нині сумніву, що радикалізм є одною з найнебезпечніших ран на українському національному організмі. Так, це знають усі без винятку свідомі Українці. Бо тих наших нещасних темних збаламучених братів, що декуди вірять ще радикальним проводирам і крикунам, чейже не можна назвати свідомими членами свого народу.

Радикали мають погубний вплив у всіх ділянках особистого й громадського життя у нечисленних вправді, але все ще декуди існуючих темних селян. Але найстрашніший і найнебезпечніший той факт, що радикали своєю руйнівницькою діяльністю підготовляють ґрунт під збільшення українського громадянства.

У цій підготовчій праці, в тім очищуванні стежок для большевицької пропаганди помагають радикалам також усі ті інші наші люди, що не мають тривких, здорових релігійно-національних підстав світогляду, — отже соціалісти, ліберали, масони, сектанти, безбожники, люди релігійно байдужі і т. п.

Це нічо, що майже всі вичислені розкладові суспільні течії з усіх сил відпекуються від большевизму, а зокрема радикали найголосніше горляють про свою непримиримую ворожість супроти большевиків. Мимо того факт лишиється фактом, що робота всіх цих протихристиянських і протинаціональних течій є водою на млин большевиків, котрі сміються в кулак, придивляючися, як то їхні „запеклі вороги” пильно їм вислугуються, часто може й несвідомо підготовляючи дорог убольшевизмові.

Кажемо: „може й несвідомо”, бо ми далекі від того, щоб усіх збаламучених наших людей уважати за закатурених большевиків. Більшість з них щиро вірить у свою ніби протибольшевицьку роботу. Може навіть між радикалами знайдуться такі наївні. Але це не змінює факту, що в своїх виглядах робота радикалів, соціалістів, лібералів і т. п. доводить і мусить доводити до наблизування царства червоного сатани.

Нині наші народні маси вже занадто свідомі на те, щоб допустити до загального збільшення громадянства. Такої небезпеки тепер у нас нема. Але мимо того — радикали з усіма своїми підпомагачами таки багато нам шкодять своєю руйнівницькою роботою. Бо хочі не вдасться їм знищити свідомого загалу — то баламутять вони і нищать морально чимало темних, слабих одиниць. А часи такі, що народові шкода кожної одиниці. Не даймо на поталу радикалам ніюдного нашого брата!

З українського життя

УКРАЇНСЬКЕ СТУДЕНТСТВО ЗЛОЖИЛО ПОКЛІН МИТРОПОЛИТОВІ - ЮВІЛЯТОВІ

Дня 23. 6. ВПреоув. Митрополит Кир Андрей прийняв представників українського студентства, які прийшли зложити поклін Найдостойнішому Ювілятові з нагоди 40ліття його єпископства. В імені всього студентства промовив студ. П. Мірчук, в імені православних промовив студ. Булавський. Опісля Експ. Митрополит подякував сердечно представникам студентства та візав їх до праці для добра українського народу.

ВІД ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ Т-ВА „ПРОСВІТА“ У ЛЬВОВІ

Головний Виділ Т-ва „Просвіта“ у Львові повідомляє свої філії, читальні та членів, що Львівське Городське Староство не прийняло до відома вибору Головного Виділу, переведеного на загальний збір Т-ва 8. червня покликуючись на те, що при виборі не збережено деяких постанов статуту. Одночасно наказано перевести поновний вибір Виділу. З огляду на те, провід Т-ва обняв дотеперішній Головний Виділ з метою скликати у можливо найкоротшому часі надзвичайний загальний збір Т-ва. Речинець і порядок нарад того ж збору подається своєчасно згідно з вимогами статуту до відома філій, читальень та членів „Просвіти“. — Головний Виділ Т-ва „Просвіта“.

ЛУГОВИЙ ГОРОД ТЕЖ ЗАГРОЖЕНИЙ

В неділю 2. липня відбудеться у Львові, в Луговому Городі (ріг вул. ген. Івашкевича та Вулицької) попис Лугів Львівщини. Цей попис улажують з нагоди 125-ліття уродин Т. Шевченка, подібно як тому 25 літ, 28. червня 1914 відбувся здвиг Січей і Соколів у соті роковин уродин Т. Шевченка. Довідуємось, що теж Луговий Город хочуть вивласнити, як це сталося з площею Сокола Батька.

ЗА ЩО КАРАЮТЬ СВЯЩЕНИКІВ

Тернопільський суд засудив о. Ігору Петра Сандецького з Турівки, пов. Скалат, на 1 рік в'язниці з припиненням кари за те, що він у школі в Турівці звертав увагу молоді, щоб шанувала свою рідну мову і не боялася підчас перерви говорити по українськи. Апеляційний суд у Львові обнизив о. І. кару на 6 місяців з припиненням кари на 3 роки.

КУРС ГОСПОДИНСЬКИХ ІНСТРУКТОРОК

У Львові закінчився піврічний курс господинських інструкторок при товаристві „Сільський Господар“. Курс покінчило 29 учасниць,

які працюватимуть при Філіях „Сільського Господаря“ і Повітових Союзах Кооператив над піднесенням нашої сільсько-господарської культури.

ЗАБОРОНЯЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ДИТЯЧІ САДКИ

Добромільське староство заборонило заложити українські дитячі садки на передмісті Доброміля — Гучку, у селах Квасинин, Княжпіль, Мігова, Коросно та Лецько, бо там повстануть повітові садки. **УЧИТЕЛЬ ЗАБОРОНИВ ХОДИТИ НАШИМ ДІТЯМ НА ГР.-КАТ. РЕЛІГІЮ**

Управитель школи в Болохівцях, дрогобицького повіту, В. Ролінгер, заборонив трьом гр.-кат. дівчатам і одному хлопцеві ходити на науку гр.-кат. релігії. Не могли нічого всі заходи місцевого пароха о. І. Шевчика. Ролінгер сам учить дітей римо-кат. релігії; о. І. Шевчик звернувся в цій справі до шкільного інспектора в Самборі, щоб повчив Ролінгера, що він не має права забороняти гр.-кат. дітям ходити на науку гр.-кат. релігії.

ЯК СЕЛО БОРЕТЬСЯ З СЕКТАНТАМИ

Кілька літ тому у Чолганях коло Болехова дістали були баптисти, що зайшли в село для агітації, такого прочухана, що кілька літ ніхто з сектантів і носа в село не показував; 21. 5. ц. р. з'явилася в селі ватага 8 юсів (4 чоловіки й 4 дівчата), що кинулись по хатах розкидати летючки, продавати злі книги. Коли свідоміші люди зорієнтувалися, що в село зайшли вівки в овечій шкурі, пішла за сектантами погоня. Сектантів донали далеко за селом. Солтис Гнат Кирик та В. Футрак, змусили їх вернутися в село й притримали їх в громадській наклеярії для докладного вилегітимування.

За той час зійшлися під канцелярією численні люди, між ними й ті, що купили книжки від баптистів, та змусили сектантів віддати гроші. Добре сталося, що ще перед вечером визволила їх поліція, а то було би дійшло до „хлопського параграфу“. Поліція порадилася сектантам забиратися з села, сором, що ті сектанти-агітатори такі наші люди з Дуби коло Перегінська і з Калущини! Схаменіться!

Фабрики горілок видають мільйони на рекламу своїх виробів; „Відродженню“ треба хоч соток на боротьбу з п'янством!

Що діється в світі

ЗАКОРДОН ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ

Американський політик Бюель написав книжку про Польщу, яка на днях появилася на книжковому ринку в Англії й Америці. Найважливіше для нас те, що в книжці представив автор широко й об'єктивно українську проблему, а зокрема українську справу в Польщі. На думку цього політика корисне для України полагодження української справи в Польщі це тепер для Польщі найважливіша річ. Прихильна стаття про Україну появилася в одному поважному політичному журналі в Лондоні. — В Німеччині вийшла прихильна для нас книжка про Україну, яку написав один Грузин. В німецькій мові має появистись в коротці кілька нових поважних книжок про українську справу. — Як бачимо, в світі починають щораз більше займатись українськими справами.

ГЕБЕЛЬС ДУЖЕ РОЗГОВОРІВСЯ

Німецький міністр пропаганди Гебельс в останніх днях дуже розговорився, особливо від коли вернув з Гданська. Виголошує промову за промовою й заявляє, що Німеччина мусить дістати все те, що їй належить. Рівночасно атакує дуже завзято Англію. Цим він хо-

Важне для власників премійних вкладкових книжечок Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“ у Львові

В львівському, переведеному на засіданні Надзірної Ради Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“ у Львові в дні 31. травня 1939. впади премії заощадистів на такі премійні книжечки:

по зол. 25 — на число книжечки 30. 432. 30 468 і 30 403; по зол. 50 — на число книжечки 30. 426 і 30. 444.

**Дирекція
Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“
у Львові**

че підминувати англійсько-польські переговори в справі позики для Польщі. Всі ті промови Гебельса знов загострили конфлікт за Гданськ. В додатку їде туди начальний вожд німецької маринки адмірал Редер. Такими заходами Німеччина хоче вдержати докруги Гданська стан найвищого нервового напруження.

БЕЗНАДІЙНІ ТОРГИ

Стренг, висланик англійського уряду до Москви перебув там уже 12 днів. В Лондоні сподівались, що він справиться за чотири дні. Видно торги йдуть дуже тяжко. Большевики водять Англіїців за ніс: обіцяють, що заключать союз, а разом висуюють щораз нові домагання, щоб цей союз якнайбільше утруднити. Бо в дійсності не хочуть дати Англіїцям ніяких зобов'язань. Їх ціль — підбурювати Англіїців проти Німців і навідріт, щоб вибухла між ними війна. Бо щойно тоді Москва могла б скомунізувати цілу Європу. Це розуміють так у Лондоні як і в Берліні. І це, здається, є найважливіша причина, чому вони до війни не квапляться, хоч так голосно про війну кричать.

ІРЛЯНДЦІ ГРОЗЯТЬ АНГЛІ

В Америці, де живе дуже багато ірландських емігрантів, відбулось в одному місті велике віче Ірландців. На вічу промовляв провідник т. зв. ірландської республіканської армії. Це тайна організація, яка веде в Англії терористичну роботу. Її провідник С. Рассель грозив Англіїцям: „Замахи й терор, що їх виконують наші чле-

ни, триватимуть доти, доки хоч один Ірландець залишиться в англійській в'язниці“. Домагався теж, щоб Англія забрала свої війська з Ірландії. Ірландці хочуть прилучити до своєї держави Ульстер, себто ту частину Ірландії, яка належить тепер до Англії. Де Валера, голова ірланд. уряду розв'язав цю терорист. організацію.

ДЕ ДВОХ БЕТЬСЯ...

Де двох бетсья, там третій користає. На сварці двох бльоків в Європі — англо-французького й німецько-італійського — Турки грубо заробили. В договорі з Англією поладнали всі старі клопоти з нею, бо Англія не хотіла пустити Турків у німецькі обійми й пішла на далекі уступки. На днях підпишуть Турки договори з Францією. В висліді дістануть від неї Гатаї з головним містом Александри. За зворот цього краю, на якому так дуже залежить, старались вони кільканацять літ, осягнули це аж тепер завдяки тому, що спір між двома бльокими дуже загострився.

ЯПОНЦІ ПОСЯГАЮТЬ ПО ГОНГ-КОНГ

Японія на добре забралася до англійських справ на Далекім Сході. Англійську дільницю в Тієнтіні (пристань біля Шангаю) окружили колючими дротами й наелектризували їх, щоб ніяким чином ніхто не видістався — зовсім так, як у якімсь концентраційнім таборі. Замкненим Англіїцям і Французам грозить голод. Японці тим дуже не зворушуються. Вони вже зовсім стратили респект перед всемогучою до недавня Англією, яку всі вважали паном світа. Тепер уже не те.

Китайський уряд в Нанкіні, який співпрацює з Японією, заявив Англії, що готов відкупити Гонг-Конг. Це дуже важна для Англіїців морська твердина, подібно, як Сингапур. Японці підмовили нанкінський уряд, щоб домагався звороту Гонг-Конгу. Коли б це їм вдалось, то значіння Англії на Дал. Сході було б раз на завжди підтяте. В Шангаю застрайкували тисячі робітників, що працюють при будові воєнних укріплень. Це теж рука Японії.

НОВИЙ УСПІХ ЯПОНЦІВ

Японці здобули пристань Сватов. Це дуже важка втрата Чанкайшебо Сватов це була досі одинока пристань, якою розпоряджав китайський маршал. Туди він доставив воєнні доставки з закордону. Тепер японці відтяли йому довів морською дорогою. Перед відступом пом Китайці підпалили місто і велика його частина згоріла.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл“ Львів, вул. Жовківська ч. 188.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ПОРІЧЕ ЗАДВІРНЕ, п. КОМАРНО: ВП. МИХАЙЛЯК ТЕОДОР. Пришліть свої спомини, а по прочитанні їх відпишемо, чи зможемо їх помістити.

ДУБІВ МИКОЛА, РІВНЯ. Грошей не отримали.

Книга хліборобського знання

Ми вже згадували, що у Львові почала виходити переважна для кожного хлібороба книга „Сільсько-господарська енциклопедія”. Про її видання подбав „Сільський Господар” і „Український Видавничий Інститут” у Львові. Всі знаємо, що хліборобська справа вимагає знання і то великого. Хто сьогодні хоче господарити, як господарив його дід, далеко не знає. Наша земля мусить тепер прокормити в десятеро більше людей, ніж це було за наших дідів. Тому з землі мусимо видобути багато більше хліба, ніж давніше. Бо інакше будемо голодувати, а якщо не ми, то будуть голодувати наші діти. Хорони нас Боже перед таким нещастям! Тому берімся до хліборобської освіти, бо це в теперішніх обставинах одиникий спосіб піднести добробут українського селянина.

„Сільсько - господарська енциклопедія” може в тім незвичайно багато нам допомогти. Бо вона дає безліч знання з усіх ділянок сільсько-господарського знання, а теж багато зі споріднених з ним ділянок, які повинен знати кожний господар, що поважно думає про поліпшення сільської господарки. **Коротко: це незглибима керниця хліборобського знання.** Тому ця

книга повинна бути на столі в кожній сільській родині, вона необхідно мусить бути в кожній сільській бібліотеці, в читальні, в Кружку Р. Школи, в кооперативі, а не говоримо вже про Кружки „Сільського Господаря”. **Ця книга, це університет для хлібороба.** „Сільсько - господарська енциклопедія” справді небуденна в нас річ. Свідчить про це теж і те, що на неї звернули увагу й Поляки, а „Слово Народове” з завистю підкреслило, що Поляки досі не мають такої енциклопедії.

Енциклопедія буде складатись з трьох великих томів, які в цілому коштують від 50 до 75 злотих. Ціна залежить від оправи книжки і речинців платності (на рати дорожче). Близькі інформації уділяють і замовлення приймають: Сільський Господар (Львів, Руська 20/III.) і Український Видавничий Інститут (Львів, Личаківська 4/II). Замовте собі негайно цю книгу й учіться раціонально господарити. Завважуємо при тій нагоді (в першій зшитку енциклопедії є стаття про агрес), що по українськи агрес називається „космачі”. Чому маємо позбуватись такого гарного слова і вживати чужого?

—о—

Роботи на передновку

На передновку господарі мають багато вільного часу. Треба його використати для переведення в господарстві важних праць у першу чергу треба звернути увагу на господарські будинки, та довести все до порядку. В оборі, стайні, хліві, курнику треба наперед вимести старанно порохи й павутиння, зішкробати бруд зі стін і перегород, позатикати шпари й щілини у стінах та вибілити свіжо гашеним вапном ціле нутро. В господарських будинках у нас є пе-

реважно замалі вікна або взагалі їх немає. Тому треба в оборі, стайні, хліві чи курнику поробити відповідно великі вікна, щоб звірята мали досить світла. Часто бувають зависокі пороги. Щоб їх обнизити треба з обох сторін підсипати землю рівно з порогом на 1½ м. широко й добре убити.

В подвір'ю загромадити й вимести всяке сміття, і зложити всякі відпадки на компостову купу. На подвір'я навести пісок і шутер, а як є каміння, то забрукувати.

НАШЕ ОПОВІДАННЯ

Нерозумна заборона

— Знаєш, Текле! Нині закладають у нашому селі садок для дітей, — відізався Яків до своєї жінки. — Мене також туди кликали.

— А то пощо? Хто таке видумав? — кинулася Текля, жінка Якова. — Певно схочуть, щоб знову платити! Або діти не обійдуться без того? Як ми підемо на жнива, то Петрусь буде пильнувати господарства і малого Степанка.

— Та то не йде про те, — каже Яків, — щоби пильнував господарства, але тепер посуха, бувають вогні. А дітиська охочі до сірників і може бути нещастя. А так підуть в той дитячий садок, то буде безпечніше і чогось таки навчуться.

— Досить того! — злостилася Текля. — Досить тих видатків! Бо на що нині конечно потрібно, то мусить бути, але видавати за дармо гроші на якісь там „садки”. без яких можна обійтись!

— А скільки то йде видатків на міську тандиту, а про виховання дітей не дбаєш.

— Що ти мені будеш випоминати, розгорячувалася Текля. — Дітей до „садка” не дам і кінець! Дай мені спокій з тим твоїм „садком”.

— Не маєш чого сердитися і кричати, але будеш жалувати, та буде запізно. — закінчив Яків.

Того ж дня заснували садок. Приїхала провідниця й почалася праця. Минали дні зад ними, починалися жнива. Діти в садку немов пташки щебетали, весело бавилися, ставали чемніші, привітливіші, не пустували. Провідниця була добра, і давала дітям релігійне виховання. Майже з цілого села діти були в садку, тільки діти Якова пустували по вулиці в порохах.

*

Надійшли жнива. Яків з Теклею збиралися досвіта в поле.

— Петрусь, сказала Текля на відході, — пильнуй Степанка, щоб йому що злого не сталося й не відходить нікуди від хати.

— Добре! Добре! — сказав Петрусь — і вибігли оба зі Степанком з хати.

*

Шах! Шах! Шах! Шах! — чути було довкола шаркотіння серпів. Піт каплями спливав женцям по лиці. Женці на хвилину випростовували крижі й знову хилилися з серпами. Лиш чути було шарко-

Що діється в Карпатській Україні

Дня 21. 6. ц. р. мадярський парламент ухвалив закон про «прилучення Карпатського Краю до Мадярщини». Підчас дискусії посол Терс сказав, що Мадярщина дасть «русинському» народові змогу розвитку і мусить увільнити його від лихварства «галицької галайстри» (галицьких жидів). Посол Матольці вніс інтерпеляцію у справі господарського, соціального та політичного положення в Карпатській Україні. Він заявив, що його інтерпеляція дуже неприємна, однак його обов'язком є вивести публичну опінію з летаргу та домагатися якнайрішучіше від уряду, щоб поклав край цьому лихові. — Цей виступ опозиційного націонал-соціалістичного посла викликав велику бурю в парламенті. Посли з урядової партії почали кричати. Коли дещо успокоїлося, посол Матольці говорив далі про різні зажалення, що приходять з Карпатської України. Він особисто на місці переконався про правдивість зажалень. Населення сподівалося, що уряд виступить проти деревних картелів, щоби можна було дістати паливо по дешевій ціні. Та замість того видано розпорядок, наслідком якого ціни дерева в Карпатській Україні підскочили пересічно від 45 до 100 відсотків. Рільні робітники дістають дуже низьку заплату. — Тому, що вже минув речинець його промови, Матольці домагався продовжати цей речин-

нець на чверть години. Однак урядова партія спротивилася тому. Тоді націонал-соціалістичні послы покинули сальо засідань парламенту серед криків і свистів; мало що не дійшло до бійки. — Прем'єр Телекі відповідав на цю дуже неприємну для мадярського уряду інтерпеляцію, однак він нічого не в'яснив, тільки жалів, що Матольці не спитав його перед тим про положення в Карпатській Україні. — Тимчасом вернулися на сальо нац.-соціалістичні послы й посол Матольці заявив, що піддержує всі свої твердження. Уряд мусить видати розпорядки у справі дрібних господарств у Верховині. Треба вже раз дати автономію, бо теперішній стан доводить до великого негодування серед тамошнього населення. Накинений урядом комісар для Карпатської України не знає загалом місцевих відносин і не має ніякого зв'язку з українським народом.

Ця інтерпеляція у справі Карпатської України викликала величезне враження. Матольці не є ніяким приятелем Українців, тільки він переконався на власні очі, що положення закарпатських Українців дуже важке, та що в інтересі Мадярщини заспокоїти слушні домагання автономії для Карпатської України, але такої, якої хоче нарід, а не Бродій, Фендик та інші москвофільські запроданці.

—о—

Господарське приладдя докладно перевірити і всякі браки зараз награвити. Старанно направити плоти, брами та фіртки. Всякі зілля й хабаззя коло будинків, в городі і на ровах повитинати і зложити те все до компостової купи. Завчасу треба приготувати все, потрібне до жнив. На полях і луках та при дорогах відновити рови,

понаправляти містки. Землею з ровів позасипати ями на дорозі. Направити й вичистити криниці. Вичистити й помазати глиною комини, бо підчас посушного літа часто бувають пожеари через хибі комина. В гарячі дні пильнувати, щоб усі домашні звірята мали все воду.

—о—

тіння: шах, шах, шах, шах!

А тимчасом діти бавились на подвір'ю, сипали в себе порохом з дороги в очі, потім зайшли до хати.

— Петрусь! дивись що я маю! — сказав втішений Степанко, показуючи братчикові сірники.

— Ходім на двір! Ходім — сказав Петрусь і потягнув братчика за руку.

Зайшли до шопи, щоб хто не бачив, і поховались в соломі.

— Будем курити, Степанку! Правда, що будем? — Петрусь пощипав на дрібно стебельце і взяв одно в зуби. — Креши Степанку!

Степанко викресав один сірник, погас. Креше другий — не хоче горіти. Нараз бухнула червона полум'я, зайнялась солома на землі. Хлопці в крик й почали втікати, Петрусь потрутив Степанка на плуг, що стояв коло стіни. Кров бухнула Степанкові з ноги, і він упав на землю зомлілий.

*

Яків з Теклею дожинали нивки. Чути було лиш, як серпи шаркотіли, а за ними лишалась тільки суха стерня. Піт каплями заливав чоло й стікав пасмугами по лиці, а вони жали, бо конче хотіли все вижати.

Бам! Бам! Бам! — пролунав голос дзвона з села.

— Горить! Горить! — хтось

крикнув на полі. Люди лишали все й бігали до села.

Над селом бухнув чорний стовп диму, що ріс вгору. Яків задеревів на місці, та немов божевільний кинувся бігти.

Люди з ведрами носили воду, сбливаючи шопу. На щастя, не було вітру. Згоріла тільки шопа, бо близько не було будинків.

★

В саді на простеленій вереті лежав Степанко й плакав, хоч його зачитькувала сусідка.

— Добре, що на тім сталося — каже до Якова сусід Андрій, — бо коли б не Іван, то дитина була б спеклася. А то надбій і витягнув Степанка вже з вогню.

Люди погасили вогонь й помалу розходилися. Де стояла шопа, лишилася лиш купа глини й обгорених бальків. Сонце спустилося на спочинок, немов ховаючись, щоб не бачити людського горя.

Яків ходив немов приголомшений і не обзивався. Текля ходила коло Степанка, перевивала йому рану, та зачитькувала, щоб не плакав.

— Чи ж не краще було дати дітей до садка, щоб там бавились гарно й чесно, ніж мало впасти на нас таке нещастя — думала Текля. — Але, що-ж, я сама провинила.

Г. Г.

—о—

Цікаві дрібниці

ЧИ ПОМАЛЬОВАНІ БУЗЬКИ ВЕРНУТЬСЯ ДО СВОГО ГНІЗДА?

На Поліссі коло Пінська половили бузків, повезли їх 400 км. на північ до Брослава, помальовали якими красками їхні дзьоби і крила (кожного іншою краскою), дали їм кольорові обручки, щоб можна їх було відрізнити під час лету. Бузків поділили на дві групи, по 6, одним причіпили до голови сильні магнеси, другій групі причіпили немагнесові штабки такої самої ваги. Це на те, щоб справдити, чи і який вплив має земський магнетизм на орієнтацію бузків у леті. Магнес, причіплений до голови бузка, зносить вплив земського магнетизму. Дня 22. ц. м. рано над озером Дривяти випустили 10 бузків, які полетіли на полудне, в напрямі родинного села, куди поїхали контролери. Другу групу, 6 бузків, та-

виявилось, що кишеньвий злодій, Болеслав Уршуляк намагався зробити „операцію” з гаманцем з грішми. Коли він всадив руку до кишені свого сусіда, раптом зверещав нелюдським голосом. В кишені не було гаманця, тільки дві білі мишки. Вони не тільки нагнали страху й завдали болю кишеньовому злодієві, але теж і допомогли його зловити.

СТЕРЕЖІМСЯ ПЕРЕД КОМАХАМИ!

Літом мусимо стерегтися перед мухами, комарами, пчолами, осами, бомками, павуками та іншими комахами, бо їх вкушення може викликати прикрі наслідки. Особливо малих дітей треба стерегти перед вкушенням комах, бо їхнє тіло більше вражливе та менше відпорне на всякі зараження. Мухи сідають на різні відпадки, що розкладаються, і можуть укушенням

КОСИ, СЕРПИ

„Центросоюзу“

знані вже всім зі своєї доброї якості

кож помальованих і з обручками, вислали літаком до Лондону, звідки випустять їх на свободу. Вони будуть старатися вернутися до своїх родинних сторін. — Такі досліди переводили вже минулого року. Випустили 12 бузків в Берлін, Португалії та Фінляндії. З Берліна вернулося тільки 3 бузки: з Португалії ні один бузок не вернувся, бо мусів би перелетіти високі гори Пірінеї. Також з Фінляндії ні один бузок не вернувся. З Англії зовсім нема бузків, тому цікаво, як вони будуть поводитися в незнайомому краю.

БІЛІ МИШІ ЗЛОВИЛИ ЗЛОДІЯ

У Варшаві сталася така превесела подія: В трамваї ч. 2 на вул. Черняківській один подорожний нагло пронизливо крикнув. Трамвай спинили і зачалось слідство.

Веселий кутик

ВАЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ

Майстер вертає до дому трохи запізно, властиво точніше — занадто вчасно, бо сонце щойно встало. Його сусід і приятель збирається вже до праці.

— Бійся Бога, що ж тобі скаже твоя жінка? — каже сусід.

— Ш-ш-що ска-а-а-же жд-и-н-ка то-то я-я з-з-на-а-ю, — жалісно стогне майстер, — а-а-ле ш-ш-що я-я... їй ска-а-жу?

Ціла Галичина й Волинь присилає

українській механічній гарбарні

„АСТРА”

в СТРИЮ вул. Цвинтарна бічна ч. 7

шкури до виправи на бокс шевро
Повна безпека перел. заміною.
Чершорядне викінчення. Пошукуємо
заступників до збирання шкури по
виправі

ПРОМ-БАНК

Львів, ІРОДЗІШЬКИХ 1/1
ТЕЛЕФОН 292-15 і 200-15.

просить всіх своїх П. Т. членів підняти признану дивіденду (в висоті 6% від вплачених уділів).

ПАРИЗЬКА КУХНЯ

Один англійський мандрівник вступив у Парижі до одної харчівні. Переглядаючи список страв побачив дописку — „кухня має все”. Англієць хотів собі записати з харчівні і сказав:

— Прошу добре випечений шницель зі слона.

Служащий записав замовлення і пішов до кухні. По хвилині вернувся і спокійно сказав:

— Шницель замовлений. Алет реба трохи почекаати, аж зберемо більше замовлень, бо для одного шницеля не оплатиться різати слона.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8 Ст. ЗАЛЕСКА
пл. Більчевського 11. З. ЗАЛЕСКА

порукають: вовни шовки та всякі текстильні новости на кожний сезон по найнижчих цінах.

КАЛЕНДАР — ЛИПЕНЬ 1939.

- 2 Н 5 ПО СОШ. † Юди Т. ап.
- 3 П Методія свмч.
- 4 В Юліяна Тарс. мч.
- 5 С Евсевія свмч.
- 6 Ч Агрип'яни мч.
- 7 П РІЗДВО СВ. ІВАНА ХРЕСТ.
- 8 С Февронії прпмч.

СОНЦЕ сходить 2. ц. м. в год. 4,03, заходить в год. 20,04.

БІЛЬШЕ ЦІНЕННЯ СВ. ТАЙНИ МИРОПОМАЗАННЯ

Св. Тайна Миропомазання ставить нас у ряди явних визнаців і борців за світлий прапор Христа. Уже в перших часах християнства — а в нас і досі — її уділяли зараз по св. Тайні хрещення. Добрий християн відновляє часто обітницю, зложені тоді Христу — Цареві. В нас буває не раз таке, що батьки хрестили дітей з якоїсь причини в латинського душпастиря. Таку дитину слід негайно принести до нашого священника, щоб її миропомазав бо не годиться лишати дитину без цієї важної, благодатної св. Тайни.

З НАШИХ ПАРОХІЙ

ГОРОДИЛІВ, ПОВ. ЗОЛОЧІВ, відсвяткував гідно ювілей хрещення України у днях 23—27. IX. м. р. Ювілейні реколекції перевів о. М. Федорович ЧСВВ з Жовкви. Вечером 26. IX. відбулася одногодина адоція перед Найсв. Тайними враз із посвятою парохіян Пресв. Серцю Христовому, та з гарячими молитвами за навернення збаламученого безбожницькою агітацією. Дня 27. IX. Службу Божу відправив о. дек. В. Лиско, діякували о. Й. Чайківський і о. Ю. Малий. Після закінчення ювілейного хреста останню науку виголосив о. реколектант, взиваючи поширювати католицьку пресу. В процесі з хрестом узяло участь 5.000 вірних. Постійних передплатників часопису „Христос Наша Сила” є в нас 32.

ЖУЛИЧІ, золочівського повіту відсвяткували гідно ювілей Хрещення України в днях 16—22. V. ц. р. Реколекціями проводив о. Й. Пеленський ЧСВВ з Золочева. Крім двох реколекційних наук виголосив о. Реколектант станові науки для хлопців, дівчат, мужів і жінок, а 21. V. уладив гарнун процесію довкруги церкви дітей і маленьких діточок, що їх принесли до церкви.

АРТИСТ - МАЛЯР ВОЛОДИМИР ЖЕЛИШКЕВИЧ — Львів, вул. св. Петра ч. 9; Філія — ЗАЛІЩИКИ, Польна 2. виконує дешево й солідно всякі малярські роботи (церкви, кімнати і т. п.).

Бляхарська робітня

будівельно-галантерейна, криття веж, церковних купол і напруга, цинкування молочної сировини і кухонного начиння і т. п.

Андрій Бартків

Львів, Глибока 12. тел. 259-03

сли на руках матері та поблагословив їх Найсв. Тайнами та свяченою водою. На пам'ятку з нагоди ювілею Жуличі поставили стилеву дзвіницю, котру поблагословив о. дек. Вол. Лиско зі Сасова. По Службі Божій, яку відправив о. дек. В. Лиско з діяконами: о. Р. Маковей і о. А. Зарицький, поблагословлено і заплановано ювілейний хрест. Св. Причастя уділено 609 вірним. На закінчення зібрання багато вірних з околиці. Одна парохіянка справила дві гарні вишивані ювілейні хоругви в честь кн. Володимира і Ольги. — Передплатників часопису „Христос Наша Сила” є 43.

З усіх усюдів

Апостольська Столиця назначила о. К. Рітера Апостольським Нунцієм для Словаччини. — В англійських католицьких школах збільшується число учнів, в англійських малі. — 50 тисяч драхм карм платять у Греції той, хто через насилля або матеріальну нужду змушує другого до зміни своєї віри. — Невисліджені палії підпалили хату діяча загрозової шляхти М. Мартича-Яворського. — Іспити екстерністів у фахових школах коштують 60 зл. — Місячник „Живе Слово” видають радикали для баламучення народу. — Югославія доставлятиме Німеччині залізну руду; досі постачала її Франція. — „Святі книги” Сіаму є писані на пальмових листках. — У Празі виробляють ковбаски з риб. — До озера Мільстад у Каринтії впало авто з трьома пасажирами; всі потонули. — Жиди вже не вільно ходити до віденського парку „Пратер”. — 100 тисяч Італійців вернуться з чужини до Італії; вони оселяться в Альбанії, Лівії та інших італійських колоніях. — В Луцьку відбулася спільна нарада польського духовенства з представниками адміністрації і війська. — У Вильні є одинока на світі друкарня жидівських талмудів. — У німеччині будуть на давати через радіо арабські аудіції. — 37 осіб поранив грим під час відправи у галузишському костелі на Віленщині. — У Львові 23. 6. відбувся Загальний Збір священних Товариств св. Андрея і св. Петра. — В Моравській Остраві згоріла жидівська синагога. —

ЕЛЕГАНТ

О. ЛЕВИЦЬКА і СКА

Львів, Кордецького 51

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. II. п. — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykoła Hnatyszak, ks. Osyp Hoduńko, Mychajło Demkowycz-Dobrianskyj, Iwan Durbak. Lwów, Iapońska 7. — Wydaje „Meta” Wvd. Koop z odp. udział. Lwów, ul. Iapońska 7. Drukarnia Inst. Stauropigijalnego w ar. I. Tyktora. Lwówul. — Bl charska 9.

Видає „Meta” Видавничі Кооп з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатишак, о. О. Годушко, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак. Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора. Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Християнська Сім'я

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ПОДБАЙТЕ, ЩОБ ЦЕ
ГО ЛІТА В КОЖНОМУ
НАШОМУ СЕЛІ Й МІ-
СТІ БУВ УКРАЇНСЬ-
КИЙ ДИТЯЧИЙ СА-
ДОК!

Торжество українських християнських родин

Діловий комітет ювілею 950-ліття хрещення України дав почин до торжества, що вирізняється особливим чаром у ланцюгу ціло-річних ювілейних святкувань. Отож в останній день місяця червня — котрий, як відомо, є присвячений почитанню Найсв. Христового Серця — у всіх українських греко-католицьких парохіях відбуваються релігійні торжества української християнської родини. Христове Серце, яке особливо опікується християнськими родинами, при нагоді великого нашого ювілею закликає у всіх українських християнських родинах. Всі українські батьки, матері й діти масово спішать в останній день червня до своїх парохіальних церков, щоб віддати честь Найсв. Серцю Спасителя, взяти участь у ювілейному, молебні та вислухати спеціальному проповіді про українську християнську родину. Масовою участю в цих цілокраєвих релігійних торжествах багато причинимося до морального оздоровлення українських родин, а з ними й цілого народу.

Унійний Інститут

Дня 19. 6. ц. р. відбулися у Львові основуючі збори Українського Католицького Інституту, Церковного Зединення ім. Митрополита Рутського у Львові при участі обох львівських Єпископів-Помічників, Преосв. Ніколая Чарнецького з Волині та кількадесятьох священників. О. Протоігумен Климентій Шептицький, іменований ВПреоув. Митрополитом президентом Інституту, відкрив ці перші збори та виголосив промову про ціль і завдання Унійного Інституту. Після вибору членів управи о. прот. П. Табінський виголосив реферат про потребу, унійної організації та способи підходу до незєдинених. Після живої дискусії о. протоігумен Климентій замкнув збори. Збори ухвалили вислати чолобитню до Св. Отця, а нововибрана Управа Інституту зложила поклін ВПреоув. Митрополитові, великому Подвижникові св. Уній. Дай Боже, щоб Унійний Інститут причинився до релігійного об'єднання українського народу.

НЕ ЧЕКАЙТЕ НА УПІМНЕННЯ!
Добровільно платіть точно за свій часопис — бо це важна примета свідомого християнина й громадянина. Хто не сповняє чесно своїх обов'язків, є гробокопателем української християнської преси!

ЕВАНГЕЛІЯ

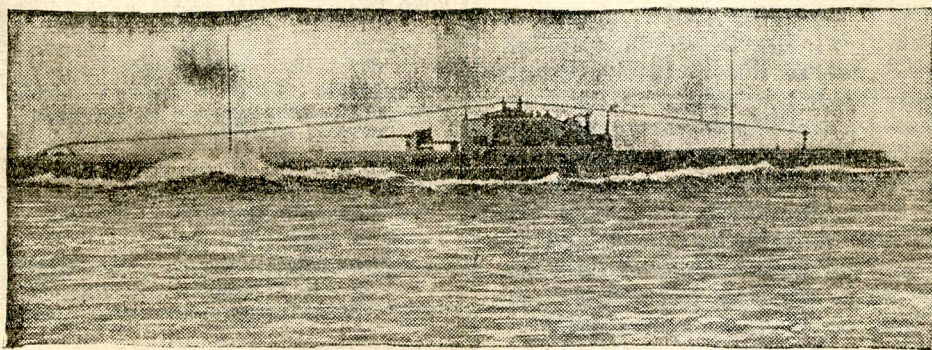
НЕДІЛЯ 8. ПО СОПІСЬТВО.
І як перешли на той бік у сторону Галицьку, зустріли Його два біскупати, що вийшли з гробів, дуже люті, так, що ніхто не міг переходити тою дорогою. І як вони закричали, кажучи: Що Тобі до нас, Сину Божий? Чи Ти прийшов сюди перед часом нас мучити? А недалеко від них наслось велике стадо безрог. І біси просили Його, кажучи: Коли виганяєш нас, пішли нас у стадо безрог. І сказав їм: Ідіть. А вони вийшовши, увійшли в безрог. І кинулось стадо в кручі в море і потонуло в водах. А пастири повтікали і прибігли до міста, розповідаючи про все і про біскупатів. І не вийшло ціле місто назустріч Ісусові і побачивши Його, просили, щоб відійшов з їх сторін.

(Матей, гл. 8, ст. 28—34).

ДУХОВНА НАУКА

„Ціле місто” просить Ісуса, щоб відійшов з їх сторін. Чи так поділяло на них це, що біси ввійшли у стадо їх безріг, що кинулися в море? Чи ця матеріальна

втрата мала такий вплив на тих людей, що вони не хочуть мати поміж себе Давця всього добра, Котрий очевидячки мав право до їх маєтків, але й Котрий мав щедрі руки за земне дати небесне, що сторицею, як Сам каже, платить за покинені нами речі чи особи, які принижують наш лет до небесного безміря? Відповідь на ці питання насувається сама собою. Адже й сьогоднішні часи мають людей малого серця. Так тяжко їм здобутися на малу жертву для Ісуса і спасіння своєї душі, так їм важко дати ленту на бідного, свою інституцію церковну, чи національну, таку малу мірку мають для ближнього і Того, Котрий за шклянкою води щедро нагороджує, а міру повну, що аж переливається, має для зичливих людських сердець. Отож виховуймося на людей щирих і щедрих для Бога і братів наших, нехай око наше не буде завидуюче, а рука заскорузла, а дилчачи на Сотворителя, що широкою рукою розкидає між нас Свої дари, наслідуймо Його по нашій спроможності і по Його вказівках, знаючи, що „веселого давця” — любить Бог і наділює всяким добром.

Цілий світ потрясений катастрофами трьох підводних лодок, американської „Сквалос”, англійської „Тетіс” і французької „Фенікс”, в яких погинуло коло 200 моряків. На світліні бачимо підводну лодку „Фенікс”.

Тимчасовий устрій Карпатської України

Мабуть у зв'язку з голосною дискусією в мадярському парламенті 21. 6. у справі Карпатської України, прем'єр мадярського уряду Телекі підписав 23. 6. декрет уряду про Тимчасове Управління Карпатською Україною. Декрет обов'язуватиме аж до ухвалення закону про автономію Карпатської України. В Ужгороді правитиме регентський комісар для „Угорської Русі” з широкими повноваженнями. Уряд іменує комісареві восьмичленну раду з дорадним голосом. На території „Угорської Русі” мають прилюдне право дві мови — „угро-

руська” і мадярська. Край буде поділений на 3 округи. В Ужгороді виходитиме урядовий „Вістник” в „угро-руській” мові.

Мадярські часописи повідомляють, що комісарем Карпатської України буде іменований б. міністр Каляй, його головним дорадником буде Андрій Бродій. Крім того дорадниками стануть Ю. Марина, Ол. Бескид (б. губернатор за чеських часів) і М. Демко, знаний зі своїх безглузких промов у мадярському радіо. Цікаво, що ніхто не згадує тепер про ославленого Фенікса, „вояка чорнорубашників”.

Зріст релігійності в сов. Україні

В Чорнові на північ від Києва совітська влада викрила тайний монастир, що містився в глибокій лісі. Жило там 18 монахів, що їх утримувало доколичне населення. Черців большевики арештували. В Києві відбувся зїзд союзу воюючих безбожників. Зі звітів делегатів виходить, що в рад. Україні постійно зростають релігійні настрої. На візні ствердили між ін-

шим, що в 1939 р. не появилася ніяка книжка присвячена боротьбі з релігією. Зїзд сильно виступив проти організації українських письменників за те, що зовсім не бореться з релігією. Як бачимо, український нарід не зважає на всі переслідування і кріпко держиться Правди й Єдиного Бога. Це запорука його перемоги над безбожною Москвою.

НЕ ДАЙМО НА ПОТАЛУ!

Ніодін свідомий Українець не має нині сумніву, що радикалізм є одною з найнебезпечніших ран на українському національному організмі. Так, це знають усі без винятку свідомі Українці. Бо тих наших нещасних темних збаламучених братів, що декуди вірять ще радикальним проводирам і крикунам, чейже не можна назвати свідомими членами свого народу.

Радикали мають погубний вплив у всіх ділянках особистого й громадського життя у нечисленних вправді, але все ще декуди існуючих темних селян. Але найстрашніший і найнебезпечніший той факт, що радикали своєю руйнівницькою діяльністю підготовляють ґрунт під збільшення українського громадянства.

У цій підготовчій праці, в тім очищуванні стежок для большевицької пропаганди помагають радикали також усі ті інші наші люди, що не мають тривких, здорових релігійно-національних підстав світогляду, — отже соціалісти, ліберали, масони, сектанти, безбожники, люди релігійно байдужі.

Це нічо, що майже всі вичислені розкладові суспільні течії з усіх сил відпекуються від большевизму, а зокрема радикали найголосніше горляють про свою непримиримую ворожість супроти большевиків. Мимо того факт лишить фактом, що робота всіх цих протихристиянських і протинаціональних течій є водою на млин большевиків, котрі сміються в кулак, придивляючися, як то їхні „запеклі вороги” пильно їм вислугуються, часто може й несвідомо підготовляючи дорогу большевизмові.

Кажемо: „може й несвідомо”, бо ми далекі від того, щоб усіх збаламучених наших людей уважати за закаптурених большевиків. Більшість з них щиро вірить у свою ніби протибольшевицьку роботу. Може навіть між радикалами знайдуться такі наївні. Але це не змінює факту, що в своїх вислідах робота радикалів, соціалістів, лібералів і т. п. доводить і мусить доводити до наблизування царства червоного сатани.

Нині наші народні маси вже занадто свідомі на те, щоб допустити до загального збільшення громадянства. Такої небезпеки тепер у нас нема. Але мимо того — радикали з усіма своїми підпомагачами таки багато нам шкодять своєю руйнівницькою роботою. Бо хоч і не вдасться їм знищити свідомого загалу, — то баламутять вони і нищать морально чимало темних, слабих одиниць. А часи такі, що народові шкода кожної одиниці. Не даймо на поталу радикалам ніодного нашого брата!

З українського життя

УКРАЇНСЬКЕ СТУДЕНТСТВО ЗЛОЖИЛО ПОКЛІН МИТРОПОЛИТОВІ - ЮВІЛЯТОВІ
Дня 23. 6. ВПреоєв. Митрополит Кир Андрей прийняв представників українського студентства, які прийшли зложити поклін Найдостойнішому Ювілятові з нагоди 40ліття Його єпископства. В імені всього студентства промовив студ. П. Мірчук, в імені православних промовив студ. Булавський. Опісля Експ. Митрополит подякував сердечно представникам студентства та вів їх до праці для добра українського народу.

ВІД ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ Т-ВА „ПРОСВІТА” У ЛЬВОВІ

Головний Виділ Т-ва „Просвіта” у Львові повідомляє свої філії, читальні та членів, що Львівське Городське Староство не прийняло до відома вибору Головного Виділу, переведеного на загальний збір Т-ва 8. червня покликуючись на те, що при виборі не збережено деяких постанов статуту. Одночасно наказано перевести поновний вибір Виділу. З огляду на те, провід Т-ва обняв дотеперішній Головний Виділ з метою скликати у можливо найкоротшому часі надзвичайний загальний збір Т-ва. Речинець і порядок нарад того ж збору подається своєчасно згідно з вимогами статуту до відома філій, читальень та членів „Просвіти”.

ЛУГОВИЙ ГОРОД ТЕЖ ЗАГРОЖЕНИЙ

В неділю 2. липня відбудеться у Львові, в Луговому Городі (ріг вул. ген. Івашкевича та Вулицької) попис Лугів Львівщини. Цей попис улаштовують з нагоди 125-ліття уродин Т. Шевченка, подібно як тому 25 літ, 28. червня 1914 відбувся здвиг Січей і Соколів у соті роковин уродин Т. Шевченка. Довідуємось, що теж Луговий Город хочуть вивласнити, як це сталося з площею Сокола Батька.

Апеляційний суд у Львові обнизив о. С. кару на 6 місяців з припиненням кари на 3 роки.

КУРС ГОСПОДИНСЬКИХ ІНСТРУКТОРОК

У Львові закінчився піврічний курс господинських інструкторок при товаристві „Сільський Господар”. Курс покінчило 29 учасниць,

які працюватимуть при Філіях „Сільського Господаря” і Повітових Союзах Кооператив над піднесенням нашої сільсько-господарської культури.

Добромільське староство заборонило заложити українські дитячі садки на передмісті Доброміля — Гучку, у селах Квасинія, Княжпіль, Мігова, Коросно та Лешю, бо там повстануть повітові садки. УЧИТЕЛЬ ЗАБОРОНИВ ХОДИТИ НАШИМ ДІТЯМ НА ГР.-КАТ. РЕЛІГІЮ

Управитель школи в Болохівцях, дрогобицького повіту, В. Ролінгер, заборонив трьом гр.-кат. дівчатам і одному хлопцеві ходити на науку гр.-кат. релігії. Не могли нічого всі заходи місцевого пароха о. І. Шевчика. Ролінгер сам учить дітей римо-кат. релігії; о. І. Шевчик звернувся в цій справі до шкільного інспектора в Самборі, щоб повчив Ролінгера, що він не має права забороняти гр.-кат. дітям ходити на науку гр.-кат. релігії.

ЯК СЕЛО БОРЕТЬСЯ З СЕКТАНТАМИ

Кілька літ тому, у Чолганах коло Болехова дістали були баптисти, що зайшли в село для агітації, такого прочухана, що кілька літ ніхто з сектантів і носа в село не показував; 21. 5. ц. р. заявила в селі ватага 8 осіб (4 чоловіки й 4 дівчата), що кинулись по хатах розкидати летючки, продавати злі книги. Коли свідоміші люди зорієнтувались, що в село зайшли вовки в овечій шкурі, пішла за сектантами погоня. Сектантів допали далеко за селом. Солтис Гнат Киррик та В. Футрак, змусили їх вернутися в село й притримали їх в громадській канцелярії для докладного вилегітимування.

За той час зішлись під канцелярією численні люди, між ними й ті, що купили книжки від баптистів, та змусили сектантів віддати гроші. Добре сталося, що ще перед вечером визволила їх поліція, а то було би дійшло до „хлопського параграфу”. Поліція порадила сектантам забиратися з села. Сором, що ті сектанти-агітатори такі наші люди з Дуби к. Перегінська і з Калушини! Схаменіться!

Фабрики горілок видають мільйони на рекламу своїх виробів; „Відродженню” треба хоч соток на боротьбу з піянством!

Що діється в світі

ЗАКОРДОН ПРО УКРАЇНСЬКУ СПРАВУ

Американський політик Бюель написав книжку про Польщу, яка на днях появилася на книжковому ринку в Англії й Америці. Найважливіше для нас те, що в книжці представив автор широко й об'єктивно українську проблему, а зокрема українську справу в Польщі. На думку цього політика корисне для Українців поладження української справи в Польщі це тепер для Польщі найважливіша річ. Прихильна стаття про Україну, появилася в одному поважнім політичній журналі в Лондоні. — В Німеччині вийшла прихильна для нас книжка про Україну, яку написав один Грузин. В німецькій мові має з'явитися вкорті кілька нових поважних книжок про українську справу. — Як бачимо, в світі починають щораз більше займатися українськими справами.

ГЕБЕЛЬС ДУЖЕ РОЗГОВОРІВСЯ
Німецький міністр пропаганди Гебельс в останніх днях дуже розговорився, особливо від коли вернув з Гданська. Виголошує промову за промовою й заявляє, що Німеччина мусить дістати все те, що їй належить. Рівночасно атакує дуже завзято Англію. Цим він хо-

ни, триватимуть доти, доки хоч один Ірландець залишиться в англійській в'язниці. Домагався теж, щоб Англія забрала свої війська з Ірландії. Ірландці хочуть прилучити до своєї держави Ульстер, себто ту частину Ірландії, яка належить тепер до Англії. Де Валера, голова ірланд. уряду розв'язав цю терорист. організацію.

ДЕ ДВОХ БЕТЬСЯ...

Де двох беться, там третій користає. На сварці двох бльоків в Європі — англо-французького й німецько-італійського — Турки грубо заробили. В договорі з Англією поладнали всі старі клопоти з нею, бо Англія не хотіла пустити Турків у німецькі обійми й пішла на далекі уступки. На днях підпишуть Турки договори в Франції. В висліді дістануть від неї Гатаї з гол. містом Александрега. За зворот цього краю, на якому так дуже залежить, старались вони кільканацять літ, осягнути це аж тепер завдяки тому, що спір між двома бльоктами дуже загострився.

ЯПОНЦІ ПОСЯГАЮТЬ ПО ГОНГ-КОНГ

Японія на добре забралася до англійських справ на Далекім Сході. Англійську дільницю в Тієнтіні (пристань біля Шангаю) окружили колючими дротами й наелектризували їх, щоб ніяким чином ніхто не видістався — зовсім так, як у якимсь концентраційнім таборі. Замкненням Англіїям і Французам грозить голод. Японці тим дуже не зворушуються. Вони вже зовсім стратили респект перед всемогучою до недавня Англією, яку всі вважали паном світа. Тепер уже не те.

Китайський уряд в Нанкіні, який співпрацює з Японією, заявив Англії, що готов відкупити Гонг-Конг. Це дуже важна для Англіїців морська твердиня, подібно, як Сингапур. Японці підмовили нанкінський уряд, щоб домагався звороту Гонг-Конгу. Коли б це їм вдалось, то значіння Англії на Дал. Сході було б раз на завжди підтяте. В Шангаю застрайкували тисячі робітників, що працюють при будові війсьнних укріплень. Це теж рука Японії.

НОВИЙ УСПІХ ЯПОНЦІВ

Японці здобули пристань Сватов. Це дуже важка втрата Чанкайшека, бо Сватов це була досі одинока пристань, якою розпоряджав китайський маршал. Туди він доставляв війсьні доставки з закордону. Тепер Японці відтяли йому довиз морською дорогою. Перед відступом Китайці підпалили місто і велика його частина згоріла.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл“

Львів, вул. Жовківська ч. 188.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ПОРІЧЕ ЗАДВІРНЕ, п. КОМАРНО: ВП. МИХАЙЛЯК ТЕОДОР. Пришліть свої спомини, а по прочитанні їх відпишемо, чи зможемо їх помістити.

ДУБІВ МИКОЛА, РІВНЯ. Грошей не отримали.

НОВІ ОБГОРТКИ друковані в красках.

паперці ч. 14 — ПОМАРАНЧЕВА І ФІОЛЕТОВА (давніше жовта)

паперці ч. 16 — ПОМАРАНЧЕВА І СИНЯ (давніше синя)

паперці ч. 18 — ПОМАРАНЧЕВА І ЗЕЛЕНА (давніше фіолетова)

паперці ч. 21 — СИНЯ (давніше синя)

Книга хліборобського знання

Ми вже згадували, що у Львові почала виходити переважна для кожного хлібороба книга „Сільсько-господарська енциклопедія”. Про її видання подбав „Сільський Господар” і „Український Видавничий Інститут” у Львові. Всі знаємо, що хліборобська справа вимагає знання і то великого. Хто сьогодні хоче господарити, як господарив його дід, далеко не знайде. Наша земля мусить тепер прокормити вдесятеро більше людей, ніж це було за наших дідів. Тому з землі мусимо видобути багато більше хліба, ніж давніше. Бо інакше будемо голодувати, а якщо не ми, то будуть голодувати наші діти. Хорони нас Боже перед таким нещастям! Тому берімся до хліборобської освіти, бо це в теперішніх обставинах єдиний спосіб підняти добробут українського селянина.

„Сільсько - господарська енциклопедія” може в тім незвичайно багато нам допомогти. Бо вона дає безліч знання з усіх ділянок сільсько-господарських справ, а теж багато зі споріднених з ними ділянок, які повинен знати кожний господар, що поважно думає про поліпшення сільської господарки. Коротко: це незглибима керниця хліборобського знання. Тому ця

книга повинна бути на столі в кожній сільській родині, вона необхідна мусить бути в кожній сільській бібліотеці, в читальні, в Кружку Р. Школи, в кооперативі, а не говоримо вже про Кружки „Сільського Господаря”. Ця книга, це університет для хлібороба. „Сільсько - господарська енциклопедія” справді небуденна в нас річ. Свідчить про це теж і те, що на неї звернули увагу й Поляки, а „Слово Народове” з завистю підкреслило, що Поляки досі не мають такої енциклопедії.

Енциклопедія буде складатися з трьох великих томів, які в цілому коштують від 50 до 75 злотих. Ціна залежить від оправи книжки і речинців платності (на рати дорожче). Близькі інформації уділяють і замовлення приймають: Сільський Господар (Львів, Руська 20/III.) і Український Видавничий Інститут (Львів, Личаківська 4/II). Замовте собі негайно цю книгу й учіться раціонально господарити. Завважуємо при тій нагоді (в першій зшитку енциклопедії є стаття про агрес), що по українськи агрес називається „кобмачі”. Чому маємо позбуватися такого гарного слова і вживати чужого?

— о —

Роботи на передновку

На передновку господарі мають багато вільного часу. Треба його використати для переведення в господарстві важних праць. У першу чергу треба звернути увагу на господарські будинки, та довести все до порядку. В оборі, стайні, хліві, курнику треба наперед вимести старанно порохи й павутиння, зішкратити бруд зі стін і перегород, позатикати шпари й щілини у стінах та вибілити свіжо гашеним вапном ціле нутро. В господарських будинках у нас є пе-

реважно замалі вікна або взагалі їх немає. Тому треба в оборі, стайні, хліві чи курнику поробити відповідно великі вікна, щоб звірята мали досить світла. Часто бувають зависокі пороги. Щоб їх обнизити треба з обох сторін підсипати землю рівно з порогом на 1½ м. широко й добре убити.

В подвір'ю загромадити й вимести всяке сміття, і зложити всякі відпадки на компостову купу. На подвір'я навезти пісок і шутер, а як є каміння, то забрукувати.

Що діється в Карпатській Україні

Дня 21. 6. ц. р. малярський парламент ухвалив закон про «прилучення Карпатського Краю до Мадярщини». Підчас дискусії посол Терс сказав, що Мадярщина дасть «русинському» народові змогу розвитку і мусить увільнити його від лихварства «галицької галайстри» (галицьких жидів). Посол Матольці вніс інтерпеляцію у справі господарського, соціального та політичного положення в Карпатській Україні. Він заявив, що його інтерпеляція дуже неприємна, однак його обов'язком є вивести публічну думку з летаргії та домагатися якнайрішучіше від уряду, щоб поклав край цьому лихові. Цей виступ опозиційного націонал-соціалістичного посла викликав велику бурю в парламенті. Посли з урядової партії почали кричати. Коли дещо успокоїлося, посол Матольці говорив далі про різні жахлення, що приходять з Карпатської України. Він особисто на місці переконався про правдивість жахлень. Населення сподівалося, що уряд виступить проти деревних картелів, щоб можна було дістати паливо по дешевій ціні. Та замість того видано розпорядок, наслідком якого ціни дерева в Карпатській Україні підскочили пересічно від 45 до 100 відсотків. Рішні робітники дістають дуже низьку зарплату. — Тому, що вже минув речинець його промови, Матольці домагався продовжати цей речин-

нець на чверть години. Однак урядова партія спротивилася тому. Тоді націонал-соціалістичні послы покинули сальо засідань парламенту серед криків і свистів; мало що не дійшло до бійки. — Прем'єр Телекі відповідав на цю дуже неприємну для малярського уряду інтерпеляцію, однак він нічого не вияснив, тільки жалів, що Матольці не спитав його перед тим про положення в Карпатській Україні. — Тимчасом вернулися на сальо нац.-соціалістичні послы й посол Матольці заявив, що підтримує всі свої твердження. Уряд мусить видати розпорядки у справі дрібних господарств у Верховині. Треба вже раз дати автономію, бо теперішній стан доводить до великого негодування серед тамашнього населення. Накинений урядом комісар для Карпатської України не знає загалом місцевих відносин і не має ніякого зв'язку з українським народом.

Ця інтерпеляція у справі Карпатської України викликала величезне враження. Матольці не є ніяким приятелем Українців, тільки він переконався на власні очі, що положення закарпатських Українців дуже важке, та що в інтересі Мадярщини заспокоїти слушні домагання автономії для Карпатської України, але такої, якої хоче нарід, а не Бродій, Фенчик та інші москвофільські запродавці.

— о —

Господарське приладдя докладно перевірити і всякі браки зараз направи. Старанно направи плоти, брами та фіртки. Всякі зілля й хабазя коло будинків, в городі і на розвах повитинати і зложити те все до компостової купи. Завчасу треба приготувати все, потрібне до жнив. На полях і луках та при дорогах відновити рови,

понаправляти містки. Землею з ровів позасипати ями на дорозі. Направити й вичистити криниці. Вичистити й помазати глиною комини, бо під час посушного літа часто бувають пожежі через хибі комина. В гарячі дні пильнувати, щоб усі домашні звірята мали все воду.

НАШЕ ОПОВІДАННЯ

Нерозумна заборона

— Знаєш, Текле! Нині закладають у нашому селі садок для дітей, — відізався Яків до своєї жінки. — Мене також туди кликали.

— А то пощо? Хто таке видумав? — кинулася Текля, жінка Якова. — Певно схочуть, щоб знову платити! Або діти не обійдуться без того? Як ми підемо на жнива, то Петрусь буде пильнувати господарства і малого Степанка.

— Та то не йде про те, — каже Яків, — щоби пильнував господарства, але тепер посуха, бувають вогні. А дітиська охочі до сірників і може бути нещастя. А так підуть в той дитячий садок, то буде безпечніше і чогось таки навчуться.

— Досить того! — злостилася Текля. — Досить тих видатків! Бо на що нині конечно потрібно, то мусить бути, але видавати за дармо гроші на якісь там „садки”, без яких можна обійтися!

— А скільки то йде видатків на міську тандиту, а про виховання дітей не дбаєш.

— Що ти мені будеш випоминати, — розгорячувалася Текля. — Дітей до „садка” не дам і кінець! Дай мені спокій з тим твоїм „садком”.

— Не маєш чого сердитися і кричати, але будеш жалувати, та буде запізно. — закінчив Яків.

— — — — —
Того ж дня заснували садок. Приїхала провідниця й почалася праця. Минали дні за днями, починалися жнива. Діти в садку ремов пташки щебетали, весело бавилися, ставали чемніші, привітливіші, не пустували. Провідниця була добра, і давала дітям релігійне виховання. Майже з цілого села діти були в садку, тільки діти Якова пустували по вулиці в порохах.

Надійшли жнива. Яків з Теклею збиралися досвіта в поле.

— Петрусь, сказала Текля на відході, — пильнуй Степанка, щоб йому що злого не сталося й не відходить нікуди від хати.

— Добре! Добре! — сказав Петрусь — і вибігли оба зі Степанком з хати.

Шах! Шах! Шах! Шах! — чути було довкола шаркотіння серпів. Піт каплями спливав женцям по лиці. Женці на хвилину випростували крижі й знову хилилися з серпами. Лиш чути було шарко-

тіння: шах, шах, шах, шах!

А тимчасом діти бавилися на подвір'ю, сипали в себе порохом з дороги в очі, потім зайшли до хати.

— Петрусь! дивись що я маю! — сказав втішений Степанко, показуючи братчикові сірники.

— Ходім на двір! Ходім — сказав Петрусь і потягнув братчика за руку.

Зайшли до шопи, щоб хто не бачив, і поховалися в соломі.

— Будем курити, Степанку! Правда, що будем? — Петрусь пощипав на дрібно стебельце і взяв одно в зуби. — Креши Степанку!

Степанко викресав один сірник, погас. Креше другий — не хоче горіти. Нараз бухнула червона полуміння, зайнялася солома на землі. Хлопці в крик й почали втікати, Петрусь потрутив Степанка на плуг, що стояв коло стіни. Кров бухнула Степанкові з ноги, і він упав на землю зомлілий.

Яків з Теклею дожидали жнив. Чути було лиш, як серпи шаркотіли, а за ними лишалась тільки суха стерня. Піт каплями заливав чоло й стівав пасмугами по лиці, а вони жали, бо конче хотіли все вижати.

Бам! Бам! Бам! — пролунав голос дзвона з села.

— Горить! Горить! — хтось

крикнув на полі. Люди лишали все й бігли до села.

Над селом бухнув чорний стовп диму, що ріс вгору. Яків задеревів на місці, та немов божевільний кинувся бігти.

Люди з ведрами носили воду, обливаючи шопу. На щастя, не було вітру. Згоріла тільки шоп, бо близько не було будинків.

В саді на простеленій вереті лежав Степанко й плакав, хоч його зачитувала сусідка.

— Добре, що на тім сталося — каже до Якова сусід Андрій, — бо коли б не Іван, то дитина була б спеклася. А то надбиг і витягнув Степанка вже з вогню.

Люди погасили вогонь й помалу розходилися. Де стояла шоп, лишалася лиш купа глини й обгорених бальків. Сонце спустилося на спочинок, немов ховаючись, щоб не бачити людського горя.

Яків ходив немов приголомшений і не обзивався. Текля ходила коло Степанка, переживала йому рану, та зачитувала, щоб не плакав.

— Чи ж не краще було дати дітей до садка, щоб там бавилися гарно й чемно, ніж мало впасти на нас таке нещастя — думала Текля. — Але, що-ж, я сама провинула

Г. Г.

Цікаві дрібниці

ЧИ ПОМАЛЬОВАНІ БУЗЬКИ ВЕРНУТЬСЯ ДО СВОГО ГНІЗДА?

На Поліссі коло Пінська половили бузків, повезли їх 400 км. на північ до Брослава, помалювали якими красками їхні дзьоби і крила (кожного іншою краскою), дали їм кольорові обручки, щоб мажнати їх було відрізнити під час лету. Бузків поділили на дві групи, по 6, одним причіпили до голови сильні магнеси, другій групі причіпили немагнесові штабки такої самої ваги. Це на те, щоб справдити, чи і який вплив має земський магнетизм на орієнтацію бузків у леті. Магнес, причіплений до голови бузка, зносить вплив земського магнетизму. Дня 22. ц. м. рано над озером Дривяти випустили 10 бузків, які полетіли на полудне, в напрямі рідного села, куди поїхали контролери. Другу групу, 6 бузків, та-

виявилось, що кишеньвий злодій, Болеслав Уршуляк намагався зробити „операцію” з гаманцем з грішми. Коли він всадив руку до кишені свого сусіда, раптом зверещав нелюдським голосом. В кишені не було гаманця, тільки... дві білі мишки. Вони не тільки нагнали страху й завдали болю кишеньвому злодієві, але теж і допомогли його зловити.

СТЕРЕЖІМСЯ ПЕРЕД КОМАХАМИ!

Літом мусимо стерегтися перед мухами, комарами, пчолами, осами, божками, павуками та іншими комахами, бо їх укушення може викликати прикрі наслідки. Особливо малих дітей треба стерегти перед укушенням комах, бо їхнє тіло більше вразливе та менше відпорне на всякі зараження. Мухи сідають на різні відпадки, що розкладаються, і можуть укушенням

КОСИ, СЕРПИ

„Центросоюзу“

знані вже всім зі своєї доброї якості

кож помальованих і з обручками, вислали літаком до Лондону, звідки випустять їх на свободу. Вони будуть старатися вернутися до своїх родинних сторін. — Такі досліди переводили вже минулого року. Випустили 12 бузків в Берлін, Португалії та Фінляндії. З Берліна вернулося тільки 3 бузків; з Португалії ні один бузок не вернувся, бо мусів би перелетіти високі гори Піренеї. Також з Фінляндії ні один бузок не вернувся. В Англії зовсім нема бузків, тому цікаво, як вони будуть поводитися в незнайомому краю.

БІЛІ МИШІ ЗЛОВИЛИ ЗЛОДІЯ

У Варшаві сталася така пречесла подія: В трамваї ч. 2 на вул. Черняківській один подорожний нагло пронизливо крикнув. Трамвай спинили і зачалось слідство.

перенести трупячу їд. Комарі колять і пускають до ранки їд, що викликає біль і сверблячку. Місце укушено мухою, комарем чи іншою комахою, треба зараз запустити амоняком, кольонською водою, спіртом чи хлороформом. Коли вжалить пчола чи оса, треба зараз виняти жало малими кліщиками або витиснути. Якщо не годен вижити жало з ранки, треба довкола натискати, щоб виходила кров, а з нею вийде і їд. Добре е приложити до ранки платок цибулі. Коли вкусить павук, треба зараз витиснути їд і ранку змити спіртом. Як не маємо його під рукою, можна змити ранку водою з сіллю й оцтом. Літом треба мати коло себе малу аптичку, щоб зараз змісця забезпечитися перед не раз дуже тяжкими наслідками укушення комах.

Веселий кутик

ВАЖКЕ ПОЛОЖЕННЯ

Майстер вертає до дому трохи запізно, властиво точніше — занадто вчасно, бо сонце щойно встало. Його сусід і приятель збирається вже до праці.

— Бійся Бога, що ж тобі скаже твоя жінка? — каже сусід.

— Ш-ш-що ска-а-а-же жі-і-н-н-ка то-то-я-я з-з-з-на-а-ю, — жалісно стогне майстер, — а-а-але ш-ш-що я-я... їй ска-а-жу?

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні

„АСТРА“

в СТРИЮ вул. Цвинтарна бічна ч. 7, шкури до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед заміною. Чершорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

ПРОМ-БАНК

Львів, Гродзиських 1/1
ТЕЛЕФОН 292-15 і 200-15.

просить всіх своїх П. Т. членів піднімати признану дивіденду (в висоті 6% від вплачених уділів).

ПАРИЗЬКА КУХНЯ

Один англійський мандрівник вступив у Парижі до одної харчівни. Переглядаючи спис страв побачив дописку — „кухня має все”. Англієць хотів собі запити з харчівни і сказав:

— Прошу добре випечений шницель зі слона.

Служащий записав замовлення і пішов до кухні. По хвилині вернувся і спокійно сказав:

— Шницель замовлений. Але треба трохи почекаати, аж зберемо більше замовлень, бо для одного шницля не оплатиться різати слона.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА
пл. Більчевського 11. З. ЗАЛЕСКА

порувають: вовни, шовки та всякі текстильні новоти на кожний сезон по найнижчих цінах.

КАЛЕНДАР — ЛИПЕНЬ 1939.

2 Н 5 ПО СОП. † Юди Т. м.
3 П Методія свмч.
4 В Юліяна Тарс. мч.
5 С Евсевія свмч.
6 Ч Агніппія мч.
7 П РІЗДВО СВ. ІВАНА ХРЕСТ.
8 С Февронії прп. мч.
СОНЦЕ сходить 2. ц. м. в год. 4,03,
заходить в год. 20,04.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ПРО СВ. ТАЙНУ МИРОПОМАЗАННЯ

Св. Тайна Миропомазання ставить нас у ряди явних визнавців і борців за світлий прапор Христа. Вже в перших часах християнства — а в нас і досі — її уділяли зараз по св. Тайні хрещення. Добрий християнин відновляє часто обітницю, зложені тоді Христу — Цареві. В нас буває часом таке, що батьки хрестили дітей в якійсь причині в латинського душпастиря. Таку дитину слід негайно принести до нашого священника, щоб її миропомазав бо не годиться лишати дитину без цієї важної, благодатної св. Тайни.

З наших парохій

ГОРОДИЛІВ, ПОВ. ЗОЛОЧІВ, відсвяткував гідно ювілей хрещення України. Реколекції мав о. М. Федорович ЧСВВ з Жовкви. Після реколекцій відбулася одногдинна адорація перед Найсв. Тайнами враз із посвятою парохіян Пресв. Серцю Христовому, та з гарячими молитвами за навернення збаламучених безбожницькою агітацією. — Службу Божу відправив о. дек. В. Лиско, дяконували о. Я. Чайківський і о. Ю. Малий. Після закінчення ювілейного хреста останню науку виголосив о. реколектант, взиваючи поширювати католицьку пресу. В процесії з хрестом узало участь 5.000 вірних. Постійних передплатників часопису „Христос Наша Сила” є в нас 32.

ЖУЛИЧІ, золочівського повіту відсвяткували гідно ювілей Хрещення України в днях 16—22. V. ц. р. Реколекціями проводив о. Й. Пеленський ЧСВВ з Золочева. Крім двох реколекційних наук виголосив о. Реколектант станові науки для хлопців, дівчат, мужів і жінок, а 21. V. уладив гарну процесію довкруги церкви дітей і маленьких діточок, що їх прине-

АРТИСТ - МАЛЯР ВОЛОДИМИР ЖЕЛИШКЕВИЧ — Львів, вул. св. Петра ч. 9; Філія — ЗАЛІЩИКИ, Польна 2. виконує дешево й солідно всякі малярські роботи (церкви, кімнати і т. п.).

Бляхарська робітня

будівельно-галянтерійна, криття веж, церковних копул і напаса, цинкування молочарського і кухонного начиння і т. п.

Андрій Бартків

Львів, Глубока 12. тел. 259-03

сли на руках матері та поблагословив їх Найсв. Тайнами та свяченою водою. На пам'ятку в нагоди ювілею Жуличі поставили стилеву дзвіницю, котру поблагословив о. дек. Вол. Лиско зі Сасова. По Службі Божій, яку відправив о. дек. В. Лиско в дяконами: о. Р. Маковей і о. А. Зарицький, поблагословлено і закінчено ювілейний хрест. Св. Причастя уділено 609 вірним. На закінчення зібралося багато вірних з околиці. Одна парохіянка справила дві гарні вишивані ювілейні хоругви в честь св. Володимира і Ольги. — Передплатників часопису „Христос Наша Сила” є 43.

З усіх усюдів

Апостольська Столиця назначила о. К. Рітера Апостольським Нунцієм для Словаччини. — В англійських католицьких школах збільшується число учнів, в англійських малі. — 50 тисяч драхм кари платять у Греції той, хто через насильство або матеріальну нужду змушує другого до зміни своєї віри. — Невисліджені палії підпалили хату дяка загородової шляхти М. Мартича-Яворського. — Іспити екстерністів у фахових школах коштують 60 зл. — Місячник „Живе Слово” видають радикали для баламучення народу. — Югославія доставлятиме Німеччині залізну руду; досі постачала її Франція. — „Святі книги” Сіаму є писані на пальмових листках. — У Празі виробляють ковбаски з риб. — До озера Мільстад у Каринтії впало авто з трьома пасажирами; всі потонули. — Жиди аж не вільно ходити до віденського парку „Пратер”. — 100 тисяч Італійців вернеться з чужини до Італії; вони оселяться в Альбанії, Лібії та інших італійських колоніях. — В Луцьку відбулася спільна нарада польського духовенства з представниками адміністрації і війська. — У Вильні є одинока на світі друкарня жидівських талмудів. — У Німеччині будуть надавати через радіо арабські аудіції. — 37 осіб поранив грім під час відправи у гравужишкому костелі на Віленщині. — У Львові 23. 6. відбувся Загальний Збір священників Товариств св. Андрея і св. Петра. — В Моравській Остраві згоріла жидівська синагога. —

Улакоіла
мухан гора

славна МУХОЛАПКА

•ЗОРЯ•

О. ЛЕВИЦЬКА і СКА
Львів, Кордубського 51

О. ЛЕВИЦЬКА і СКА
Львів, Кордубського 51

О. ЛЕВИЦЬКА і СКА
Львів, Кордубського 51

О. ЛЕВИЦЬКА і СКА
Львів, Кордубського 51

О. ЛЕВИЦЬКА і СКА
Львів, Кордубського 51

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. II. п — Тел. 294-56.

Kedaguje kolegium: Dr. Mykoła Hnatuszak, ks. Osyp Hodyńko, Mychajło Demkowycz-Dobryjanskyj, Iwan Durbak. Lwów, Japońska 7. — Wydaje „Meta”. Wyd. Koop. z odp. udział. Lwów, ul. Japońska 7. Drukarnia Inst. Stauropigijalnego w ar. 1. Tyktora. Lwówul. Bl charska 9.

Видає „Meta”, Видавничий Кооп з відпов. уділами у Львові Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатишак, о. О. Годунько, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак. Друкарня Ставр. Inst. в ар. Івана Тиктора. Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Християнська Сила

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ПОДБАЙТЕ, ЩОБ ЦЕ-
ГО ЛІТА В КОЖНОМУ
НАШОМУ СЕЛІ І МІ-
СТІ БУВ УКРАЇНСЬ-
КИЙ ДИТЯЧИЙ СА-
ДОК!

Пам'яті б. Вождя Української Галицької Армії

У першу річницю смерті бл. п. генерала Мирона Тарнавського, б. Начального Вождя Української Галицької Армії, Преосв. Кир Іван відправив у Святоюрському храмі у Львові 29. VI. Архієрейську Заупокійну Службу Богу й папаху в сослуженні вищого духовенства. Відповідну проповідь виголосив о. прал. Л. Куницький. В Богослуженні взяли участь представники всіх українських організацій, установ і товариств, члени „Молодої Громади”, б. старшини й б. стрільці УГА, та багато вірних.

Регентський комісар Карпатської України

Регент Мадярщини Горті іменував регентським комісаром для Карпатської України барона Жигмонта Перенія, бувшого міністра внутрішніх справ. Дорадником комісара для освітніх і віроповідних справ іменовано о. д-ра Маричу, для економічних справ М. Демка, для адміністративних справ М. Бескида. „Угорську Русь”, — як гепер урядово називається Карпатська Україна, — поділено на 3 області з осідком їх управи в Ужгороді, Мукачеві та Густі.

Бродій пописується

На основі рішення мадярського уряду й парламенту покликано з Карпатської України і територій, відступлених Мадярам віденським арбітражем, 26 послів. На Карп Україну припало 10 послів. Мадяри побоюлись настроїв місцевого населення і на Закарпаттю виборів не перевели, тільки покликали наказних послів.

Між послів попали очевидно Бродій і Фенчик. Новоназначених послів привитав президент будапештського парламенту, Дарані. Від наказних послів відповів на привіт Бродій і почав так: „Благословимо Бога і заносимо перед Його Престіл молитви за те, що 20-літнє чуже панування не зломило волі угро-руського народу жити разом з мадярським народом у межах спільної держави св. Степана”. З черги дякував регентові Гортієві за „освободження угро-руського народу” і дякував мадярській армії за заняття Закарпаття. Промову Бро-

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 6. ПО СОШЕСТВІЮ

І се принесли до Нього розслабленого, що лежав на постелі. І побачивши Ісус їх віру, сказав розслабленому: Кріпчися, сину, відпускаються тобі твої гріхи. І се деякі з книжників говорили собі: Сей хулить. А Ісус, побачивши їх думки, сказав: Чого ви думаете лукаве у ваших серцях? Бо що легше сказати: Відпускаються тобі гріхи, чи сказати: Встань і ходи? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має на землі владу відпускати гріхи, тоді каже розслабленому: Встань, візьми свою постіль і йди до свого дому. І встав і пішов до свого дому. А нарід, побачивши, стривожився і прославляв Бога, що дав таку силу людям.

(Матей, гл. 8, ст. 2—9).

ДУХОВНА НАУКА

В сьогоднішнім Євангелію бачимо гар-

ний приклад зичливої допомоги недужому ближньому. І нам нераз доводиться мати у своїй хаті, або в сусідстві недужу людину. В ім'я любови Христа допоможім їй, чим ласка: добрим словом, молитви, заохотою до св. Сповіді і терпеливості, поданням ліку, принесенням квітки, часопису, теплої страви — а за це Господь сторицею заплатить нам. Будьмо й вибачливі для хорих. Вони часто вередливі, нарікають, нетерпеливляться. Вміймо це все лагідно перенести і виявити свою вибачливість. Це буде ознакою правдивої любови ближнього, дасть нам велике вдвоєння та прихильність Божого серця: тут на землі і на Його судищі, бо як сказав Христос: „Щонебудь ви вчинили одному з цих менших — Мені ви вчинили!”

Мучеництво української культури

Мадяри палять українські книги

Мадяри зорганізували похід на знищення культури українського Закарпаття. Мадярська шкільна влада видала розпорядок спалити прилюдно всі українські шкільні підручники і книжки зі шкільних бібліотек. В слід за тим адміністраційна влада взялась до всіх приватних читальних бібліотек Жандармерія і поліція конфіскує бібліотеки і вивозить їх на публичні місця. Бубни і спеціальні оголошення повідомляють населення коли має відбутись прилюдне спалення. В багатьох селах відбу-

ваються жахливі сцени в часі того палення культурних скарбів. Люди кидались за книжками в огонь. Такого варварського нищення друкованого слова наша історія ще не знає. В часі революції в Україні денікінці вишукували примірники історії України Грушевського і їх нищили. Мадяри перегнали денікінців у ненависти до української книги.

Видно, що українська культура це велика сила, коли аж такими засобами треба з нею боротися.

—о—

Нужда і голод в Карпатській Україні

Мадярський посол Шедер виголосив у парламенті промову про Карпатську Україну. Він каже, що там панує нужда, а люди не мають ні збіжжя ні грошей. Уряд не робить ніяких заходів допомоги населенню, або дати йому працю. Можна собі уявити, які жахливі відносини настали на Закарпатті, коли вже мадярський посол говорить такі речі. А всі ще памятають, який рай обіцявала мадярська пропа-

ганда Карпатоукраїнцям, коли вони за своєї влади мали працю й хліб. Місто раю настала нужда й голод.

ПАТ повідомляє з Будапешту, що регент Горті оголосив амністію за провини виконані в зв'язку зі справою приналежності Карпатської території і за політичну діяльність у тій справі. Покищо не знати, яке практичне значіння матиме ця амністія.

ПОЛЬСЬКИЙ СВЯЩЕНИК ЦЬКУЄ ПРОТИ УКРАЇНЦІВ

Комітет будови римо-кат. каплиці в Почапах (Золочівщина) видав заклик до Поляків, щоб склали датки на будову каплиці. В відозві написано: „Золочівська земля творить центр ворожої пропа-

дія прийняв парламент гучними окликами. Коли Бродій заявив, що проявляє в імені цілого народу і послів, впав з лави мадярської опозиції багатомовний запит: „Чи ваш мандат часом не перестарілий?” Принайменше найшовся один Мадяр, який побачив правдиве обличчя Бродія і його групи.

ганди воюючого українізму, мордування польських вояків і поліціантів, саботажів і пожеж. Тепер Українці хочуть цілком зукраїнізувати село Почапи. Гроби помордованих Поляків з 1918—1919 років, а особливо гроби «орльонт-злочовських» кличуть могутнім голосом: «Ратуєце Малополюскен Вєход ньон!». Кожний гріш зложений на будову загроженої польської станиці то будова Великої Польщі на наших східних землях». Цю відозву підписав між іншим: ксьондз Влодарчик. — Видно, коли йде про будову храму Божого, то золочівські Поляки дуже скупі, якщо аж таким вереском і україножерним цькуванням о. Влодарчика можна добратись до їх кишені.

Святий нарід

Паломнича путь до Зарваниці дала нагоду приглянутись ближче тій силі, що є підставою і джерелом нашого національного життя. Вона укрита глибоко на дні душ і не завжди її видно, хоч постійно живе і беззастанно серед нас ділає. Але в Зарваниці серед тих тисячів людей, що зішлись там 29. м. м., можна було оглядати її в усій величч. Ця сила — це побожність українського народу. Це щось своєрідно українське, щось, що в такій формі не стрічаємо ніде інде. Бо українська побожність зв'язана нерозривно з жертвою. Треба було бути там і бачити ті маси людей, які зібрались з різних закутин нашого краю. Не всі приїхали залізницею і возами, були прочани, що пішком перебули звиш 300 клм разом зі своєю процесією. Але всі вони принесли якусь жертву, бо всі наражувались на труднощі далекої дороги, невідомості, клопоту і нестачі. Та не сама Зарваниця є свідком тієї жертвенної побожності української людини. А Чайковичі, Гошів, Самбір, Почаїв і т. д. — всюди те саме. Сотки тисячів українських людей рік-річно засвідчує свій найглибший ідеалізм, найглибший, бо релігійний.

Може не один мудрагель, що то вже „всі розуми поїв”, а його душу пережерли руйнуючі доктрини радикалів, комуністів чи яких інших безбожників, посміхається глумливо, коли почує від нас, що та побожність є джерелом нашого національного життя. Але так воно справді є. Коли ми збереглись досі як національно свідомий і політично зрілий нарід, то це якраз завдяки тій глибокій жертвенній побожності, яка є випликом великої моралі українського загалу. Щоби в тих важких часах лихоліття, що їх перебув наш нарід в минулому, бути Українцем, вірним своєму народові, то треба було вміти жертви приносити. Цього навчила наших предків українська побожність, а силу до жертв давала їм християнська мораль. Без цього не було б уже українського народу, без цього ми були б уже давно стали „тяглом у чужих поїздах бистроїздних”. Інші народи, з нижчим моральним рівнем, гинули, коли опинились в таких обставинах, які перебули Українці в минулому. Ми їх перемогли тільки завдяки високій моралі.

А ця мораль справді глибоко в нас закорінена, передусім серед простолюддя. Століттями нищила і розкладала її система кріпацтва і панщини, а мимо всього таки не знищила. Бо ця мораль і сьогодні вища ніж у других народів. Один

Поляк, що перебував довгий час серед українського простолуду, з захопленням оповідав своєму приятелю: „Та то свенти наруд!“ Святий він ще не є, бо святість дана тільки одиницям, осяяним ласкою Божою. Але одушевлений оклик цього Поляка це безстороннє й об'єктивне ствердження тієї високої моралі, яка живе серед нашого народу. Живе мимо того, що ділячи й далі ділять різні сили, щоб її підкопати і знищити. Не даймось тим силам! Всеодно, чи вони походять від своїх чи від чужих, борімся з ними без пошадно. Бо хто прикладає руку до нищення моралі серед Українців, цей хоче копати гріб для нашого народу.

Ми бачили багато мужів у Зарваниці, але без порівняння більше жінок. І хотілося б співати пеан українській жінці. Це та жінка, яка тисячеліттями тримає три вугли української хати, а її чоловік

тільки один. І навіть коли український муж впаде в боротьбі з тяжкими невзгодами, то хата підперта в трьох углах, таки стоятиме. Це та жінка, яка тисячеліттями переховала нам великі скарби мистецтва, котрі колись у прадавнині переняла від геніяльних Греків. Це та жінка, що в родиннім середовищі плекає заповіді моралі і береже її перед розкладом. І сьогодні серце дрожить від тривоги за майбутнє, коли бачимо, як тут і там закрадається в душу тієї жінки жакливе марево білої смерті. Але коли українська жінка перебула в моральнім здоров'ї п'ять тисячеліть, то віримо, що переможе й цю загрозу.

Як довго ще гомонить побожна пісня у наших Зарваничах, Чайковичах, Гошевах і Почаєвах, так довго є надія на майбутнє, так довго живе віра в світле відродження.

Що діється в світі

МАЛА ВІЙНА МІЖ БОЛЬШЕВІЄЮ ТА ЯПОНІЄЮ

Японці стали дуже войовничі. Воюють з Китаїцями, добираються до Англіїців, але видно ще їм цього замало, бо ось уже від кількох тижнів б'ються з большевиками в Манджурії. Формально це називається, що б'ються Манджури з Монголами, але за першими стоять Японці, а за другими большевики. Що кілька днів приходять до більших боїв у прикордонних полосах. Вістки з воєнного фронту, що їх подають большевики і Японці, такі суперечні, що не можна вірити ні одним, ні другим. Наприклад про одну повітряну битву пишуть большевики: 60 японських літаків нарушило советську територію, проти них виїхало 50 советських літаків і по годині боротьби большевики скинули 25 японських літаків, а самі втрапили тільки 3. Натомість Японці кажуть: 60 советських літаків наїхало на Манджурію, три японські літаки почали з ними боротьбу і зістрілили 6 ворожих літаків. При таких звідомленнях неможливо довідатись правди.

Не знати теж, хто нападає, а хто тільки борониться. Коли прийняти, що зачіпають большевики, то це мало би зв'язок з московсько-англійськими переговорами. Большевики хочуть в той спосіб показати Англіїцям, як безпечно чується вони в Європі і можуть навіть розпочати війну на Сході. Мовляв, на Англіїцях і союзі з ними нам дуже не залежить. Одначе більше правдоподібне, що починають Японці, тоді могло б бути в порозумінні з Німцями. Бо подібно було вже рік тому в часі торгів за Судети. Тоді несподівано вибух збройний конфлікт за Чанг-Ку-Фенг. Це звернуло увагу Сталіна на Далекий Схід і унеможливило большевикам дати поміч Чехії, коли Гітлер забирав Судети. Можливо, що й тепер Гітлер хоче відвернути увагу большевиків на Схід, бо кажуть, що Японці розпочали авантюри в Манджурії на замовлення Німців.

Совети зарядили воєнне пого-твіля на Далекому Сході й шлють туди нові військові транспорти. Большевицька преса пише про цю «малу війну» якнайменше і взагалі старається відвернути увагу свого громадянства від того, що діється на Далекому Сході. З цього виходи-

ло б, що для большевиків положення на Сході дуже трудне. Це підтверджує факт, що в Москві не дали дозволу закордонним журналістам виїхати на терен боїв до Монголії.

СТРАШНА КАТАСТРОФА В БЕЛЬГІЇ

В Бельгії скінчили недавно будувати водний канал, що лучив Ліж з Антверпиею. Канал мав важне військове, а теж і господарське значіння. Він був частиною укріплення, що мали, неначе французька лінія Мажино, хоронити бельгійські кордони від Німеччини й Голяндії. Будова цього каналу коштувала 2 мільярди бельг. франків і тривала 9 літ. Перед кількома днями скінчилась на цьому каналі велитенська катастрофа, яка дуже ушкодила канал і спричинила грізну повінь.

Коло моста Гамельт почали з невисліджених досі причин валитися бетонні береги каналу. Вода ринула на місто і залляла багато домів та фабрик. У місті вибухла паніка. Поліція і військо поспішили негайно рятувати загрожених людей. Бетонні береги почали тріскати теж і в інших місцях. Вода позаливала великі простори засіяних піль і нанесла страшні шкоди. На місце катастрофи приїхав будівничий каналу, московський інженер Коган, щоби придумати рятункові засоби, але й він сам згинув під бетонними звалищами. З приводу катастрофи в Бельгії проголосили всенародню жалобу.

АНГЛІЙСЬКА НЕСПОДІВАНКА

Два місяці по відомій промові Гітлера, якою він виповів договір з Польщею й Англією, англійський уряд переслав свою відповідь до Берліна. Англійський меморіал покликається на це місце промови, де Гітлер заявив готовість до нових переговорів з Англією. Тому англійський уряд запитує: 1) Коли такі переговори могли б розпочатися, 2) які гарантії дає німецький уряд, що майбутній новий договір не буде самовільно зірваний.

Цей крок Англії викликав усвітє велике здивування, бо цього ніхто не сподівався. Особливо в Парижі заскочені таким виступом, який змріє до згоди з Німеччиною. Досі ще нема німецької відповіді на цей меморіал, але догадуються, що Німці відповідать відмовно. Бо вважають, що не бажать

З українського життя

НАШ КООПЕРАТИВНИЙ СОЙМ

У днях 30. VI. і 1. VII. відбулися у Львові збори Ревізійного Союзу Українських Кооператив при участі 369 делегатів від 836 кооператив. Збори вислали делегацію з поклоном до ВПреосв. Митрополита Кир Андрея. Звіт з діяльності виголосив дир. О. Луцький. РСУК має тепер 3.455 кооператив (прибуло в ост. році 125), у яких зорганізовано пів мільона українських родин. Українська кооперативна організація має 9 мільонів зол. в уділах і 14 міль. зол. у запасних фондах. Торги виказують зріст на 2 до 7%. Збут сільсько-господарських продуктів зростає. Місячник „Кооперативна Родина“ має 60.000 накладу. Українська кооперативна організація працює невтомно та підготувала сильні основи для розвитку нації.

ЛУГОВИЙ ЗДВИГ

Дня 2. ц. м. відбувся у Львові на Луговому Городі здвиг Лугів Львівщини з нагоди 125-ліття уродин Тараса Шевченка. Рано в 4 год. луговики й луговички, усталені в довгих рядах, вислухали полевої служби Божої, яку відправив о. В. Дурбак. Потім відбулася генеральна проба вправ. Пополудні в 3. год. усталилися луговики й луговички з 43 Лугів Львівщини до звіту, що його відібрав голова Великого Лугу д-р Р. Дашкевич. До звіту стануло 1050 луговиків і 650 луговичок з двома власними оркестрами. Опісля зачався луговий попис. Наперед вправляли луговики палицями, потім луговички стяжками, далі вправи луговиків вільноруч і мішані вправи під коломийкову музику. Найкращу точку виконали луговички при співі пісні-молитви: „Боже Великий, Творче Всесвіту“. До зібраних лу-

гових лав промовив коротко д-р Р. Дашкевич, що візвав працювати й довіряти проводові. Відтак роздано Лугам нагороди, різьби, роботи проф. С. Литвиненка. Вкінці відбулася дефіляда Лугів з прапором перед Старшиною Великого Лугу. Цей здвиг виявив, що Лугова організація сильна своєю дисципліною та довірям до проводу.

ЗА УКРАЇНІЗАЦІЮ МЕТРИК

Станиславівський суд засудив о. Ол. Шарковського з Надоріжної на 6 міс. в'язниці з припиненням кари та о. І. Панчишина з Тисмениці за українізацію прізвищ на 3 місяці арешту теж з припиненням виконання кари. — Золочівський суд засудив за те саме о. А. Іздрика з Підкаменя на 6 міс. арешту з припиненням кари на 4 роки. — Львівський апеляційний суд засудив за те саме о. Р. Адрияновича з Туря на 1 рік в'язниці. — Суд у Тереволі засудив о. О. Фіцаловича з Винявки на 9 міс. в'язниці з припиненням виконання кари. — Суд у Калуші засудив о. П. Шкварка, о. Гункевича та о. Т. Бемка на 7 до 10 міс. в'язниці з припиненням виконання кари.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ХОЛМЩИНІ

Часописи повідомляють, що з уніятських парохій у Городні та у Грабівці на Холмщині мають забрати О.О. Василян з Галичини, о. Доротея Сироїда та о. Модеста Дацишина. На їх місце мають прийти священники Поляки гр. кат. обряду.

ДО УЧАСНИКІВ ПРОЩІ ДО ЗАРВАНИЦІ

Хто з прочан не одержав залізничної знижки до Львова чи з поворотом, нехай домагається звороту в залізничній дирекції у Львові.

широ порозуміння, а тільки хочуть зискати на часі, або хочуть застрашити большевиків, які не дуже спішаються на союз з Англією. В такому випадку це мала б бути тільки погроза для Сталіна, мовляв, як не зв'яжешся з нами, то ми погодимось з Німцями й пустимо Гітлера на тебе. Але дуже можливо теж, що Англіїці справді хочуть погодитись з Німцями. Як є на ділі, це покаже майбутність.

ГДАНСЬК ОРГАНІЗУЄ АРМІЮ

Гданськ підготує поспішно організацію добровольчої армії. Для приміщення війська опорожнено вже цілий ряд льокалів. З поспіхом громадають для нього припаси харчів. Влада заангажувала майже всіх гданських кравців шити для війська мундури та білля. Преса в Гданську заперечує ті вістки, але ПАТ. повідомляє, що це все робиться даліше мимо заперечень.

ЗІЗД КОРОНОВАНИХ ГОЛОВ У ФЛЬОРЕНЦІЇ

У Фльоренції відбувся 1. липня шлюб князя Сполето з грецькою княжною Іриною. На це торжество зіїхалося до Італії багато коронованих гостей. Приїхали: грецький король Іорій II з родиною, югославський регент кн. Павло, болгарський король Борис з родиною, румунський наслідник престолу воевода Михайло, італійський король з родиною, брат англійського короля кн. Кенту. Взагалі на весілля прибуло 50 членів різних папушних домів. Приїзд князя Кенту й балканських володарів до Іта-

лії з нагоди весілля може мати важні політичні наслідки.

НІМЕЦЬКІ ГАРМАТИ

Німецька преса принесла цікаву вістку про новий рід далекостріяльних німецьких гармат. Це мають бути найтяжчі гармати, які можуть стріляти на велитенську прямо фантастичну віддаль. Скільки в цьому правди, переконається світ у майбутній війні. Але певне те, що всі генеральні штаби сушать собі голови над тим, щоб придумати нові роди зброї. Бо з воєнної практики знаємо, що перемагали завжди ті, які мали до розпоряджності нову незнану зброю, нею заскакували противника, який не знав, як перед нею боронитись.

НІМЦІ І ПОЛЯКИ

Варшавська газета «АВЦ» переповідає статтю англійського кореспондента, якого усунали з Німеччини. Про наставлення німецького загалу до Поляків пише він так:

„Заключення пакту з Польщею в 1934 р. було одним з найбільш непопулярних потягнень Гітлера. Зате його промова в Райхстагу з 28. 4. ц. р. (промова, котрою Гітлер зажадав Гданська й виповів договір з 1934) стрінула з правдивим вдоволенням не тільки Райхстагу але й цілого німецького громадянства. Ненависть до Польщі така сильна, що вибух війни ізза Гданська або «польського коридору», навіть коли б війна з Польщею потягнула за собою світову війну — привітав би з признанням цілий німецький нарід.“

Слідами предків до Зарваниці

З нагоди 950-ліття хрещення України, 700-ліття появи в Зарваниці чудотворних Ікон, Розп'ятого Ісуса та Богородиці, та 40-ліття єпископства ВПреоєв. Митрополита Кир Андрея, — Український Католицький Союз уладив за ініціативою о. Мітрата Д-ра Йосифа Сліпого ювілейну прощу зі Львова й Львівщини до Зарваниці в дні 28. і 29. червня 1939. р.

На заклик Комітету прощі, що працював під досвіченим проводом о. дек. В. Кулика, зголошувалися від початку червня сотки прочан зі Львова (коло 300 осіб), з Львівщини, Городеччини, Ширеччини, Камінецьчини, Яворівщини, Равщини, Радеківщини, Брідщини, Стрийщини, Долинищини та з інших повітів. Разом зголосилося коло 900 прочан, у тому до 46 священників.

У середу, 28. червня вже раненько на Святоюрську Гору почали сходитися прочани не тільки зі Львова, але і з околиці. Преосв. Кир Іван відправив читану Службу Божу в наміренні прощі та поблагословив прочан у далеку дорогу.

В год. 7.30 учасники прощі вирушили у процесійному поході зі співом релігійних пісень і з хоругвами на головний двірець, звідки відіхали в год. 8.30. По дорозі всідали прочани на Підзамчу, Личакові, Винниках, Гаях-Чижиків та інших стаціях. День був соняшний, хоч негарячий. Частина прочан відіхала трьома автобусами.

У шіснацятьох вагонах їхали прочани зі своїми оо. душпастирями. Дунали релігійні пісні, побож-

ні прочани молилися та приготувалися до сповіді. В окремому вагоні було рятункове поготівля та буфет.

До Підгаєць приїхав поїзд коло 2. год. На стрічу львівській прощі вийшла процесія з Підгаєць. Прочани пішли процесійно до підгаєцької церкви, де відправлено молебен.

Опісля процесії зі Львова та Підгаєць пішли до Зарваниці. Частина прочан їхала возами та автобусами.

Коло год. 8.30 веч. прочани прийшли до Зарваниці. Перед церквою привітав їх сердечно о. сов. Головінський, місцевий душпастир. Після молебня і короткого відпочинку вирушила коло 10-ої год. величава процесія зі свічками до каплиці з цілющою водою. Процесію вів Преосв. Кир Никита з численним духовенством.

Це був незабутній вид, як тисячі прочан зі свічками в руках пліли немов огненна ріка дорогою до каплиці, опісля усталилися великим півколом у лісі і на поляні перед каплицею, Преосв. Кир Никита відправив торжественне водосвяття з нагоди 950-ліття київського водосвяття над Дніпром. Відповідну піднеслу проповідь виголосив о. д-р І. Гриньох зі Львова, заохочуючи прочан стати лицарями Марії. Пісню-молитвою „О, спомагай нас, Діво Маріє“ — закінчено величава процесія до каплички в лісі.

Цілу ніч молилися прочани перед Зарваницькою Матір'ю Божою, цілу ніч лунали в церкві і на центарі довкруги церкви релігій-

ні пісні.

У четвер, 29. червня вже від 2 год. священники правили читані Служби Божі в церкві і в каплиці, біля церкви. Рівночасно тисячі прочан сповідалися при численних сповідальницях. Перед збірним св. Причастям виголосив відповідну проповідь о. Я. Чемеринський. Прегарний був вид збірного св. Причастя, до якого приступило кілька тисяч прочан. Опісля коло 8 год. проповідав о. О. Гайовський.

Коло 9. год. почав відправляти Архирейську Службу Божу Преосв. Кир Никита в сослуженні духовенства; відповідну проповідь виголосив о. В. Дурбак. При кінці Служби Божої промовив до вірних по батьківськи Преосв. Кир Никита.

Вкінці о. сов. В. Головінський попрощав прочан у далеку дорогу.

Коло 12. год. вирушили з Зарваниці процесії та довгі ряди возів з прочанами. День був соняшний і дуже гарячий, так, що багато прочан уже не могло йти пішки.

В год. 16.45 відіхав з Підгаєць пізд з прочанами і на год. 23.30 був у Львові.

Хоч усі були втомлені і запорошені, однак на обличчях усіх сіяла тиха неземська радість, що сповнилися їхні задушевні мрії, і могли занести свої молитви, усі свої болі й терпіння перед Чудотворну Ікону Богородиці й Розп'ятого Ісуса в Зарваниці, напитися цілющої води, і з серцем сокрушенням і смиренням вернутися домі. Більшість прочан була вперше в Зарваниці. Духові кори-

сти з прощі великі. Прочани вернулися з очищеною душею, підбадьорені на душі, скріплені сильною вірою в поміч „Заступниці всіх христیان“, Якій тому 900 літ посвятив кн. Ярослав Мудрий свою державу і свій нарід. І ця онова духа, — уздоровлення душі — це справді величезна користь з цієї першої прощі до Зарваниці зі Львова, Львівщини та сумежних повітів.

Що ця ювілейна проща відбулася і принесла великі духові користи для її учасників, за це належить щира подяка Преосв. Кир Никиті, що особисто проводив прощу, о. дек. В. Куликові, організаторові прощі, о. сов. В. Головінському в Зарваниці, та о. сов. Гайдукевичеві з Підгаєць за поміч, і всім Отцям Духовним, що взяли участь у прощі і дбали про духові користи для прочан. Окрема подяка належить д-рові П. Сайкевичеві, лікареві та головному впорядчикові, д-рові Б. Галібеєві, лікареві, та всім членам комітету прощі, що працювали вже кілька тижнів перед прощою, і впорядникам; особливо через цілі два дні прощі вони безупинно працювали з великою посвятою.

Дай Боже, щоб за цією першою прощою Українського Католицького Союзу до Зарваниці відбулися прощі до інших наших відпустових місцевостей, та щоб у цей спосіб релігійне життя серед українського народу поширювалося та поглиблювалося згідно з найгарячішими бажаннями нашого Митрополита-Ювілята.

Прочанин

25-ліття Сараєва

Недавно, 28. червня, минуло 25 літ від хвили, коли в Сараєві молодий Серб, Гаврило Принцип, убив з револьверу австрійського престолонаслідника архикнязя Франца Фердинанда з жінкою. Сараєвське вбивство викликало велику світову війну, бо Австрія поставила у звязку з цим такі домагання Сербії, яких вона не могла прийняти.

На весну 1914. р. австрійські часописи подали вістку, що при кінці червня відбудуться в Боснії, прилученій до Австрії 1908. р., великі маневри. Престолонаслідник архикнязь Франц Фердинанд мав відвідати Сараєво 28. червня.

Якраз 28. червня припадало 525-ліття битви на Косовім Полі, в якій Турки розбили Сербів і знищили сербську державу. Сербі обходили того дня національну жалобу і тому прийняли заповіджені відвідини престолонаслідника зненавидженої Австрії, як провокацію. В Боснії ділала тоді сербська підпольна організація „Чорна Рука“, що змагала до прилучення Боснії до Сербії. Австрійська поліція знала, що приготується замах, і повідомила про це вищу владу, однак військовий губернатор Боснії, ген. Потьорек, запевнив повну безпеку. Він хотів собі зеднати будучого цесаря, тому не зважав на ніякі перестороги.

Подорож архикнязя Франца Фердинанда з жінкою, графинєю

Софією не мала щастя від самого початку. Найперше саліоновий вагон, призначений для архикняжчої пари, виявився зовсім непридатним до довшої подорожі, і його треба було змінити на вагон поштового поїзду.

У хвилині відїзду поспувалося електричне світло. Треба було всі вагони обставити свічками в ліхтарях. Всіши до поїду, архикнязь сказав:

— Це виглядає так, наче б ми їхали на — похорон!

Не помилився, бо в Сараєві чекало на нього 7 заговорників з бомбами й револьверами.

Рано 28. червня 1914. р. в год. 9.30 поїзд з архикняжкою парою приїхав до Сараєва. День був соняшний і гарний. Хто тоді сподівався, що сонце того дня буде свідком величезної трагедії, яка стане початком кінця старої Австрії, старої Європи та руїною старого ладу, будованого довгими століттями?

Архикнязь їхав самоходом, щоб оглянути касарні. Коло почти заговорник Габринович кинув бомбу, але архикнязь відкинув її рукою, яка вибухла під колесами слідуючого самоходу, ранила легко в шию княгиню та підполковника Меріцці. Габринович скочив до ріки та його витягнули й арештували. Самоходи поїхали далі.

Перед ратушем бурмістр Сара-

єва мав привітати архикнязя промовою. Однак Франц Фердинанд крикнув до нього:

— Що це за порядки у вас, пане бурмістре? То у вас усіх гостей витайот бомбами? Це скандал!

Після промови і оглядин ратуша, архикнязь вислухав звіту директора поліції про арештування заговорника і спитав ген. Потьорека:

— Що ж тепер, Потьорек? Чи бомби летітимуть далі, чи може чекає нас куля?

Потьорек запропонував зараз покинути Сараєво.

— А що буде, як ми дістанемо ще кілька куль? — спитав його архикнязь.

— Я ручу за те, що ніякого замаху більше не буде. Можу присягти, що всіх заговорників уже арештували, — відповів Потьорек.

Архикнязь забажав відвідати у шпиталі раненого підполк. Меріцці. Зарядив, щоб оминули головну вулицю й їхати надбережною вулицею. Однак зденерований директор поліції покермував своїм самоходом саме на головну вулицю. За ним поїхали всі інші самоходи серед окликів товпи. Коли бурмістр побачив, що їдуть небезпечною дорогою, крикнув:

— Станьте! Це ж не та дорога! Саме в хвили, коли самоходи спинилися, дався чути постріл, потім другий і третій.

При першому вистрілі почувся крик княгині. Тримуючись одною рукою вище бедра, другу покляла на плечі мужа. Та зараз пролунав другий вистріл. Потьорек гукнув:

— Швидко до замку!

Самохід рушив та втій же хвилині голова княгині зсунулася безсильно вділ. Архикнязь зробив енергійний рух, щоби встати, однак без успіху; з його уст бухнула кров, очі стали неначе скло. Даремно Потьорек старався спинити кров, що бухнула архикнязеві з бочки на шиї.

— Софіє, Софіє, лишишся для наших дітей! — були останні слова австрійського престолонаслідника.

У двох хвилинах самохід був на подвір'ї замку. Старшини знесли архикнязя на руках — він ще слабо дихав. Княгиня вже була мертва. Лікарі старалися ще врятувати архикнязя. Однак окол 11. години полковник — лікар д-р Паєр сказав сумно:

— Людська поміч уже неможлива. Престолонаслідник саме помер...

Замаховець, Гаврило Принцип, 19-літній гімназист, хотів четвертим вистрілом покінчити зі собою, однак його зловили і засудили на досмертну в'язницю. Він помер у в'язниці на сухоті.

35 днів після вистрілів Принципа зачалася світова війна.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє

укр. кооп. фабрика

„Суспільний Промисл“

Львів, вул. Жовківська ч. 188.

Цікаві дрібниці!

ЯК КІТ ЛЕТІВ НА ХРЕБТІ БУЗЬКА

Мешканці одного села в Лютві були свідками незвичайного видовища. На луку прилетів великий бузюк і почав свою звичайну мандрівку за жабами. Недалеко бузюк дрімив на сонці великий, темно-сірий коцур. Невідомо, чи кіт думав, що мясо бузюка смачне, чи хотів собі трохи політати з бузюком, досить, що одним скоком опинився кіт на хребті довгоногого птаха. Бузюк на мить задеревів, але зараз розпростер крила й полетів вгору з котом на хребті, що всіми пазурами держався свого «літака». Щоб позбутися докучливого «пасажира», який ранив йому хребет до крові, бузюк почав виробляти різні летунські штуки, як лет на хребті, «коркотяг» та інші, однак коцур сидів на хребті як приклеєний. Тоді бузюк підлетів вище, думаючи, що котів зробиться полегше. На долині люди з великим зацікавленням слідили цей незвичайний лет. І дійсно, бузюк добре обдумав. На значній висоті непризвичаєному до рідшого воздуха коцурові зробилося полегше. Люди побачили, як від білого бузюка відірвалося щось темне й полетіло вдаль зі зростаючою швидкістю. Кіт впав на землю з великої висоти й — вже більше не встав. Бузюк-переможець зробив над мертвим котом почесне коло, зовсім так, як це роблять летуни над покірним противником, і зник на небі.

ЧОМУ ЦІСАР ЗАБОРОНИВ РОБИТИ І ІСТИ КИШКИ?

Тому 1000 літ вийшов цікавий заказ византийського цісаря Льва IV. В тому заказі написано: „Донесли нам, що деякі люди ошатили так, що для обжирства перемінюють кров на страву. Нам донесли, що є такі, які мішають кров з іншими харчами, напихають до звірячих кишок, як до мішків, і в той спосіб їх поїдають. Довше того не стерпимо, не дозволимо, щоби честь нашого володіння зневажали таким відражаючим винаходом тільки тому, щоб догодити людському обжирству. Хто мішає кров зі стравами, або продає, має бути тяжко покараний, а на знак утрати честі, має бути голений на голові аж до самої шкіри. Також і управителів міст будемо гостро карати, бо вони через нездарність доводять до такого огидного надужиття. За недбалство заплатять 10 фун-

тів золота”. — Так то колись цісар воював з кишками. Цікаво, яка була причина такого заказу.

ФУНТ МЕДУ З 56.000 ЦВІТІВ

Пчолу слушно можна вважати побіч муравля за взір працьовитості. Один з англійських природників обчислив, що для зібрання одного фунта меду пчола мусить зібрати соки з 56.000 цвітів. Він обчислив теж на основі довголітніх помічень, що денна дорога пчоли з вулика на луки виноситься пересічно 30 км. Бувають пчоли, що денно перелітають 50 км. і навіть більше.

КИТ НІКОЛИ НЕ СПИТЬ

В Америці на Флориді в Марінебанді побудували найбільший басейн на світі, напустили там морської води, і притягнули туди кита, якого приспали застриком. До басейну щоденно кидають велике число риб, ростуть там морські рослини. Фільмові апарати роблять знімки з життя кита. Вчені ствердили, що кит ніколи не спить.

Веселий кутик

ПОМИСЛОВИЙ

Турецький султан Соліман присудив одного свого башу на смерть.

— Благаю милосердя! — закликав заступників.

— Добре, годжуся, щоб ти сам вибрав рід смерті — сказав султан.

— Як так, то дозволь пане, щоб я міг померти зі старости...

Султан розсміявся та помилював дотепного башу.

В СУДІ

Суддя: Підсудний, ледви вас випустили з арешту, а ви знову вкрали одяг? Підсудний: Я мусів, пане сендзьо, бо мій старий одяг був затісний...

ПРОМ-БАНК

Львів, Іродзівських 1/1
ТЕЛЕФОН 292-15 і 200-15.

просить всіх своїх П. Т. членів підняти признану дивиденду (в висоті 6% від вплачених уділів).

Якщо Ви свідомий християнин, то станьте передплатником найдешевшого релігійного часопису

„Пресвята Богородице Спаси Нас“

10 сотиків кожного стаття на місяць!

Кожна жінка повинна закуповувати НИТКИ до шиття Товариства Лодзької Фабрики Ниток лише у своїй кооперативі

„ЦЕНТРОСОЮЗ“

З усіх усюдів

В Турині в Італії відбувається конгрес дослідів над св. Плащеницею. — В червоній міжнародній бригаді в Іспанії було 13.000 поляків; згинув 11.000. Літвінова викинули зі „Союзу безбожників“. — В Туреччині старі парубки платитимуть високий податок; а є там нежонатих щось 8 мільйонів. — В цілій Європі перейшли нагальні бурі і зливи. — В кількох повітах на Волині влада закрила 15 тайних горалень; вони нічню працювали в лодках на річках, а в день були сховані в очереті. — 400 синіх бомбовиків-літаків, з дуже тихою машинерією дісталося в руки Німців при замиранні Чехії. — Німеччина доставить Італії 400 протигетунських гармат. — В Лондоні згоріло з невідомої причини 7 величезних крамничних складниць; шкоди є на 30 мільйонів зл. — Жінка-бандит напала в Мисловицях на служницю Овчарівну, побила її, відтак обібрала помешкання. — В Лібані відкрили нові зножки нафти. — Князь Віндзор, б. король Англії, вернеться до батьківщини. — В познанському повіті три міста: Косіяни, Смігль і Равіч визбулися цілком Жидів, не купуючи в них ніякого краму. — Магістер прав Купльовські і його наречена побили невинно Жидів і за те дістали 250 зол. кар. — Польська письменниця С. Косак-Шуцька заявила у прилюдній рефераті, що в Польщі брак глибокого католицизму. — Католицький союз жінок у Франції має 2.208.000 членок. — Новий архієпископ ньюйоркської єпархії має також диплом летуна. — П. Кулідж, вдова по б. президентові Злучених Держав Півн. Америки, перейшла на католицьку віру. — В Тифлісі червона влада висадила у воздух православний старинний собор.

КАЛЕНДАР ЛИПЕНЬ 1939.

- 9 Н 6 ПО СОШ. Дав. прп.
- 10 П Самсона прп.
- 11 В Пер. мощів Кир. і Ів.
- 12 С ПЕТРА І ПАВЛА АП.
- 13 Ч Собор 12 апостолів.
- 14 П Косми й Даміана.
- 15 С † Пол. Ризи Пр. Богородиці.

Сонце сходить 9. ц. м. в год. 4.8, заходить у год. 20.1.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

† Померли

о. ТЕОДОР ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

гр. кат. парох Струсова, радник Митрополичої Консисторії, почесний член Т-ва „Просвіта“ у Львові, незвичайно ревний душпастир і заслужений національний діяч упокоївся в Бозі 28. VI. ц. р. в 79. р. свого трудолюбивого життя на службі Богові, Церкві й українській нації. Величаві похорони Покійного Ювілята під проводом о. Мітрата Д-ра Йосифа Сліпого, Ректора Богословської Академії у Львові, відбулися у Струсові 30. VI. при великій участі духовенства й народу.

В. Й. П.!

КОСА ВБИЛА ЧОЛОВІКА

В Підгайчиках, перемишлянського повіту, трапився 1. ц. м. жахливий випадок. Господар Василь Трач поїхав з хлопцем по траву. На полі підчас скорої їзди кіса впала між поденком, а драбиною на землю. В моменті, коли досягло землі й завадило рух воза кинув косу з такою силою вперед, що вона пробила наскрізь Василя Трача, який сидів на поденку, трапивши його в саме серце. Нещасний чоловік згинув на місці. — Рік передтим подібний випадок трапився в сусіднім селі Станімир. На віз поклав парубок косу, скочив на фіру, щоб виїхати в поле. Коні нагло рушили з місця, чоловік стратив рівновагу, впав на косу, пробився наскрізь і серед тяжких мук помер.

Такі трагічні випадки з косою повинні навчити людей, що косу конечно якось забезпечити. Ніколи не можна везти голої коси в поле. Найліпше зробити для неї дерев'яний футерал (похву). Як британці ніколи не лишаємо отвертої, так треба й з косою, бо коса ще більш небезпечна. Треба вчитись з чужого нещастя, щоб самому не стати його жертвою.

Відповідальність за майбутнє нашого народу паде на кожного з нас!

Тому всякі свої зобов'язання щодо української преси, як поширення преси серед найбідніших, ТОЧНЕ ПЛАЧЕННЯ ЗА ЧАСОПИСИ, — добровільно й точно виконуймо!

Бо преса — сьогодні дуже важний чинник релігійної і національної праці!

Бляхарська робітня

будівельно-галантерейна, криття веж, церковних купол і напруга, цинкування молочної сировини і кухонного начиння і т. п.

Андрій Бартків

Львів, Глибока 12. тел. 259-03

П. Т. КОЛЬПОРТЕРИ!

На днях розсилаємо рахунки за часопис. Просимо вирівнати всі задегости, бо впертим довжникам здержимо дальшу висилку нашого часопису. — Адміністрація.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА пл. Більчевського 11. З. ЗАЛЕСКА

порукають: вовни, шовки та всякі текстильні новинки на кожний сезон по найнижчих цінах.

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні

„АСТРА“ в СТРИЮ вул. Центральна бічна ч. 7. шкури до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед заміною. Першорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Япо́нська 7. II. п. — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykola Hnatyszak, ks. Osyp Hodiuk, Mychajło Demkowycz-Dobryński, Iwan Durbak. Lwów. Japońska 7. — Wydaje „Meta” Wyd. Koop z odp. udział. Lwów, ul. Japońska 7. Drukarnia inst. Stauropigijalnego w ar. i. Tyktora. Lwówul. Bl charska 9.

Видає „Мета”, Видавнича Кооп. з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатишак, о. О. Годунько, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак.

Друкерня Ставр. Іст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Християнська Сила

Chrystos Nasza Siła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

ПОДБАЙТЕ ЗАЗДАЛЕ-
ГІДЬ ПРО ПЛЯН ПРА-
ЦІ В ГРОМАДСЬКИХ У-
СТАНОВАХ НА ОСІНЬ!

Пастирський Лист

З нагоди 500-ліття Флорентійської Унії появилася Пастирський Лист наших Владик. Зміст його подамо в черговому числі.

УКРАЇНЦІ НА СВІТОВІЙ ВИСТАВІ В АМЕРИЦІ

Американські Українці уладили на головній площі світової вистави в Нью-Йорку свою маніфестацію з хоровими й танковими виступами. Українську програму оглядало до 100.000 осіб, у тому 60.000 Українців. На сцені установили в рядках 1.000 хористів і танцюристів у національних одягах. Наперед член Комітету вистави, п. Мурфі, привітав Українців. Потім виступив великий український хор під управою Ол. Кошиця, що відспівав низку українських пісень. Оперовий співак М. Голдинський відспівав 4 пісні. Потім знов співав хор. Далше кілька сот танцюристів виконало українські національні танці. Молоденька 10-літня скрипачка, Д. Гресквіна грала на скрипках. Вкінці хор і многотисячна публіка відспівали український національний гімн. Усі точки викликували велике захоплення 100-тисячної публіки. Американські Українці своєю невтомною працею на всіх ділянках поширюють добру славу України за океаном.

КРОВАВА ПОДІЯ В БЕРЕЖАНЦІНІ

Як подає ПАТ, на полях між Будиловом і Вимислівкою прийшло 2. п. м. до кровавої сутички між поліцією і Данилом Пукалом, убивником поліціанта з Вимислівки. На полі між згаданими селами трьох мужчин на вид поліційної стежі почало втікати і скрилось до хати на полі. Коли поліція входила до хати, вони почали відстрілюватись і ранили одного поліціанта. Опісля прийшла поліційна підмога з Бережан і опанцирений поліціант хотів ввійти до хати; в тій хвилі впав з хати стріл й убив його. Чоловік, що був у хаті, забрав від убитого револьвер і стріляв до поліції, що окружила хату. Коли він далше стріляв, поліція підпала хату, вивавши його, щоб покинув сховище, і двох опанцирених поліціантів ввійшло до горючої хати і стріляло до проступника, який далше боронився. Підчас перестрілки один стріл трафив його в голову. Шойно тоді вдалося його витягнути з хати, охопленої вогнем. Виявилось, що це Данило Пукало, за яким поліція шукала в зв'язку з убивством поліціанта під Золочівкою. Раненого Пукала відвезли до лікарні в Бережанах, де він того ж дня помер, не відзискавши прижиттєвості. Два

ЕВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 7 ПО СОШЕСТВІЮ

І коли Ісус звідти відходив, ішли за ним два сліпці, що кричали і говорили: Помилуй нас, Сину Давидів. А як прийшов у дім, приступили до Нього сліпці і сказав їм Ісус: Чи вірите, що Я можу вам це зробити? Кажуть Йому: Так, Господи. Тоді диткнув їх очей, кажучи: нехай вам буде по вашій вірі. І отворилися їм очі. І заборонив їм Ісус, кажучи: Глядіть, щоб ніхто не довідався. А вони вийшовши, розголосили про Нього по тій цілій землі. Коли ж вони відходили, привели до Нього чоловіка німого, біснуватого. І як вигнав біса, то німий заговорив. І дивувався нарід, кажучи: Ніколи не було чогось такого в Ізраїлі. А фарисеї говорили: Силою диявольського князя виганяє бісів.

І переходив Ісус усі міста та села, навчаючи по їх божницях і проповідуючи Євангеліє царства і уздоровляючи кожну недугу і кожну неміч. І коли глянув на товпи, умилосердився над ними, що були отомлені і опущені як віви, що не мають пастиря. Тоді каже Своїм ученикам: Живно вправді велике, та робітників мало. Моліть отже Господа живна, щоб він славу робітників на своє живно.

(Матей, гл. 9, ст. 27—38).

ДУХОВНА НАУКА

У св. Євангелію часто згадуються уздоровлення сліпців. Добрий Ісус хотів може і це зазначити, що доміне вагу здорового ока для нормального життя і розвитку людини. Але як усе небесне перевищує все земне, так око душі без порівняння важніше від тілесного ока. Те око душі в багатьох сьогодні зовсім темне й незряче. Бо як думати про тих християн, для котрих релігійні практики, Божа наука, проповідь, духовна книжка — це річ зайва, непотрібна й нецікава? Як думати про людину, що визнається на бігу небесних зір, бистрих річок, а не знає, для кого її серце битися повинно і кому служити? Коли око душі любиться і порпається в земному смітті — тоді ціла душа — людини, родини, суспільності хилиться до упадку. Коли людина оком душі дивиться і ділами засвідчує, що все небесне, євангельське, церковне на першому плані в неї — от тоді свята душа стоїть перед Богом. Такий душі Він не відмовляє нічого. На таких душах, як на міцних філярах, спирається вся суспільність. І таких людей треба нам виховувати, такими треба нам бути.

Війна висіла на волоску

Дипломати кажуть, що 2. 7. мала вибухнути війна за Гданськ. Німці мали робити приготування до якогось наглого наскоку на Вільне Місто. Але Англія разом з Францією остерегли Гітлера, що вони не будуть неутральні і він відступив. Чи справді Гітлер хотів вдарити, не знати. Деякі англійські газети пишуть, що Німці самі розголошували в світі панічні відомості про якусь наглу небезпеку в Гданську, щоб в той спосіб вивідати, чи Англія справді готова стати в обороні Польщі. Інші знов кажуть, що Гітлер тільки

грав комедію з нападом на Гданськ. А дійсно його ціллю було грати на нервах своїх противників і їх застрашувати шораз новою загрозою війни. Коли дійсно це мав він на думці, то можна сподіватись, що ще нераз Німці будуть розганятися до наскоку, аби тривожити противників і денервувати цілий світ. Гра німецька полягає, здається, в тому, щоб безнастанним збільшуванням напруження змучити Англіїців до краю. Аби врешті вони забажали спокою і погодилися з Гітлером.

Большевики далше крутять

Молотов дав врешті відповідь на останні англо-французькі пропозиції в справі союзу. Змісту відповіді не оголосили прилюдно. Але що вона не посуває вперед справи переговорів, видно з того, що в Лондоні і Парижі дуже нею незадоволені. А Французів дуже розсердило те, що приятель Сталіна, Жданов помістив у большевицькій пресі гострий напад проти Англії і Франції. Большевикам далше не дуже залежить на союзі, вони торгуються, щоб на всякий випадок якнайбільше виторгувати, а тоді, мовляв, буде вид-

но. В пресі появилася поголоска, що большевики зажадали від Англії і Франції виконання їх обіцянок, даних царській Росії в 1915 р., себто зажадали Царгороду й Дарданельських проливів. Одной друге тепер під владою Туреччини. Якщо це було б правда, то Сталін дійсно грав би тільки комедію з переговорами.

НЕ ХОЧУТЬ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ОПІКИ

Большевицька, а теж і англійська дипломатія видвинули плян, щоб спільно дати гарантії кільком меншим державам. У зв'язку з тим Голландія і Швейцарія заявили, що ніяких гарантій від ССРС собі не бажають. З другого боку совітський уряд хоче, щоб Польща і Туреччина загарантували західні кордони ССРС.

Новітні катакомби

СТИХІЙНИЙ ЗРІСТ РЕЛІГІЙНОГО ЖИТТЯ В РАД. УКРАЇНІ

Драконськими засобами дбають большевики, аби в світ не продісталася ніяка правдива вістка про те, що в них діється. А мимо цього час від часу таки можна хоч дещо про ту правду довідатись. Деколи допоможе в цьому сама большевицька преса. Ось «Антирелігійний», газета союзу безбожників, подає незвичайно цікаві подробиці про релігійне життя серед українського населення. Те, що пише ця газета, призначене очевидно для освідомлення безбожницьких агітаторів, щоб вони знали, як мають боротися зі зростом релігійного життя. Тому теж вона не пише цілої правди, всежтаки й з цього видно, який могутній підйом релігійності переживає український нарід за Збручем.

Мимо знищення «Української Автокефальної Православної Церкви» ще й досі працюють потайки священники тієї церкви. Вони відправляють богослуження в українській мові. Де нема священників, де їх чекісти повбивали, або виарештували, там відправляють молитви самі вірні без священника; сходяться потаємно по хатах і спільно моляться. Селяни самі хрестять своїх дітей, але завжди такою водою, що її колись освятив священник. Немовлятка занурюють (по звичаю православних) тричі в воду, а потім покріплюють його освяченою водою, яку з набожністю переховують у баньочках.

Через брак священників розповсюднилися теж заочні одруження. Молоді зголошують одруження в совітським уряді «Загс». Але туга за церковним освяченням їх супружого зв'язку така велика, що хтось з родини бере їх перстені і вандрує — навіть хоч це дуже далеко — за священником, щоб благословив зв'язок молодих і посвятив їх обручки. Перстені віддають потім одруженням. І це висгарчає, щоб вони вважали, що їх супружечне заклочене з волею Бога. Теж втворився обряд заочних похоронів. Мерця ховають, як це наказує совітська влада. Але з його могили беруть пригорщу землі і знов шукають священника, щоб її посвятив і відправив похоронне богослуження.

Серед населення в рад. Україні зростає рух за об'єднанням всіх церков і віроісповідань. Догматичні й обрядові різниці перестають мати значіння. Католики співпрацюють з православними ріжних церков. Твориться духовний союз всіх віруючих у правдивого Бога, проти сили безбожницької влади большевиків. Творять теж навіть

релігійні гурти для боротьби з большевицькою безбожністю. Приклонники тих гуртків уважають навіть за гріх взяти в руки большевицькі гроші. Інші поборюють всяку господарку большевиків. Де не можна молитись спільно в хатах, там вибираються громадою з цілими родинами в степи і серед степу, на безлюддю моляться до Бога.

Такі інформації подає своїм агітаторам «Антирелігійозник». З них наглядно видно, що 20 літ релігійного переслідування не вбило в українській душі християнського чуття і туги за правдивим Богом. Як перші християни хоронились перед переслідуваннями до підземних катакомб, так теж і наші брати зза Збруча. Коли їм знищили церкви і вигубили душпастирів, вони самі потайки по домах при за-

слонених вікнах хвалять Бога, а коли їй це неможливе, втікають у відлюдні степи, щоб під голим небом молитись до Всевишнього. І чим більші переслідування, з тим більшою стихією проявляється релігійність українського народу. На українській землі ще раз справджується слова: «І врата Адові не переможуть її». Війни з Богом ще досі ніхто не виграв. Цього вчить нас історія. Не виграють її теж московсько-жидівські большевики. Це стає щораз більше певне в виду того, що діється в рад. Україні. А в хвили, коли прийде останній бій, затріюмфує воююча Церква Христова, а разом з нею і правда і закон християнського народу України. Просім Всемогучого, щоби хвиля остаточної розправи з темним царством Антихриста прийшла якнайскорше.

З українського життя

КОНКУРС НА ПРИНЯТТЯ КАНДИДАТІВ ДО ГР. КАТ. ДУХОВНОЇ СЕМИНАРІЇ У ЛЬВОВІ

на акад. рік 1939/40. Подання вносити до Митрополичого Ординаріату у Львові до 20. серпня 1939 і долучити: свідоцтво хрещення й миропомазання, свідоцтво зрілості і всі гімназійні свідоцтва, свідоцтво моральності від Парохіяльного або Деканального уряду, точний опис життя. В поданні зазначити, чи прохає місця, застереженого для жонатого чи безженного священика, і чи готов присвятитися місійній праці. На канцелярській видатки і на відповідь долучити 2 зл. поштовими значками і подати свою адресу.

НОВИЙ ПАРОХ СВ. ЮРА

Новим парохом Архикатедрального храму св. Юра у Львові іменованій о. крил. Роман Лободич, б. парох катедральної церкви у Станіславові. Дотеперішній парох св. Юра, о. прал. Л. Куницький, іменованій офіційно Митрополичого Церковного Суду у Львові.

НОВІ НАШІ СВЯЩЕНИКИ

ВПреоєсв. Митрополит Кир Андрей висвятив на священиків 25. 6. ц. р. сімох абсолювентів богословії: студента Іполіта Бенкаловича, Олександра Гарасимовича, Василя Журовського, Льва Куленія, Миколу Сидорака, Дмитра Телішевського та Осипа Труша. Всім нововисвяченим священикам бажаємо якнайкращих успіхів у їхній душпастирській праці.

НОВІ ДЗВОНІ В ЦЕРКВІ СВ. СПАСА У ЛЬВОВІ

Соборна церква св. Спаса у Львові на закінчення ювілею 950-ліття хрещення Руси-України справила за складки й лепти парохіян два дзвони. Торжественне посвячення цих ювілейних дзвонів, яким дали імена наших великих володарів, св. князя Володимира та св. княгині Ольги, відбулося після соборної Служби Божої у празник Різдва св. Івана Хрестителя 7. ц. м. **ЗДВИГ ПРОЧАН У ЗАРВАНИЦІ**

В неділю, 2. VII. наплили до Зарваниці непроглядні маси прочан. В вечірнім поході від церкви до каплиці взяло участь 21 процесій, разом було около 200 хоругв. Перемарш процесійного походу через міст перед каплицею тривав півтора години. З цього можна уявити собі, скільки було народу. А море запалених свічок в руках прочан, що пізно вечором зібрались на молебен коло

каплиці з джерелом, робило величаве й незабутнє враження.

ТЕРЕБОВЕЛЬСЬКЕ СТАРОСТВО ЗАБОРОНИЛО СВЯТО ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

Теребовельський староста заборонив парохіальному урядові в Ілавці уладити ювілейне Свято Хрещення України, бо на його думку таке Свято не є справою релігійною, але політичною, і тому Церква не має права такого Свята улажувати. Це вже друга з черги заборона такого свята. Перша зустрінула Кружок „Рідної Школи” в Лошневі. Староство в Теребовлі не дає дозволу на лугові пописи і на всякі імпрези під голим небом, крім фестинів.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ПЕРЕМИШЛІ

„Український Бескид” пише в ч. 26 з 9. ц. м.: „Якісь темні типи обмазали чорною мазюкою українські вивіски деяких українських фірм, лікарів і адвокатів. На Засинію вимазали чорною мазюкою входову браму до церкви, вибили шиби в салі під церквою й кинули туди дві пляшечки з бензином. З того видно, що хотіли підпалити церкву, однак сполошили їх дві жінки з сусідства церкви”.

ЩО ДІЄТЬСЯ В БЕРЕЖАНЩИНІ?

Тернопільське воевідство розв'язало досі 14 читальень „Просвіти” в Бережанщині. У Базниківці між іншими причинами розв'язання подано, що слідство виказало, що при читальні був самоосвітній гурток, в якому молодь робила руханкові вправи і вчила історію України. В Лапшині розв'язано читальню за те, що в ній улажували різкі імпрези політичного характеру, в яких з особливим підкресленням віддавали честь Українським Січовим Стрільцям, та що у хвалою виділу рішено уладити обхід у честь поляглих героїв під Базаром. У Жукові між іншими причинами подано, що читальня рішенням виділу купила „Історію Українського Війська”.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДІВЧАТ

Учениці промислових і торговельних шкіл зпоза Львова внесуть до 1. серпня ц. р. подання про прийняття їх до Промислово-Торговельної Бурси у Львові, вул. Кохановського 59. Місячна оплата 35 зл. Бурса є під опікою Філії Українського Краєвого Т-ва охорони дітей і опіки над молоддю.

Що діється в світі

НОВА АКЦІЯ НІМЕЦЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

З Варшави повідомляють, що деякі німецькі радіовисильні почали надавати польські та українські аудіції. Як пише львівський «Експрес Вечорний», «Німці подали в інформаційній діяльності вістки про сучасне положення Українців в Польщі та спеціально спрєпаровані протижидівські вістки».

ГАРЯЧКА ЗМАЛІЛА

Покищо змаліло дещо те страшне напруження в Європі, яке витворилося через Гданськ. Німецький уряд повідомив Польщу, що 27. серпня приїде до Гданська німецький військовий корабель. Це повідомлення зрозуміли так, що Німеччина готова шанувати польські права відносно Гданська. Деякі німецькі газети написали навіть, що Німці не думають вести війни за Гданськ. Це все вплинуло на охолодження гарячої атмосфери. А політики кажуть, що до 27. 8. правдоподібно буде спокій. Цього дня приїздить німецька фльота до Гданська, а Гітлер промовить на великім торжестві в честь Гінденбурга під Танненбергом. Догадуються, що тоді може прийти до якоїсь нової несподіванки. Світова преса ломить собі голову над тим, як пояснити зміну тактики Гітлера, бо щоб справді зрезни-гував з Гданська, в те ніхто не хоче вірити. Можливо, що ведуться якісь тайні розмови між Берліном і Лондоном (такі натяки вже були) і Гітлер сподіється поладнати свої справи якимсь компромісом з Англією.

БОЛГАРСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР В БЕРЛІНІ

До Берліна їздив болгарський прем'єр Кіоссеіанов. Мав довгі наради з Рібентропом і Гітлером. Німці витали його дуже урочисто. А Французи в пресі виступили сильно проти цієї поїздки. Видно, Болгарія, що давно вже склонювалася до орієнтації на Берлін, врешті пішла вже на цілком явну співпрацю з Німеччиною. Болгари сподіються, що в опертю на Гітлера скорше виторгують від Румунії зворот Добруджі, а від Греків доступ до моря. Німецька політика, щоб перешкодити Англії, монтує на Балкані союз Болгарії, Югославії і Мадярщини.

В НІМЕЧЧИНІ БРАК РОБІТНИКІВ
Зі звідомлень німецького Фронту Праці брак робочих рук до праці Німці заступають тим, що спроваджують робітників зза кордону, головню до праці на ріллі. Тепер працює в Німеччині: 37.000 Італійців, 15.000 Югославян, 12.000 Мадярів, 5.000 Болгарів, 4.000 Голляндців, 40.000 Словаків і багато Чехів.

АНГЛІО - ЯПОНСЬКІ ПЕРЕГОВОРІ

В Токіо починаються переговори між Японією і Англією в справі англійських концесій у Китаю. Англії вірять, що вдасться дійти до компромісового порозуміння. А Японці, щоб зазначити свою неуступчивість, загострили блокаду в Тієнтсіні. Вони хочуть приневолити Англію до ліквідації своїх концесій.

АЗІЯ ДЛЯ АЗІЯТІВ

Такий клич лунає вже віддавна на жовтім континенті. Але досі його систематично ще не пропагували. В останніх днях узялась до того Японія, звертаючи вістря такої пропаганди, головню проти Ан-

гліїців. У Тієнтсіні зорганізовано бойкот Англіїців і їх товарів. Місцеві фірми, що не принорвляються до бойкоту, будуть прилюдно п'ятовані. На території французької концесії в Ганков дійшло до сутички між Французами, а японською владою. Догадуються, що Японці повторять історію з Тієнтсіну.

АРАБИ КЛИЧУТЬ ДО СВЯТОЇ ВІЙНИ

Землі в Азії, що їх замешкують Араби, мають незвичайно важне значіння для Англії. Тому англійський уряд мусить дбати про те, щоб Араби були прихильно настроєні для британської імперії. Тому він покинув Жидів, а Арабам обіцяв, що продовж десятиліт створить в Палестині ще одну арабську державу. Араби не хочуть чекати, тільки домагаються від Лондону негайно перевести обіцянку в діло. Хочуть скористати на англійських клопотах в Європі й на Далекім Сході, тимбільше, що чують за собою плечі: Італійці й Німці піддержують кожне їх домагання, яке звертається проти Англії.

На днях прийняв Гітлер висланника арабського короля Ібн-Савда і відбув з ним довгу нараду. Король Ібн-Савд поставив англійському урядові ультимат, щоб негайно передав Арабам владу в Палестині. Араби підготовляють збройну акцію проти Англії і пропагують святу війну проти наїздника.

З наших парохій

ДРОЗДОВИЧІ, пов. Городок, святкували 18. VI. ювілейне торжество 950-ліття хрещення України. Торжественну Службу Божу відправив о. дек. Е. Роздольський; в ювілейному поході з хрестом взяли участь ще о. О. Квіт з Городка, о. М. Думанський з Добростан і о. Я. Шуст з Каменоброду. По водосвятті і вкопанні хреста, ювілейну проповідь виголосив о. М. Думанський, загірваючи присутніх до витривання при ювілейному хресті в любови Бога, Церкви й Батьківщини. Гість.

БРУХОВИЧІ. В гарній околиці під Львовом монастир С.С. Студиток у Бруховичах веде сиротинець, в якому є 11 хлопців і 5 дівчаток, від 1 року до 14 літ. Дбайлива опіка Сестер дає запоруку, що із цих сиріт виростуть свідомі сини і доньки українського народу. Гарно прибрані дівчатка і хлопята в народноному шку, під проводом сестри Акакії Венгер своїм пописом звеличали ювілей 40-ліття єпископства ВПреоєсв. Митрополита Кир Андрея. Приємно було глядіти, як сироти звеличують своїми піснями Митрополита-Ювілянта. Належить повне признання С.С. Студиткам за їх дбайливу опіку над тими маленькими сиротами. Місцеве українське громадянство повинно допомогти С.С. Студиткам у такому благородному ділі. — А. С.

ДЕВЯТНИКИ, СТІЛИСЬКОГО ДЕКАНАТУ. 10-денна св. Місія відбулася заходом місцевого парохіа, о. Ст. Королюка, від 17—27. V. ц. р. під проводом О.О. Редемптористів: о. Карла Більке та М. Якимовича з Тернополя. Місійні науки, виголошували 4 рази денно, мали великий успіх і стягали великі маси вірних з сусідніх сіл. Висповідалося і запричашалося понад 3.000 осіб. Заложено Братство Матери Божої Неустаючої Помочи. Величаво було закінчення св. Місії з торжественною Службою Божою, процесією з місійним хрестом і кінцевою проповіддю. О.О. Місіонарів витали і прошали незвичайно торжественно.

Дальше нормально працювати!

Гарячка в світі то маліє, то підноситься. На днях знов значно змаліла. Але кожної хвилини може наново зрости. Напруження може знов дійти до небувалого напіння. І певно не раз ще так буде, бо Європа ввійшла в період дуже важких конфліктів, які ще страшенно будуть усіх хвилювати.

Але наш національний інтерес вимагає, щоб ми якнайменше заражувались тією світовою гарячкою. Якби там гарячо й не було в світі, ми повинні зберегти внутрішній спокій і дальше нормально працювати. В літні місяці, в часі жнив на селі а ферій в місті, коли на села зїжджається інтелігенція з міста, йде живішим темпом громадське життя по наших селах. Подбаймо всіми силами, щоб і цього літа ця праця не притихла. Протівно, вона мусить бути ще жвавіша.

Вже тепер подумаймо заздалегідь, що і як робитимемо в наших установах під осінь. Вже сьогодні обдумаймо плян на цілий рік. Мусимо рости в силу, бо тільки сильні і зорганізовані зможемо поправити нашу долю. Не сміє бути ніодного Українця чи Українки, який не належав би до Провсвіти, Рідної Школи, до місцевої кооперативи. Не сміє бути газди, який не вписав би себе і жінки до Сільського Господаря, а дорослих

дітей до Хліборобського Вишколу Молоді. Всі парубки і дівчата до Орлів, Соколів і Лугів! Памятаймо завжди, що сила тільки в організації. Навіть воробці кидаються на ворону, яка ходить одинцем, а стадо ворон може заздьобати й сильного чоловіка. Ось що значить ходити самотас, а бути в організації.

Де в селі громадська праця за-непала, треба спільно порадитись, як її оживити. В цьому нехай кожний виступить з ініціативою негайно, не спихаймо один на другого, бо тоді напевно ніщо з того не вийде.

Врешті ще одна заввага на часі. Ми вже згадували про мовчазливих але розумних Англіїців. Вони з чужими балакають про погоду, про свою файку, про свою собаку, але ніколи про політику. Наші люди люблять поговорити про громадські справи. Це гарна прикмета, коли балачка ведеться з добрим сусідом, чи приятелем, але дуже кепська, коли з незнайомим. Кажуть, що балачка, це срібло, а мовчанка — золото. Цю народню мудрість варта собі добре вбити в голову.

Отже працюймо нормально і спокійно дальше, це найвищий наказ в сьогоднішню пору. Бо спокійної праці на громадянській ниві вимагає наш народний інтерес.

Якщо Ви свідомий християнин, то станьте передплатником найдешевшого релігійного часопису

„Пресвята Богородице Спаси Нас“
10 сотиків кожного стаття на місяць

Нові уздоровлення в Чайковичах

Тисячі й тисячі прочан дальше приходять до Чайкович, щоб виблагати у Божої Матері потрібні їм ласки. На місці хатини, де появилася на шибі образ Богородиці, мають побудувати каплицю, одначе ще досі немає дозволу від влади. Хоч декі люди стараються спинювати наших прочан по дорозі до Чайкович, одначе всіх тягне туди якась дивна сила. Вістки про уздоровлення в Чайковичах поширилися по цілїм нашім краю і з кожним днем їх більше.

Ось деякі з чайковицьких уздоровлень:

Іван Городник із Сусулова, повіт Рудки, зізнає: мій син Михайло, літ 17, був хорий на обі ноги, що були покриті прищами, текли і немилі воняли. Я приніс воду з Чайкович, і змивав зболені ноги. Гоїлися зараз. Тепер син уже здоровий.

Євка Чекайло з Нового Села оповідає, що її п'ятилітня донечка Маруся попекла окропом в осені 1938. р. ручки й лівий бік. Лікарі казали, що рани не загояться. Не можна було лашка приложити, бо кров текла. Водю з Чайкович і хустинкою, обтертою об лице Божої Матері на шибі, дитина ви-здоровіла і рани загоїлися. До трьох днів наросла нова шкірка і до тижня стверділа. Тіло було загоєне...

Марія Козак з Суховолі, повіт Любачів, була хора на грипу і вже здавалося, що вмирає. Подали їй образець Божої Матері з Чайкович, притулила до вст — і за-

раз оживилася, прийшла до себе й видужала з тієї важкої недуги.

Антін Волошин, син Івана й Анни з Милитина. Дня 14. VII. 1938 р зніс його батько на руках до парохіяльної канцелярії, бо мав спаралізовані ноги. Батько оповідає: „Доктори у шпиталі казали: „Нам і не снилося, щоб він ходив“. — Мати Божа й вода з Чайкович вчинили, що Антін тепер тішиться світом. Ми його жертвували Божій Матері. Він сам просив: „Везіть мене, везіть до Чайкович“.

Іван Волошин був у мене з уздоровленням синком 7. VI. н. р. Я і мої домашні радісно дивилися як хлопчина бадьоро ходить і підскакує. В його очах сяє неописана вдячність і любов до Божої Матері...

Марина Ганич, 41 літ з Горішного Білича, оповідає: „По дитині почало мене боліти в середині. Прийшло запалення нирок, груди боліли, кровю плювала, всьо мені докучало — руки, ноги... Так було дев'ять років... Була в лікарів у Самборі. „Пий ліки“ — кажуть, але лекше не було. Аж прийшла я в Зелені Свята в 1938. р. до Чайкович. Молилася до Божої Матері. Снілася мені... І перестало мене боліти в середині... Я все гадала собі за Чайковицьку Божу Матір, брала тоту воду, пила, натиралася. Вже цілий рік не лежу, а перше — то лежала і плакала. Де стільки сліз набралось? Боже, тепер уже роблю всьо. А я так довго хорувала й гіренько на день і

Памятайте!

Не дозволяйте дітям бавитися на дорогах, кидати каміннями, грудками чи болотом за переїзджаючими возами, самоходами чи поїздами, чіплятися возів, перебігати перед самоходом на другий бік дороги. Найкраще віддайте дітей до дитячого садка чи заходьонки.

Не випускайте самотас на дороги домашніх звірят і дробу. Не переганяйте худоби через придорожні рови. Женіть худобу тільки правого стороною дороги, а не цілою дорогою.

Не викидайте на дорогу шкла, заліза, цвяхів, дроту, старих горшків і т. д.

Не ушкоджуйте знаків на дорогах.

Не розпалюйте огнищ на мостах, при дорогах, а як де палите, то не забудьте їх погасити. Не вішайте при дорогах таких предметів, що могли б сполошити коней і спричинити нещасливий випадок.

Не ломіть дерев при дорогах.

Не занецишуйте криниць.

До рік і ставів не кидайте го-стрих предметів зі шкла, заліза

П. Т. КОЛЬПОРТЕРИ!

Висилаємо рахунки за по-брані часописи за перший піврік 1939 р. Зараз просимо вирівнювати навіть найменші залежності. Не оправдуйте себе передновком, чи тяжкими часами, що не можна платити точно за часописи, бо добра воля не знає перешкод. Точности в плаченні та скорого вирівнювання залежностей вимагають від Вас ці великі завдання релігійної і суспільної праці серед українського громадянства, що падають нині на наше християнське видавництво. Віримо, що Ви належно розумієте нині велику вагу християнської преси та дальше співпрацюватимете з нами для релігійного відродження українського народу.

Адміністрація.

ані мертвих звірят.

Підчас спек хороніть домашні звірята від соняшного удару, дбайте про свіжу воду до пиття для своїх домашніх звірят.

СТРАШНИЙ ВОРОГ ЗАКРАДАЄТЬСЯ В НАШІ ХАТИ

СОБАЧІ ПОДРУЖЖА

Ви не раз були в місті й там, серед гурту людей, або на проходах, бачили ви, на перший погляд — може неїкаве явище. Ви саме бачили елегантно вдягнену панно, яка ведеться понід руку зі своїм паном, та в другій руці на ремінчику веде свого малого песика. Малехто з вас пригадувався над цим — на перший погляд невинним — явищем: Доволі часто можна теж стрінути в місті саму панно, що зі своїм добре вигодованим собакою вештається поміж людей, закопилівши свої нафарбовані губи. Може врешті дехто з вас поставив пригадуватися гидкий котячо-собачий сморід у панських кімнатах, при такій нагоді, як ви мусили продати на торзі річ занести до панського житла, або вдатися до такого чи іншого „панка“ за фаховою, правничою й іншою порадою. Отже кожний з нас бачив таку трійку: собака, пан і пані, доволі часто саму панно з собакою, та вкінці панські кімнати повні котів, папугаїв, собак і т. п. Але на велике диво — ніхто не бачив у цих „сальонах“ гуртка веселих, здорових, вірцево виплеканих і вихованих дітей!!! — Бо сучасна „пані“ радше плекати буде десять сучок і цілі тузини котів, канарків, навіть сальонних риб у штучних збірниках води, коби тільки не дитину!!! І вона, ця „сучасна пані“ в кожній хвилині потрапить зімліти з „болю“ серця, як її собачі найменшу кривду посміє би дехто зробити!...

ЗАГРОЗА ПОВЗАЄ З МІСТ НА СЕЛА

Ми не морочили б собі голови цим „новітнім супружжам“, у виді: пан, пані та собака — ані теж півсловечком не згадували би про руйну подружжя життя міських „панів“, якщо ми не бачили б, або, що гірше, вдавали, що не бачимо, яка страшна загроза повзає з міст у наші, недавно ще зовсім здорові сільські хати й родини.

КЛИЧЕМО ДО БОРОТЬБИ ВСІХ ХРЕЩЕНИХ ЛЮДЕЙ

І тому з найглибшою постановою та

ніч позирала... Два рази я сповідалася на смерть, мене родина відрикала... Як мені лекше ставало, то плакала з радості, як дитина”...

о. Ю. Кміт
(падох Чайкович).

без найменшого заїкування скажемо ось що: Виповідаємо в ім'я здоров'я нашого народу безпощадну, безоглядну та послидовну війну з деморалізацією наших сіл! У першу чергу просимо та звизаємо всіх Високопреподобних Отців! Душа-стірів до найдальше ідучої освідомлюючої праці серед своїх вірних у цілях поборення, викорінення та винищення у всіх перших новопоганських злочинних способів гублення дітей та поширювання ріжними злодухами серед молоді, доросту й старших злого, каригідного прикладу!!! Закликаємо до цієї переважної боротьби всіх хрещених людей!

БАЙДУЖІСТЬ — ЦЕ ЗЛОЧИН

Памятайте християни, що навіть кожна байдушність і неохота у протиставленні та борбі з цим найстрашнішим сьогочасним лихом — це гріх о пімсту до неба звизаючий! Ану, спробуйте завдати собі хоч дрібку труда та з олівцем у руці перейдіть хата за хатою у вашому селі. — Який є річний приріст населення? Та, який повинен би дійсно бути? Скільки подруж — молодих і здібних до життя є зовсім подібних до цих „пансько“-жидівських „собачих подруж“? А, що каже на це ваша совість? А, що розум? А як справді повинно бути? Чи ми християни, чи найгірші різуні, бандити? — Що? — Загостро п'януємо?..

Отже слухайте дальше: За кожне слово беремо на себе відповідальність і тому питаємося вас усіх: Чи ви діти Божі, чи те, що робите, робите для Христа й збереження Його святих заповідей, чи служите діяволам і прислужникам жидопоганських грішних похотей і винищення себе самих? Будьте щирі, як ми, та дай-те відповідь.

МОРДУЮТЬ НЕВИННИХ ДІТЕЙ

Вас зацікавила напр. така звістка, що одне подружжя, зігнавши плід у лоні матері, вибиває дно з пляшки та недо-часовану дитину несе нічю в новітній „труні“ на цвинтаріще, щоб позбути-

ФОТО-СВІТЛИВЦІ!

закупуйте все фотографічне приладдя та фотоапарати в єдинокій українській фотокрамниці —

„Е-КОМП“

Львів, СИСТУСЬКА 29, тел. 203-30.

Раданія не відповідало. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Сила

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЖНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

Дня 29. липня ц. р. припадають 74-ті роковини уродин ВПреоув. Митрополита Кир Андрея. В цей торжественний день відправляється у всіх наших Церквах благодарственні Служби Божі в наміренні нашого Архипастиря. Складаючи насердечніші побажання Князеві нашої Церкви, молимо Всевишнього, щоб зберіг нам якнайдовше нашого Архієрея, та закликаємо всіх наших Читачів жертвувати свої молитви, Служби Божі, св. Сповіді та св. Причастя на інтенцію нашого Впр. Митрополита Кир Андрея.

Редакція

ПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАНІЄ

З нагоди 500-літнього ювілею флорентійського зєдинення Епископат Галицької Церковної Провінції видав спільне Пастирське Послання. Підписали його: ВПреоув. Митрополит Кир Андрей, Преоув. Кир Григорій, Епископ Станиславівський, Преоув. Кир Йосафат, Епископ Перемишльський, Преосвященні — Кир Никита, Кир Григорій, Еп. Помічник Перемишльський, Кир Іван, Еп. Помічник Львівський, Кир Йоан, Еп. Помічник Станиславівський.

Послання пригадує, що 18. ц. м. минуло 500 літ від появи Папської буллі, підписаної 150-ма Епископами західної Церкви і 33-ма Епископами Східної Церкви, в якій Східні Владики признали зверхність Папи, як Христового Намісника й Наслідника св. Петра. Дальше Послання оповідає історію Вселенського Флорентійського Собору і його велике значіння. Собор станув на засаді єдності віри при ріжних обрядів. Найбільшу заслугу цього зєдинення Церков має тодішній Папа Евгений IV. Зі східних Владик великі заслуги має нікейський Епископ Висаріон і київський Митрополит Ісидор, що став опісля папським Легатом і Кардиналом. Ця 500-літня річниця пригадує нам обовязок молитися за зєдинення Церков і приготуватися до праці над здійсненням великого діла — релігійного обєднання наших незєдинених братів.

ПЕРЕПИС НАСЕЛЕННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Мадярська влада приготувалась поспішно до перепису населення Карпатської України. Урядова відозва привязує до тої справи дуже велике значіння, бо „зслід перепису — каже вона — дасть змогу чинникам відповідалним за долю „угороруского“ народу познайомитись з багатьма проблемами Карпатського Краю та витягнути з цього належні висновки“. Стільки урядова відозва. А що діється за кулісами переписної справи, не тяжко догадатись. Зі способу підготовки до перепису вже тепер ясно, що він не виявить правдивого обличчя краю.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 8. ПО СОШЕСТВІЮ

І прийшовши, побачив багато народу і змилосердився над ними і уздоровив їх недужих. Якже настав вечір, приступили до Нього Його ученики, кажучи: Безлюдне є місце і година вже пізня; відпусти отже людей, щоб пішли в села і купили собі їсти. А Ісус сказав їм: Не потребують їти; дайте їм ви їсти. А вони йому кажуть: Не маємо тут, — тільки п'ять хлібів і дві риби. А Він сказав їм: Принесіть Мені їх сюди. І звелів людям посісти на траві та взявши п'ять хлібів і обі риби і поглянувши на небо, благословив і переломив і дав ученикам хліби, а ученики людям. І їли всі і наситилися і назбирали окрушину, що позістала, дванадцять повних кошів. А тих, що їли, було п'ять тисяч мужів, крім жінок і дітей. (Матей, гл. 14, ст. 14—21).

ДУХОВНА НАУКА

Подбати про хліб насущний та про щоденні конечні матеріальні потреби ближ-

нього — не благородна риса християнського серця. Вже такі світочі Церкви, як св. Василій Великий, св. о. Николай, св. Іван Милостивий і інші зрозуміли цю євангельську правду, що немає Божої любови там, де долоня і гаманець зачинені для ближнього.

Милосердя і доброзичливість цінують завжди добрих християн. Нераз стрінемо ніби то побожних людей, але їх молитва — фарисейська поволока, бо оце не віддають довгу чи заслуженину, хоч можуть, ніколи не завважують таці в церкві чи пушки поза церквою, що збірників на релігійні чи національні цілі збувають грубим словом, або в „найкращому“ випадку... брехнею. Такими кутвами слушно брідимося. А ми вже дитинці вложим сотик чи хлібець у ручку, щоб дала ближньому, щоб так навчити її жертви і любови, яка єдина, як каже св. Письмо, є союзом совершенства й воротами до Божого милосердя.

—О—

РУХ НІМЕЦЬКИХ ВІЙСЬК

Англійська преса алярмує про велику концентрацію німецьких військ в Чехії і Словаччині. Прага стала одним великим військовим табором. Догадуються, що Німці можуть вдарити на Мадярщину, або навіть на Африку.

НАПРУЖЕННЯ МІЖ МАДЯРСЬКОЮ І НІМЕЧЧИНОЮ

Гітлер плянував на осінь поїздки до Будапешту, щоби зрєванжуватися за візиту регента Гортія. Тепер уже зрезигнував з тієї подорожі, бо, як кажуть, Горті не міг заручити за його безпеку. Дійсна причина та, що відносини між Мадярами й Німцями попустилися. Доказує це теж і побут мадярського шефа ген. штабу ген. Верта, якого приймали в Берліні дуже холодно. НІМЦІ ГРОЗЯТЬ АНГЛІЙСЬКИМ ЛЕТУНАМ

Німецька преса виступила незвичайно гостро проти плянованого рейду англійських бомбовиків до Польщі. „Ангріф“ грозить навіть всякими небезпечними наслідками на випадок, що англійські летуни порушили б німецьку або італійську територію. Побачимо, чи Англії візьмуть собі ті погрози до серця.

МАДЯРСЬКІ ОБІЦЯНКИ

Мадярське радіо щедра на ріжні обіцянки. Ось заповідає, що комісарську управу „Угорської Русі“ переіменуватимуть незабаром на краєву автономію. Що думати про мадярські обіцянки, ми вже знаємо.

ЯПОНСЬКО - СОВІТСЬКА ВІЙНА

Так звана „мала війна“ між Японією та совітами стає великою. Кровавї битви тривають дальше. Досї Японці мають подавляючу перевагу над большевиками. Після японських звідомлень Японці зістрілили від 20. V. досї 522 совітських літаків і знищили около 300 повзів. Навіть якщо ті числа вдвоє перебільшені, то втрати большевиків таки справді великі. Передовсім впадає в очі велика перевага японського летунства над совітським. Цікаво, що не вважаючи на ту справжню війну обі сторони не зірвали дипломатичних звязків.

ГЕРОЙСТВО ЯПОНСЬКОГО СТАРШИНИ

Японська пресова кватира повідомляє про незвичайний подвиг одного японського старшини, який згинув геройською смертю, в боях в околиці озера Буїрнор. Поручник Йоро Терасакі хотів не допустити до того, щоб совітський повз переліз лінію укріплень його компанії. В тій цілі кинувся під повз з двома гранатами в руці. Гранати вибухнули і розсадили повз, але офіцер згинув на місці.

НАРАДА ШТАБІВ АНГЛІЇ І ПОЛЬЩІ

До Польщі прибуває генеральний інспектор британських заморських військ. Завданням того інспектора є узгіднювати військову співпрацю Англії зі своїми союзниками. В Варшаві відбуде він наради з керівниками польської армії.

Як Збруч-річку проходили...

Львів, 17. липня 1939.

Сьогодні минає 20 літ, як Українська Галицька Армія перейшла через Збруч з Галичини на Надніпрянщину. Збруч — мала річка, але в новітній історії нашого народу припало їй важке місце. Бо подія, що її свідком був наш Збруч 20 літ тому, мала важні наслідки.

Побідна антанта, що взялась вирішувати долю цілої Європи, рішила, що Українська Галицька Армія це „большевицькі банди“. Тому Польки дістали від неї доручення очистити Галичину з тих „банд“.

Дня 25. червня 1919 „Найвища Рада“, зложена з представників головних побідних держав, доручила відповідну постанову польському урядові. В письмі до делегації Української Народної Республіки „Н. Рада“ заявила, що робить це, „щоб забезпечити людей і маєтки мирного населення Східної Галичини перед небезпеками, що їм грозять від большевицьких банд“.

На галицький фронт приїхала армія ген. Галлера. Галлер поміг польським військам зрушити Галицьку Армію з її позицій, які вона заняла після успіху чортківського протинаступу. УГА не була вже тоді в силі протиставитись, бо забракло їй муніції. Під напором противника мусіла уступити. Відступ ішов увесь час з боями. Сто тисячна армія перейшла 16. і 17. липня 1919. на Надніпрянщину.

Військове і політичне положення надніпрянського уряду було катастрофальне. Майже цілу Надніпрянщину заняли большевики й денікінці. Українська Армія й Уряд гол. от. Петлюри держалися ще на малім клантику Поділля довкруги Кам'янця. УГА зараз того самого дня, коли перейшла Збруч, пішла на протибольшевицький фронт помагати братній армії, хоч була до краю змучена й виснажена.

Обєднані армії рушили вперед. Обєднання додало їм нового розмаху, сили духа і віри в себе. Похід проти большевиків в напрямі на Київ був під кожним оглядом великою побідною над большевиками, був одним великим тріумфом. Півтора місяця по переході Збруча Галицька і Придніпрянська Армії вступили до Золотоверхої Столиці. Не згадуємо сьогодні того, що прийшло опісля. Пригадаймо тільки, що похід на Київ був одним з найсвітліших подвигів українського народу в 1918-19 рр. Тому горі ім'ям серця!

Побут УГА на Надніпрянщині оставив там тривалий слід. Всюди, куди вона перейшла, заводила державний лад і порядок. Всюди починалась до кристалізування українського національного світогляду. Знаємо певно, що за Збручем пам'ятають її ще й досі і згадують добрим словом...

Перегінсько своєму Митрополитові

Перегінсько відсвяткувало 40-літній ювілей єпископства Експ. Митрополита торжественним Богослуженням. Перегінці дуже добре знають свого „Отця Митрополита“, що нераз тут перебував, та знає особисто багато людей. Нераз ставав Він перегінцям у пригоді, головні під час по-внени у 1927 р. Тому на торжественне Богослуження в наміренні Митрополита - Ювілята зібралось дуже багато народу, що заняв велику площу при Горішній церкві.

Службу Божу зачав в год. 10. перед пол. місцевий парох, о. дек. П. Патрило, діякували о. М. Нагирняк і о. Ол. Буць. Торжество підніс прегарний хор нашого зна-ного театру Карабінєвича, що за-гостив був до Перегінська на ви-ступи, запрошений принагідно на це рідке свято.

По Євангелії глибоко-змістовну проповідь виголосив о. дек. П. Патрило. Згадав про Особу Митрополита, про Його побут у Перегінську та Підлютому, начеркнув с-браз Його діяльності та прига-дав перегінцям і ці добродійства, яких вони зазнали від Експеленції. Молитися за Його кріпке здоров-ля — це наше завдання — кінчив о. проповідник.

Зворушуючим був теж вид ма-сового св. Причастя. Понад 300 людей, мужчин і жінок, приступи-ло на Службі Божій до св. Прича-стя на інтенцію Митрополита-Юві-лята.

Це рідке й піднесле торжество закінчилося багатоліттям для Експ. Митрополита та молитвою за на-рід.

Двацять літ тому

„ДЕННИК НАЧАЛЬНОЇ КОМАНДИ УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЦЬКОЇ АРМІЇ“ ПРО ПЕРЕХІД ЧЕРЕЗ ЗБРУЧ.

„Вчасним ранком дня 16-го липня 1919. р. — записано в „Деннику“ — проломилась Поляки на відтинку 11-тої Бригади під Чортковом. III-тий Корпус не був цілком у змозі ставити успішного опору. На I. і II. Корпуси наступали Поляки також. Ситуація вимагала скорого і рішучого ділення Рішення запало: Скоро за Збруч!

„Попереднього дня відбулися в Начальній Команді конференція Головного Отамана С. Петлюри, членів Директорії, Диктатора Д-ра Е. Петрушевича, Ген. М. Тарнавського і полк. Ген. Штабу А. Ша-манека.

„Ще 14-го липня вислано до По-ляків делегацію у складі от. Д-ра Ст. Шухевича, сотн. О. Луцького і сотн. Гузара з пропозиціями за-вішення зброї. Та хоч вислано делегацію, не було найменшої на-дії — здержати походу Поляків.

„Ввечері 15-го липня видано на-каз для загального відвороту по-за Збруч. Відворот у дійсності за-чався дня 16-го липня.

„Згідно з наказом (ч. оп. 3986) мали Корпуси досягнути оці най-ближчі цілі дня 16-го липня:

„I-ший Корпус — район: Василь-ківці — Товстенке; одна бригада Трибухівці; 18-ту Бригаду нале-жало віддати II-му Корпусові. Штаб у Суходолі.

„II-гий Корпус — за річку Не-славу у відтинку Глинківці. Штаб у Скалі.

„III-тий Корпус — також за Не-славу у відтинку Козаччини до Дністра. Штаб в Іванію Пустому.

„Начальна Команда переїхала

ранком 16-го липня до Камянця на Поділлі”.

Під датою 17-го липня записа-но:

„Для самого переходу через Збруч, що припадає на 17-го лип-ня, було назначене для: I-го Кор-пусу — район на півночі аж до Сокиринців з переходами коло Гусятина;

II-го Корпусу — відси на пів-день аж до Підфилия, з перехо-дом коло Скали;

III-го Корпусу — відси аж до Дні-стра, з переходом коло Ніври і Кудринців”.

„II-ий і III-ий Корпуси перейшли переважно згідно з пляном та о-сягнули поставлені їм на день 17-го липня цілі, а це:

„II-ий Корпус — район Марія-нівка — Оришин (Штаб — Ори-шин);

„III-ий Корпус — район Фрид-рівці — Княгинин (Штаб — За-бинці);

„I-ий Корпус — під сильним на-тиском противника переходив без пляну; Начальна Команда весь час зовсім не мала з ним звязку. Проводив ним полк. Осип Микит-ка.

„Дня 17-го липня ввечері не бу-ло вже ніякої нашої частини на правому березі Збруча. Ніде майже не встигли поляки досягнути наших частин; тільки коло Гусятина пе-рейшли цього дня около три поль-ські курні Збруч, що спонукало пересунення Армії ще більше на схід, а далше навіть переведення її у район на схід від Камянця, щоб Армія могла там відпочати”.

Відділ для хорих

40 ЛІТ НА СТОРОЖІ СВОЄЇ ПАСТВИ

Ясний, соняшний день 18. червня впов-ні достроївся до настрою цих тисячів вірних, які довгими рядами прямували на Святоюрську Гору, щоб тут зложити чолобитну своєму Дорогому Пастиреві з нагоди ювілею 40-ліття вступлення на Владичий Престіл. Спішать усі, щоб по-дякувати Всевишньому за те, що дозво-лив нам мати такого Пастира та зарзом просити, щоб зальше мав Його у Своїй опіці.

Святоюрську Гору заповнили тисячі вірних. Та на жаль ніж ними не було Вас, співстрадальників Христових! Чи може забули Ви за свого доброго Вла-дику? О, ні! Не було Вас там, бо не в силі Ви зайти там, на це не дозволяють Вам різні немочі Вашого тіла. Та хоч не могли Ви бути там тілом, то певне думками полинули Ви на Святоюрську Гору й очима своєї душі бачили усі ці торжества, а під їх впливом насувались думки застанови про значіння Доброго Пастира.

Бо хто ж краще знає, що значить доб-рий пастир для овечки, що несподує, не-домагає, — як Ви? Пастир знає свої о-вечки, шукає за ними, оглядає, голубить, промовляє, береже, а як цього треба, то навіть життя своє жертвує за них.

А таким добрим Пастирем — уже 40 літ наш Владика, ВПреоєс. Митрополит Кир Андрей.

40 літ вже знає своїх овець. Щоб за-пізнатись з ними, не жалів труду, їздив у найдавніші закутини краю, не вагався навіть їхати за океан, щоб лиш пізнати потреби та болячки своїх овець. А де лиш являється, там навчає, дає реклек-ції, захопчує до більшої любови Христа, до любови свого народу. А коли осо-бисто не може цього зробити, пише чу-дові, повні глибоких думок послання, щоб лиш вівіці не забули голосу свого Пастира.

І так вже 40 літ навчає не лиш сло-вами, але ділами, приміром свого життя. 40 літ віддає душу за свої вівіці. Скільки то вже трудів, прикостей та неприєм-ностей зазнав наш Архипастир у спов-нюванні своїх обовязків, одначе все те терпеливо зносить з любови до Христа. Любов до людських душ, любов Христа Спасителя, каже Йому робити жертви зі своїх сил, зі свого майна.

А що ми віддамо за те все, що зро-бив для нас? За Його добре серце Па-стиря — віддаймо своє серце, повне си-нівської любови та влячності. Він 40 літ віддає свою душу за свої овечки, ми ж жертвуймо Всевишньому наші терпіння за нашого Пастира та молимо гаряче Го-спода, щоб Він, Датель всякого добра, Своєю щедрою рукою обсиував нашого Архипастира Своїми ласками та благо-словенням.

Учимося від Нього, співстрадальників Христові, терпеливості у зношенні тер-піння та розуміння значіння та ваги тер-піння.

І цієї терпеливості у зношенні щоден-них христків, совершеннішої любови Спасителя та правдивої любови свого на-роду, хай Дорогий Архипастир учить нас ще довгі літа.

У день 74-их уродин Митрополита, в суботу 29. липня, жертвуймо свої моли-тви, Служби Божі, св. Сповіді і св. При-частя в наміренні Митрополита-Ювілята. Христос Наша Сила!

* Чергова Служба Божя в наміренні Апо-стольства Хорих відправиться в поведі-лок, 7. серпня ц. р.

* Поширюйте прегарну ідею Апостоль-ства Хорих серед наших страдальників. Нехай страданні їх не марнуються, але приносять користь нашому громадянству. З приємністю подаємо до відома, що день хорих відбувся уже не лише у Львові, але у Стрию, Дрогобичі й Самборі та має відбутися в багатьох інших місцевостях, про що просимо нас повідомити. У ю-вілейному році хрещення України нехай рекордове число хорих при помочи здо-рових особисто по церквах змовить мо-литву перед Евхаристійним Ісусом: Ісусе, Сину Божий, помилуй нас!

Адреса Апостольства: Український Сек-ретаріат Апостольства Хорих, Львів, вул. Підвалля 9/1. м. 2.

ФОТО-СВІТЛИВЦІ!

закупуйте все фотографічне при-ладдя та фотсапарати в єдинокій українській фотокрамниці —

„Е-КОМП“

Львів, СИКСТУСЬКА 29. тел. 203-30.

Що діється в світі

КОМ. ПЕРЕНІЙ УРЯДУЄ

Мадярська агенція повідомляє, що комісар для Карпатської Укра-їни Переній обняв урядовання в „Карпатським Краю“ — така є ма-дярська урядова назва для Карп. України. Тепер їздить по більших місцевостях Закарпаття і виголо-шує промови. Між іншим був у Густі. В промовах досі не сказав нічого нового тільки повторяє старі мадярські фрази.

ЯПОНІЯ ТВОРИТЬ КИТАЙСЬКИЙ УРЯД

На території Китаю, здобутий Японцями, є досі кілька китай-ських урядів, які орієнтуються на Японію. Тепер Японці приступили до об'єднання тих поодиноких у-рядів і хочуть створити один цен-тральний уряд. З різних потяг-нень японського уряду можна до-гадуватися, що Японія планує як-ось більшу акцію в Китаю, щоб в другу річницю війни проти Чан-Кай-Шека приневодити його вреш-ті до капітуляції.

ПРОТИАНГЛІЙСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ЯПОНІЇ

Японська преса заповнена проти-англійськими атаками. Вона за-кликає уряд, щоб не переговорю-вав з Англією тільки присту-пив до чинної ліквідації англій-ських концесій. Японці справді за-гострили репресії (утиски) проти Англіїців у Китаю. Між іншим обвели колючим дротом нові ан-глійські промислові заведення. В

Токіо були протианглійські демон-страції на вулицях. В Тієнтсіні Я-понці відкинули центральну орга-нізацію, яка має об'єднати всі про-тианглійські товариства в Китаю. І все це діється тоді, коли англій-ські і японські делегати засіли спільно до зеленого стола, щоб як-ось залагодити взаємні спори за бльокаду англійської концесії в Тієнтсіні. З того виходить, що пе-реговори будуть нелегкі.

ЗАЯВА ЧЕМБЕРЛЕНА

Англійський прем'єр виступив у парламенті з важною заявою в справі Гданська. Він зясував ста-новище англійського уряду до цієї справи. Зробив це після довшої дипломатичної підготовки і на-рад з Польщею і Францією. Тою заявою дав Чемберлен до зрозу-міння Гітлерві, що Англія ніяк не погодиться на якунебудь зміну по-ложення в Гданську. Заява важна передовсім тим, що вона обгово-рює всі можливості дуже доклад-но і не лишає ніяких сумнівних справ.

СПОКІЙ ДОВКРУГИ ГДАНСЬКА

Після заяви Чемберлена і після голосів німецької урядової преси, яка писала, що Німці не думають воювати за Гданськ, настав в по-літиці спокій довкруги гданської справи. Тільки німецька преса ата-кує завзято Польщу, а газети Віль-ного Міста йдуть її слідами. Гітлер поїхав на спочинок до Берхте-сгаден, а Рібентроп в Альпи. Од-

начє мимо того нема успокоєння загального. Бо коли втихла Німеч-чина, то почали Італійці. Виглядає так, немов оден союзник виручає другого.

ТАЄМНИЧІ ТРАНСПОРТИ ВІЙСЬК

Спеціальні висланники англій-ської преси, які виїхали на німець-ко-італійську границю, алярмують, що від якогось часу з Німеччини до Італії їдуть якісь транспорти військ. В звязку з тими переїздами військ італійська влада наказала чужинцям, щоб негайно покинули всі міста в полудневім Тиролю. В околицях Грацу й Інсбруку згро-маджено багато німецького вій-ська. Все воно має вряд прино-ровлений до гарячих країв, тому припускають, що німецьке військо призначене для італійських коль-оній в Африці. Крім того Італійці самі висилають багато війська до Лібії над єгипетський кордон. Та-кож укріплюють з поспіхом о-строви Додеканез близько бере-гів Туреччини. З того всього мож-на догадуватися, що тимразом Му-соліні підготує якусь несподі-ванку.

БУНТ В ЕСПАНІЇ

Як повідомляє англійська преса з Гібральтару, в кількох містах Еспанії вибухло повстання проти влади ген. Франко. Найгірніше розвинувся той бунт в провінції Астурії в околицях Овієдо. Для здавлення бунту вислали кілька відділів мараконських військ.

Поширюйте

католицьку пресу!

З українського життя На жнива

ЮВІЛЕЙНІ ВІДПУСТИ

Апостольська Столиця з нагоди квилею 950-ліття хрещення українського народу надала на прохання наших Владик такі відпусти: 1) Повний відпуст можуть отримати всі вірні, що висповідуються, запричащуються і візьмуть побожну участь у Богослуженні з нагоди ювілею хрещення ти відмовлять молитви в наміренні Св. Отця. 2) Частинний відпуст десятих літ — скільки разів візьмуть участь у ювілейному Богослуженні з сокрушеним серцем і побожною гадкою.

ЗА ЗНЕВАГУ СОЛТИСА

Городський суд у Журавні засудив о. дек. Гр. Музичку з Чертіжа за зневагу солтиса на 3 місяці в'язниці і на 80 зл. гривни без припинення виконання кари. Засуджений заповів апеляцію. О. дек. Музичка мав звернути прилюдно увагу солтисові (москвофілові), щоб не складав на нього в суді фальшивих зізнань ще в попередніх процесах за проповіді про Карпатську Україну, чим солтис образився і заскаржив о. декана.

ЗВІЛЬНЕННЯ УЧИТЕЛІВ - УКРАЇНЦІВ З ПОСАДИ

Шкільний інспектор у Тернополі, Блонський, звільнив з посади учителів - Українців Дамяна Климуса у Скалаті й учителя Теофана Муцишина у Старому Скалаті. Причини звільнення не подано.

ЗА УКРАЇНІЗАЦІЮ МЕТРИК

Станиславський суд на виїзній сесії у Товмачі засудив о. М. Любковича, завідача Вікнян, і о. М. Голейку, завідача Кутиськ, по 6 місяців арешту з припиненням кари на 5 літ за „скажене назвисько“. Крім того староста покарав о. М. Голейку гривною 50 зл. з заміною на 7 днів арешту за те, що він, як „уржендік стану цивільного“ написав до староства письмо по українськи...

КАРА НА СВЯЩЕНИКА

Бучацький староста покарав о.

В. Білинського, завідача в Острій, гривною 50 зл. за „нелегальну продажу стяжок біля церкви на празнику, і гривною 100 зл. за невивіщення польського прапору 3. V. ц. р. Покараний вніс відклик.

КОНТРОЛЬ ГОРОДСЬКОГО СТАРОСТВА В НАР. ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНЦІВ М. ЛЬВОВА

У зв'язку з оповісткою про реєстрацію українських безробітних в Нар. Організації Українців м. Львова в її домівці перевели контроль представники Городського Староства і забрали список 168 зголошених українських безробітних. Делегат Воевідського Фонду Праці заявив, що всі есентуальні невірності у Фонді Праці щодо безробітних Українців будуть негайно усунені. Городське Староство заборонило Нар. Організації Українців м. Львова приймати далі зголошення безробітних, які повинні зголоситися до Фонду Праці.

УКРАЇНСЬКІ ДОЗОРЦІ У ЛЬВОВІ ПОСВЯТИЛИ СВІЙ ДІМ

Дня 16. ц. м. українські дозорці Львова, згуртовані у т-ві „Воля“, дочекалися посвячення свого Дому ім. Митрополита Андрея Шептицького при вул. Спадистій 11, що має стати захистом для старців і сиріт по дозорцях. Посвячення довершив о. сов. В. Лончина, парох церкви св. Ніколая, при участі представників установ, преси, багатьох членів і громадян. Щастя Боже!

ПОДЯКА

За вислухання молитов у наміренні щасливої моєї операції на горло, на сторінках улюбленого часопису „Христос Наша Сила“ складаю щирі подяку Пречистій Діві Марії.

Стефанія Білецька
Березовиця Велика.

Пресвященний Кир Никита — звертаючись до народу в Зарваниці, сказав так:

— Зближаються жнива. Незабаром підете в поле, щоб зібрати конечний до туземного життя хліб. Досі, ви, кинувши у землю зерно, ждали, коли збіжжя виросте і доспіє. За цей час опікувався ним Господь Бог. Він його зросив, підливав, наповняв. Він це робив за вас, бо цього зробити ви не вміли. Тому не забувайте в часі жнив на вдячність супроти Милосердного Господа. Відвідайте Його в церквах, сповняйте свій християнський обов'язок, ходіть у неділі і свята на Службу Божу й Вечірню, доложіть заходів, щоб ваші діти цей обов'язок сповняли. бо буває, що діти ціле літо не бачать церкви, а то й не моляться. Слухайте Божого Слова і заховуйте його!...

Все це так гарно сказано й таке правдиве! Саме в часах безвірства, чи недовіри, коли людям лише те конче, правдиве, щасливе, добре й гарне, що впадає в очі, що заспокоює змисли й тіло, навіть думка не підходить до голви, щоб пригадати собі слова Спасителя: „Не самим хлібом живе чоловік, а всяким словом, що походить з уст Божих“. (Мт. IV. 4).

— Деякі люди не тільки у жнива, але й після жнив цей корм душі — Боже слово — легковажать, відкидають, баче й другим його зогиджують. Самі не живуть духовним життям та ще других стараються умертвити. То особу чи слова проповідника критикують, то загалом кажуть: „Отець байки про небо оповідає, а про те, як дійти до багатства тут на землі — то ні“.

Ім не хочеться прийняти доказу вірующей, невченої, але розумної людини, що священник, якщо б перестав говорити про небо, перестав би бути священником. Скільки згіршення приносять вони для меншого брата та яку шкоду роблять самі собі.

Бо, як каже св. Канізіє: „Без Божого слова ми провадили би найнужденніше життя на цій пустині світа, як віви без пастиря, як сироти без кусника хліба. Слово Боже, як його подає нам св. Письмо, це наука спасення, горюча лямпа і світло на темнім місці, це закрита тай-

ПРО

Взір християнської ролідини (Наука Експеленій Митрополита); Велику прощу до Зарваниці; Нові уздоровлення в Чайковичах, Царицю Закарпаття ЦКАВО І НАВЧАЮЧО ЧИТАТИ-МЕТЕ

в популярнім і найдешевшім журналі (ч. 7—8 за липень — серпень):

„ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦЕ, СПАСИ НАС“

Не жалуйте такого малого видатку (1 зл. річно, 10 сот за число), бо християнська родина мусить читати релігійний часопис.

„ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦЕ, СПАСИ НАС“

Львів, Ялонська 7. П. пов.

на, небесна манна, щире золото, мудрість Святих, наука духа й правди. Ті, що єміють користати зі св. Письма, стають учениками Бога, духовними людьми, розумними і праведними, приятелями і наслідниками Бога“.

Та це закрите перед невірними; вони не бачать цього і не знають, хоч живуть на християнському світі, як галапаси, коштом віруючих і практикуючих християн.

о. Н. Г.

Хилиться тихо жито-пшениця

Гарячий липень.

Ясним соняшним золотом заливає безкраї лани нашої землі. Воно аж гнеться під тягарем хліба, що наливає у сріблі й золоті колоски.

Куди оком глянеш — всюди жито-пшениця...

А між збіжжам — сині волошки й червоні маки...

По всіх селах гострять сталеві коси, зублять лискучі серпи і виходять на жниво.

А пшениця й жито, коли легкий вітрець повіє, хилиться тихо й чекає серпа...

І кажуть люди, що в той час по широких наддніпрянських ланах ходить Божа Мати. Обніжками, межами, що пахнуть мятою, ходить Пречиста Мати і збирає червоні маки, несе до Господа Всевишнього і просить помилування для землі, що стільки терпіла...

Хилиться тихо жито-пшениця...

І кажуть теж люди, що Марія дальше ходить по зелених межах. Наліті колосочки клоняться до її стіп і просять: Побудь трошки з нами... Не йди дальше... А Пречиста усміхається сумно, гладить ласкаво колосочки і — йде дальше.

З межі на межу, з лану на другий.

Вона шукає на полі людей, скочених, тих усіх, що за Збручем річкою дзвонять серпами і виходять на жниво...

І бачить Марія — йдуть люди.

Але — що це? Колись йшли вони весело, пісні співали і срібним сміхом полошили жайворонків у полю — а сьогодні, йдуть сумні, понурі і скося оглядаються поза себе. А там за жінцями на конях, з нагайками в руках і з рушницею за плечем йдуть і злісно на людей гукають якісь люті наставники-чекісти.

Так, як за часів панщини...

Приходять люди на лан і на команду чекістів схилиються зі серпами, а перший сніп зрошують пекучою слезою... Бо це не людський сніп, не людське поле, не людські жито-пшениця, а державне, комуністичне...

Жнуть люди спіле збіжжя — і спина болить, — а там позаду чути лайку й гадюкою вється чорна нагайка і спадає на зболілу спину бабусі, що не годна дотримати кроку молодшим...

А коли вижали лан і в копи зложили — чому не е, як колись? Чому не чути сміху й утіхи, чому

не підносять до неба найкращий сніп і не дякують Богу за хліб золотий, чому не плетуть вінка з колосся й маків та волошків, чому не несуть його з піснями і завітчаними серпами до дому — чому не співають:

З комори до стодоли...

З комори до стодоли,

Застеляйте нам столи,

Бо ми вижали поле.

Не співають, — бо вижали один лан і гонять їх на другий. Від ранку до ночі... Уже йдуть до дому, бо нікому і нічим там столів застелити: там чекає на них спільний „котелок“...

...А коли вже всюди станули копи — то чому господар не везе свого збіжжя до дому? Пощо поміж копами покладено високі „хвигури“ — а на вершці стоїть вартовий з крісом у руці? Чи це може так, як за татарських часів — зорять, чи не йде дика орда? О, ні, не сторожать „колективне добро“. І коли в нічку ясну приходить, мов злодій, на поле його давний господар і за пазуху ховає трохи зерна, щоб в зиму діти не пухли з голоду — з вежі падає стріл вартового і бідняга падає трупом на власній межі...

Бо він робив „контрреволюцію“.

І бачить це все Божа Мати і ручки білі чомить і — як каже по-

віря — паде обімліла з жалю й розпуки на межу... А потім... збирає з кожного сопла слези людські і несе до Господа і просить горячо — щоб скінчилося в Україні це жниво червоне...

І так робить Пречиста вже повних двадцять років...

*

І знову цього року похилилися жито-пшениця і тремтять колосочки на вид людської кривди. Десь далеко на заході небо чорніє, люди спішають зі серпами, щоб перед бурею хліб зібрати, а зпід землі чути грукіт. Світ увесь трясеться, а люди повертають голови на захід, де збираються тучні бурі.

Ворожать великі громи, такі, що розчаплять землю на куски і пожарами та кровю заллють захід і схід, полудне і північ. Усі жахаються війни, що грізно повисла у воздуху.

Тільки одні її не бояться: ці брати наші за Збручем, тільки вони прагнуть вогню, яким випалить червону чуму зі своєї землі!

І просять Пречисту: „Пішли, Мати, зміну! Не дозволяй нам рабами остати на віки!“

...А коли це вже буде — і коли придуть інші жнива, тоді принесемо Тобі в дарі серця наші — і перший сніп жита-пшениці, завітчаний у маки і сині волошки“.

Так як колись... (о. б.)

ЗЛОДИЙСЬКИЙ НАПАД НА ПАЛАТУ ПРЕОСВ. КИР ЙОСАФАТА

„Українські Вісти” повідомляють:

В четвер над ранком принагідний робітник завважив, що до єпископської палати при вул. Чацького закралася три вломники. Робітник негайно повідомив про це поліційну станицю, а в кілька хвилин опісля поліція оточила цілу палату єпископа. Коли вломники побачили, що нема для них відвороту, рішили пробитися через кордон поліції. Вискочили отже з головного входу палати на вул. Снігурського і почали втікати, два в напрямі, вулиці Владиче, а третій на вул. Францішканську, обстрілюючи при тому поліціантів. На вул. Владиче поліція зловила одного бандита, а другий стріляючи безпереривно, намагався відчинити браму під 20 числом де саме мешкав о. канц. Гриник. Коли однак бандитові не вдалося відчинити брами, а в револьвері забракло йому куль і він удруге хотів наладувати револьвер, став гетько ранений від кулі поліціанта. Негайно перевезений до шпиталю бандит помер. Перед смертю, ще перед брамою на вул. Владиче поблагословив його о. Гриник.

Третьому бандитові вдалося втекти вул. Францішканською на жидівську дільницю та схитися в її закамарках.

В касі єпископської палати було того дня ледве 120 зл. Всі три бандити були зі Львова і їх прізвища вже відомі поліції. Вони здається зрабували свого часу в палаті єпископа Коциловського 40 тис. зл.

ЖАХЛИВА ПОДІЯ В ЦИРКУ

Жахлива трагедія трапилася в цирку Барнума, що розбив свій шатра в Перемишлі. А саме, коли цирковий майстер 64-літній Мартин Слива прив'язував залізну ланку при клітці зі львами, одна левця вхопила його лапою під рамя й почала гризти його по голові та шиї. В поміч левці прискочив один з львів і вхопив Сливу заруку та так сильно шарпнув, що майже вирвав її з рамени. В тому моменті надбіг прислужник львів дир. Ковальчик, який ударами молотка намагався відірвати розлючену левцю. Щойно коли актор Ясінський, ведром зимної води обляв левцю, вона пустила зі своїх кігтів нещасну жертву, здаряючи її з голови шкуру з волоссям. Сливу негайно відвезли до шпиталю, де ампутували йому руку й де він учора по полудні помер. Ця трагедія викликала тимбільше враження, що льви були знайі як дуже освоєні. Навіть говорять, що Слива особливо приязно жив з левцею.

Бляхарська робітня

будівельно-галантерейна, крита веж, церковних купол і напруга, цинкування молочарського і кухонного начиння і т. п.

Андрій Бартків

Львів, Глубока 12, тел. 259-03

МОЛОТОВ ДИВИТЬСЯ З ГОРИ...

Англійські газети з видимим невдоволенням описують спосіб, як Молотов веде переговори з амбасадорами Англії і Франції. Отже конференції дипломатів не відбуваються при однім круглім столі, як це звичайно водиться. Тільки Молотов сидить на підвищенню немов на троні, по правій і по лівій руці має свого секретаря і перекладчика. А представники західних потуг, Англії і Франції, сидять низенько немов піддані перед обличчям володаря. Цікаво, чи дуже приємно їм отак сидіти у підніжжя большевика, який дивиться на них згори. Мимо того, що англофранцузькі делегати сіли на низьких стільцях немов піддані Молотова, переговори досі ще не рушили вперед. Большевикам зовсім не спішиться, бо ось Молотов має виїхати на Кавказ на відпочинок і в розмовах знов настане довша перерва.

З усіх усюдів

Оломунецький архієпископ, Леопольд Пречан, прихильник Українців, святкує 50-ліття священства. Марокку горіли величезні стирти пшениці; в огні погоріло 18 жінок. — В Румунії зударився особовий поїзд з тягаровим; є близько сто осіб убитих, а ще більше ранених. — Величезний вибух муніції біля Саламанки в Іспанії спричинила надмірна спека. Є понад 100 осіб убитих. — Англія дає великі кредити своїм союзникам. — Грім убив 81 овець і кільканадцять поранив в околицях Растенбургу, у Сх. Пруссії. — У столиці Ірландії, Дубліні, президентом міста вибрали паню Клерк, вдову по вожді повстання з 1916 р. — В Парижі п. Діран відкрила жіночу бібліотеку, в якій є твори самих жінок; бібліотека має 12 тисяч книжок. — В Берліні є „загальне погойовіще” — заведення, що підчас виїзду власників, бере в опіку пси, коти і пташки за невеличку плату. — В Парижі замість опту починають скрізь уживати поживний „молочний квас”. — За шмуглювання Жидів з Карпатської України і Словаччини до Польщі брав Жид Кон і його спільники 1.000 — 3.000 зл. від особи. — Ген. Франко дарував Гітлерові 3 чудові й дуже цінні образи еспанських мистців. — У Лотвії „поліція моралі” піклуватиметься бездомними й безробітними жінками.

Кожна жінка повинна закуповувати НИТКИ до шиття Товариства Лодзької Фабрики Ниток лише у своїй кооперативі

„ЦЕНТРОСОЮЗ”

ПРОМ-БАНК

Львів, ІРОДЗІЦЬКИХ 1/1

ТЕЛЕФОН 292-15 і 200-15.

просить всіх своїх П. Т. членів піднімати признану дивиденду (в висоті 6% від вплачених уділів).

АВТОРИТЕТ ПРЕЗ. РУЗВЕЛЬТА ЗАХИТАНИЙ

През. Рузвельт звернувся дня 14. ц. м. з окремим закликом до парламенту, щоб він якнайскоріше розглянув закон про нейтральність. Той заклик зредагував през. Рузвельт у порозумінні з державним секретарем Голем.

До заклику секретар Гол долучив за згодою президента окрему декларацію. На самому початку декларація стверджує, що в теперішніх небезпечних обставинах а-мериканський уряд мусить без ніякої проволоки підняти акцію, щоб запобігти втягненню Зєдинених Держав до війни. Зчерги Гол зясував в декларації основні тези а-мериканської нейтральности. Зібрані вони в 6 точках. І так: 1) Заборона візду а-мериканських кораблів на поле воєнних операцій, 2) обмеження побуту амер. горожан на території, де ведеться війна, 3) товари експортовані зі ЗДПА до воюючих країв, мають бути плачені готівкою, 4) задержання дотеперішніх обмежень в справі уділювання позичок і кредитів коючим державам, 5) контролю над фондами і золотом, зложеними воюючими державами в а-мериканських банках, 6) задержання контролю місії і дотеперішньої системи дозволів на вивіз зброї.

Заборона на вивіз зброї має бути знесена, бо та система є фальшива і нелогічна, та не обіймає всіх предметів і товарів, конечних і важних до ведення війни.

Рузвельт у своїй закордонній політиці змагав до того, щоб зв'язати ЗДПА як найтісніше з європейськими демократичними великодержавами. Тимчасом а-мериканський конгрес в більшості своїй не погоджується з такою лінією Рузвельта, бо взагалі не хоче мішатися до європейських справ — в противенстві до президента, який пропагує найтіснішу співпрацю з Англією та Францією проти Німеччини, Італії та Японії. В наслідок такого розходження сенатська комісія запропонований Рузвельтом закон про нейтральність відложила аж на слідуючий рік. Це дуже поважний удар в авторитет президента. В зв'язку з тим думають в Америці, що він в найближчих президентських виборах не виставить своєї кандидатури.

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні „АСТРА” в СТРИЮ вул. Цвинтарна бічна ч. 7, шкури до виправи на бокс шевро. Повна безпека перед заміною. Чершорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

ГРАФ ЧІЯНО В ЕСПАНІ

Важною подією в світі була поїздка італійського міністра закорд. справ Чяно до Іспанії. Що його там витали дуже урочисто, про те не треба й згадувати. Важніше те, що говорили. Чяно говорив між іншим про те, що виключно латинські народи повинні панувати над Середземним Морем. З цього виходить, що Італія мобілізує Іспанію до якоїсь протианглійської акції на Середз. Морю. Тому Англійці дуже живо заінтересувалися поїздкою італійського міністра.

КАЛЕНДАР — ЛИПЕНЬ 1939

23 Н 8 ПО СОШ. † Антонія
24 П Евфимії мч. Ольги кн.
25 В Прокла й Іларія мч.
26 С Собор Арх. Гавр.
27 Ч Акили ап., Кирика м.
28 П † Володимира Великого кн.
29 С Антипогена свмч.

Сонце сходить 23. ц. м. в год. 4.23, заходить в год. 19.50.

П. Т. КОЛЬПОРТЕРИ!

Ви найбільше причинилися до масового поширення українського друкованого доброго слова. Нині ще більший обов'язок тієї ідейної праці паде на Вас — дати й найбільшому братові добрий український часопис! Відомо нам добре про всякі труднощі у Вашій роботі, але при добрій волі можна все поклати. На закінчення першої половини року Вашої праці розсилаємо всім рахунки за побрані часописи. Вразі е-вентуальної малої ріжнці рахунку, просимо тим не зражуватися у своїй праці, бо це при спільному зіставленні виясниться.

Всякі задегності просимо зараз вирівнувати, бо неточність платників за часописи — це найбільша перепона в розвитку наших видавництв.

АДМІНІСТРАЦІЯ ЧАСОПISУ „ХРИСТОС НАША СИЛА”.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ
Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА
пл. Більчевського 11. З. ЗАЛЕСКА

порувають: вовни, шовки та всякі текстильні новости на кожний сезон по найнижчих цінах.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ”

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл”
Львів, вул. Жовківська ч. 188.

В кожній українській хаті — часопис „Христос Наша Сила”

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. II. п — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykoła Hnatyszak, ks. Osyp Hoduńko, Mychajło Demkowycz-Dobryjanskyj, Iwan Daroak. Lwów. Japońska 7. — Wydaje „Meta”, Wyd. Кооп. z odp. udział. Lwów, ul. Japońska 7. Drukarnia Inst. Stauropigijalnego w ar. I. Tyktora. Lwówul. Bl charska 9.

Видас „Мета”, Видавничя Кооп. з відпов. уділами у Львові Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатишак, о. О. Годуцько, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак.

Друкарня Ставр. Инст. в ар. Івана Тиктора Львів, вул. Бляхарська 2. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Христос

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЖНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

3 Карпатської України

МАДЯРИЗАЦІЯ ГР.-КАТ ЦЕРКВИ

Влада наказала, щоб у всіх церквах читалося Євангелію по мадярськи. Населення сильно оцілю Службу Божу правлять по мадярськи. Населення сильно обурене за таку мадяризацію рідної Церкви.

МАДЯРИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ

До українських шкіл у чисто-українських селах приділено учителів Мадярів з корінної Мадярщини. До тячівської та рахівської округи напр. приділено коло 150 мадярських учителів.

ЛІКВІДАЦІЯ БРОДІВ І ФЕНЦИКІВ. — 10.000 МАДЯРСЬКИХ УРЯДОВЦІВ

Ми вже згадували про подорожі будапештського комісара для Карп. України, барона Перенія. Характеристичне, що комісар з'явився в Густі тільки в оточенні корінних мадярських достойників — без Бродіїв, Фенциків та інших заслужених мадяронів. Їх несприятелів властиво була найбільшою сензацією дня; вона потверджує вповні рішення Будапешту позбутися негідних помагачів „обеднування земель св. Степана”. Будапешт не потребує мадярських посередників у правленні здобутою країною. Барон Перені говорив, що країні потрібний хліб. Але ще перед хлібом Будапешт вже встиг прислати в ході кількох місяців около 10.000 урядовців на Карпатську Україну. Вони покищо їдять хліб місцевий — і є надія, що тільки його будуть у будучому їсти! Бо передусім це було метою мадярського походу на Карпатську Україну.

КАТАСТРОФА БЕЗРОБІТТЯ

Мадярська влада закрила фабрику сірників в Чанадієві на Закарпатті, хоч вона добре розвивалась. Бо, мовляв, є досить таких фабрик у корінній Мадярщині. За української влади працювало в тій фабриці 1000 робітників. Усі вони опинилися тепер без праці і куска хліба. Теж в інших околицях нема ніякої праці і тисячі населення голодують, бо з пустих обіцянок Перенія ніхто ситий не буде.

„ДЕ Є НАШ УРЯД”

В Густі відбулася конференція „угро-русинського” та мадярського вчителства при участі д-ра Ю. Марини, референта по шкільним справам при комісарі Закарпаття. Настрій учасників, оскільки брали під увагу давніших учителів Карпатської України, був пригноблений, а коли ще д-р Марина повідомив присутніх, що відтепер основною мовою карпатських шкіл буде мадярська мова, пригноблен-

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 2. ПО СОШЕСТВІЮ.

І зараз принагнів Ісус учеників увійти в човен і наперед поплисти на другий беріг, поки не відпустить народу. І відпустивши нарід, вийшов на гору Сам одян поміститися. І як настав вечір, був там Сам один. Човен же був на середині моря, іуданний філіями, бо був противний вітер. О четвертій сторожі ночі пішов до них, ідучи по морі. А ученики побачивши Його, що йде по морі, стрівожилися, кажучи, що се мара і закричали зі страху. Ісус же зараз промовив до них, кажучи: Успокойтеся, се Я, не бійтеся. А Петро у відповідь сказав: Господи, коли се Ти, звели мені прийти до Тебе по воді. А Він сказав: Прийди. І Петро вийшов з човна, ходив по воді і підійшов до Ісуса. Та побачивши сильний вітер, злякався і як став потапати, закричав, кажучи: Господи, ратуй мене. А Ісус простяг зараз руку, взяв його і каже йому: Маловіре, чого ти усумнівся? І як увійшли в човен, затих вітер. А ті, що були в човні, прийшли і поклонилися йому, кажучи: Дійсно, Ти є Син Божий.

Матей (гл. 14, ст. 22—33).

ДУХОВНА НУКА

Маловіре — чого ти усумнівся? От таке питання ставить Христос — Учитель молодцеві, що кладе перші кроки в житті і стрічає перші, здається непоборні, перепони. Це питання заходить у християнську родину, де безробіття, слабкий зарібок, важкі умовини життя доводять супругів до ломання святих законів нового життя. Оце питання йде у стрівожену громаду, суспільність, націю, яка під ударами зовнішніх чи внутрішніх нещастій починає подаватися взад, потапати у каламутні баюри зневіри. Над усіми маловірами стає усміхнений Христос. Спокійний, мужеський, опанований, певний перемоги, Божий! Він підійме тебе, маловіре, Він підтримує і підтримуватиме тебе, а радше не хоче маловіри і зневіри. Він Борець — Він Переможець. Ти Його жовнир. Борися певно, непохитно. Він же ж, Божий Володар, з тобою у певному союзі — і перемога твоя, християнине, певна! Іди ж сміливо — з тобою Той, що переміг світ!

Чи маємо приятелів?

ЗАБАГАТО ЗАІНТЕРЕСУВАННЯ

Всі інтересуємося тепер політикою і то передовсім великою політикою. В газетах шукаємо тільки за вістками зі світової політики. Інтересуємося нею навіть за багато, так, що занедбуємо через те річі нераз важніші, напр. громадську роботу в своїх місцевих установах. Загал українського громадянства вірить, що тільки від великої політики світового масштабу, прийде поправа нашої долі.

БЕЗОСНОВНІ НАДІЇ

Чи така надія оправдана? Ледви. Бо хто слідкує за світовими подіями і хто докладно знає засади, які рішають у світовій політиці, не може вірити в те, що рішаюча поправа нашої долі прийде від змін у великій світовій політиці. Доля кожного народу залежить тільки від його власних політичних здібностей і від його власної праці. Надіятись на те, що хтось другий нам допоможе і зробить для нас щось доброго — не має ніяких підстав. Бо в політиці таке не буває.

ЩО РІШАЄ В МІЖНАРОДНІЙ ПОЛІТИЦІ?

У всяких розгрівах між державами і народами помагає одив другому тільки тоді, коли бачить, що той другий може за те йому заплатити. У співжитті народів і держав рішають інші засади ніж у житті людей. Там рішає тільки егоїзм, себто почуття власного шкурного інтересу. Там задармо нічого не дає, навпаки — кожний думає тільки про те, щоб другого використати для себе. Отже в міжнародній політиці нема приятелів. Є тільки союзники. Ріжниця між приятелем і союзником та, що приятелю робимо добро тому, що його любимо, і за це не хочемо ніякої заплати, союзникові натомість помагають тільки тому, що він за це солідно платить.

НЕ МАЄМО ПРИЯТЕЛІВ У ПОЛІТИЦІ

Український нарід має вже в світі багато приятелів. Це шляхотні люди інших народів, які знають наше життя і нашу минувшину, вони люблять нас за гарні прикмети душі нашого народу, шанують нас за великі діла нашої минувшини, високо цінують нашу культуру. Але коли українську справу розглядаємо в політичній площині, то мусимо ствердити, що в світовій політиці приятелів не маємо. Нема між європейськими державами такої, яка щиро бажала б нам добра і хотіла б нам допомогти. Якщо б такі справді були, то вони вже мали тисячі на-

ня перемінилося в обурення. Навіть колишніх москвофілів поразила мадярська нагальність: чейже ще не так давно в Будапешті присягалися, що мовою шкільництва на Закарпатті буде „русинська” мова. Подібні вчительські конференції відбулися теж у Берегові, Перечині й Ужгороді. Всюди був якнайгірший настрій серед учасників. В довірочних розмовах зі собою розказували вони, що в народних масах Карпатської України ненависть до Мадярів та їхніх бродіївсько-фенциківських прихвостнів стихійно росте. Перше питання, яке тепер можна почути в карпатському селі, є таке: „Де є наш уряд?”...

Ф. РЕВАЙ І ГРЕНДЖА-ДОНСЬКИЙ НА ВОЛІ

Між Українцями в Відні поширилися погослови, що Федір Ревей, брат міністра, голова УНО, та письменник Гренджа-Донський мали вийти на волю з мадярського концетраційного табору коло Німеччини. В таборі мали перебути чотири місяці. Потвердження цієї вістки досі нема.

—0—

ДИВНІ ВІСТІ З СССР

В деяких дипломатичних кругах думають, що в найближчій часі дійде до великих змін в большевії. Такі думки в'яжуть з погословками про поважну недугу Сталіна. Від трьох місяців ніхто з закордонних амбасадорів у Москві не бачив Сталіна, тому підозрівають, що він хорий. Англія числить на розпад радянського союзу на кілька національних республік, що найшли б опору на Польщу, Румунію і Туреччину. Ці погослови виглядають дуже сензаційно, тому треба приймати їх з резервою.

НІМЦІ РОЗВ'ЯЗАЛИ УКРАЇНСЬКІ ТОВАРИСТВА

Німецька влада розв'язала кілька українських організацій на території Чехії. Розв'язали Український Соціологічний Інститут, Т-во „Сокіл” і „Просвіту”.

СОВІТИ ГОТОВЛЯТЬСЯ ДО ВІЙНИ З ЯПОНІЄЮ

В Москві викликав велике враження факт, що одного з заступників Ворошилова, Кулика, іменували головнокомандуючим большевицькими військами на Далекому Сході. Це мав би бути доказ, що Совіти підготовляються до війни з Японією. На Дал. Схід їдуть безупинно великі транспорти війська і воєнних матеріалів, передовсім повзів і літаків.

ДИПЛОМАТИЧНА ОФЕНЗИВА НІМЕЧЧИНИ

В серпні має поїхати до Болгарії і Югославії Рібентроп. Німці вже довше підготовляють плян, щоб розбити т. зв. Балканську Антанту, себто союз Румунії, Туреччини, Греції і Югославії. В тій цілі хочуть зв'язати тісним союзом Болгарію з Югославією. Це мавби перевести Рібентроп підчас отой поїздки. — Знов у балтійські краї їде Розенберг, щоби навізати тісний зв'язок з балтійськими державами і притягнути їх до політичної співпраці з Німеччиною.

НОВА СЛОВАЦЬКА КОНСТИТУЦІЯ

Словацький сойм прийняв на урочистім засіданні нову конституцію. Вона вводить в Словацькій становий лад на засадах авторитарності й християнства, зберігає приватну власність і свободу єдиниці, а спеціальною опікою хоронить родину.

ПОМЕРЛА ТЕРЕСА НОЙМАН

З Коннерсройт повідомляють, що там померла відома німецька стигматичка Тереса Нойман.

год, щоби свою прихильність для нас доказати ділом, а не словами. Але ніодна з них цих нагод не використовувала. Коли яка політична сила в світі інтересується нами, то робить це тільки тому, щоби нас у відповідний моменті для себе використати.

ВІД ЧОГО ЗАЛЕЖИТЬ УСПІХ НАРОДУ

Політичний успіх кожного народу залежить передовсім від того, як нарід оцінює політичне положення в світі — правильно, чи неправильно. Ми в подавляючій більшості оцінюємо його неправильно, бо віримо, що маємо приятелів, які за нас щиро дбають, а в відповідний моменті ділом допоможуть. Бо — даліше — за багато ваги присвячуємо зовнішнім обставинам, себто т. зв. політичній кон'юктурі. Правильна оцінка світового положення є така: Якщо йде про наші політичні справи, то не маємо приятелів, якщо йде про якусь кон'юктуру, то вона має значіння лиш настільки, наскільки ми самі представля-

ємо зорганізовану політичну силу. РІШАЮТЬ ТІЛЬКИ ДІЛА

В останній, найвищій інстанції, успіх народу і поправа його долі залежить не від зовнішніх нагод, тільки від його власних вартостей себто від його спроможностей політичних, господарських і культурних. Це є незбита догма — основна й найважливіша правда всякого політичного життя. Тому ми мовинні покладатись виключно на власні сили. А висновок з цього: поправа нашої долі залежить від того, як ми сьогодні, завтра і післязавтра працюватимемо на наших нивках, в наших родинках, в наших культурних установах, в наших політичних організаціях. Залежить від того, чи до тих усіх справ прикладатимемо з більшою чи меншою посвятою, залежить від того, чи на національні справи жертвуватимемо більше чи менше нашого майна, грошей, часу і праці. Бо в історії народів важить і рішає тільки діло, а не пусті слова. Отже до діла! До праці!

Вісти з Радянської України

ЗАВРУШЕННЯ І РОЗРУХИ

В сов. Україні занотували по довшій перерві нові випадки протисовітського терору. Як повідомляє виходячий у Києві „Комуніст“, працівники міської організації прохарчування у Києві напали на керівника стаханівської бригади, Островського й болюче його побили. Совітські органи безпеки перевели численні арештування.

У місцевості Софіївка-Борщатівка під Києвом місцеві селяни напали на членів комісії, що провірювала частки, які люди вживають. Товпа селян вдерлася до будинку місцевого „савету“, намагаючись перевести самосуд над членами комісії. Члени місцевої сторожі вихопили членів комісії з рук розшалої товпи. Також і в цьому випадку перевели численні арештування.

Про такі і подібні факти повідомляють пресові агенції.

На основі таких відомостей слід ствердити, що в сов. Україні є менші, чи більші заворушення й розрухи. Такі самочинні розрухи можуть з часом набрати дуже небезпечного виду й стати причиною подій дещо ширшого характеру.

РЕЛІГІЙНЕ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Ми вже писали про стихійний зріст релігійного руху в сов. Україні. Цей зріст викликає нову хвилю репресій влади і союзу безбожників. Совітська влада знову переходить у релігійній ділянці до систематичних репресій і переслідувань.

В усіх столицях 11 совітських республік зорганізували спеціальний тримісячний вишкіл протирелігійних агітаторів. Згідно з наведеними інструкціями, партійні організації повинні звернути якнайбільшу увагу на поборювання релігійних почувань між населенням і перевести нову акцію зачинювання залишених ще святих ріжних віроісповідань. Інструкція кладе особливий натиск на ліквідацію релігійних громад, а зокрема Української Автокефальної Цер-

кви, і музулманських релігійних осередків у середно-азійських республіках. Поручає викривати замасковані релігійні брацтва, а також тайні церковні товариства, що існують під покровом дрібних рільних колективів. Віднову протирелігійної акції в СРСР, а зокрема в УССР, викликали звідомлення совітських адміністраційних органів про посилення релігійного життя між народом. Московські більшовики відчують велику загрозу в цьому релігійному житті, головню в сов. Україні, бо це релігійне життя виявляється в національній формі, а тимсамим загрожує совітському режимові.

УКРАЇНЦІ НА МАНДЖУРСЬКІМ ФРОНТІ

Совітська влада перекидає війська з Совітської України на Далекій Схід. Туди шле вона головню Українців. Цими днями кілька річників совітської армії мало вернутися домів по скінченню військової служби. Українці, що вислужили тепер свій час, мали вернутися в сов. Україну. Та совітські власті заборонили цим б. воюкам вертатися до місць постійного замешкання і веліли їм залишатися у Приморському Краю на Дал. Сході та в манджурських областях.

Це зарядження має на меті збільшити мобілізаційні можливості далеко-східньої армії, запевняючи їй якнайбільший чисельний стан уже від перших хвилин евент. воєнних дій. Здемобілізовані воюки, у залежності від свого фахового приготування, мають зайнятися працями у колхозах, або у фабриках.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Премисл“

Львів, вул. Жовківська ч. 188

Що діється в світі

ЗАМОТАНЕ ПОЛОЖЕННЯ

Політична ситуація в світі стала дуже неясна й складна. Ще ніколи досі не була вона така замотана. Виглядає, наче б кожна з великодержав хотіла за всяку ціну ввести противника в блуд і як можна сильніше закрутити йому голову. Англія демонструє проти Німеччини свою воєнну силу та узгіднює зі своїми союзниками військову співпрацю, але рівночасно пускає поголоски, що хоче з нею миритись. Німці лають Англійців на всі заставки, а мимо того післали до Лондону довіреніка на якісь переговори. Московська урядова агенція повідомила, що переговори з Англією та Францією зірвані, але мимо того Молотов даліше переговорює і випитує все за новими поясненнями. Японці ліквідують інтереси Англійців у Китаю, та рівночасно засіли з ними до зеленого стола переговорювати й миритись.

На політичній шахівниці Європи й Азії за останні дні відбулось кілька важних потягнень. Але про їх правдиве значіння можна тільки здогадуватись, бо грачі дуже бережуть таємниці про свої остаточні цілі. А не знаючи тих цілей, не можна зрозуміти, що вони хочуть осягнути своїми посушеннями. От тому загальне положення стало таке неясне, як ніколи досі. Це використовують ріжні пресові шмоки на те, щоб робити гешефти на роздування ріжних карколомних і сензаційних здогадів та комбінацій.

АНГЛІЙЦІ ПРОБУЮТЬ РІЖНИХ СПОСОБІВ

В Лондоні поширюють поголоски про те, що англійський уряд виготовив план замирення з Німеччиною. Цей план передбачує: 1) загальне обмеження зброєнь, зокрема зброєнь німецьких, 2) уділення Німеччині великої позички, 3) розгляд колоніальних справ. Кажуть, що в Берліні перебуває навіть окремий висланник англійського уряду, який має підготувати угоду. В Лондоні поширили теж поголоски про те, що можна буде мирним шляхом поладити справу Гданська і погодити Польшу і Німеччину.

Щоби осягнути свою цілі і загамувати німецьку експанзію в Європі, Англія випробовує ріжних способів. Наперед грозить, застрашує противника та демонструє йому свою воєнну силу.

ЧОГО ХОЧУТЬ БОЛЬШЕВИКИ

Англьофранцузькі дипломати тупцюють у Москві весь час на одному місці, бо переговори з Молотовом не посунулись ні одним кроком вперед. Москвини видвигають щораз нові домагання. В останнім часі забажали, щоб до Москви приїхали англійські штабовці. Хочуть у той спосіб довідатись про англійські воєнні таємниці, як це давніше довідались подібні річи від Французів. Але ледви чи з того що вийде, бо Англійці не виявляють охоти втаємничу-

На ріжні перешкоди натрапляють сьогодні наші видавництва, але справді найбільшою є неточність платників за побрані часописи.

Тому мимо тяжких часів, з великого зрозуміння для українського друкованого слова, добровільно вирівнуємо всякі залежності!

вати більшовиків у свої військові справи. А Молотов тимчасом пакує свої чемодани і виїздить

В ГДАНСЬКУ

Кілька днів було довкруги Гданська дуже тихо. Казали навіть, що заноситься на компроміс. Маршал Ридз-Смиґли заявив, що Польща готова до переговорів у тій справі, але коли Німці схочуть забрати Гданськ, буде битись навіть і без союзників. На днях гданська поліція приарештувала була польського полковника, що належить до співробітників польського комісаря в Гданську. Це знов загострило спір, а стріл, який вбив польського граничного урядника на польсько-гданським кордоні, довів це загострення до дуже небезпечного напіння. Польща відповіла в той спосіб, що наказала своїм кордонним станицям безоглядно вживати зброї в випадках порушення границі. Англійські газети пишуть, що Гданськ приготується до оборони перед збройним нападом, окружує деякі часті міста колючим дротом та розміщує протилетунські гармати.

УЛЬТИМАТ ЯПОНІ СОВІТАМ

Большевицько-японські взаємини погіршуються з кожним днем. Видно це теж і з того, що японський заступник у Москві амбасадор Того зложив протест проти совітської політики на острові Сахалін. Большевики того протесту не прийняли й віддали його назад Тогові, пояснюючи це тим, що японська нота має характер ультимату. Спір виринув за те, що совітська влада на Сахаліні обмежує свободу японським промисловцям, що експлуатують нафтові джерела. Большевики хочуть, видно, усунути їх зовсім з Сахаліну, щоб відібрати Японцям нафту, якої вони якраз тепер дуже потребують. Рівночасно бої на монгольсько-манджурським кордоні йдуть даліше, а Японці знов віднесли більшу перемогу.

НІМЕЦЬКО-МОСКОВСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

В Берліні почались господарські переговори між Німеччиною і С.С.Р. Треба догадуватись, що під плащиком господарських розмов відбуваються якісь політичні розмови. Англійці з найбільшою увагою слідкують за тим, як тепер укладаються большевицько-німецькі взаємини. Вони кажуть, що Гітлер під натиском військових кругів змінив свою ворожу політику відносно Москви, бо він хотів би відтягнути її від співпраці з західними демократіями, а навіть запевнити собі нейтральність на випадок війни з Англією.

ЯНГЛЬО-ЯПОНСЬКА УГОДА

В Токіо підписали меморіал, який є вислідом японсько-англійських переговорів. Англія поробила Японцям далекойдучі уступки. Признала фактичний стан в Китаю, зн. погодилась на японський підбій Китаю, зобов'язалась оминати всяку акцію, яка могла би шкодити Японцям, зн. обіцяла не помагати Чанкайшекові. Це великий успіх Японії. Англія рішила, що європейські справи для неї важніші, тому дала Японії вільну руку в Азії, а зате Японці зобов'язались не вступати в європейські справи. Тепер Англія з більшою силою займеться протинімецькою політикою.

З українського життя

ВІЗД ВПРЕОСВЦ. КИР АНДРЕЯ
Митрополита канцелярія повідомляє, що Впреосвц. Митрополит Кир Андрей виїхав зі Львова на літній відпочинок.

ЗАКРИТТЯ ТАБОРІВ ОРЛІВ

Адміністраційна влада заборонила літні табори „Орлів”: жіночий у Михайлівцях і мужеський інструкторський у Страдчу.

ЗАБОРОНА ДИТЯЧОГО САДКА

В Малехові розв'язало львівське старство дитячий садок „Рідної Школи”.

ПОКИНУЛИ ВІРУ БАТЬКІВ

В селі Тимошевичі, лунинецького повіту (Волинь), як повідомляє польська преса, перейшло на римокатол. обряд 103 людей з „загальної шляхти”.

ЗА ПОДІ НА КЛАДОВИЩІ В ПІДБЕРІЗЦЯХ

Перед суддею окр. суду д-ром Тисковським почався 21. ц. м. процес проти Петра Цара, Миколи Чорного, Івана Чинила, Петра і Василя Дмитерків, Івана Дзюбика, Євгенії Думки, Івана Гарапа, Павла Гуля, Михайла Ковалю, Петра Кірмоха й Степана Скіцького — усіх з Підберізець, львівського повіту, яких притягнув прокуратор до відповідальності за те, що в дні 12. вересня ц. р. внеможливили ексгумацію тлінних останків українського жовніра з кладовища в Підберізцях, щоб поховати його на збірному кладовищі в Журавинцях. Дев'ятьох підсудних засудили на кару від 10 до 6 місяців. Боронив д-р Вол. Старосольський.

УКРАЇНЕЦЬ ПРОФЕСОРОМ ЧЕХСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

По вакаціях д-р Іван Панькевич з Ужгороду стане професором чеського університету в Празі на кафедрі української мови та літератури. — Взагалі багато українських учених є професорами чужих університетів у Чехії, Німеччині, Румунії, Італії, Зєдинених Державах, а навіть у полуд. Америці. Це доказ того, що українська наука здобула собі загальне признание в світі.

ПРИМІРНА КООПЕРАТИВА

Кооперативи повинні дбати не тільки про матеріальне добро своїх членів, але взагалі про культур.

О. Горишів

Як Марисуня наворожила

Уже Марисуні близько тридцяти добігала як і до неї всміхнулося щастя. Надівувалася небога. Трохи в дома, трохи в місті сиротою служила, а потім городчик собі купила, і продавала ярину. Думала може хоч який вдовець нагодиться, аж дістала молодця.

Микола Тиханович хлопець хоч куди. Трохи маломовний і неслилий, зате чесний господарний, мудрий та поважний, усі хвалили його. Він і в церкві все на Утрені бував, і щоб зробив кому яку пакість, ніхто не чув. І порадили сусіди Миколі, щоби Марисуню брав, таї хлопчина погодився. Нехай, мовляв, буде й старша, коб лиш спокійна та годяща.

І зазидували люде Марисуні, а Марисуня аж примарніла, так заклопоталася своїм щастям. Купила

ні справи. Маючи це на увазі, кооператива „Будучність” в Пятковій Руській, добромільського повіту переслала дня 25. ц. м. на руки Головної Управи Рідної Школи: 10 зол. на Рідну Школу, 10 зол. на Українських Інвалідів і 5 зол. на „Просвіту”.

ТІ, ЩО ПАМ'ЯТАЮТЬ ПРО „РІДНУ ШКОЛУ”

Прекрасний це звичай, що при кожному важнішому родинному святі будьто члени даної родини, будьто гості складають дари „Рідній Школі”. Це доказ, що народ наш слідить за творчою корисною працею „Рідної Школи”, її прихильно оцінює і не жалує жертв для її матеріальної підтримки. Йдучи за цим гарним звичаєм, молодий селянин Микола Слободний з Лапшина, бережанського повіту, з нагоди свого вінчання з Анастасією Вітвіцькою зложив на „Рідну Школу” 30 зол. Як на селянина — це вже поважна квота й заслугове на особливе відмічення Новоженцям бажане здоров'я і всього найкращого на нову дорогу життя. Не сумніваємося, що це стане гарним прикладом для інших.

ГАРНИЙ ПРИКЛАД

Бібліотека читальні „Просвіти” в Сапогові (Борщівщина) має тільки 280 книжок та й то переважно книжки перечитані і своїм змістом далеко не підходять під теперішню хвилину. Треба було подбати про нові книжки. Зійшлося одного разу кільканадцятьох громадян членів читальні, Виділ читальні. Один з присутніх там, Микола Томенчук, поважний громадянин села, колишній голова кружка „Сільського Господаря”, який має прекрасну власну бібліотеку, заявив, що свою бібліотеку — понад 250 книжок — дарує читальні. І хоча між тими книжками є ще й книжки його батька, про якого зі слів його цінна пам'ятка, то читальня потребує і пам'ятки — казав він. Так читальня у Сапогові має гарну підставу для нової бібліотеки. Кажемо — підставу, бо бібліотеку треба розбудувати. Є гроші на всякі

собі нові чобітки, одержі наспразляла, ба навіть всяких мисок, ринок, баняків, та вже наперед роїла собі в голові, якою то вона господинею буде. Зараз насадить квочок, купить гусочок, вигодує кабанця, а як вродиться теля, то й коров буде мати дві. У Миколи город, садок і дві ниви, таї будуть господарювати. А як грошей зложать, візьмуться до хати, щоб нову та простірну мати. А як добре поведеться, може і нивку докуплять, щоб дітям було...

Отак собі Марисуня планувала. Навіть, як до шлюбу ставала, то про те думала. А як виїшли по шлюб з церкви, добула зза пазухи кісточку цукру, і з Миколою кусали, „щоби життя їм солодко йшло”. При обіді присіла Миколу до полу, щоби його долю присісти. А як по обіді від стола вставала, чоботом ложку приздоптала, „щоби у цій хаті голоду не знала”. О, Марисуня довго дівувала, та про всі оці ворожби багато наслухалася і знала.

І відбулося весілля, наїлися лю-

інші речі, то мусять знайтися і на книжку.

МАРКІЯНОВЕ СВЯТО

Цьогорічне свято о. Маркіяна Шашкевича на Білій Горі в Підлісся відбудеться 6. VIII. ц. р. з гакою програмою: 1) Приїзд Владки і його привітання при тріюмфальній брамі на Б. Горі. 2) Похід церковної процесії від брами до пам'ятника. 3) Архієрейська Служба Божа. 4) Пополудні Панахида при могилі Незнаного Стріляця. — Вшануймо Маркіянові роковини масовою участю у святі на Білій Горі.

† ПОМЕРЛИ

о. ЛЕВ ІСИДОР СЕМБРАТОВИЧ, совітник і гр.-кат. парох в Оберні, в Америці, помер 28. 6. ц. р. у 59. р. життя. Ур. у Львові 1830. р., школи покінчив у Львові та в Римі, священником став 1904. р. В 1908. р. поїхав до Америки, але перед війною вернувся до краю. Був духовником в австр. армії, відтак був на українській дипломатичній службі в Італії і Канаді. Опісля перенісся до Злучених Держав Півн. Америки і був 16 літ парохом у Дітроїті, вкінці в Оберні. В Америці проявляв живу релігійну й національну діяльність, у свята і на нац. роковини промовляв через радіо, оснував багато українських товариств, зорганізував багато українських виступів, давав виклади про Україну. Був зразковим священником-патріотом. — В. Й. П.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

Всякі вияснення в справі рахунків за часопис почнемо поладжувати з половиною серпня. Просимо в праці не зражуватися, що в рахунках можуть зайти деякі неузгіднення, бо це могло повстати в наслідок не точного доручування зворотів, чи інших непередвиджених причин.

Звороти слати як „егземпляже зворотне”, або самі відтинки в коперті як друк з оплатою 5 сот.

ПОЧИНАЄТЬСЯ НОВЕ НАПРУЖЕННЯ

В німецькій міністерстві закордонних справ була пресова конференція в справі Гданська. Представник міністерства говорив, що уряд обстає при безумовнім прилученню Гданська до Німеччини. Френцузька преса твердить, що в європейській політиці настане в зв'язку з тим нове напруження.

де, погуляли, зістала Марисуня у Миколи тепер господня. Таки зраз вранці дещо в хаті стала порядкувати, і долівку замітати. А як виносила у запасчині смітять до двір, тричі вдарила вінком до порога, „щоб так до року свекра і свекрухи повиносили з хати”. О, щоб так свекруха сконала, зраз Марисуня була б собі сама господиня.

І господарювала Марисуня, і від ранку до ночі працювала. Пізно заміж виїшла, таї треба було скоро дороблятися. Навіть, як в осєні застудилася на ріці коло конопель, не мала часу лежати, бо робота не буде чекати. Трохи покашляла, постогнала, і до роботи. Це й Миколу підганяла. Аж як цілком її з ніг звалило, а від кашлю аж душило, поклялася Марисуня на постелю.

Але вже було запізно. Привозив Микола і докторів, але кожний лиш здвигав раменами та все одне і те саме: „Запізно! Це сухоти!”

І пролежала Марисуня в ліжку цілу зиму, й цілу весну. Свекруха

Нова колективізація

»Куркуль відживає! — такий крик зчинила в останнім часі большевицька преса. Вслід за тим появились нові розпорядки для боротьби з українським селянином. Усі знаємо, як глибоко коріниться в душі українського селянина туга за власним клатиком землі. Щоб знищити селянство, яке ніяк не хотіло погодитися з комуністичним ладом, Сталін почав 10 літ тому колективізацію. Селянам відібрали всю їх землю. З поодиноких господарств створили колективні господарства, щось у роді державних фільварків, на яких селяни мусіли працювати, як колись кріпаки.

Українське селянство розпочало розпучливу боротьбу з новою формою кріпацтва. Боротьба була жорстока і велась усіми можливими способами. Врешті Сталін мусів піти на уступки. Селянам дозволено мати на власність маленький клатик землі (около півморга) і на ній управляти для себе городину. Ріжними зручними способами селяни зуміли мимо большевицького гнету якось побільшити ті клатки і здобути бодай тинь приватної власності.

Та цей стан втримався дуже коротко. Комуністи підняли несамовитий вереск у газетах і на сінях, що куркуль підносить голову. Відтак виїшов закон про »охорону спільних земель колгоспів від роздроблення». Він передбиджує жорстокі кари за побільшування півморгових поділів. Деякі члени колгоспів мали ще свої хати, на основі нового закону ці хати мають бути зліквідовані, а всі колгоспники мають жити в колективній казармі. Закон усталоє, найменшу норму праці, яку кожний член має віддати для колективу. Хто цієї праці не дасть, заберуть йому наділ. Вкінці закон предбиджує, що в колективах, де є забагато членів, будуть частину їх переселювати з України над Волгу, в Сибір і на Далекий Схід. Цей закон, це нова колективізація, новий поворот боротьби з українським селянством. Усі дотеперішні драконські засоби не могли приборкати селянської стихії, тому большевики призадумали оце нові. Але ледви, чи їм вдасться свою ціль осягнути.

була жінка добра і побожна, та ходила коло неї, як коло маленької дитини. І перестелила, і подала, то книжечку читала, щоби не нудилось нещасній невістці. Навіть не позлостилася ніколи, та нераз говорила: „Ой, та воїла би я за тебе вмерти! Вже стара я, і немічна, а тобі, Марисуню, ще б лиш жити і бувати”.

Та не нам судити Божі пляни. Марисуні ставало щораз гірше. Чим більше виявляла свекруха доброту, тим більше ставало їй прикро на душі, бо свідомо була, що вона собі на це не заслужила, бо вже першого дня бажала їй смерті. Але Господь Всемогучий переіначив її грішні задуми.

Були жнива, найбільші роботи, як Марисуня попрачалася з цим світом. А Микола в осєні оженився з Галиною старого дяка. Добра дівчина була і щира, і не чекала ні на чю смерть. Зате й сама прожила з Миколою щасливий і довгий вік.

СОНЯШНИЙ УДАР

В часі великих спек дуже треба хоронитись перед соняшним ударом. бо він часто кінчиться смертю. Особливо треба пильнувати дітей, які і в найбільш спеки ходять нераз з відкритою головою через не увагу батьків. Подаємо спосіб, як рятувати пораненого соняшним ударом.

Соняшний удар повстає внаслідок надмірного наświetлення голови проміннями сонця та загального перегрівання організму. Від соняшного удару людину огортає сонливість, обличчя стає бліде, тіло покривається потом, віддих стає тяжкий, свідомість думки притуплюється. Коли недужому відразу не помагати, приходить повна втрата свідомості, шкіра стає суха й горяча, серце ослабає і може наступити **смерть**. Рятуння: хорого перенести в холодне місце, покласти на землю та розчіпати одяг, щоб не утруднював віддиху. На голову прикласти рушник, звогчений холодною водою, або ошмак з леду. Все тіло зливати також холодною водою, хорому подавати пити студеної води, холодний чай або чорну каву. Коли хорий непритомний, робити штучне віддихання. Незалежно від цього всею скоро покликати лікаря. Соняшного удару найлегше устерегтись в той спосіб, що в гарячі дні не треба ходити ні працювати з відслоненою головою. Накриття голови в літі повинно бути з ясного матеріалу, а весь одяг легкий і продувний. Особливо перестерігати дітей та жінок і взагалі людей слабшої конструкції перед задовгим перебуванням на сонці. Ідучи вулицею в спеку треба вибирати затінене місце.

Теж худобу треба хоронити перед надмірною спекою, а зокрема собак, які зі спеки дістають скаженню.

„БЕЗВИЗНАНЬОВИЙ“

Один „наш брат“, уроджений підглядач людських інтересів, що перебував також вишкіл заграничного працівника при якійсь фабриці з водою, спеціально „студіював“, як ігнорувати все, що святе й рідне, до цього читав „відповідну“ лектуру і був переконаний, що він „всю знає“ і в нічому не помиляється. До розмови „на наукові теми“ в селі не мав з ким ставати, хіба який „пан“ приїхав, чи з таким, що говорив неукраїнською мовою. — Одного разу став він на балачку „на вищу тему“ з одним „таким“ чоловіком. Говорили про релігію. — „Наш брат“ хотів конечно вмовити у свого співбесідника, що Бога нема, а релігія, це видумки і т. ін. „Але що-ж — нарід темний, непросвічений є фатальний — чогонебудь любить вфатити, тому для нього „бог“ мусить бути — я це знаю“.

— „Чи ви це щиро говорите, чи так хочете мене натягати?“

— „Зовсім щиро — це мое переконання!“

— „А до якої релігії ви належите?“

— „Я безвизнаньовий!“

— „Тепер ми вже дома — відповів співбесідник. Я вже на початку нашої розмови пізнав, що ви на нічому не визнаєтеся. Добраніч вам!“

Про таку розмову пишуть нам з одного села. Таких „безвизнаньових“ мудрагелів часом можна подібати і серед наших людей. Дивно, що є люди, які хочуть себе так осмішувати.

УПАДОК ЦІН ЗБІЖЖЯ

На волинських ринках появилося вже нове збіжжя, а разом з ним прийшли на те збіжжя нові ціни. 15. липня платили на луцькій торгівниці за 100 кілограмів: жита — 10.50—11.— зл., пшениці — 20.— — 20.50 зл., ячменю — 13.— зл., вівса — 14.— зл. Перед двома тижнями ціни на збіжжя були багато вищі. Сьогодні має ще ціну гречка (20 зл. за 100 кілогр.) і зимовий ріпак (42 зл. за 100 кілогр.). Усе інше не має ціни. Купці не радо купують, а селяни ще більше не радо продають. Чи приїде поправа — не знати.

ПЛУГ ЗА КОСОЮ

Як тільки викиється, чи скоситься жито, пшениця, чи інше збіжжя, — треба негайно вийти з плугом і підкинути стерню. Потім треба боронувати, щоб викисти поле і зрушити землю. На легких землях треба підкинути і засіяти мотильковаті рослини, бо інакше сонце і сухий вітер висушать землю. Не треба чекати, аж стерню випається, бо вчасне підкинення дуже потрібне, щоб земля перерефментувалася, набрала з воздуха багато азоту, і — що найважливіше, вичистилася з хопти й пір'ю. Треба часто боронувати, щоб земля була вже пухка і щоб не вирости бур'яни й хопта.

ЗАМЕРЗ СЕРЕД СПЕКИ

При IX. вулиці в Нью-Йорку затримався самохід, що розвозив лід для клієнтів. Зі самоходу висів шофер і почав розносити лід у цеголках. Коли вернувся по нові цеголки леду і зайшов до середини самоходу, нагло повів вітер так сильно, що двері замкнулись за шофером. Ключі залишились у дверях самоходу, але ззовні. Незасадивший шофер довго стукав до стіни, щоб звернути на себе увагу прохожих, але грубі, добре ізольовані стіни заглушили зовсім його стукіт. Щойно по кількох годинах самоходом заопікувався поліціант тому, що в ньому не було шофера і завіз його на комісаріят поліції. Повідомлена фірма надіслала нового шофера на другий день рано і тоді щойно отворили дібраним ключем двері самоходу, де в середині знайшли між льодом скостенілі тіло шофера Больтера.

Течки, валізки гаманці, портфелі, парасолі і т. п.

тільки у „ТЕКА“ Львів, Шайнохи 3.
бо тут купите — дешево, солідно — і у свого!!!

ЗДИЧІЛІ ДІВЧАТА

Англійський місіонар Сінг знайшов у гіндуських джунглях дві здичілі дівчини, що жили на деревах, так як малпи, кормились лісовими ягодами, овочами і втікали як тільки побачили людей. Ці дівчата мали около 15 літ, ходили зовсім нагі і не вміли говорити. Правдоподібно дівчата десь у дитинстві пропали в лісах, здичіли і жили як звір'ята. Місіонар зловив їх і привіз між людей.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА
пл. Більчевського 11. З. ЗАЛЕСКА
порувають: вовни, шовки та всякі текстильні новості на кожний сезон по найнижчих цінах.

З усіх усядів

Св. Отець виїхав з Риму на відпочинок. — Німецька стигматичка Тереса Нойман з Кенерсройт померла. — На авдієнції Греків у Св. Отця були побіч католиків також незединені Греки. — У Швейцарії побудують у стіп гори таку летунську фабрику літаків, яка на випадок війни буде на рейках перенесена в нутро гори. — В величезній катастрофі на залізничній лінії Варшава—Константин згинило 8 осіб, ранених 200. — Біля Нітри на Словаччині потонуло при перевозі через ріку 11 жовнярів. — Чорного воробця і щура, довгого на метр, привезли американські вчені з Нової Гвінеї. — Св. Отець зняв заборону читати „Аксіон Франсез“, орган французьких націоналістів. — „Мали Дзеннік“, газетка, видавана польськими монахами, цюкує намовляє до загарбання Почаївської Лаври. — У Станиславові і Тернополі відкрили Ремісничі Палати. — В. Корфанто, шлеського діяча і б. емігранта, недавно арештованого, випустили на волю. — На Литві збір паші є незадовільний, тому там і ціна худоби впадає. — Новий лік зв. „Ділянтину“ винайшли в Канаді на прикрі недугу, падачку. — На Атлантийському Океані згорів японський корабель; людей врятували, корабель пішов на дно. — В Троках на Віленщині основують музей Караїмів. — У Сх. Галичині і на Волині гарно зародили груші; яблук і сливок зате буде менше. — Німецьчина завела контролю жидів, емігрантів з протекторату. — Наймолодший летун, бо 14-літній живе в Бразилії і кермує самостійно літаком.

КРАЩА СМЕРТЬ, ЯК НЕВОЛЯ

Японська агенція Domei повідомляє з фронту під Ганков про небуденне гуртове самогубство японських старшин. Великий японський бомбовик, в якому летіли: ген. дивізії Томоїхі Тої та 11 старшин, внаслідок знищення гарматним стрільном керм, мусів осісти на території, що її займають китайські війська близько японських боєвій ліній. Щоб оминати положу та щоб не віддати китайцям літака, японські старшини спричинили вибух гранатів, що їх мали при собі. Вибух розірвав на кусні літак, при чому всі старшини згинили.

Українська Реміснича Торговельно-Промислова Бурса ім. Митрополита Андрея Шептицького у Львові, вул. Пйонтаків 8 (давня Пасічна) розписує конкурс на приняття питомців. Подання з долученням пошт. значка за 25 сот. слати до Управи Бурси до 15. 8. 1939. Місячне удержання до 40 зл. Звертатися за інформаціями до Управи (доїзд трамваем ч. 1, 8).
У п р а в а

Бляхарська робітня

будівельно-галантерейна, криття веж, церковних копул і направа, цинкування молочарського і кухонного начиння і т. п.

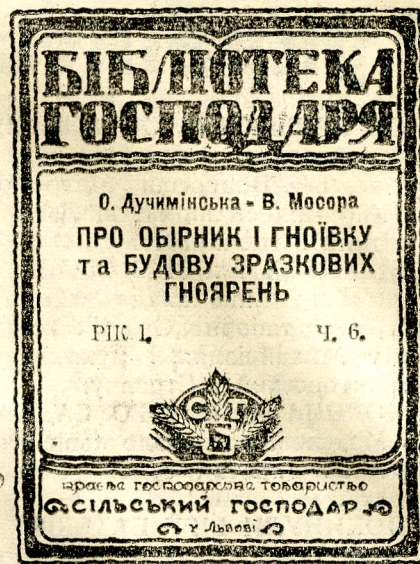
Андрій Бартків

Львів, Глубока 12. тел. 259-03

Поширюйте

католицьку пресу!

НЕМА СЕЛА в якому не уживалиб першорядних КІС і СЕРПІВ „Центросоюзу“

Т-во „Сільський Господар“ видало дуже потрібну книжку, яку саме тепер якраз на часі. Адміністраційна влада наказала упорядкувати гноярні. Гноярня повинні бути побудовані так, щоб господар має з неї якнайбільше хісна. Книжка „С. Господаря“ повчає, як збудувати взірцеву але дешеву гноярню. Негайно спровадьте собі книжку. Ціна 8 осот., а для передплатників „Бібліотеки господаря“ 40 сот. Замовляти: Т-во „Сільський Господар“, Львів, Руська 20 III. — Про дуже корисну „Бібліотеку Господаря“ напишемо окремо.

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні

„АСТРА“ в СТРИЖУ вул. Цвинтарна бічна ч. 7.

шкури до виправи на бокс шевро-Повна безпека переп заміною. Чершорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

КАЛЕНДАР ЛИПЕНЬ—СЕРПЕНЬ 1939

30 Н 9 ПО СОПІ. Марини вмч.
31 П Якінта й Еміліяна.
1 В СЕРПЕНЬ. Мокрини і Дія.
2 С 3 Іллі пр.
3 Ч Симеона й Івана прп.
4 П Мар. Магд., Фоки.
5 С Трофима й ін. муч.
Сонце сходить 30. ц. м. в год. 4.31, заходить в год. 19.41.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1. долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. II. п — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykota Hnatyszak, ks. Osyp Hodiuko, Mychajto Demkowycz-Dobryjanskyj, Iwan Durbak. Lwów, Japońska 7. — Wydaje „Meta“, Wyd. Koop z odp. udział. Lwów, ul. Japońska 7. Drukarnia Inst. Stauropigijalnego w ar. 1, Tyktora. Lwówul. Bl. charska 9.

Видас „Мета“, Видавнична Кооп. з відпов. уділами у Львові. Redaguje Kolegijа в складі: Др М. Гнатишак, о. О. Годунько, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак.

Друкарня Ставр. Инст. в ар. Ізана Тиктора. Львів. вул. Бляхарська 2. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Сила

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЖНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

В ПОШАНІ МИТРОПОЛИТОВІ

В наміренні ВПреосв. Митропо-
лита Кир Андрея відправив Пре-
осв. Кир Никита в сослуженні о.о.
Крилошан торжественну Архієрей-
ську Службу Божу 29. VII. в Архі-
катедр. храмі св. Юра у Львові.
В неділю 30. VII. відправлено в
тім же наміренні Богослуження в
усіх наших церквах.

УСУНЕННЯ ПРОФ. КУБІЙОВИЧА

Міністерство освіти оголосило
рішення університетської влади
про відібрання докторові В. Кубі-
йовичеві права бути професором
університету. Д-р Кубійович, ви-
значний український учений ан-
трополог, був професором краківсь-
кого університету. Це рішення дуж-
е сенсаційне, бо в Польщі ще не
було такого випадку. Польська
шовіністична преса довгий час
пилькувала проти проф. Кубійовича
за його „Атлас України і сумеж-
них країв”.

ГІТЛЕР БУДЕ ПРОМОВЛЯТИ

На конгресі націонал-соціалі-
стичної партії в Нюрнберзі, що від-
будеться 2. IX., має промовляти
Гітлер. Після відомої промови, де
він зажадав Гданська, це буде
перша велика політична промова
На цей конгрес Німці запросили
Мусолінія і ген. Франка.

НОВА ОФЕНЗИВА ПРОТИ ЧАН- КАЙШЕКА

Японці, справившись з Англі-
ями, хочуть притиснути Чанкай-
шека до муру. Підготовляють я-
кусь більшу офензиву проти него.
Першою ознакою збільшеної ак-
тивності Японії на китайським
фронті є наскок японських літа-
ків на Чункінг, столицю Чанкайше-
ка. Вони збомбардували місто і в
кількох місцях викликали пожеж.

В ЛЬОНДОНІ ВИБУХАЮТЬ БОМБИ

Ірландські терористи далі не-
покоять і денервують Англію
своїми бомбами. В останніх днях
знов було кільканацять вибухів
бомб у Льондоні. Англійський у-
ряд рішив взятись рішуче до те-
рористів і вніс до парламенту від-
повідний закон. Англійці кажуть,
що ірландським терористам пома-
гають Німці.

СОВІТИ ЗМОБИЛІЗУВАЛИСЬ ДО ВІЙНИ З ЯПОНІЄЮ

Телеграми з Далекого Сходу
щораз більше алярмуючі. Поло-
ження таке гірше, що можна спо-
діватись японського наступу на
Владивосток — твердиню і при-
стань над Тихим Океаном. Совіти
поставили у Владивостоці все на
воєнну стопу. Залога сильно скрі-
плена і готова до бою. Всі роди
зброї сконцентровані в великій
скількості.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 10 ПО СОШЕСТВІЮ.

Коли ж прийшов до народу, приступив
до Нього чоловік, що упав перед Ним на
коліна, і сказав: Господи, помилуй мене
сина, бо він сновиди і тяжко мучиться:
бо часто паде в огонь і часто в воду.
І я привів його до Твоїх учеників і не
могли його уздоровити. А Ісус у відпо-
відь сказав: О роде невірний і розпу-
стний, доки буду з вами? Доки терпіти-
му вас? Приведіть Мені його сюди. І по-
грозив йому Ісус і вийшов з нього біс
і одужав хлопець від тої години. Тоді

приступили ученики до Ісуса на самоті
і сказали: Чому ми не могли його вигна-
ти? Сказав їм Ісус: Через ваше невірство.
Бо істинно кажу вам, коли матимете віру
як зерно гірчиці і скажете сій горі: Пе-
рейді звідси туди, і переїде, і нічого
неможливого не буде для вас. (А сей рік
не виганяється, хіба молитвою і постом).
Як же вони перебували в Галилеї, ска-
зав їм Ісус: Син Чоловічий має бути ви-
даний в руки людей, і убитий Нього, і тре-
тього дня воскресне. І зажурились тяжко.
(Матей, гл. 17, ст. 14—23).

Вісти з Карпатської України

ПОЛІТИЧНИЙ СВИТОГЛЯД ТЕПЕР РІШНИХ „ПОСЛІВ”

Всі наказні послі, що їх імену-
вав мадярський уряд, є приклон-
никами так званого угро-руського
напряму. Ідеологічний напрям
„угро-русинів” є такий: „Ти
Русине не є ані Москалем, ані
Українцем, але Угро-русином, от-
же ти не дивись ані за Москвою,

ні за Києвом, але за Будапештом,
бо туди й наші ріки течуть”. Цим
реченням є сказано все про ха-
рактеристику всіх послів, заступ-
ників „Карпатського Краю”. Всі
вони є речниками тези, що „Руси-
нови не треба книжки, але лиш
хліба й солонини”.

УКРАЇНСЬКИЙ МОЛОДІ ЗАМКНЕНИЙ ДОСТУП ДО ШКІЛ

Культурні справи стоять теж не-
ліпше. Сотки свідомого українсь-
кого вчителства звільнено, поза-
микано українські гімназії, учи-
тельські семінарії й багато горо-
жанських шкіл. На решту середніх
шкіл встановлено такі високі
шкільні оплати, що селянські діти

взагалі не будуть мати доступу до
середніх, чи інших вищих шкіл.
Українські шкільні книги й під-
ручники та бібліотеки прилюдно
спалено, щоб по українству не зі-
стало ані сліду. Заборонено при-
людно вживати української мови

МАДЯРСЬКІ ЖАНДАРМИ ПЕРЕВОДЯТЬ ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ

Саме тепер, підчас ферій, Мадя-
ри при допомозі війська та жандар-
мерії збирають по українських се-
лах підписи на якісь прохання, що
ніби українське населення «бажає»
собі, чи навіть «домагається», щоб
у тій і тій селі була вже від ново-
го шкільного року заложена мадяр-
ська школа. Хто знає методи пра-
ці й поведінку мадярської жан-
дармерії, може собі уявити, якими
способами Мадяри ці підписи зби-

рають. Не можна теж сумніватися,
що ця акція буде мати свого роду
«успіх». Під примусом будуть у-
країнські батьки «добровільно» під-
писувати заяви, що «бажають» собі
мадярської школи. Мадярські вла-
сти вже тепер не криються з тим,
що незадовога й без тих підписів
буде в усіх школах у Карп. Укра-
їні заведена лише мадярська мова.
Але та мадяризація не знищить
національ. свідомости Закарпаття.

МАДЯРИ ПРОТИ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ

Про мадяризацію греко-катол.
церкви ми вже писали. Але ще
гостріше починають виступати Ма-
дяри проти православної церкви,
говорючи, що православні, це «мо-
сквофіли». Це є мадярська віддяка
православним священикам за те, що
вони в більшості вчеськи ставили-
ся неприхильно до українського у-
ряду й разом з мадярофілами та

всякими зрадниками старалися роз-
бивати за Карпатами єдність укра-
їнського народу. Мадяри видали
далі приказ, щоб при кожній Служ-
бі Божій, так у православних, як
і греко-катол. церквах, було ви-
голошувано таке речення: «Бог ми-
лосердний визволив нас з 20-річ-
ного чеського ярма й 4-місячного
українського терору».

РЕПРЕСІЇ ПРОТИ ГУЦУЛІВ

Найгірше дошкулюють Мадяри на-
шому свідомому населенню в Гу-
цуліні. Ніяк не можуть забути
гуцулам, що вони вже в 1918—
19. році були підняті збройно пов-
стання проти тодішньої Мадяризи-
ни й визволились. Також відплачу-
ються Мадяри за геройську обо-
рону гуцулів у березні ц. р. і за
їхню мужню поставу після занят-

тя Карпатської України. Хоч ба-
гато гуцулів позамикано відразу
до тюрми й концентраційного та-
бору, жандармерія переводить без-
зупинно далі ревізії й арешту-
вання. А постійно існуючий тут
стан облоги загострила влада но-
вими заборонами й карними заря-
дженнями. Однак гордого духа
Гуцулів це все не зломить

Сила народу в простоті його обичаїв

Повага і простота обичаїв
Наше простолюддя віддавна
знає з своєї поваги і простоти
обичаїв. Наші люди ніколи не ма-
ли легкого життя. Завжди тяжко
мусіли працювати і завжди тяжко
боротись з життєвими невзгоди-
нами. Це виробило в них оту по-
вагу. Через те їм ніколи не віяв пу-
стий вітер у голову. А простота о-
бичаїв впливала з глибокої мора-
лі нашого народу. Ці дві прикме-
ти — повага і простота обичаїв —
були й досі є тим хребтом, який
підтримує нас, щоб ми не зало-
мились у життєвій боротьбі.

Задурмане їх міська мода

Але ось тут і там бачимо по на-
ших селах позначки, що нашим
людям, головню зпоміж молоді,
перевертається часом у голову. За-
дурмане їх міська мода. Наша
молодь в подавляючій більшості
дуже ідейна, працююча і патріо-
тична. Тому тим прикріше, коли
серед неї знаходяться пусті голови.

Баранячі і капустині голови

Ось кілька фактів: є вже села,
де парубки мають по 30, а навіть
50 роверів, які їм зовсім непотріб-
ні. Є парубки, що заводять ідіо-
тичну моду ондулювати свої чуп-
рини — уподібнюють таким чином
не тільки свою чуприну, але й се-
бе цілого до баранів. Є навіть та-
кі варяти між ними, що проколю-
ють собі вуха і носять кульчики.
Сміх людям таке писати, але воно
на жаль правдиве. І між дівчата-
ми трапляються такіж самі порож-
ні голови. Смакують своє лице
ріжним мальованим шміром, пуд-
рами і перфумами, носять ляке-
рові мешти, а в зимі лискучі снігів-
ці. Є навіть такі комедіантки між
дівчатами, що задивились на якусь
жидівку з міста і малюють собі
нігті, а з того виходить справжня
комедія: нігті мальовані, а за ніг-
тями чорний бруд. Чи не сміх?

Просвіти їм, Боже, розум

Коби Господь прояснив їм ро-
зум, аби ті пусті голови побачили,
які вони бездонно смішні в своїм
малпачім наслідуванню міської мо-
ди. Життя для всіх стає таке тяж-
ке, як ніколи досі, а буде ще тяж-
че. На селі навіть і найбагатшому
не переливається. А тут пустяків
дур чіпляється і вони вики-
дають гроші на смавила, пахни-
ла і тим подібні лякери. Один па-
рубок жениться. Він має около
чверть морга і вона не має більше.
Перед шлюбом купив своїй наре-
ченій як шлюбний подарок —
фляшку перфум. Ціле село смі-
ялось. І мало з чого сміятись. Бо
чи не ліпше було купити дівчині

гарну книжку (напр. Шевченково-го Кобзаря), аби мала памятку на ціле життя, або якийсь гарний предмет до хатньої обстановки, або врешті полотна на спідницю. Або оті ровери! Хто має далеко до праці, як напр. робітник у підміських околицях, потребує ровера, щоб їздити на роботу. Але ровер лиш на те, щоб ним гасати в неділю, чи навіть в робочі дні по селі — це злочинне марнотравство. Таж за гроші, видані на 50 роверів, можна заложити мале підприємство, або склеп, заснувати ремісничу школу і навчитись якогось ремесла. В таких часах, як оце наші, один сотик не сміє піти на пуста річ, а тут село видає пару тисяч на непотрібні ровери. Люди, опам'ятайтесь, бо жебраками будете! Просіть Бога, щоби просвітив ваш розум.

Вчімся з міста добра, а не зла

В місті є двоякі типи людей: такі, що тяжко працюють в поті чола на хліб, і такі, що немов галапаси живуть коштом других. Вчімся від тамтих, а не дивімся на галапасів, бо їх життя і їх приклад, це зараза і розклад. Для міста вони не такі небезпечні, як для села, бо місто вже вже перед їх заразою боронитись. Вчімся з міста поступу, науки й організації, але не міської моди. Бо міська мода добра в місті, вона пристосована до обставин життя в місті. На селі вона шкідлива і смішна.

Здорове село, це фундамент на-роду

Ці справи не є маловажні, бо від них залежить будучина на-

шого села. Від того, чи ми пере-можемо „міську заразу” на селі і проженемо звідтам міську моду, залежатиме, чи наше село буде підноситись до добробуту, чи ко-титись до господарської і мо-ральної руїни. Здорове село є підставою національного життя і надією цілого народу. Доки село гонить від себе міську заразу — всі ті перфуми, пудри, смаровила, лякери і снігівці — доти ми як на-рід, маємо твердий фундамент під ногами, доти не боїмося нічого.

Вертаймо до старих обичаїв

Тому вертаймо до старих обичаїв. Поступ, модерна наука та знання у способах господарки й громадської праці, але старі обичаї в моральнім життю. Привер-нім назад сільську моду на селі. Гарні чобітки без порівняння мод-ніші на селі, ніж снігівці, бо вони ліпше пасують до прекрасного сільського строю. Жовті черевич-ки з холявками сто разів краще виглядають на нозі сільської дів-чини, ніж лякери на французьких обцасах, в яких вона обертається немов на шкудлах. Скінченим дур-нем є той, хто цурається нашого сільського строю, а малпуге чужу моду з міста. Бо українська народ-на ноша, це гармонія, стиль і кра-са. Справді не знати, чи є в світі краща народня ноша від українсь-кої. Це саме відноситься до муже-ського строю. Але йде при цьому не тільки про естетику, але й про економіку. Значить не ходять тільки про красу, але ще більше про кишеню. Та про цю незвичай-но важну справу іншим разом.

ПОГРОМЩИКИ І ШУМОВИННЯ ПРИ РОБОТІ

Бувші міністри Карпатської У-країни: д-р Ю. Брацайко, д-р Е. Бачинський та д-р М. Долинай, що свого часу виїхали були на пере-говори з мадярським урядом до Будапешту, вертались минулого тижня до Ужгороду. В Чопі во-ни зговорились, що першим поїде до Ужгороду д-р Е. Бачинський, а інші члени уряду мали залиши-тись до чергового поїзду. Д-р Ба-чинський перед приїздом до Уж-городу телефонічно замовив собі кімнату в ужгородському готелі «Корона». Про це довідались уж-городські Мадяри. Їхній секретар Кесері зараз змобілізував усіх ци-

ганів та інше ужгородське шумо-виння, щоб «привітати» д-ра Ба-чинського як слід. Д-р Бачинський, не сподіючись нічого, сів на уж-городському двірці на повозку й рушив у напрямі готелю «Корона» та перед самим готелем мусів за-вертатись назад, бо підбехтане шу-мовиння обкидало його тут ка-мінням, болотом та всякою гниль-лю. Не бачучи іншого виходу, д-р Бачинський рушив найнятим авто-м до Чопу. Та циганська галайстра щераз його по дорозі допала й важко побила. Тепер д-р Бачинсь-кий лікується в Дебrecині.

—О—

ПРОГУЛЬКА МАДЯРСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА

Мадярський прем'єр Телекі ви-брався на довшу прогульку до Кар-патської України. Мадярські жа-ндарми зганяли людей з поля, у-ставляли їх уздовж шляху, яким їхав граф Телекі, і веліли грімко кричати «Еліен». В селах, де ета-кож Мадяри, або де ще не пере-велися московфільські темняки, ав-то з мадярським прем'єром спи-

новалось на чверть години. Тут відповідно поучені війти давали Телекі відповіді на питання про гігієну села, про стан худоби та про «радісний настрій» усього на-селення. Перед і за автом прем'є-ра суне шляхом довга валка ін-ших авт з секретарями прем'єра та численними умундурованими й тай-ними поліційними функціонерами.

МАДЯРИ НЕ ДАЮТЬ ЗАРОБИТИ НІ ОДНОГО ПЕНГА

Між Тячевом і Солотвинськими Долами зачали будувати Мадяри дорогу, бо Румуни на тім місці перервали їм залізницю, що там переходить через румунську те-риторію. Наслідком того мадярсь-ка влада взялась до будування тої дороги.

При будові працює 5.000 Мадя-рів, що повтікали з Румунії, з ру-мунської армії, та багато Мадярів з корінної Мадярщини. Ці люди, що забрали й отой одинокий ку-сник хліба українському населен-ню, через день працюють, за що дістають подвійну платню, а ве-чорами вишколюють їх військово-

А карпатоукраїнське населення пухне з голоду.

Господарські обетавини з дня на день все гірші й гірші. В цілому краю запанувало просто катастро-фальне безробіття. Держава сама нічого не ставить, ані не підтри-мує приватної підприємливості. В лісах теж немає жадної праці, бо мадяри вивозять приготовлене де-рево ще за української ери. Фаб-рики, що вже були готові, або цьо-го року мали бути пущені в рух, зовсім не працюють.

Мадярська влада заборонила се-лянам на області цілої Карпатсь-кої України управляти тютюн. До-

Що діється в світі

АМЕРИКА ПРОТИ ЯПОНІЇ

Це сенсація останнього тижня. Другий день після того, як світ довідався про англо-японську у-году, ЗДПА виповіли Японії тор-говельний договір з 1911. р. Це крок, який звертає Америку проти Японії. Виглядає навіть на те, що Англія була в змові з Америкою. Як тільки вона вступилася з Ки-таю і дала, бо мусіла дати, більше свободи Японцям, зараз вскочила Америка і неначе злюзувала Ан-глію. Коли по заключенню англо-японської угоди Китайці були стратили надію, так тепер знов піднесли голову. Діло в тому, що виповідження торговельного до-говору бе дуже тяжко по госпо-дарстві Японії, особливо тепер у часі війни з Китаєм. Звиж поло-вини всіх воєнних сирівців Япо-нія спроваджує з Америки. На будуче Америка їх не схоче дати, бо вона заінтересована сильно в тім, щоб Японія прогнала вій-ну. Але виповідження важне щой-но за пів року, мимо того воно вже тепер має своє політичне зна-чіння: всі вороги Японії — СССР, Китай, Англія, Франція — діста-ють нового союзника, який досі стояв осторонь.

ЧИ БУДЕ АМЕРИКАНСЬКО-ЯПОНСЬКА ВІЙНА

Газетні панікмахери вже роз-кричали на весь світ про небез-пеку нової війни, мовляв, війна між Японією та ЗДПА ось-ось ви-бухне. В дійсности не так страш-но, бо з Америки до Японії так страшно далеко, що вести війну на таку віддаль просто неможливо. Америка старатисьме шкодити Я-понцям у господарській діяльнi-ці, це вона вже почала, помагатиме Чанкайшекові, але саме ледви чи схоче битися. Виступаючи проти Японії ходило Рузвельтові про те, щоби встановити назад ту рівно-вагу між двома світовими бльока-ми, яка була захиталась у користь Японії через те, що Англія вицо-фалась з Далекого Сходу. В той спосіб америк. президент поміг Англії в Європі проти Німеччини. А про це йому найбільше ходило.

ЦІКАВА ІСТОРІЯ З ОДНИМ МІЛІ-ЯРДОМ ФУНТІВ

До Лондону поїхав член ні-мецького уряду Вольтат буцімто на конференцію в справі ловлі ки-тів. В Лондоні відбув довні роз-мови з англійським міністром Гад-соном. Англієць висунув плян за-мирення Європи й обіцяв Німеч-чині мільярдovu позичку (мільярд фунтів — 25 мільярдів зл.) за те, що вона згодиться залагодити всі справи мирним шляхом. Англієць хотів, просто кажучи, купити мир за 1 мільярд фунтів. Але Вольтат, вернувши до Берліна, сказав про-те пресі і німецькі газети виступи-ли проти пляну дуже гостро. Про цю справу запитували кількакрат-но англійські послы прем'єра Чем-берлена, а він відповів, що Гад-сон говорив не як член уряду, а зовсім приватно, тому його (Чем-берлена) ця справа не обходить. Не знати, хто дав спонуку до тих таємних розмов, Англія, чи Ні-

сі його управа приносила значний прибуток населенню. Ця забор-на має на меті позбутись конку-ренції для плянаторів тютюну, в корінній Мадярщині.

меччина. Але спроба замирити Ев-ропу, покищо не вдалася.

ЩО ВЛАСТИВО ДІЄТЬСЯ В ЕСПАНІЇ

Англійська, а за нею французь-ка преса розтрубили про якийсь грізний фермент і бунти генера-лів в Іспанії. Дійшло було до то-го, що ген. Франко мусів аж про-тестувати в Парижі. Виявляється, що не є так небезпечно, як зра-зу виглядало. Крик у пресі це теж політика. Вона мала застрашити самого Франка і поспути йому о-пінію в світі. А цілтю того було приневолити його, щоби пішов на англійську політику. Правда те, що в Іспанії вже від довшого ча-су йде суперництво між т. зв. фа-лянгістами (іспанськими фашиста-ми) і монархістами за впливи в у-ряді. Фалянгісти під проводом мі-ністра внутр. справ і Франкового швагра Серрана Суннера є в пе-реважачій більшості і вони ма-ють тепер рішачий вплив. Вони є проти монархії, а за диктатурою ген. Франка і за співпрацею з віс-сю Рим-Берлін. Натомість монар-хісти (т. зв. карлісти) є за привер-ненням монархії і за строгою не-втральністю в закордонній політи-ці Іспанії. Є дані думати, що фалянга здобуде перемогу.

ВИСЕЛЮЮТЬ 200.000 НІМЦІВ З ТИРОЛЮ

Настали дивні часи. Тисячами людей перекидують немов худо-бою з місця на місце. Оце Гітлер і Мусоліні погодилися у цьому, щоби 200.000 Німців виселити з полудневого Тиролю, який від сві-тової війни належить до Італії. Італійці все бояться, що Німці мо-гли б при сприячій нагоді віді-брати Тироль, тому рішили усуну-ти звідтам все німецьке населе-ня. Гітлер на це погодився, щоби ще тісніше зв'язати Італію з ні-мецькою політикою. Тирольські верховинці мають до вибору, або перенестись на полудне до корін-ної Італії, або вернути до Німеч-чини. З тирольських міст італій-ська влада усунула теж усіх чу-жинців.

ТИРОЛЬ ЯК ОСІДОК СПІЛЬНОЇ КОМАНДИ

Кажуть, що ці переселення ви-кликани воєнними оглядами. Ти-роль, а головню місто Больцано, мав би бути найвідповіднішим мі-сцем на осідок спільної німецько-італійської команди в разі нової війни. Тироль бувби тоді в осе-реднім пункті між усіма фронта-ми. Він зі стратегічного погляду добре забезпечений і дуже тяжко доступний для ворожих літаків.

НІМЕЦЬКІ ЛІТАКИ НАД АН-ГЛІЄЮ

Англійська збройна демонстра-ція проти Німеччини — рейди ан-глійських літаків над Францією — дуже поіритували Німців. Вони по-свому відповіли Англії. Від яко-гось часу ескадри німецьких во-єнних літаків кружляють в околи-цах близько англійських побе-реж. Через те англійський штаб наказав гостро поготівля всіх воз-душних сил. Німецькі літаки літа-ють дуже високо, аж понад хма-рами. Англіїці вислали свої літа-ки, щоб стежили за тими непро-шеними гістьми.

—О—

Над Фінляндією перелетіли со-вітські літаки. Фінляндці їх обстрі-лювали.

З українського життя Нехай книжка заступить школу

ВІЗД ПРЕОСВ. КИР ІВАНА ДО АМЕРИКИ

Преосв. Кир Іван, Львівський єпископ Помічник виїхав до Південної Америки, щоб там з доручення Апостольського Престолу перевести візитацію українських греко-католицьких парохій. До цієї візитації та її вислідів Святий Отець привязує поважне значіння.

ЧЕРВОНА КАЛИНА

Видавництво „Червона Калина” — це одно з найбільш заслужених наших видавництв. Хто з нас не знає і не читав книжок про визвольні змагання, виданих Ч. Калиною? Мабуть нема такого. Ота Ч. Калина попала тепер у дуже тяжке положення, просто опинилась над пропастью. Завинили в цьому довжники видавництва, які не заплатили за книжки, одержані з Ч. Калини. Тих довгів є аж 93.000 зл. Несовісні довжники підкопують існування дуже потрібної у стані. — Для всіх нас одно ясне: Ч. Калина не сміє впасти. Тому довжники повинні вже раз опам'ятатися і сплатити свої довги. Загал громадянства повинен піддержати видавництво, закуповуючи масово його видання.

ЯВОРІВЩИНА НА ПОМІЧ ЧЕРВОНІЙ КАЛИНИ

На вістку про тяжке положення Ч. Калини спішить уже наш край з поміччю для видавництва. Гарний приклад дала в цьому напрямі Яворівщина. Ч. Калина дістала з Яворова такий лист: „Переслаємо 100 зл. на закупку книжок і 235 зл. на рахунок вписового й уділів від таких кооператив: Повітовий Союз Кооператив, Українбанк, Задаткове Т-во, Район. Молочарня — всі з Яворова, Район. Молочарня в Молошковицах». Це доказ громадянського розуміння Яворівщини для Ч. Калини і приклад, гідний наслідування. Ч. Калина не сміє припинити своєї видавничої праці — це всі ми розуміємо. Нехай же кожний з нас прийде їй негайно з поміччю.

Жохлава оборона

Якщо хто з вас мав добру охоту і добрі перви та дрібку часу переглянути шпиталь і заглянути на кожний відділ, то признає щиро, що хіба найсумніше почувається хора людина на очному відділі. Ввійдеш, поглянеш — а тут темно, послухаєш, а тут глухо. Здається тобі, що прислонені вікна дивляться на тебе невидючими очима, а сумний сумерк у кімнаті кладе широкі чорні долоні на груди тихих хорих, що неповоротно, як мерці, довгі-довгі години дні чекають — дрібниці, скажеш — ясноту промінчика.

Отже в одній такій кімнаті лежав може п'ятнадцятилітній хлопчина. Мене кортіло дізнатися, як це сталося, що він утратив на віки здоров'я, давніше, око. А сталося воно так: Раз якось не було часу вигнати корови на пасовисько, то пустили їх у сад. Хлопець, якраз отой безокий Стефанко, лежав собі в саді тай доглядав худоби.

Але якось лиса відійшла від решти коров, і пішла в бік, де посаджена була молода бараболя. Стефанко зірвався мерщій і пігнав за вертати корову. Не завважив сер-

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ НА СВІТОВІЙ ВИСТАВІ

„Український день” на Світовій Виставі в Нью-Йорку був найкращим виступом заокеанських Українців. Стадіон на Площі Мира не міг помістити всіх глядачів, а було їх звиш 60.000. Злучені українські хори під управою славного диригента О. Кошиця відспівали прегарно ряд українських пісень, десятилітня скрипачка Дяна Греско захоплювала всіх своєю грою. Найкращою частиною виступу був спів славного тенора Михайла Голинського. Далше різні балетні гуртки запродукували кільканадцять українських народних танків. Виступ закінчився відспіванням українського національного гімну. На українській промові не погодився Виставовий Комітет унаслідок спротиву кількох держав Європи, передовсім більшовиків. Цей виступ на Світовій Виставі був величавою маніфестацією українського імені в світі. Про него обширно писала світова преса.

ПАТРІОТИЧНИЙ ВЧИНОК

Недавно виходила заміж Анна Кульба, дочка Дмитра з Білці, пов. Чортків, за Володимира Гевка, сина Якова. Вона відмовила собі приємності весільної забави, яку бажали уладити її батьки для рідних і знайомих, а всі гроші, що мала коштувати забава, віддала на добродійні цілі. І так: на РПШ в Чорткові 20 зл., на фонд будови РПШ в Чорткові 25 зл., на інвалідів 10 зл., на вдови й сироти по інвалідах 10 зл., на читальню „Прогресу” в Білій 25 зл., на захоронку в Білій 10 зл. Всіх разом 100 зл. Це безумовно велика жертва й гідна наслідування. Благородний і патріотичний вчинок молодого українки ставимо за приклад усім нашим молодим, що мають замір вінчатися. Честь таким громадянкам!

Поширюйте католицьку пресу

дега, що десь-кудись з дупластої яблінки випала молода сова і причасна-налякана, півжива, півмертва, лежала під яблінкою. Якже-ж Стефанко побіг за коровою, стара сова подумала, що він біжить підняти совятку.

Ледви Стефанко підбіг попри яблінку, а стара гинь з дерева, і кльов Стефанка в око і раз, і другий і третій. Така була розяреда, що нігтями сорочку хлопчині геть подерла. А око витекло до чиста, як вода.

Правда, Стефанко кричав неса-висто, тріпав руками, але сова так учіпилася його, що він її не міг ніяк відігнати. Аж тато надбіг з обійстя та й патинок нагнав птаху... та ока вже не врятував. Добре, що хоч друге личилося.

От таку то історію почув я у шпиталі від Стефанкового тата, що якраз прийшов відвідати сина. Нехай Господь заступить кожного перед таким нещастям. Ну, Стефанко був тут неввинний. Але, яка кара, подумав я собі, належить тим, що свідомо з твердого серця і дурної голови нищать гнізда, вибирають пташині яйця і молоденькі пташки, та й взагалі знущаються над усяким створінням Божим!

О. Годунько

„Бібліотека господаря” — це необхідний порадник для кожного хлібороба. Творім всюди по наших селах господарські бібліотеки.

„Сільський Господар” у Львові почав видавати дуже гарні книжечки для наших господарів. Це „Бібліотека господаря”. Кожна господарська книжка (а таких уже багато видав „С. Господар”) повинна розходитись у десятки тисяч примірників по наших селах. Її повинні дослівно розхапувати. А тимчасом їх розходиться ледви кілька тисяч. Зле буде з нами, якщо далше будемо так слабо цікавитись хліборобською освітою.

За всяку ціну мусимо добути з землі більше зиску. Матінка-земля така добра для нас, але дбає вона тільки про того, хто про неї дбає, себто хто господарить зі знанням і з книжкою в руці. Інші народи мають сотки хліборобських шкіл, де молоде покоління вчиться, як поступати, щоб господарити ліпше, ніж його батьки. В нас таких шкіл тільки три. Брак шкіл мусимо заступити книжкою. Памятаймо: як без науки не можна бути лікарем чи інженером, так теж без хліборобської науки не можна бути добрим господарем. Що можна в хліборобстві досягнути наукою, нехай посвідчать ті наші змагуни з Вишколу Хліборобської Молоді, які зі стометрової грядки на неурожайнім гористім ґрунті потраплять здобути тисячу кль. Бураків, або в підмійських околицях з такої ж грядки (100 квадратів) дістати 20 зл. чистого зиску. Хочете переконатись, яких чудес-див доказують інші народи в хліборобстві завдяки науці, читайте книжку д-ра Е. Храпливого „По городах та садах Німеччини”. Обовязково треба цю книжку прочитати. Про неї ще напишемо ширше.

В „Бібліотеці господаря” вишло досі шість книжок про такі справи:

Городництво.

Ця важна ділянка нашого господарства в нас дуже ще занедбана. Городини маємо мало, а через те харч нашого селянина дуже нездоровий, через те між іншим наші діти марні і хоровігі. Рішуче треба управляти більше городини. В підмійських околицях можна на тім добре заробля-

ти. А городництво особливо вимагає знання і досвіду. Дві книжки інж. Гнатовського (великого знавця цієї справи) дають дуже багато користи в тім напрямі.

Господарка в пасіці

Книжка обговорює різні способи господарки в пасіці і дає безліч практичних порад, необхідних для кожного пасічника.

Повила і мармеляди

Щойно з тої книжки довідуємось, як дешево і без великих заходів можемо зробити собі вдома дуже смачні і здорові повила, мармеляди, джеми і галарети. Хто має малі діти, повинен обовязково такі речі робити, щоб мати для дітей здоровий харч. Тут теж багато порад для тих, що хотіли б виробляти повилу і мармеляду для торгівлі.

Походження наших тварин

З великим зацікавленням прочитає кожний господар про те, звідки взялись наші домашні тварини, та як їх люди освоїли. Звідки прийшли коні, рогата худоба, вівці, кози, крілики, собаки, гуси, качки, кури — про це довідатись не тільки цікаво, але й дуже корисно для господаря. Це дуже інтересна книжка.

Обірни́к (гній) і гноярня

На злій господарці гноєм траїть наше селянство грубі міліони кожного року. Тому конечно треба тою справою більше інтересуватись. Тепер, коли влада наказала будувати гноярні, треба використати нагоду, щоби побудувати їх згідно з вимогами раціонального господарства. Дохід з господарства залежить в першій мірі від розумної господарки гноєм і гноївкою. Тому цю книжку повинен простудіювати кожний господар.

Як бачимо, всі книжки дуже корисні. Їх видавання „С. Господар” буде продовжувати. Дуже поручаємо всім замовити цю бібліотеку. Річна передплата за 10 книжок виносить 6 зл. з пересилкою (одна книжка — 20 сот.). Видаток малий, не жалійте його, бо віз сторінцею вам вернеться. Замовляти на адресу: „Сільський Господар”, Львів, Руська 20/III.

КОНТРЕВОЛЮЦІЯ В ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ

Масові арештування і деградації у генеральному штабі червоної армії та в міністерствах в СССР. — Нова „чистка” між офіцерами і високими достойниками.

Московський кореспондент щоденника „Дейли Телеграф” надіслав сенсаційну вістку про нову, чистку в совітській армії і фльоті. Усунули з уряду, zdeградували, а частинно увязнили чимало офіцерів. Назагал, як повідомляє дописувач, попало в неласку 79 вищих офіцерів армії і фльоти та урядовців цивільних ресортів. Рівночасно відібрали їм всі совітські ордери. Всіх їх обвинувачують у головній державній зраді та контреволюційній діяльності.

Рівночасно незвичайно характеристичне, що між арештованими і zdeградованими, яких усунули з фронтової служби, є люди, які відіграли велику роль на Далекому Сході. Арештували між іншим: до недавня совітського посла в Монгольській Республіці Таїрова, до- нелавна нач. вождя совітських

збройних сил на Далекому Сході ген. Лапіна, ген. майора Сергієва, також з далеко-східної армії; колишнього військового атташе у Вашингтоні Ораса, політичного шефа московської військової академії Раппапорта; політичного комісара червоної армії уральської військової округи Шевченка; команданта підводного судна Суворіна, який заняв недавно місце віцекомісара закордонної торгівлі; Овчанікова, провідника „комсомолу” в Хабаровську та чимало інших. Подробиці арештувань і zdeградувань держать совітські урядові кола в строгій тайні.

Потвердження цієї сенсації досі нема. Англійські газети вже кілька разів пускали в світ фантастичні вістки для особливих політичних цілей. Може й тим разом так є. Хоч у большеві все можливе, можлива отже і така чистка, зокрема

від довшого часу заноситься там на чистку серед високих дипломатів. Мають усунути кількох визначніших політиків.

ВОЄННИЙ СТАН У МАНДЖУРІЇ

Положення на монгольсько-маньчжурському кордоні таке небезпечне, що уряд Маньчжуї видав розпорядок про заведення воєнного стану в цілій країні. Всю цивільну владу переняло військо.

АНГЛІЙСЬКА ПОЗИЧКА ДЛЯ ПОЛЬЩІ

В Лондоні перервалися переговори між польським і англійським урядами у справі позики. Польща дістала 8 мільйонів фунтів (200 мільйонів злотих) т. зв. експортної позики (позика в товарах). А переговори в справі готівкової позики (теж 2 мільйони фунтів) покищо перервалися. Полк. Коц, який вів ці розмови зі сторони польського уряду, вернувся до Варшави. Причиною перервання було те, що Польща не могла погодитися на дуже недовідні умовини позики.

ЗМІНИТИ ЦЕЙ РОЗПОРЯДОК!

Адміністраційна влада наказала до 1. серпня побудувати гноївню. Виконання розпорядку, як бачимо, припадає на час, коли якраз найгарячіша робота в полі. Як то зле, коли в високих урядах сидять люди, що не знають сільського життя! Вправді влада пішла на уступки і відложила виконання розпорядку, але тільки в деяких селах. Треба домогатися, щоб це відносилось до всіх сіл. Коли господар з цілою ріднею працює день і ніч при жнивях, не має змоги побудувати добру гноївню. Автім це дуже важна господарська справа і тому не можна її залагоджувати з якимсь дивним і незрозумілим поспіхом. Той розпорядок мусить бути рішуче змінений, а його виконання продовження на пару місяців. Нехай цього домогаються наші господарські організації.

ВИСЕЛЮЮТЬ УКРАЇНСЬКИХ СЕЛЯН

Большевицька газета „Комуніст” пише, що з підвoločиської округи виїхало до Азії 200 українських родин. Большевики вже від довшого часу масово виселяють українське населення в глибину Азії, щоб ослабити український елемент у прикордонних полосах.

КАТАСТРОФАЛЬНИЙ СПАДОК ЦІН ЗБІЖЖА

Вже тепер ціни збіжжя дуже впали. А збіжжіві біржі передбачують дальший спадок цін. Це грозить економічною катастрофою для рільничих держав, а в першу чергу тим країнам, що експортують збіжжя закордон. У Лондоні вже відбулась конференція представників Аргентини, Австралії, Канади і ЗДПА, щоб призадуматися над засобами протиділяння.

Причиною спадку цін є нечуваний добрий збір збіжжя в Аргентині і Канаді. Там найстарші люди не памятають таких обильних жнив. Особливо дуже багато пшениці. Такий стан на світових ринках тяжко відібеться і на українському селянстві. Готово дійти до такого

ПАШУ І ЗБІЖЖА

висліди. Вашої цілорічної праці і головні засоби на життя
обезпечить негайно від огню

в Товаристві Взаємних Обезпечень „ДНІСТЕР”
у Львові, вул. Руська 20.

стану, що селянин, продаючи пшеницю, ще буде мусів доплачувати до неї, бо ціна не вертає навіть коштів продукції. Наші економічні установи повинні підготувати якийсь план оборони перед катастрофальними наслідками такого стану. Один з засобів мігби бути цей: всі, хто має зложені гроші, повинні віддати їх до хліборобських кредитових товариств, аби вони могли прийти з поміччю тим селянам, що конечно потребують готівки. Не тримати ніяких грошей дома, тільки все віддати до українських кас. У такий спосіб поможемо біднішим селянам, що інакше мусили б продати задармо останній корець пшениці. Мусимо спільно собі помагати, бо часи справді дуже тяжкі.

Не може бути ні одної української місцевості, де масово не читали б найвідповідніший для села під оглядом змісту і ціни часопис

„ХРИСТОС НАША СИЛА”.
Тому підшукайте метких кольпортерів, що розпродували б цей часопис, а яким даємо належну провізію.

Добра преса — це певна запорука кращого!!!

УКУШЕННЯ ГАДЮКИ

Хоч наші ліси не джунглі — то все-таки і в нас багато змії та гадюк, що їх укушення дуже небезпечно й може покінчитися трагічно. От хоч би укушення змії поганки, коли не подати укушеному рятунок, може коштувати життя.

Давніше від укусів гадюк умирало багато людей. Сьогодні медицина розпоряджає протигадючою щепкою. І коли укушено людину вчасно нащепимо, вона видужає.

Та з ліса, або зрубу до лікаря далеко й заки укушений дістане від лікаря щепку, треба його самому рятувати. Як це робимо?

Зараз після укушення, яке найчастіше трапляється на нозі, підв'язуємо сильно ногу повисше місця укусу, так, щоб кров із отрутою не розпливалась жилами по всьому організмі. Підв'язуємо якоюсь хустинкою, або паском. Добре є губами прилягти до ранки й висати отруту та виплювати її. Тільки мусимо мати певність, що губи наші та рот ніде не зранені. Давніше укушеному ранку припікали розпаленим залізом та вмивали його алькоголем.

Сьогодні цього не робимо, а стараємось якнайскорше доставити його до лікаря. По дорозі даємо ліки, що скріплюють серце, значить чорну каву, чай, а навіть трохи горілки.

Улітку всі аптеки, навіть у глухих містечках, повинні мати протигадючу сироватку. Повинна вона бути також у всіх таборах і оселях для молоді.

Найкращий виховник родини!
марійський журнал-місячник

**Пресвята
Богородице Спаси Нас**

10 сот. на таку культурну річ мусить кожного стати!
13л. — на цілий рік.

Замовляти: Львів, Японська 7. II

КАЛЕНДАР СЕРПЕНЬ 1939.

6 Н 10 ПО СОШ. † Бориса і Гліба.
7 П † Успення св. Анни.
8 В Єрмолая свмч.
9 С † Пантелеймона вм.
10 Ч Прохора й ін. ап.
11 П Калиника мч.
12 С Сили й ін. ап.

Сонце сходить 6. ц. м. в год. 4.40, заходить в год. 19.31.

19. СЕРПНЯ припадає велике

Свято Преображення Господнього. Звичайно буває в той день дуже гарячо і лише одні свічки старинові прима зі знаком „Керос-С” не погнуться. Тому такі зараз замовте в фабриці „Керос” скриничку свічок. Може їх довести і районовий заступник, але мусите до нього написати.

МОРГ, ГЕКТАР І ДЕСЯТИНА

Звичайно оцінюємо величину поля на моргі. Але в статистиці і в науці міряють поле на гектари. Через те нераз люди мають клопіт з заміною моргів на гектари і навідворот. Щоби легше в тім визнатись подаємо відношення між моргом і гектаром.

Гектар — це простір 100 м широкий і 100 м довгий. Гектар (га) має 100 арів (а), або 10.000 квадрат. метрів (м²). Морг має 1.600 квадрат. сяжнів. У переміні на квадратні метри 1 морг має 57 а і 55 м², себто 5.755 м², або 1 морг це 4/7 (чотири сепих частей) гектара, навідворот 1 га це 7/4 (1 3/4 — один і три чверти) морга, або 2.800 кв. сяжнів. Отже записати собі, що один морг це 4/7 гектара, а 1 га це 7/4 морга, а тоді легко можна перерахувати гектари на морги і навідворот. Десятина це неповні два морги (3.037 кв. сяжнів), числячи на російські сяжні, десятина має 2.400 рос. сяжнів. Десятина більша від гектара на 928 м², отже має 10.923 кв. метрів.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

На післані рахунки-упізнання просимо вирівнювати свої залежності, бо за папір, друк і працю мусимо платити готівкою.

В разі деяких неузгоджень у рахунках, просимо не зражуватися в дальшій праці, бо це могло повстати в наслідок неточного доручання зворотів, чи інших непередбачених причин.

ФОТО-СВІТЛИВЦІ!

закупуйте все фотографічне приладдя та фотсапарати в одинокій українській фотокрамниці —

„Е-КОМП”

Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30.

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні

„АСТРА” в СТРИЮ вул. Цвинтарна бічна ч. 7.

шкури до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед заміною. Першорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

ОСТАННІ ВІСТІ

Совіти дали Чанкайшекові 150 мільйонів доларів позики на ведення війни проти Японії.

Англійсько-японські переговори застрягли на тяжкій справі китайської валюти і перервалися.

Італійська армія розпочала великі маневри. Те саме й англійська.

Гітлер вислав з Берхтесгаден нові інструкції для гданських нац. соціалістів. Ціллю тих інструкцій є здобути Гданськ без війни.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА
пл. Більчевського 11. З. ЗАЛЕСКА

порувають: вовни, шовки та всякі текстильні новости на кожний сезон по найнижчих цінах.

Бляхарська робітня

будівельно-галантерейна, криття веж, церковних купол і напруга, цинкування молочної сироватки і кухонного начиння і т. п.

Андрій Бартків

Львів, Глубока 12. тел. 259-03

КАВА:

„ПРАЖІНЬ”

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє

укр. кооп. фабрика

„Суспільний Промисл”

Львів, вул. Жовківська ч. 188

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ

На реклямації, що часопис приходить аж в понеділок, повідомляємо, що щотижня шлемо вже в середу, і тому просимо реклямувати зараз у місцевому поштово-му уряді.

Наша Сила

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЖНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

СВЯТКУВАННЯ ДНЯ УРОДИН МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ В ПРИЛБИЧАХ

В родинному селі ВПреосв. Ми-
трополита, Прилбичах, відбулося
29. м. м. величаве святкування дня
уродин Великого Архипастира, я-
кий саме перебував у Прилбичах
на відпочинку. Після Служби Бо-
жої і відспівання многоліття в
церкві, процесія під проводом о.
пароха Микуловича пішла до па-
лати гр. Шептицьких, де вірні сер-
дечно вітали ВПреосв. Митрополи-
та. Промовляв о. парох, представ-
ники місцевих установ і дітвора.
Митрополит виголосив проповідь
про жертву, молитву та любов до
Церкви й народу.

ВЕЛИЧАВЕ ЮВІЛЕЙНЕ ТОР- ЖЕСТВО УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

З нагоди 950-ліття хрещення У-
країни відбулося 4. м. м. в Дітрой-
ті величаве торжество при участі
понад 10.000 американських Укра-
їнців. Величавий похід вулицями
міста удався до великої американ-
ської католицької церкви, де Пре-
осв. Василій Лади́ка в численній
асисті відправив торжественну Ар-
хирейську Службу Божу. Були
привані ще два українські гр. ка-
тол. Єпископи: Преосв. Констан-
тин Богачевський і Преосв. Васи-
лій Такач, а також єпископи: ма-
дярський Преосв. Надь і польсь-
кий Преосв. Возьніцький. Після
Служби Божої співав псалми ві-
домий український співак М. Го-
линський. Проповідали Преосв.
Константин Богачевський по укра-
їнськи і о. Каглін по англійськи

250 - ТЕ ЧИСЛО

Даємо оце в руки десяток ти-
сяч наших Читачів 250-те число
нашого часопису. За короткий
розмірно час „Христос Наша Си-
ла” поширився так масово, що
став найбільш читаною і любле-
ною газетою нашого простолю-
дя. Це найкраща нагорода для
нашої праці. Рівночасно це до-
каз того, що шлях наш — пра-
вильний. Наш найвищий заповіт,
яким ми кермувалися у всій на-
шій праці, це добро нашої Греко-
Католицької Церкви і добро У-
країнського Народу. Цим шля-
хом підемо незломно далі, хоч
умовини, в яких існує українська
преса, дуже а дуже важкі. Тому
просимо всіх наших Читачів, щоб
нас підтримали в тій тяжкій пра-
ці. А просячи про піддержку, хо-
чемо тільки одного: сповніть свій
обов'язок супроти нас і вплачу-
йте правильно передплату. Не за-
лягайте з нею, бо всяка залежність
руйнує видавництво.

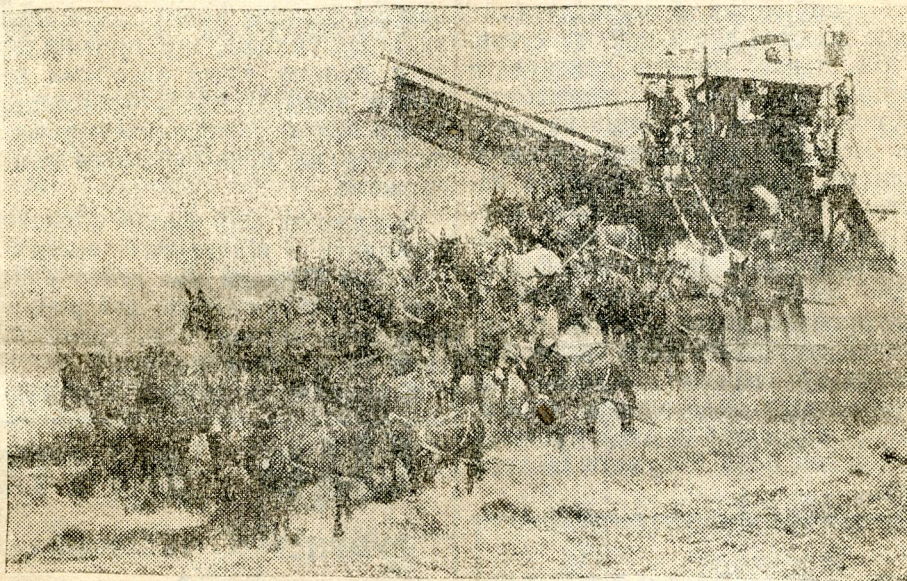
ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 11. ПО СОШЕСТВНО.

Длито́го уподобилося царство небесне
чоловікові царю, що захотів обчислитися
зі своїми слугами. Коли ж почав обчисля-
тися, привели до нього одного, що був
йому винен десять тисяч талантів. А коли
він не мав віддати, звелів його пан про-
дати, і жінку і діти і все, що мав, і від-
дати. Тоді той слуга вправ перед ним, ка-
жучи: Потерпи мені, а все тобі віддам.
Змилосердився пан над тим слугою, від-
пустив його і дарував йому довг. Як же
вийшов той слуга, знайшов одного зі сво-
їх товаришів, що був йому винен сто ди-
нарів, і вхопивши, дусив його, кажучи:
Віддай, що ти винен. Тоді впав його то-

вариш і благав його, кажучи: Потерпи
мені і все тобі віддам. Та він не хотів,
а пішов і всадив його у в'язницю, поки
не віддасть довгу. Товариші його, по-
бачивши, що сталося, були дуже огірче-
ні і пішли і розказали своєму панові все,
що сталося. Тоді призвав його пан його
і сказав йому: Слugo лукавий, весь той
довг я дарував тобі, бо ти благав мене.
Чи ж не слід було й тобі помилувати сво-
го товариша, як і я тебе помилував? І
розгнівався його пан і передав його му-
чителям, поки віддасть йому увесь довг.
Так і Отець Мій небесний учинить вам,
коли не простите кожний своєму братові
від ваших сердець.

(Матей, гл. 18, ст. 23—35).

Так виглядають жнива в господарствах великих американських фермерів. Вели-
чезну жниварку тягне стадо вміло запряжених 26 коней. І всіма ними кермує
тільки один візник.

Ювілей хрещення України

КОМУНІКАТ Ч. 9. ДІЛОВОГО КОМІТЕТУ СВЯТА ХРИСТІАН- СЬКОЇ УКРАЇНИ

1) В неділю 13. серпня ц. р. на-
передодні Володимирового хре-
щення Руси-України, відбудеться
у всіх парохіях ювілейне водос-
вяття. Подібно, як і попередньо-
го року, воно повинно бути на
воді в тому місці, де відбувають-
ся йорданські водосвяття. У тих
парохіях, де закуплено вже юві-
лейні пропам'ятні хрести, витані
Діловим Комітетом С.Х.У. від-
будеться також у цьому дні під-
час водосвяття їхнє посвячення
й опісля їхнє вчисте завішення
в церквах. Ті парохії, що ще до-
тепер не набули такого ювілей-
ного хреста, повинні щоскоріш
його закупити, щоб такий хрест
вони могли остаточно завісити 27.
вересня ц. р. в дні Воздвиження
Чесного Хреста.

2) З огляду на гарячі пільні ро-
боти передбачений у бюлетені в
часі від 1. 7. до 13. 8. ц. р. обря-
довий тиждень пересунуто на мі-
сяць вересень ц. р. У зв'язку з цим

і заповіджені видання зразкових
викладів появляться щойно в
серпні ц. р.

3) Місцеві ювілейні комітети
повинні посилити акцію поширен-
ня ювілейних видань, що їх іще
деяку кількість має Діловий Ко-
мітет на складі, а то ювілейної
історичної книжечки „Світло з
неба в Україні”, ювілейних молеб-
нів „Нова радість” і молебня до
св. Володимира, ювілейних об-
разів (у трьох величинах) та юві-
лейних хрестиків. Заходом місце-
вих ювілейних комітетів повинен
бути закуплений також ювілей-
ний пропам'ятний хрест, що по-
винен з нагоди 950-ліття хрещен-
ня Руси-України прикрашувати
кожну нашу церкву.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ СВЯТА ХРИ- СТІАНСЬКОЇ УКРАЇНИ:

с. Юліян Дзерович — заст. голо-
ви; Роман Данилевич — секретар

Самі себе руйнуємо

Жахливе положення

Попереднього разу говорили ми
про те, як це негарно й смішно
малювати міську моду на селі. Але
йде не тільки про красу, але й про
кишенню. Наслідкування міської мо-
ди на селі коштує нас велетенські
мільйони річно. Український селя-
нин опинився в жахливо тяжкій
положенню.

В таких обставинах мусимо
добре призадуматись над спосо-
бами нашого життя й господарки,
щоб вже в близькій будуччині не
застукало нас марево голоду. Це
треба робити якраз тепер, коли по-
кінчилися жнива й тим достатком,
що ми його зібрали, маємо розум-
но орудувати цілий рік, до других
жнив. А до того ще ціни збіжжя
катастрофально впали, тому тим-
більше мусимо змінити наш доте-
перішній спосіб життя.

Мусимо стати самовистарчальні
— Колись наше село жило госпо-
дарніше ніж сьогодні. Бо видава-
ло менше, ніж діставало за свої
продукти. В виміні села з містом
надвишка лишалась по стороні се-
ла, тому воно багатіло. Сьогодні
є навідворот: село більше платить
за міські товари, а багато менше
дістає від міста за свої сільські
продукти. Надвишка зістає посто-
роні міста, а село бідніє. Той про-
цес убожіння села мусимо за вся-
ку ціну стримати. Тому село му-
сить ставати щораз більше само-
вистарчальне, мусить щораз біль-
ше обходитися без міських това-
рів. Молотілки чи коси на селі не
зробимо, тому мусимо купити її
в місті. Але за штанами, спідни-
цею чи чоботами не треба їздити
до міста. В цілм світі йде тепер
гін до господарської незалежності.
Кожна господарська клітина хоче
бути самовистарчальна. Тому й
українське село мусить припоро-
витись до нового розвитку, бо інак-
ше попаде в страшну економічну
нужду.

Шлях до добробуту села

Обмеження видатків за міські то-
вари, а рівночасно збільшення до-
ходів села через поправу госпо-
дарки — це шлях до добробуту.
Колись майже все, що село потре-
бувало, виробляло само в себе. Се-
лянин працював для себе, сьогодні
працює для міста. Тепер уже
неможливо вповні вернути до там-
тих часів, бо через удосконалення
сільської господарки, селянин по-
требує різних машин, яких ніякий
майстер на селі не зробить. Але
все те, дослівно все, чого село
потребує з одягів, може в се-
бе випродувати. Колись так бу-
ло й тому село багатіло. В тій
ділянці можемо й мусимо вернути
до старого.

Викидаємо 200 мільйонів річно

Після скромних обчислень Українці в Польщі видають річно близько 200 мільйонів злотих на одяг. З того на українське село припадає яких 170 мільйонів. Що року видаємо таку велитенську суму за міську тандиту! А кому видаємо? Ось це найважливіше. А щоб на це відповісти, прослідім мандрівку нашого льону чи конопель. Льон, що виріс на землі українського селянина й що його зотіпала українська селянка, купив від неї жидівський ганделес. І продав — очевидно з зарібком — гуртовникові в малім містечку, той знов продав великому гуртовникові зі Львова й теж заробив. Від него купила жидівська фабрика в якійсь Лодзі чи Бельску й виткала полотно. Сире полотно пішло до другої фабрики, яка його пофарбувала. Одна й друга фабрика й тамтой львівський гуртовник — всі солено заробили. І тепер готова полотно мандрує до тієї ж селянки: залізницею або жидівським автобусом спровадила його жидівська гуртовня мануфактури до Львова, від неї купив жидівський деталіст (склеп з подрібною розпродажею) в малім містечку, він продав полотно селянці, яка купила продукт зі свого власного льону. Але рівночасно дала солідно заробити аж сімом чужим посередникам. Мільйони жидів у Польщі живуть якраз з такого посередництва. Український селянин думає про них, щоб мали що їсти і в що зодягнутися, а сам недоїдає, бо викидає сотки мільйонів на міські лахи. Ось так самі себе руйнуємо.

Творім українську моду

Давніше наші селяни не йшли до міста за тандитою, бо ходили в своїй полотнянках, гунях, димках і мальованках. Не носили жидівських кашкетів і капелюхів, а мали в літі свого виробу соло-

мянний капелюх, а в зимі теплу шапку, яку зробив сільський кушнір. Треба вертати до тих старих звичаїв. В мальованках з сільського полотна ходять сьогодні елеганти пані в місті, а штани з простого конопляного полотна не встидається носити пан з міста. Чому їх мав би встидатися селянин? Українська ноша завдяки вишивці — найкраща в світі. Було б непростимим злочином її закинути в користь паскудної моди з міста. Жіночий народній стрій поширюється щораз більше, тільки пусті нерозумні голови ще малюють місто. Натомість вийшла зовсім з ужиття мужеська народня ноша. Кооператива «Українське Народне Мистецтво» повинна випрацювати зразки мужеської ноші на основі старого національного строю, щоб його назад привернути на селі й випхати звідтам обридливу «маринарку».

Розвиваймо ткацький промисл

Замість давати хліб мільйонам жидівських посередників, ліпше було би розбудувати український ткацький промисл і дбати таким чином про хліб для своїх людей. Не тільки по містах але й по селах повинні повставати ткацькі робітні, що могли б виробляти не лише полотна але й цайг та сукно. В тій ділянці можемо доконувати великих річей, бо є запевнений збут серед сім мільйонів населення. Конечно потребуємо солідної ткацької школи, тим повинна зайнятися «Рідна Школа». Самі курси це ще замало, курси треба розбудувати на велику школу. Всі розумні люди, яким міська мода не задурманила голови, нехай поширюють по наших селах гасло: геть жидівську тандиту! Вертаймо до українського народнього строю! Творім власний ткацький промисл. Бо крайня пора подумати вже про себе.

З українського життя

ПІДЧАС ЦЬОГОРІЧНИХ ЖНИВ ВІЛЬНО ПІСЛЯ СПІВАНІ СЛУЖБИ БОЖОЇ ПРАЦЮВАТИ В ПОЛІ У НЕДІЛІ Й СВЯТА

Митрополичий Ординаріат, з огляду на затуляну слоту, дозволив підчас цьогорічних жнив працювати на полі при сушенню і звозженню збіжжя в неділі й свята. Роботи можна виконувати після співаної Служби Божої.

СТАРОСТВО В СТРИЮ ЗАБОРОНИЛО ТОРЖЕСТВА НА МАКІВЦІ

Як щороку, так і тепер мали відбутися на Маківці минулої неділі (в першу неділю серпня) торжества на могилах Українських Січових Стрільців, поляглих у світовій війні. Але кілька днів передтим по'явився комунікат Філії Т-ва охорони воєнних могил у Сколю із повідомленням, що цього року торжества на Маківці заборонені.

АРЕШТУВАННЯ ЗА ОУН

ПАТ. 1. VIII. В останніх днях в кількох місцевостях південно-східних воєвідств органи судово-прокураторської влади наказали, у зв'язку зі здобутими доказовими матеріалами про співпрацю деяких осіб із чинниками поза границями держави, арештувати деяку скількість підполісних виврогових діячів, що належать до Організації

Українських Націоналістів. Справи всіх арештованих передали на шлях правильної судової поведінки.

ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ

З львівської слідчої в'язниці вийшли на волю дня 4. ц. м. голова Товариства українських письменників і журналістів ред. Р. Купчинський і голова Союзу українських купців дир. Я. Скопляк.

ОКРУЖНИЙ СУД У ЛЬВОВІ. ЗВІЛЬНИВ О. МИРОНЮКА

Перед окружним судом у Львові відбулася розправа о. Миронюка, якого адміністраційна влада покарала гривною 2000 зол. за проповідь на личаківському цвинтарі підчас цьогорічних Зелених Свят. У висліді позправи суд звільнив о. Миронюка від вини й кари. Назначена на той сам день розправа о. Д-ра Гриньоха, покараного адміністраційною владою за зеленосвяточну проповідь на янівському цвинтарі, відложена.

ОПЕЧАТАННЯ КООПЕРАТИВИ В ЗАПИТОВІ

Адміністраційні влади опечатали кооперативну крамницю в Запитові, пов. Львів, бо крамар не мав ще свідоцтва здоров'я від фізика.

ПРОМОВА МАРШ. СМІГЛОГО-РИДЗА

В неділю 6. ц. м. марш. Смігли Ридз виголосив у Кракові, з нагоди 25-ліття вимаршу леґіонів, велику промову. День 6. серпня — сказав м. ін. марш. Смігли-Ридз — є висловом таких ідейно-політичних засад:

1) Життя і доля кожного чоловіка зв'язані тісно з долею його батьківщини. Ніхто чоловік не зможе оформити свого життя так, щоб воно було правдиво-людське і гідне, якщо життя його батьківщини позбавлене тої гідності. Особисте життя чоловіка є повне упокорення і ганьби, якщо ганьба плямить батьківщину. Особисте життя повне кривди, коли батьківщина кривдою кривавить; 2) Насилля, зверненого проти батьківщини, не можна відперти ані апелем до почування справедливості, ані заслугою для людськості, ані жертвенністю для цивілізації, ані очевидністю насилля, ані його абсурдністю; 3) Насилля, силою завдане, мусить бути силою відперте. Власною силою, станом власних вояків. Отже треба мати вояків, що вміють битися і вмирати за батьківщину.

Не маємо до нікого агресивних намірів. Це хіба ясне і безсумнівне, як і безсумнівне, що протиставитися будемо всіма засобами без решти кожній спробі безпосереднього, або посереднього порушення інтересів, прав і гідності нашої держави.

Вважаю за свій милий обов'язок ствердити з відчуттям і взаємністю, що Польща має серед народів широкіх приятелів, які розуміють суть справи і які означили своє відношення до нас.

Становище у справі Гданська,

продовж століть зв'язаного з Польщею і творячого легені її господарського організму, Польща спречикувала недвозначно.

Не ми зачали гданський процес, не ми завертаємо зі зобов'язань і наша поведінка буде приміненна до поведінки другої сторони.

І нехай ніхто не думає, що наша любов батьківщини має менші права, або менші накладе обов'язки, як його любов батьківщини. Перед цю помилкою остерігаємо!"

—о—

РЕЕСТРАЦІЯ ФАХІВЦІВ

Появився у Львові розпорядок, щоб фахівці ремесла і промислу від 17 до 60 літ життя, обох полів, зголосилися обов'язково у воєвідському фонді праці, з особистими документами, в цілі реєстрації. Спис фахівців, які мають зголошуватися, а також місце і час зголошень подані в оповістках про цю справу.

ТЕРЕСА НОЙМАН ЖИВЕ

Вістка про смерть німецької стигматички Тереси Нойман, яку ми свого часу подали за іншими часописами, показала незгідною з дійсністю. Епископський Ординаріат в Регенсбургу повідомляє, що Тереса Нойман живе і мешкає далі в Конерсройті в регенсбурзькій єпархії.

—о—

В ГОШЕВІ І ЗАРВАНИЦІ купуйте лише свічки „Керос”. Свічку з знаної фабрики „Керос” легко пізнати, бо кожна свічка має на долинні витопленні знак „Керос”. Котра свічка не має такого знаку, не купуйте, а жадайте: „дайте мені свічку „Керос”.

Що діється в світі

РУМУНСЬКО-МАДЯРСЬКА БІЙКА

Відносини між Румунами й Мадярами завжди були напружені, як між псом і котом. Це спір за Семигород, який Румунія забрала по світовій війні від Мадяр. Через те трапляються час-від-часу різні бійки на кордоні. Ось минулого тижня цілу ніч тривав бій між граничною сторожею мадярською та румунською. Обі сторони себе взаємно засипали скорострільним огнем, а Румуни навіть з гарматами вийшли на позиції, звертаючи дула в сторону Мадярщини.

ЩО БУДЕ З МАДЯРСЬКОЮ

Англійська преса багато пише про те, що Гітлер хоче всадитись в Мадярщину. Йде йому про те, щоб здобути рішучий вплив в полуднево-східній Європі. Мадярщина мала би підпорядкувати свою політику німецькій, а за це дістали би Словаччину. Мадяри до сі не дали своєї згоди. Хочуть, щоб Словачки самі злучилися з Мадярщиною, а не під примусом Німеччини. На Словаччині вже утворилась під проводом віцепрем'єра Туки мадярофільська партія, яка пропагує злуку з Мадярами. Підчинення мадярської політики Німеччині пішло би так далеко, що Німці мали би право держати в Мадярщині своє військо, яка стала би військовою базою для Німців у поході на Схід. АЛІЯРМИ ДОВКРУГІ ГДАНСЬКА Велике вражіння викликала од-

на італійська стаття, яка пише про те, що в Гданську ведеться гарячкова військова підготовка.

ПЕРЕГОВОРІ З СОВІТАМИ

Московські переговори ще не рушили вперед. Сталін зажадав, щоб до Москви приїхали військові місії з Франції і Англії. В Лондоні виявляють дуже багато довіри до совітів (але готові гірко розчаруватись) і вже такі місії вислали. Большевики хочуть від них довідатись про таємні військові плани й наміри, а знов Англії та Французи хочуть провірити дійсний стан большевицької армії, яка для них є загадкою. ВІЙСЬКОВИЙ СОЮЗ МІЖ ДЕРЖАВАМИ ОСИ ТА ЯПОНІЄЮ

Поширилась у політичних кругах сенсаційна вістка про те, що між Японією та Німеччиною й Італією заключено тайний військовий договір. Це мало бути відповідь на те, що ЗДПА станули проти Японії, виповівши їй торговельний договір. Якщо ця вістка правдива, то це мало би далеко йдучі наслідки. Бо це вплинуло би передовсім на большевиків і вони скорше зговорилися б з Англією. Тоді поділ світа на великі, менші-більш рівно сильні блоки, був би ще більш виразний. Такий союз був би для большевиків дуже небезпечною загрозою.

ІТАЛІЯ ПРОТИ ТУРЕЧЧИНИ

Італійська преса, що досі не зачіпала Туреччини, починає дуже сильну атаку на турецьку полі-

гику. Турки вважають Італійців своїми противниками і хотіли б відібрати острови Додеканез, що лежать близько Малої Азії. Там Італійці розбудували військові бази і можуть загрожувати Туреччині. Турецька преса вже починає домагатися звороту островів. Італійці хочуть приєднати Грецію і переконують її, як сильно загрожують їй Турки.

ДВА МІЛІОНИ НІМЦІВ ПІД ЗБРОЄЮ

В найближчих днях мають відбутися у Німеччині велитенські маневри. Візьме в них участь два мільйони війська. Зокрема відбудуться летунські маневри на півночі недалеко Гданська. Рівночасно Німці згрупували багато війська на лінії Зігфріда. Будують геж укріплення в Австрії над югословянським кордоном, в Словаччині будують великі дороги над польським кордоном.

ЦЕПЕЛІН НАД АНГЛІЄЮ

Цілу Англію зелектризувала вістка, що в Шотландії (північній Англії) появилася високо в повітрі відомий німецький воздухоплав „Граф Цепелін”. На першу

вістку про це, летунська стежа післала гончий літак, щоб прослідив, що це за воздухоплав, але Цепелін, завваживши здалека англійський гідроплан, поспішно втік на схід до Німеччини. Багато людей в Шотландії виразно завважило, що це справді був „Граф Цепелін”.

Перед кількома днями впав уночі на території Франції німецький літак. З цього виявилось, що німецькі аероплани відбувають нічні рейди не тільки над Англією, але й теж над Францією.

АВТОНОМІЯ ДЛЯ ХОРВАТІВ

Після довгих торгів між провідом Хорватів і югословянським урядом дійшло до повної згоди. Хорвати досі не мали політичних прав в Югославії, а всю владу в державі мали тільки Серби. Відносини між Сербіями і Хорватами були дуже напружені. Тепер Хорвати дістали широку автономію. Це діло регента Югославії князя Павла, який в той спосіб виявив, що є великим державним мужем. Угода з Хорватами причиниться до скріплення Югославії так внутрі як і назовні.

3 Карпатської України

ЛІКВІДАЦІЯ СЕРЕДНЬОГО ШКІЛЬНИЦТВА

Усі чотири українські державні гімназії зліквідувала малярська влада. Замість них існує тепер тільки дві чисто малярські гімназії. Також із 24-ох горожанських (виділових) українських шкіл залишилося всього шість, але й їх перемінили маляри на „угро-руські” з обов'язковим навчанням малярської мови.

ВИДАЛЕННЯ О.О. ВАСИЛІАН З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

У Карпатській Україні було 6 Василянських монастирів, що після світової війни основно зруйнувалися і розвивали незвичайно успішну релігійну й культурну діяльність. З приходом у Карпатську Україну малярських військ, завдано Василянським монастирям важкий удар.

Особливо сильно потерпів славний Василянський монастир на Чернечій горі біля Мукачеве, в якому була цінна бібліотека й архів культури по той бік Карпат. Самих отців Василян Мадяри вигнали з краю. Тепер Мадяри обсадили три монастирі ченцями. Мадярами.

„САНІТАРНА ОПІКА”

Наскільки малярська влада дбає про здоров'я населення Карпатської України, свідчить просто жахливе поширення малярії. В самому місті Берегові занотовано в останніх тижнях 765 випадків захворювання малярією. Урядові чинники не роблять ніяких санітарних заходів, щоб поборювати причини й наслідки цієї недуги.

ЧОМУ ЛЬОКАВТУЮТЬ УКРАЇНЦІВ

УЖГОРОД. Мадярська влада звільнила зі служби майже всіх українських державних урядовців, у тому числі й вчителів, мотивуючи свій крок тим, що Українці будуть завжди ворожо наставлені до Мадярів і Мадярщини. Зьомкавані домагаються своїх прав шляхом судових позовів.

ЗАНЕПАД ПРОДУКЦІЇ СОЛІ

Копальні соли у закарпатській Солотвині належать до найбагатших у Середній Європі. В них добували 40—70 вагонів соли денно й засобляли нею цілу б. Чехословаччину. В солотвинських копальнях соли працювало постійно 2 000 робітників. Тепер копальні чинні тільки два дні в тиждень та дають працю не більше як двом сотням робітників. Заробітки гірше як нужденні, бо не перевищують шість пенге тижнево, з чого годі вижити. Із солотвинських копальнь мусять возити сіль возами аж до Тересви, як за давніх чумацьких часів, бо залізничний шлях, що веде через румунську територію — тепер зачинений для транзиту малярських поїздів. Треба згадати, що сіль значно подорожчала. Один кілограм звичайної (грубо меленої) соли коштує пів злотого.

ПОДЯКА

В містечку Бірча, будуюмо від 1925. р. першув серед дуже несприятливих відносин. Всежтаки великими зусиллями доведено будову під дах. Підписаний просять П. Т. Вірних о ласкаву поміч в формі бодай одного аркуша бляхи, т. є 2 зол. Всім Жертводавцям, яких спис подається, складаю щирю подяку.

о. Іван Лебедович
парох.

НА БУДОВУ ЦЕРКВИ В БІРЧІ — НА ПОКРИТТЯ БЛЯХОЮ ЗЛОЖИЛИ П.Т.:

О.О. порохницького деканату 10.27 зл.; Всеч. о. прал. Василь Гриник — Перемишль 20 зл.; Гр.-Кат. Церква — Ваневичі к. Самбора 2 зл.; О. І. Таранович-Змієвська 2 зл.; Іван Генрик Кульчицький — Львів 2 зл.; о. Мих. Горечко — Воля Цеклинська 14 зл.; Софія Сенелюва — Шляхтова 6; Ост. Таваринський — Ярослав 5 зл.; Євгенія Пристах — Мошковиці 5 зл.; Юрій Мерунович — Яремче 2 зл.; о. Іван Пастернак — Ціболки 5 зл.; Марія Кучиківна — Стрий 3 зл.; Софія Рибаківна — Норт Старий 5 зл.; Бородевич — Томашівці 2 зл.; Юлія Родович — Яворів 2 зл.; Ізидор Івашиків — Блажова 3 зл.; о. Роман Павлюк — Томашівці 5 зл.

НАШЕ ОПОВІДАННЯ

Максимова пригода

Сонце з полудня завертало. Вже зіпріло й змоглося, та озиралося на сади, щоб скотитися на спочинок. На межах сюркотили скакунці, десь підпількала перепілка, пахли конопі в повітрі. А в ліпах на горбочку альтовим голосом гомонів дзвін. Люди купками на Вечірню йшли.

А старий Максим Галайда виганяв горобців з проса. У білих полотняних штанах, з розстібнутими грудьми ступав звільна межею, та хриплим голосом полощив: «А-вша, с-ся! А-вша, с-ся! С-ся-на!» Обійшов кілька разів по городі, постоїв трошки на подвір'ю, відогнав курей від стійки, а потім звів голову на воротах, і вдивлявся на білі хмарки лабати, що виплигували ізза гірки.

— А на Вечірню не йдете? — питає Максима старий Прокіп Хмиз — зупинившись на дорозі.

— Е-г! — махнув Максим байдужно рукою.

— Вже ноги послуху відмовляють? Старість не радість! Гей, гей! — кивнув Прокіп головою.

— Е-г! Я ще можу! — каже Максим.

— Бо мене вже не раз так в колінах ломить, що встояти не годен — жалувался Прокіп.

— О, я ще таки йду, — хвалився Максим.

— То беріть капелюх на голову, та й підемо! Вже передзвонило!

— Е-г! Чого буду йшов? Таке во тепер поробилося на світі... Вже не знати, як вірити... Я вже так вчора наклав, нагрів... Е-г!... — і знову махнув Максим байдужно рукою.

«Невже ж Максим на баптиста перейшов на старість?» — шибнула думка у Прокопа, аж затри-вожився душею. Задумався хвилину й знову питає: «Ви певно мали якусь пригоду, Максиме? Кажіть, кажіть, щось ви маєте на серці?»

— Та що маю? Чоловік вже дурний на тім! А-во, слухайте, — став Максим оповідати: «Ходив я то-го тижня до Львова, до дочки, що служить! Пішов я тут до церкви, висповідався на дорогу, помодився до Матінки Божої, щоб мене стерегла від якого випадку, бо всяко тепер буває, та й паличку в руки, чоботи на плечі, і пішов. Водному селі трохи підночував, тай досвітком далі до Львова. Вийшов

я коло городецької рогацьки, а з людей ще нікого нісенько. От десь хтось перебіг. Але дивлюся, лежить на дорозі пулярош. Підоймив я з пороку, потряс ним чи дзвонить, тай кричу до якогось підпанка, що біг наперед мене: «Агей! Ти мой! Чекай! Я знайшов пулярош, може загубив?» Оглянувся підпанок, прибіг до мене, і каже: «Ая, то мій, мій! Дякую, що знайшли!» Але взяв його оглядати, подивився в середину, і каже: «Тут було 20 злотих! Ви взяли!» Я аж оторопів з дива, та й кажу: «Чоловіче! На що мені твоїх грошей! Та ж я якийсь господар, не злодій! Та ж я щойно вчора сповідався! Та я й при душі не маю таких грошей!» А той все своє: «Ви взяли й ви взяли! Давайте!» Прошуся, кленуся, показую свою калитку, кажу: «Дивися! Всього сім злотих маю! То мої! Я пішки йшов, бо більше не маю!» Подивився він в калитку, переглянув ще мої кишені, і якось відчепився. Пігнав. Але приходжу я до дочки, заглядаю у калитку, а моїх сім злотих нема. Зрабував злодій. Ну, що ви на те скажете? І я так молився, щоб мене не стрінуло лихо й так не минуло. І що мені то всьо помогло?»

— Ги, ги, ги, ги!... — зареготав Прокіп, аж в долоні сплеснув, і каже: «А ви нащо той пулярош підіймали? А ви що не знали, що це львівські злодії таких штучок уживають?»

— Гей! А ви знали? Ви тепер мудрі.

— Чого тепер? Я вже давно про те чув!

— Хіба вас також обікрали?

— Не обікрали. Стереженого й Бог стереже. Треба вірити й розум мати. Моя невістка все під церквою газету купує, а там не раз таке пише, та остерігає людей, щоб не давали себе обманювати всяким ошуканцям. Сім злотих ще дурниця, але бувають нині й такі, що й вашу душу вам обрабують. Що ви не чули, як до Лизунчиків приволікся звідкись якийсь баптист, і вже три хаті „за горою” перетягнув на якусь штунду? — Ходіть Максиме на Вечірню!

— Ай, Господоньку рятуй, який нині світ! — зідхнув Максим важко. Надягнув на себе полотнянку, нарядив капелюха, і потягли обидва з Прокопом на Вечірню.

О. Горицьвіт

Господарські справи

ЗРАЗКОВЕ ГОСПОДАРСТВО

Зразкове господарство інж. д-ра Миколи Саєвича на Осмолоді за-служовує, щоб його оглянули ті, що бажали би знати, як треба і можна використати кожний кусок землі для плекання городовини чи інших корисних плодів. Уже здалека звертає на себе увагу величезна зразкова пасіка. Близько 300 пнів різного типу робить імпортантне враження. Вже саму ту пасіку і практикантів, що вчаться ходити коло бжіл та пізнають кожну систему вуликів, як також спосіб і пору праці у пасіці під доглядом досвідного інженера, до-брого дісового господаря, варто

побачити і варто для того приїхати до Підлютого-Осмолоди. Але крім пасіки можна побачити тут ще штучну пстругарню, спосіб, як осушувати нежитки, плекати дріб та інші господарські тварини. Все те ставить господарство інж. Саєвича на висоті найкращих зразкових господарств. — На таких вірцевих господарствах варта вчитися нашим молодим селянам, як господарити.

ЯК ЗУЖИТИ САДОВИНУ ТА ГОРДОВИНУ

В селі звичайно марнується багато овочів. Але при раціональній господарстві не сміє пропасти ні

одно яблуко. Наш газда потішає себе тим, що як яблуко зогніє, то зійсть його безрога і воно таки не пропаде. Але це марнотратство. З паданих, останніх та гірших овочів можна робити прекрасні вина, можна їх сушити. Як це робити, навчають дві книжечки інж. Локшинського, великого знавця цієї справи. Замість видавати грубі гроші на горівку і пиво та збагачувати шинкарів і руйнувати своє здоров'я, ліпше зробити собі самому гарне овочеве вино і мати смачний напій на різні святочні нагоди.

Досі практикують по наших селах сушення овочів, але в більшості роблять це нерационально і зле. А вже зовсім не знають сушення ярини. Тому варто мати книжку „Сушення садівни і городовини”, яка дає дуже добрі поради, як найліпше сушити яблука, грушки, сливки та всяку ярину. Там теж знайдете пояснення, як збудувати собі сушарню. Обидві книжки видав „Сільський Господар”, Львів, Руська 20, коштують по 60 сотиків.

ЯК БОРОТИСЬ З МУХАМИ

Всі знаємо, як в літі мухи докучають худобі в стайні. Мухи крім того є розсадниками різних хороб і зараз. А доїти корову, коли вона весь час гонить мухи від себе — це вже правдива мука. В Голландії винайшли проти мух дуже простий спосіб. Стіни стайні білять на синьо, а в вікна вставляють синє скло. Мухи не зносять блакитної краски, по якійсь часі слабнуть і гинуть. А натомість на худобу впливає синя краска корисно. Тому добре є побілити свою стайню вапном сильно закрашеним ультрамариною (синьою), або синім каменем. Шоби в браку синього скла заслонити тонкою блакитною біблукією, приліплюючи її до шибки. Що якийсь час треба її змінити, бо на сонці зблідне. А коли ця річ поширяться, то напевно в торгівлі зявиться дешеве синє скло.

Так само можна позбутися мух і з кухні, де ціле літо гудуть рої мух і занедають усяку страву та начиння.

САД І ГОРОД

Під такою назвою видає „Сільський Господар” щомісячно газету присвячену справам городництва і садівництва. „Сад і город” — це просто незаступимий дорадник у нашій праці в саді і городі. Хто хоче розумно господарити не може без того журналу обійтись. Місячно коштує тільки 25 сот. Число за серпень приносить дуже важні якраз тепер поради про те, як переховувати овочі.

КАЛЕНДАР — СЕРПЕНЬ 1939.

13 Н 11. ПО СОП. Евдокима.
14 П Пр. Х. Мак. м.
15 В Пер. мош. св. Ст.
16 С Ісаака й ін. прп.
17 Ч 7 мол. в Ефезі мч.
18 П Евсигнія мч.
19 С ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЕ.
Сонце сходить 13. ц. м. в год. 4.51,
заходить в год. 19.20.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл” ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188

Цікаві дрібниці

ПИЛЬНУЙТЕ ДІТЕЙ!

В Нараєві втопився в саджавці 13-місячний Теодор Малан, якого батьки залишили без опіки. В саджавці було тільки 10 см. води. Батьків потягнули до відповідальності за брак опіки над дитиною.

ЛАСТІВКИ „МУХОЛОВИ”

Язва мух дається літом усім у знаки. Способи боротьби видумані людьми, не все мають успіх. Один Американець обчислив, що кількість мух постійно зростає і то так швидко, що за 50 літ на одну людину припадатиме 10.000 мух. Найкращий спосіб боротьби з тими докучливими комахами, що розносять бруд і заразки, це птиці, що ловлять мухи. Один американський фермер заложив годівлю ластівок — „мухоловів”, що харчуються виключно мухами. З початку важко було освоїти ластівок, бо вони дуже похолодні, однак при незвичайній терпеливості фермера, це йому вдалося. Фермер так освоїв ластівки, що вони ловлять мухи в кожному домі, і зовсім не бояться людей. Помисловий фермер продав досі 100 ластівок — мухоловів по 5 доларів.

ДЕ ПОДІЛИСЯ НАШІ БУЗЬКИ, ВИПУЩЕНІ В АНГЛІЇ?

З поліських бузків, яких перевезли до Браслави (400 км.) і випустили, вернулися до родинного села, Лемешовець, всі, крім тих, що мали прив'язані до голови маленькі магнеси. Деякі впевняли, що орієнтація птахів вьжеться з земським магнетизмом, і що магнес, прив'язаний до голови птиці, баламутить її. Дотеперішні висліді дослідів підтверджують цей погляд. Про бузків, привезених до Англії, і випущених у Геслемер, брак вісток. Двох бузків бачили у Норфольку, що вказували б на те, що вони змінили поворотну дорогу. На перелет з Геслемер до Лемешівців треба 3 тижні, а вже минув місяць. Треба чекати, аж доки не прийдуть вістки з того „бузькового фронту”.

РЕМІСНИКИ, УВАГА!

Вже другий рік виходить у Львові одинокий український фаховий журнал

„НОВІТНІЙ РЕМІСНИК”

Не сміє бути ремісника, в якого хаті не знайшовся би цей журнал. Тільки такий ремісник може вдоволити своїх клієнтів, котрий іде з духом часу. Ми знаємо які тепер страшні та часті перевероти в моді, чи винаходах. Про те все інформує „Новітній Ремісник”. Тому всі ремісники, яким лежить на серці власне добро, мусять допсвнити своє фахове знання, стаючи передплатниками свого фахового журналу.

Піврічна передплата тільки 1.50 зол. Адреса: „Новітній Ремісник”, Львів, Здрове 7.

ШУПАК ІСТЬ ЛАСТІВКИ

В одній ріці північної Швеції зловили великого шупака, ваги коло 10 кг. В його нутрі найшли серед іншої поживи теж і — ластівку. Шупакові вдалося зловити ластівку підчас її лету над водою за комахами.

ПОМЕРЛА НАЙТОВСТІША ЖІНКА

Савета Ангеліч, 32-літня Сербка із Ягодіни в Югославії, важила 250 кг., і була найтовстішою жінкою в світі. На днях вона померла на удар серця. Яка тепер жінка в світі найтовстіша — покищо не знати.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ГОСПОДАРКА

Крим був від давна головним доставцем полудневих овочів на всі простори давньої Росії. Тепер виявляється, що навіть на Кримі нема овочів. В лікувальних околицях на Кримі в лічницях та в санаторіях нема найпотрібніших річей як цукор, риж, мило, сірники, нема теж і овочів. Совітська влада почала слідство. Вона тільки те й уміє, що переводити слідства, а решти й розстріли. Така є господарка большевиків, замість підносити господарське життя, вони його руйнують.

СТРАШНА КАТАСТРОФА В АЛЬПАХ

В австрійських Альпах біля Мартеля трапилася страшна катастрофа. На самохід, в якому їхало три жінки й мужчина, впав великий скальний відламок. Наслідки були страшні: камінь розчавив три жінки так сильно, що їх годі розпізнати, а мужчина впав до ріки й втопився.

НАГАЛЬНА БУРЯ НА ВОЛИНІ

У неділю, 23. липня над Волиню пройшла нагальна буря зі зимним дощем і градом. Буря наробила багато шкоди. Сила вітру була така велика, що падали повириваві з корінням дерева, валилися будинки, летіли на кількадесять метрів позривані дахи з будівель. У самім Луцьку буря вчинила шкоди на кількадесять тисяч злотих. По волинських селах і хуторах буря спричинила ще більші шкоди. Поминувши вже те, що від вітру повалилися багато селянських будівель, великі шкоди, просто необчислені, вчинила буря на селянській праці: вітер поламав і пообтрясав овочеві дерева, побив градом, а дощ позамулював незжате збіжжя в полі, готові полукипки розлетілися на всі сторони. Ярнині городи також значно ушкоджені. З кількох місцевостей повідомляють, що були також жертви в людах: одні згнули від сильної громи, інші в катастрофі автобусів, які захопила в дорозі буря й повивертала їх. Подібної бури на Волині люди не пам'ятають від добрих кільканадцяти літ.

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні „АСТРА” в СТРИЮ вул. Цвинтарна бічна ч. 7, шкури до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед заміною. Першорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ
Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА
пл. Більчевського 11. З. ЗАЛЕСКА
порувають: вовни, шовки та всякі текстильні новості на кожний сезон по найнижчих цінах.

Найкращий виховник родини!
марійський журнал-місячник

Пресвята
Богородице Спаси Нас
10 сот. на таку культурну річ
мусить кожного стати!
13л. — на цілий рік.

Замовляти: Львів, Японська 7. II

Бляхарська робітня
будівельно-галантерейна, криття
веж, церковних купол і надрава,
цинування молочарського і ку-
хонного начиння і т. п.

Андрій Бартків

Львів, Глубока 12. тел. 259-03

Впертим довжникам на днях здержуємо дальшу висилку нашого часопису! — Адміністрація.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. II. л. — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykola Hnatyszak, ks. Osyp Hodińko, Mychajło Demkowycz-Dobrynskyj, Iwan Durdak. Lwów, Japońska 7. — Wydaje „Meta”, Wyd. Koop z odp. udział. Lwów, ul. Japońska 7. Drukarnia Inst. Staurupigijalnego w ar. l. Tyktora. Lwówul. Blacharska 9.

Видає „Meta”, Видавнича Кооп. з відпов. уділами у Львові Redaguje Kolegium в складі: Др. М. Гнатисяк, о. О. Годунько, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак.

Друкарня Ставр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Бляхарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Сила

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЗНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

МАРКІЯНОВІ ПОМИНКИ

Щоліта відбуваються на Білій Горі в Підлісся (в Золочівщині) всенародні поминки в пам'ять нашого великого письменника - пробудителя, о. Маркіяна Шашкевича. Великі маси людей сходяться під величезний Маркіянів хрест на Білій Горі, щоб помолитися за того, хто розбудив український нарід у Галичині до нового життя. Так само цього року, минулої неділі, зіїшлися в Підлісся тисячі народу з ближчих і дальших околиць, багатьох інтелігенції та представників установ. Приїхав Преосв. Кир Никита, який відправив у ослуженні численного духовенства Архирейську Службу Богу. Торжество закінчилося панахидою на могилі Невідомого Стрільця на Білій Горі. Сокильського попису, на Білій Горі цього року не було.

ВЕЛИКА ПРОЩА ДО ГОШЕВА В ДНЯХ 12. І 13. ВЕРЕСНЯ Ц. Р.

На день Положення Пояса Преосв. Діви Марії (13. вересня 1939) виїде до Гошева проща популярний поїздом дня 12. IX. зі Львова, а другим зі Золочева, зложити поклія Преч. Діви як осінній дар побожних сердець її почитателів. Кошт подорожі зі Львова до Болехова 4 зл. 50 сот., зі Золочева до Болехова 6 зл. 50 сот. Точні інформації розішле Український Католицький Союз у Львові, вул. Японська 7, всім Всч. Парохіяльним Урядам. Речинець зголошень у своїх О.О. Парохів до 30. серпня ц. р. За зголошення до У.К.С. по дні 2. вересня не береться відповідальности.

Комітет прощі.

ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ

З львівської слідчої в'язниці минулої суботи вийшли на волю, після двотижневого pobytu, два священики, а саме о. Теодор Чаниж з Бринець Церковних і о. Степан Корольок з Девятник, а далі: ред Петро Сагайдачний, дир. Промбанку Роман Мицик і В. Яцишин, адвокат мїр Ярослав Падох і мїр Ярослав Кальба.

Др ІВАН РЕМЕШИЛО

лікар всіх наук лікарських
ординує
В ЯНОВІ к. ЛЬВОВА
напроти церкви.

ГЕН. ФРАНКО ПОІДЕ ДО ІТАЛІЇ І НІМЕЧЧИНИ

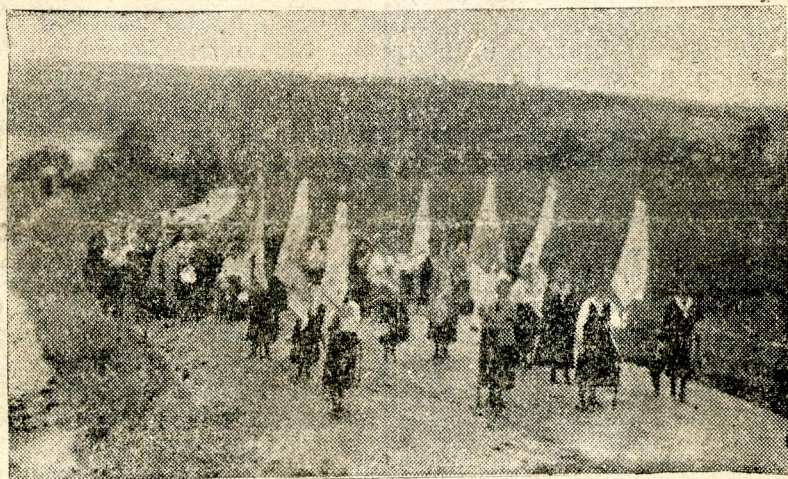
Газети пишуть, що вождь Іспанії ген. Франко незадовго виїде до Італії, а потім до Німеччини. Одноразом надходить вістка, що еспанська влада буде окопи коло британських кордонних станиць на Гібральтарі.

ЄВАНГЕЛІЯ

І це один приступив і сказав Йому: Учителю, що маю доброго робити, щоб мати життя вічне? А Він сказав йому: Чи питаєш Мене про це, що добре? Один є добрий. А коли хочеш увійти в життя, сповняй заповіді. Каже Йому: Котрі? А Ісус сказав: Не убивай, не прелюбодій, не кради, не свідчи ложно. Шануй батька й матір і люби ближнього твого, як самого себе. Каже Йому молодець: Все те сповняю я; чого ще мені не достає? Сказав Йому Ісус: Коли хочеш бути звершеним, іди, продай, що маєш і дай убогим, а матимеш скарб на небі; і прийди та йди за Мною. Коли ж почув молодець слово, відійшов сумний, бо мав великий маєток. А Ісус сказав Своїм ученикам: Істинно кажу вам, що трудно багатому увійти в царство небесне. І ще кажу вам: Легше верблюдові крізь ушко голки перейти,

як багатому в царство Боже увійти. Почувши ж це ученики, дивувалися дуже, кажучи: Хто отже може бути спасений? А Ісус поглянув і сказав їм: У людей не неможливе, та у Бога все можливе. Тоді Петро у відповідь сказав Йому: Це ми покинули все і пішли за Тобою; що отже нам буде? А Ісус сказав їм: Істинно кажу вам, ви, котрі пішли за Мною, в відродженню світа, коли сяде Син Людівий на престолі Своєї слави, сядете і ви на дванадцять престолів судити дванадцять поколінь Ізраїлевих. І кожний, хто покине братів або сестри, або батька або матір, або жінку або діти, або поля, або дім задля Мого Імени, в соторо прийме і життя вічне наслідить. І многи перші будуть послідними, а послідні першими.

(Матей, гл. 13, ст. 16—30).

З ЮВІЛЕЙНОЇ ПРОЩІ ДО ЗАРВАНИЦІ,

організованої Українським Католицьким Союзом у Львові в червні ц. р. Підгаєцька процесія виходить з міста.

БОЛЬШЕВИКИ ДАЛІ ГНОБЛЯТЬ УКРАЇНУ.

Закордонна преса наробила багато шуму з якоюсь нібито зміною політики большевиків супроти України. Іменували там кілька осіб з українськими прізвищами на вищі посади — і вже з того роблять «зміну політики». А тимчасом, річ ясна, ніякої зміни тут нема. Большевицька Москва далі по людодійськи нищить і жорстоко гнобить Україну, лише що ще й до того заслонюється українськими прізвищами своїх «малоруських» агентів.

НАРАДИ В ЗАЛЬЦБУРГУ.

В Зальцбургу відбулися наради міністрів закордонних справ Італії й Німеччини, Чіана і Рібентропа. Ці наради сильно зацікавили весь світ, що очікує від них дальшого розвитку поступування держав «осі». Про предмет і висліди нарад покищо нічого певного не відомо. — Був у Зальцбургу, в Рібентропа

також мадярський міністр закорд. справ Чакі, але мадярський уряд запевнює, що це була привагна візита куртуазійного характеру.

ПРО ЩО РАДИЛИ В ЗАЛЬЦБУРГУ?

Хоч покищо ніхто нічого певного не знає, закордонна преса повна здогадів на цю тему. Італійські газети підкреслюють вагу нарад як вияву чуйности держав «осі» в нинішній ситуації, а також згадують м. ін. про те, що міністри обговорили справу Гданська. Англійські газети пишуть, що річ іде про бажання Італії знати, що задумує Німеччина в найближчому часі. Мали б говорити в Зальцбургу про Гданськ, про справу Мадярищини і про приступлення Японії до «осі», а також про положення на Балканах.

В кожній українській хаті —
часопис „Христос Наша Сила“

Діти благословення Боже

На Україні за часів гетьманування Богдана Хмельницького, як описує Петро Алепський, що подорожував по Україні в роках 1653—1658, було „дітей більше ніж трави й листя“... „Безліч дітей сипалося мов той мак...» В домі кожного Українця було по десятеро й більше дітей..., більше ніж тих зір на небі та піску в морі”...

Так було тому несповна 300 літ А тому 70 літ в Галичині на 1.000 мешканців родилося річно 47 дітей, на Придніпрянській Україні від 42 до 56 дітей, в Німеччині 42, Еспанії 36, Франції 26 дітей. Тому 40 літ пересічно родилося в Галичині — 45 дітей на 1.000 мешканців. Найменше родилося тоді дітей у Тереховельщині, Борщівщині, Заліщищині та Снятинщині, бо 40 — 42 дітей. В 1919. р. вже тільки 30 дітей. В р. 1923 доходило до 36, потім спадає в 1924. р. до 32, в 1931 р. — 30 і 1938. р. до 26. дітей. Найменше число уродин у Збаражчині, бо тільки 22 дітей.

На землях Наддніпрянської України тому 70 літ родилося дітей до 56 на 1.000 мешканців, тому 40 літ — 52 дітей, в 1902. р. ще було 44, в 1908 р. — 40, в 1919 — 23, у 1922 р. — 39, в 1926 р. — 42, в 1929 р. — 35, в 1938 р. — 26 дітей річно на 1.000 мешканців.

На Закарпатті родилося в 1926 р. — 42 дітей, у 1935 р. впало число уродин до 33. В Буковині родилося в 1926 р. 33 дітей, у 1935 р. вже тільки 29.

Як бачимо, число уродин українських дітей скрізь маліє.

Тепер родиться на Поліссі 34 дітей на 1.000 мешканців, на Волині та у станиславівськїм воевідстві 30, у львівськїм воевідстві 27, у тернопільськїму 25.

Для порівняння додамо, що тому 40 літ — в Німеччині родилося 30 дітей, в Італії 32, Англії 26, Франції 19; в 1934 р. в Італії 23, в Німеччині 18, Франції 16, Англії 15 дітей на 1.000 мешканців. Деякі держави, як Італія, Німеччина та Франція, почали велику акцію за збільшенням числа уродин дітей, даючи великим родинам різні полекші, нагороди і т. д. Ця акція має значний успіх головню в Італії.

Коли з одної сторони маліє в нас число уродин, так з другої сторони росте число смертних випадків. На 100 наших дітей аж 18 до 19 вмирає вже в першому році життя, найбільше в цілій Європі! Отже майже що пята наша дитина не доживає одного року, коли в Жи-

З українського життя Що діється в світі

БУРІ ТА ГРОМОВИЦІ

Літо цього року вдалося в нас дуже гарне й тепле. Спершу було надто сухе; дощі почали падати щойно тоді, коли їх уже не було потрібно, бо почалися жнива. Але скоро знов випогодилося. Все таки по цілому краю бушують час від часу великі бурі, грозовиці, є й градобиття. Ось недавно перейшла велика буря зі зливою й грозами над рогатинським і товмацьким повітом. Було кілька пожеж, спричинених грозами.

ЗЛОДІЙСТВА І ПІДПАЛИ ПІДЧАС ЖНИВ

Жнива — це великий, радісний час для селянина - хлібороба. До недавня майже ніхто не важився заколючувати тої пори такими поганими справами, як нищення або крадіж нового врожаю. Але цього року — сталося інакше. В деяких околицях розпалося злодійство; всякі пройдові, або й несовісні місцеві люди, крали з поля снопи, що важко було обігнати. Були навіть такі чудасії, що злодії зараз же на полі молотили снопи і втікали з накраденим зерном. А робили це так: заїздили на поле роверами, обертали ровери догори колесами, вкладали між колеса снопи і скоро крутили. Вимолочене таким чином зерно збирали в міхи і втікали. Один злодій таким чином вимолочував на полі за ніч і пів копи. — Було також чимало випадків, що одні люди другим з помсти чи особистої образи підпалювали на полі або в stodoli новий хліб. — Коли вже до того доходить, що по селах люди не вміють пошанувати жнив і нового врожаю свого ближнього — то видно, що моральний стан населення дуже обнижується. Єдиний рятуюнок — повернути до релігії й до християнської моралі, а тоді щезнуть зі сел такі погані й болючі промахи.

ПРИПИНЕНІ ТА РЕАКТИВОВАНІ ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТИ“

В пресі появилася зіставлення, скільки читальень „Просвіти“ влада припинила й реактивувала в 1939. році. І так у львівському воєвідстві припинила влада 63 читальні, розв'язала 1 філію в Устри-

ках Долішніх і 8 читальень. 3 припинених читальень реактивувала 14, в районах філій Белз (6), Дрогобич (1), Комарно (1), Львів-повіт (2), Перемишль (4). В тернопільському воєвідстві влада припинила 2 філії (Бережани й Монастирська) та 87 читальень, розв'язала 16 читальень. Реактивувала 2 філії й 52 читальні в районах філій Бережани (46), Глиняни (1), Монастирська (1), Тернопіль (4). В станиславському воєвідстві влада припинила 30 читальень, розв'язала 16. Реактивувала 1 читальню в районі філії Рогатин. Разом влада припинила дві філії і 180 читальень, розв'язала 1 філію і 40 читальень. Реактивувала 2 філії і 67 читальень, так, що залишилося ще припинених у діяльності 113 читальень.

НАПАСТІ НА РЕМІСНИЧУ БУРСУ

Українська ремісничка бурса у Львові на Личакові та її вихованки були минулого тижня цілком напастей і бешкетів вуличного шуму. Виння. Зачалося від того, що в неділю 6. ц. м. ввечері до бурси невідомий закривавлений чоловік і просив перев'язати йому рану. Сказав, що напали на нього ножівники і зранили без ніякої причини. Йому завинули рану і він відійшов. В тому ж часі невідомі напасники зранили недалеко бурси ще одного чоловіка. На те „Дзєннік Польскі“ з 9. ц. м. написав, що це вихованки бурси нападають на невинних людей і ранили їх. Ця вістка показала не правдивою. Тимчасом ранками і ввечері невідомі напасники нападали на питомців бурси і побивали їх, а також вибили шиби в бурсі. Управитель бурси о. Миронюк з пос. Біляком інтервенювали в городському старості, де дістали задоволення, що влада поробить у цій справі кроки для задоволення безпеки і майна бурси.

АПЕЛЯЦІЙНІ РОЗПРАВИ

Апеляційний суд у Львові розглядав справу С. Луца і 6-ох інших Українців з бобрєцького повіту, обвинувачених о приналежність до ОУН. Трибунал затвердив при суд окружного суду, що засудив обвинувачених на 7—2½ років в'язниці. — Апеляційний суд розглядав справу Василя Наливайка з Надвірнянщини, якого окр. суд у Станиславові засудив на 2 роки і 10 місяців в'язниці за дворазовий перехід кордону до Карпатської України і за вступлення до чужого війська. Апеляційний суд увільнив підсудного від провини вступлення до чужого війська, а засудив за перехід кордону на 8 місяців арешту.

ЧИ СЕРНИ РОЗНОСЯТЬ ПРИЩІЦЮ?

Цього року по численних наших селах панує прищія, яка є великим клопотом для селян, що мають худобу. В селі Білині, самбірського повіту, люди знайшли в болоті 6 серен, що згинули наслідком прищії. Люди зараз почали говорити, що то певно серни приносять цю недугу до села. Але досі невідомо, чи це серни принесли заразу з інших околиць, чи самі заразилися від місцевої худоби.

Поширюйте

католицьку пресу!

АЛЯРМИ ДОВКОЛА МАДЯРСЬКО-НИ Й РУМУНІ

Англійські політичні кола твердять, що Німеччина в найближчому часі хоче повалити догеперішній мадярський уряд, який не хоче йти на руку Німцям. Після настання нового, прихильного Німеччині уряду — Німці мали б відкрити дорогу на південний схід. У зв'язку з тим запанувало в Румунії сильне занепокоєння та почалася підготовка до оборони перед німецьким нападом. Румунія покликала резервістів до служби. Також у Словаччині панують неспокоїні настрої у зв'язку з безпекою, що Німці погодяться з Мадярами і відступлять їм Словаччину.

ВІДГОМІН ПРОМОВИ МАРШ. СМІГЛОГО-РИДЗА

Промова марш. Сміглого - Ридза, якої зміст і виїмки ми подали в минулому числі, викликала зрозуміле зацікавлення в світовій пресі, яка пильно стежить за міжнародною ситуацією, а зокрема за розвитком справи Гданська. Англійські часописи поставилися до промови дуже зичливо, помістили її на своїх шпальтах та подали опис краківських легіонних торжеств. Французькі газети теж зацікавлені промовою та її політичним значенням. Так само преса інших держав поцікавилася цією промовою. Італійські газети поставилися до неї здебільша річево, але здержливо, а німецькі реферували її сторонниче і додавали негативні коментарі.

ВІДПРУЖЕННЯ У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ СПРАВОЮ ПОЛЬСЬКИХ МИТНИХ ІНСПЕКТОРІВ У ГДАНЬСЬКУ

В Гданську в останніх часах доходило до непорозумінь в справі польських митних інспекторів. Деякі гданські митні уряди навіть повідомляли польських митних інспекторів, що не допустять їх до урядування. Польський уряд зараз вислав до гданського сенату ноту й одержав негайно відповідь, у якій сенат заявив, що не зробить ніяких довершених фактів супроти польських митних інспекторів та заперечив, немов би гданські митні уряди складали в тій справі заяви на припоручення сенату.

Таке полагодження справи викликало відпруження в гданській справі, але мимо того преса накликає до обережності й чуйності, бо конфлікт за Гданськ триває далі.

ПОДРОЖ І ПРОМОВА ФОРСТЕРА

Провідник гітлерівської партії в Гданську їздив на довші наради до Гітлера до Берхтесгадену. Кажуть, що ці наради можуть вплинути на дальший розвиток гданської справи. Припускають, що Форстер мав би стати президентом гданського сенату на місце Грайзера. В четвер Форстер виголосив у Гданську промову, в якій висловив знова німецьке становище в справі Гданська. З промови ясно виходило, що Німцям іде не лише про Гданськ, але про перебудову Європи під німецький диктат.

ПОГРАНИЧНІ ІНЦИДЕНТИ

На польсько - німецькому кордоні трапилися два випадки переходу границі. Коло Каменіци Кру-

левської 3 німецькі вояки зі зброєю перейшли кордон і не хотіли спинитися на заклик польської пограничної сторожі. Тоді польські сторожа ранила одного з німецьких вояків і вони втекли. — Коло Руди Шлеської три особи перекрадалися на польську територію, а коли їх помітив польський граничний стражник, вони ранили його і втекли. Один з напасників згинув підчас боротьби від кулі з власного револьверу.

ВІЙСЬКОВІ ПЕРЕГОВОРІ В МОСКВІ

Англійсько - французькі переговори з більшовиками йшли що далі все пинявіше. Після 7-тижневого побуту в Москві відіхав до Лондону англійський делегат Стренг, а на його місце приїхала в Москву англійсько - французька військова місія. Воєнні кола мають зговоритися з більшовиками.

ДОВКРУГИ СОЮЗУ ЯПОНІ З ДЕРЖАВАМИ „ОСИ“

Справа союзу Японії з Німеччиною й Італією, про яку ми згадували в минулому числі нашого часопису, показала передчасною. Виявляється, що Японія, попавши в спір з Англією й Америкою, хотіла їх застрашити можливістю такого союзу, але зробила це так, що до нічого не зобов'язалася. Тимчасом італійська й німецька преса зробила з того вже союз. З другого боку, — японський амбасадор у Римі твердить, що союз таки буде.

ВОЄННА ПІДГОТОВА БОЛГАРІ

Поширилися вістки про великі воєнні приготування в Болгарії. Вони ще прибрали на силу, коли на турецько - болгарському кордоні прийшло до неспокою. Але болгарський уряд заявив, що ніяких воєнних кроків не робить і не підготує.

ІНСПЕКЦІЙНА ПОДОРОЖ ПРЕМ'ЄРА СКЛАДКОВСЬКОГО

Прем. Складковський обїхав з воєводою Біликом повіти: перемиський, лїський, сяницький, добромільський і короснянський. Прем'єр познайомився з адміністративним і порядковим станом уповіт та поручив представити собі ряд осіб до відзначення. — У Львові був мін. Косцялковський, який перевів інспекцію Сусп. Обз. печальні.

Відділ для хорих

Слава Ісусу Христу!

Дорогі співстрадальники (ці) Христові! Ви, члени Апостольства Хорих, є власними громадянами, яких мало на світі; ви є такі пани, що і самі багато заробляєте і другим коло себе даєте заробити. Трохи вас то дивує, — а однак коли прочитаете з увагою далішні стрічки, то признаєте, що таке ствердження є дійсно правдиве. Ви, члени Апостольства Хорих, можете напевно самі багато здобути, бо хто як хто, а ви власне йдете шляхом життєвим, вказаним усім через Свиту Тересу від Дитяка Ісуса, що стремлять до совершености, до святости.

Ви, дорогі співстрадальники Христові, в душі як і на зовні висказуєте нераз побоювання, що мимо найкращих бажань не можете нічого здіяти для добра других, для Божої слави, задля вашої фізичної немочі. — Не тривожтесь — саме вище згадана Свита запевняє вас: щоби стати святим — каже Вона — треба любити, а ви, співстрадальники Христові, маєте нагоду Ісуса любити, показати Йому то не словами, але маєте нагоду своїми добровільно, терпеливо зношеними терпіннями помагати Ісусові довершувати спасення світа. Коли з Ісусом трудитесь, разом з Ним промощуєте шлях до прославлення — запевняєте собі близьке місце коло Прославленого Христа у теремах-кімнатах, які Він пішов для вас готувати, як виразно заявив то Своім апостолам. Отже справді ви в щасливому положенні — при фізичних болях можете багато зискати для забезпечення щасливої вічності.

А рівночасно при забезпеченні зисків для себе — даєте можливість другим при собі заробити. — Своім найблищим, тим,

що вас обходять, вами журяться, даєте можливість робити прислуги для Самого Спасителя. А тим більше можливості даєте їм заробити, чим більше ви їм то улекшуєте — чим менше ставляєте до них особистих вимог, чим більше пануєте над собою.

Дорогі співстрадальники Христові! Вільно вам просити Спасителя о полегшу в слабости і терпінню. Прецінь Сам Христос дряв на тілі, коли зближався до Городу Оливного, просив Небесного Отця відвернути чашу — для того не подивується Спаситель, коли і ви попросите о відвернення життєвої чаші — та остаточно за приміром Спасителя погодиться і нехай буде не наша, а Твоя воля.

Але помімо усього — хоча би вам пришло вимити чашу гора до дна — все таки ви є в щасливому положенні, можете багато зискати самі, можете дати при собі другим заробити скарби, яких ніщо не в силі знищити: ані огонь, ані вода, ані ржа, ані міль, — яких не всилі зрабувати ніякий злочинець, маєте на годі самі, і помочи другим до злуки з Тим, що є нашим Початком і Кінцем.

Христос Наша Сила!

Подаємо до загального відома, що від вересня дотеперішня адреса Апостольства Хорих змінена. Від тепер адреса звучить: Український Секретаріат Апостольства Хорих, Львів, пл. св. Юра ч. 5. ч. пом. 6.

Чергова Служба Божя відправиться дня 4. вересня ц. р.

Добровільні датки просяться слати уже на змінену, вище подану адресу.

ЛІКАРСЬКІ ПОРАДИ

Хиби в харчуванні немовлят*)

Правильне харчування немовлят — це справа надзвичайної ваги, бо від неї залежить правильний розвиток немовлят і зменшення дитячої смертності, яка у нас просто жахлива, одна з найбільших у світі.

Зле роблять ті матері, що з різних причин не кормлять дітей своїм молоком. Коровяче молоко не може заступити материного, бо воно тяжче стравне і легко, особливо літом, занецижується та може спричинити тяжкі шлунково-кишкові zaburення у дитини. Більшість таких матерей переконана, що їхнє молоко шкодить дитині, або що має його замало. Та про це може сказати тільки лікар, якщо прослідить материне молоко.

Дуже поширена хиба — це зачасне кормлення немовлят, у нерівних відступах часу, тоді, як тільки дитина заплаче.

На те, щоб шлунок міг стравити прийнятий корм, опорожнитися і зачати наново працювати, треба бодай 3 години. Якщо наповнювати шлунок наново, заки він всів ще випорожнитися, може легко

повстати шлунковий розлад, який починається тим, що дитина трать апетит, повертає те, що зість, їжа не травиться як слід, а нестравлений корм переходить до кишків і викликає їх розлад, що проявляється бігункою.

Треба раз на все закинути цей нерозумний звичай успокоювати заплакану дитину кормленням. Плач дитини не все мусить бути проявом голоду. Дитина плаче теж тоді, коли щось її непокоїть, або коли хоче того, до чого звикла і чого їй бракує. Вона плаче справді і тоді, коли зближається час кормлення, коли вона голодна. Але дуже часто плаче й тоді, коли не дати їй „сморчка“, або не колисати, чи не брати на руки, якщо вона до того звикла, або коли їй мокро, коли їй щось болить. Тому зовсім непотрібно кормити раз за разом дитину, коли вона тільки заплаче. Найкраще кормити дитину регулярно, що 2½ або 3 години. Тоді дитина не занедужує на розлади шлунка й кишків.

Третя хиба — це невідповідне докормлювання старших немовлят. Кормити немовля виключно грудьми (або іншим молоком) цілий перший рік життя, а то й довше — не слід, бо це веде до недокровності через замалу кількість заліза та деяких вітамінів у молоці. Знов завчасне невідповідне докормлювання спричиняє катар шлунка й кишків. Тому докормлювати треба, даючи дитині від 4 до

6 місяця життя, тільки овочеві соки, а від 6 місяця добре перетерту городовину (головно моркву). Таке докормлювання не тільки не пошкодить дитині, але воно конче потрібне для її правильного розвитку. Завчасно подавати хліб, булку, або яйця (найскоріше аж по році) — не тільки не потрібне, але може бути навіть шкідливе.

До тяжких шлунково-кишкових розладів приходить часто тому, що страву подають дитині у недосить чистій, а то й зовсім немитій посуді. Це діється тоді, коли догляд дитини доручити небагато старшій дитині, або молодій, недосвідченій, а до того й неохайній дівчині, яка несвідомо

зла — не завдає собі труда добре вимити посуду.

Деякі жінки вважають, що молоко матери, що завагітніла, стає непригідне для дитини. Часто жінка, як тільки запідозрить, що завагітніла (а не все це справджується), зараз перестає кормити своїм молоком дитину, щоб їй не пошкодило, змінє корм дитині і цим доводить її до тяжких занедужань. Треба знати, що молоко вагітної жінки „псується“, себто змінє свій склад тільки дуже помалу й до 6 місяця вагітності можна сміло кормити ним дитину. Від цього не буде шкоди ні дитині, ні матері

Д-р С. Коржинський

НАШЕ ОПОВІДАННЯ

За ложку води

Нехай би хто сказав, що Дмитрова Гануська не господарня? Господарна і метка до роботи все жвава. Чоло у неї засмалене від сонця, лиця червоні як дві каплі крові, а шкіра на руках порепалася, як пильник.

Тай нехай би хтось сказав, що Дмитрова Гануська не побожна? І помолилася в пору, і до церкви пішла, та все інше, як годиться. Лиш одну хибу Гануська мала: Як продавала молоко, все любила хлюпнути ложку води.

Нераз бачив це Ганусьчин Дмитро, тай каже раз до жінки:

— Слухай Ганусько! І нащо ти доливаєш людям води до молока?

— Ей-во! — каже Гануська. — Скільки я там то води доливаю — от ложку!

— Тай і це гріх! Нащо має хтось ще й за воду платити?

— Та що гріх? Який гріх? То навіть не пізнати, як там трошки хлюпну. І так наше молоко густе!

— А я тобі кажу, Ганусько, так не роби! Як наше молоко густе, то хвалити Бога. Аджеж люди теж хочуть молока доброго, густого, а не сивої води!

— А як мені до літри бракує, то що я маю робити?

— То продавай скільки маєш! Радше не додати, як водою фальшувати!

— О, коби так ще всі фальшували, як я! Не було би ще так зле на світі!

— От саме чому нині й зле на світі, бо всі фальшують. Чи оплатиться тобі, Ганусько, сповідатися за цю ложку води?

Або що, я так когось дуже

скривджу цією ложкою води?

— Чому ні? І колись на Страшному суді будеш за цю ложку води відповідати!

— О, щоб я лиш стільки гріху мала!

— Але порахуй, Ганусько, як ти так що дня будеш по ложці доливати, то за рік, два й пару бочок цієї води було б!

— Е, та йди дурний! Чого вчепився мене? — позлостилася Гануська. — Як капну там трошки води, то навіть не пізнати! Зрештою, що тебе обходить! То бабська справа.

І не далась Гануська переконати, така тата була. Не послушала Дмитра, хої як мудро говорив.

Але ось наскладала Гануська пару злотих і купила у Василькової Явдошки мале поросся. Гарне було поросся. Грубеньке, гладеньке, із коротким рильцем. Лиш їсти зразу не хотіло. Звісно, як першого дня. І другого дня мало їло, бо ще тужило за давним місцем. А третього дня трошки посумніло, а на четвертий день таки здохло.

Наробила Гануська крику, побігла за грішми до Явдошки, а Явдошка ще насварила. „Я тобі здрове продала! — каже.

Дмитрові теж жалко стало грошенят, і каже до Гануськи: „А бачиш! Купила ти здохле поросся, і не було пізнати! Хто вміє на малім, то й на великім буде фальшувати, і не пізнати. Через те зле нині на світі. Але не плач, Ганусько! Нехай тобі здається, що ти за цю воду заплатила, що хлюпала до молока. А як будемо чесно жити, Бог нам з іншого боку надгородить!“

О. Горищів

З наших парохій

В МІШАНІ 6. ЛЬВОВА відбулась в неділю, дня 30. липня ц. р. академія з нагоди 950-ліття хрещення України. В програмі були: відчит, хоріві точки, декламації і дві інсценізації, діточа „Під ювілейним хрестом“ і старших „Над Україною хрест запалав“ укладу Тарнавського. Ця остання інсценізація з бадьорим віршем Р. Дурбака викликала серед приязних бадьорій настрій і захоплення. Непереладована програма та її солідна підготовка зробили це, що академія всім подобалася і якнайкраще сповнила своє завдання. Покінчилася академія відспіванням національного гимну. — Перед академією о год. 5. о. Дир. Хмільов-

ський відправив молебень до св. Володимира.

ПОДЯКА

Дякую Матінці Божій Неустанної Помочі і Чайковській за полегшу в не дузі серця.

Дорожинська Олександра

Для Всеч. Духовенства КОЛПАКИ в ціні по 6.50 зл. та для Рл. П. Дяків ПАПАФІЙКИ в ціні по 4.50 зл. враз з пересилкою, на замовлення висилає кравець Іван Шингера, Львів 23, Голоско Вел., вул. Лягіонів ч. 176.

*) У зв'язку з нинішньою вступною статтею, яка порушує болючу справу обнижжя числа народин та смертності дітей серед нашого народу — подаємо ці практичні лікарські поради згід пера спеціаліста Д-ра С. Коржинського, як запобігати зменшуванню приросту населення через правильне харчування немовлят.

Ред.

Господарські справи

ЯК ВІДЖИВЛЯТИ ОСЛАБЛЕНИХ КОНЕЙ

Коні перетомлені працею або перебутою недугою, потребують якийсь час спочати і діставати сильний, але легкостравний корм. У Бельгії на скріплення ослаблених коней дають кілька тижнів ось таку мішанку: 2 кіло дробленого вівса, додається 1 кіло пшеничного грису, потім 1 шклянку льняного сімени і пів ложки кухонної соли; все те слід добре ви-

мішати в дерев'яній посуді, спарити гарячою водою, щоб добре всякло і таку порцію раз на день додати коневі, як додаток — до його щоденного корму. Мішанку треба приготувати і давати свіжо, бо зроблена на запас зіпсує жолудок. Ослаблені коні потребують конечно підстилки з сухої і здорової соломи. Коней не треба поїти холодною водою з керниці, але вистоялою в бочці; це треба перестерігати особливо зимовою порою.

Цікаві дрібниці

ЧИ ВАМ ДУЖЕ ПРИЄМНО, Пане Провізор, коли в часі Богослуження свічки на престолах гнуть, капають і копотять? Таж тоді на Вас ціле село дивиться, бо думають, що то Ви всьому винні. Тому не пожалуйте кілька грошів і купіть в заступника фабрики „Керос“ кілька кіло добрих свічок стеаринових пріма „Керос-С“. Ті свічки і в горяч не гнуть.

„ФАЙКА МИРА“

Коли англійський король Юрій VI. був у Канаді, прийшли до нього також вожди індіанських племен з далеких пуш, щоб побачити „володаря блідих облич“, як Індіани називають білих. Один з червоношкірих вождів, який у своїй пуші чув щось про воєнні настрої в Європі, дарував королеві „файку мира“ зі словами: „Це від 300 літ у моїм роді переховувана файка, що була свідком поладження не одного кровавого спору між червоношкірими. Може її чудесна сила зможе успокоїти воєнні наміри „блідих облич“...“

„ГРЕМУЧА МРЯКА“

Так називають Мурини в Африці водопади Вікторії. Чар водопадів відтворили на світовій виставі в Нью-Йорку. Побудували там штучний водопад, високий на 54 метри. Вода, спадаючи, гремить як грім і створює мряку. Американці побудували тунель зі скла, що веде в саму середину водопаду і дає незрівняний вид.

ПЕС, ЩО ІСТЬ ЗАЛІЗО

Один Англієць має расового пса, бульдога Боббі, що став славним. Раз, зголоднівши, пес зів ставелу кулю. Власник пса завів його до лікаря, який пересвітлив його плунок рентгеном і ствердив, що куля лежить у песячій шлунку. Лікар порадив, щоб не робити операції, тільки чекати, коли сама куля вийде природним способом. Аж по 10 місяцях Боббі звернувся кулю. Замість 92 грамів важила вона вже тільки 52 гр. Отже 40 гр. стали пес стравив.

ОЗЕРО САМОЦВІТІВ

На Сибірі є озеро Туротак, що

значить по башкірськи: „стань моя ного!“ Вода в ньому раз-у-раз міняється, то темносиня, то зелена, то вишнево-червона. На дні озера має бути багато самоцвітів. Башкіри оповідають різні перекази про це озеро. Особливо в соняшні дні, коли вода найбільше прозора, озеро грає різними кольорами. Там приготують виправу, щоб витягнути з дна цього озера заховані там самоцвіти (дорогоцінні камені).

10.000 ЗЕМЛЕТРУСІВ РІЧНО

Наша „старушка“ — земля, що кружляє у просторах довкола сонця, має постійно дрожі. Як виказують сейсмографічні апарати, що записують кожне найменше дрожання земської скорупи, річно маємо 10.000 землетрусів найрізнішої сили. З того великого числа землетрусів людина відчуває тільки половину. З 5.000 землетрусів, які відчуває людина, 100 має велику силу нищення, а 20 є таких, які записують усі сейсмографи світа. Так отже на цій розхвилюваній земській скорупі не можна почуватися зовсім безпечним.

ХАМЕЛЕОН

Хамелеон — рід ящірки, довгої на кільканацять сантиметрів, значної з того, що легко змінює краску шкіри. Це завдячує хамелеон мабуті своїй тонкій шкірі, що змінює краску залежно від напруження крові, яка перепливає по ній. Хамелеон має своєрідний спосіб ловлення комах. Він сідає на галузці, спокійно й непорушно чекаючи, аж близько появиться якийсь хробачок чи мушка. Тоді нагло висуває незвичайно довгий, 10-сантиметровий язик, тонкий і дуже липкий, до якого приліплюється нещасна жертва. Ціла та „операція“ триває дуже коротко. Як більшість гадів, хамелеон має двоє очей, зовсім від себе незалежних. Звичайно зизує. Однак, коли побачить добучу, вдвляється в неї обома очима так, що на сітківці відбивається докладний образ, що відтворює положення і віддаль комах.

Учеників прийму на мешкання, Хоркавий, Міцкевича 26.

НЕ ДАВАЙТЕ ДІТЯМ ГРОШЕЙ!

Відколи дитина пізнає вартість гроша, він стає для неї дуже небезпечною річчю. Тому ніколи не давайте дітям орудувати більшим грошем. Бо найперше дитина, орудуючи сама грошем, навчиться його витрачувати на непотрібні речі, а потім навчиться крадіжці й обманства, щоб якнайбільше грошей здобути на свої легководні видатки.

Навіть, як даєте дитині пару грошів на зошит, чи олівець, то зараз, як верне з крамниці, нехай покаже вам, що і за скільки купила. Бо дуже часто навіть маленькі школярки кажуть родичам дати 20 гр. на зошит, і купують цей зошит за 6 гр., а решту обертають на щось інше.

Не посилайте дитині з більшими грошми на закупи, бо або погубить гроші, або собі надбере. Не посилайте дітей за грошми до тих, які вам винні, бо готові бути непорозуміння. Дитина гроші візьме, не признається, що взяла, і потім клопіт.

Якщо ви дали дитині до міста на науку в гімназії, чи ремеслі, теж не треба давати грошей до рук. Оплати за школу, за бурсу пересилати впрод до управців заведень, а гроші на шкільні видатки передавати відповідним опікунам. Знаю, як батько п'ять місяців посилав синові гроші на бурсу, а син ні разу не заплатив. Дехто каже: моя дитина добра, і я можу дати їй гроші до рук. Це можливо, що дитина добра, але як тільки дістане гроші до рук, перестане бути доброю. Навіть перестане учитися, і зійде на злу дорогу.

Якщо ваша дитина має гроші, а ви їх їй не дали, то треба спитати звідки взяла? Бо, як дитина не заробляє, то може ці гроші вкратила, або у вас, або у когось іншого.

Безперечно, що не раз треба дати дитині якийсь гріш на членську вкладку, чи на якісь дрібнички, або якусь розривку, бо на це дитина мусить мати. Однак родичі все мусять знати, скільки, на що і куди ці гроші пішли.

То ж добре виховуйте своїх дітей. Навчіть їх по мудрому орудувати грошем, та навчіть їх і щадити. Бо від цього теж багато залежить майбутнє вашої дитини.

О. Горицвіт.

ТАЙНИ ШПИГУНСТВА

Підчас міжнародних напружень, а передовсім підчас воєн держави ведуть на велику міру шпигунство. Нераз читаємо про процеси шпигунів. Шпигунські центральні збирають деякі вістки про військові тайни противників при допомозі сітки агентів, що ділають на просторі ворожої держави. Для оборони проти шпигунів організують контррозвідку. Між шпигунами і контррозвідкою йде безперестанку тиха, невидна для загалу, боротьба без милосердя. Про її хід довідуємося з коротких вісток про арештування шпигунів. Ця боротьба змушує шпигунів до щораз спритніших способів передачі вісток своїм центральям. Особливо підчас війни шпигун мусить бути дуже помисловий, щоб укрити докази своєї діяльності, бо інакше загрожує йому смерть на місці. І так у одного шпигуна найшли колись під штучною шостою звиток з тоненької бібулки, довгої 4 метри, на якій був виписаний звіт про розміщення військ. Сірники різної довжини й в різний спосіб повтінані вистарчили для передачі зашифрованої вістки другому шпигуну, що мав ключ до її відчитання. Один російський шпигун мав виписані на голові вістки, які відчитали після зголення голови. Один шпигун укрити вістки, виписані на тоненькій бібулці, у шклянному оці. Дуже трудно відкрити сховані звитки бібулки у розкрайнім і склеєнім гузику. В одного

шпигуна найшли папіросницю повну папірос. В одному папіросі був укритий звіт. Годинник одного французького шпигуна мав укритий в середині малесенький фотографічний апарат. Знімки величини квадратного сантиметра побільшували на екрані до природної величини. Звіти посилали теж у ключах, тубці від пасти до зубів у шпийках, милі і т. д. Звіт шпигуна пересилали також у нотах. При допомозі умовленого ключа поодинокі ноти означали букви. Також на поштовім значку вирізували малі зубки, так, що вони вказували ключ, як відчитати позірно невинний лист.

ФОТО-СВІТЛИВЦІ!

закупуйте все фотографічне приладдя та фотоапарати в одинокій українській фотокрамниці —

„Е-КОМП“

Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА пл. Білчевського 11. З. ЗАЛЕСКА

порувають: вовни, шовки та всякі текстильні новости на кожний сезон по найнижчих цінах.

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні

„АСТРА“ в СТРИКУ вул. Цвинтарна бічна ч. 7.

шкур до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед заміною. Чершорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

Мені відновідає тільки

паста
ЕЛЕГАНТ
Львівська, ска - Львів, Кордецького, 5

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє

укр. кооп. фабрика

„Суспільний Промисл“

Львів, вул. Жовківська ч. 188

Столярська робітня Петра Хоркавого з правом навчання учнів. Львів, Міцкевича ч. 26.

ДЯК вищого ст., диригент, пошукує дяківської посади. Працю може обняти зараз. Зголошення до „Христос Наша Сила“ під „Дяк“.

ПРИ ЗМІНІ АДРЕСИ ПОДАВАТИ ВСЕ СТАРУ АДРЕСУ!

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. П. л. — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykoła Hnatyszak, ks. Osyp Hoduńko, Mychajło Demkowycz-Dobryjanskyj, Iwan Durbak. Lwów, [japońska 7. — Wydaje „Meta“, Wyd. Koop z odp. udział. Lwów, ul. [japońska 7. Drukarnia Inst. Stauropigijalnego w ar. l. Tyktora. Lwówul. Bl charska 9.

Видас „Мета“, Видавнича Кооп. з відпов. уділами у Львові: Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатшак, а. О. Годуцько, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак.

Друкарня Ствар. Inst. з ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Базарська 3. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сл.

Наша Хата

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЗНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

Мирова промова Св. Отця

Минулої суботи, в 25-ї роковини смерті Папи Пія Х., Св. Отець Пії XII. прийняв у Кастель Гандольфо паломників, у приїві Кардиналів та італійських Єпископів. У своїй промові Папа підкреслив велику потребу і бажання миру. Папа висловив надію, що провідники народів у годині рішень не схотять узяти на себе відповідальності, яку тягне за собою ужиття сили.

БОЛЬШЕВИЦЬКЕ ВАРВАРСТВО

Большевики далі винищують українських селян найріжнороднішими жорстокими способами. Одним з большевицьких способів обезлюднити Україну, щоб її пізніше сколонізувати Москалями — це масове, безоглядне виселювання українського селянства на Далекий Схід. Силом беруть цілі селянські родини, а то й цілі села, до поїздів і везуть їх у безлюдні околиці з вбивчим кліматом, де українські селяни масово вмирають, або борються з труднощами до повного виснаження сил. Провелинські розміри того варварського виселювання свідчить факт, що в одному лише дні з Києва й Харкова відійшли два такі транспорти, у яких вивезено 2400 українських родин, отже найменше ок. 12.000 осіб.

ВИЙШЛИ НА ВОЛЮ

Минулої середи вийшло на волю з лвівської слідчої в'язниці около 40 осіб, що перебули там у слідстві 18 днів. Звільнено м. ін. 9 священиків, а саме оо. Теофіла Чайковського, Д-ра Кладочного, Ріпечкого, Гаука, Дідича, Поточняка, Мака, Філяса, Воробія. Звільнений теж ред. Б. Кравців, З. Кравцівна, С. Тисовська, Я. Дякун і ін.

НОВІ ЦІНИ ХЛІБА

У Львові власті устійнили нові ціни хліба. Житний хліб 55-процентовий буде коштувати 28 гр. за кіло, а 95-процентовий 21 гр. за кіло.

НЕ ЇСТИ СИРИХ СТРАВ!

Лвівське староство остерігає мешканців Львова й околиці, щоб не пили сирого молока, бо шириться прищипа, яка може бути небезпечна і для людей. Так само не вільно їсти немитої ярини й овочів тому, що в недалеких околицях, а саме в Городеччині й Яворівщині, шириться чепівка.

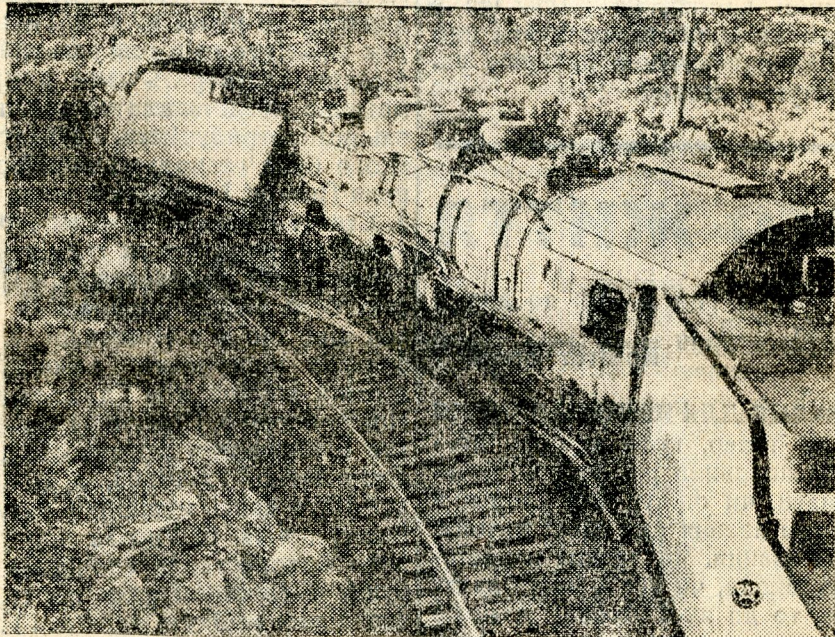
ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 13. ПО СОШЕСТВІЮ

Іншої притчі послухайте: Був чоловік господар, що насадив виноградник і обгородив його плотом, викопав в нім точило і збудував вежу і винаймав його виноградарям і відійшов. Коли ж приблизився час плодів, післав своїх слуг до виноградів, щоб відібрали його плоди. Та виноградари, підмавши його слуг, одного побили, другого убивали, а іншого укаменували. Знов післав інших слуг, більше як перш; і зробили їм так само. На останок же післав до них свого сина, кажучи: Побоятися мого сина. А виноградари побачивши сина, сказали собі: Це є наслідник; ходіть, уб'ємо його і матимемо

його наслідство. І спіймавши його, впровадили з виноградника і убивали. Коли отже прийде господар виноградника, що зробить тим виноградарям? Кажуть йому: Злих людо погубить і свій виноградник винаймає іншим виноградарям, котрі віддадуть йому плоди в свій час. Сказав їм Ісус: Чи ви не читали ніколи в Писанню:

Камінь, що його відкинули будівничі, той став головою угла? Від Господа се сталося і дивне воно в наших очах. Дятого кажу вам, що відбереться від вас царство Боже і дасться народові, що приносить його плоди. (Матей, гл. 21, ст. 33—43).

Залізнична катастрофа — не одна з найстрашніших небезпек у подорожі. І якимось досі не вдається оминати таких катастроф. На образку бачимо наслідки одної, ще не дуже важкої залізничної катастрофи в Америці.

КОНФЕРЕНЦІЯ НІМЕЦЬКИХ ЕПІСКОПІВ

На днях мала відбутися в Фульді щорічна конференція німецького католицького Єпископату. В ній перший раз мали взяти участь єпископи з б. Австрії й Судетського Краю. Чеський празький архієпископ кард. Кашпар мав теж вислати на конференцію свого представника. Досі ще не знаємо, чи конференція видала який спільний пастирський лист. Сподіюється, що такий лист буде і що в ньому німецький Єпископат займе становище до біжучих справ. Тому не диво, що листа вичікують з напруженням.

ПРОЄКТ МИРНОЇ ПОЛАГОДИ СПІРНИХ СПРАВ?

У пресі появилися поголоски, що Італія й Німеччина предложили Ватиканові проєкт мирної полагоди європейських спірних справ. В проєкті говориться про 30-денне перемир'я, в часі якого відбулась би конференція міністрів закор-

донних справ Німеччини, Італії, Франції й Англії, які старалися б знайти розв'язку гданської справи та предложили б її Польщі. Якщо до місяця не дійшло б до порезування, то можна б перемиря продовжити. — З другого боку Франція не хоче чути про міжнародну конференцію, яка мала б на цілі зміни кордонів на користь Німеччини, чи Італії. Про Гданськ, кажуть Французи, можна буде радити тоді, коли проєкт заaproбує польський уряд.

ШВАЙЦАРІЯ НЕ ПРИЗНАЄ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ВЛАДИ

Швайцарія до нині послідовно не признає большевицької влади і не навязала з нею дипломатичних взаємин. В останніх часах, що правда, знайшлися в Швайцарії прихильники навязання зв'язків з совітами, і навіть швайцарська Національна Рада прийняла внесок у цій справі — але вища Федеральна Рада відкинула цей внесок. Отже Швайцарія і надалі ігнорувати-ме большевицьких найздіжників у східній Європі.

Сумні виїмки

Зі святом Успення Пресв. Богородиці, що припадає на понеділок, дня 28. ц. м., починається по наших парохіях час особливо частих і поширених храмових празників. Такий празник — це велика подія для кожного села. І не дивниця: це ж місцева церква святкує своє особливо велике свято, це ціла парохія засилає мольби до своєї Пресвятої Покровительки чи святого Покровителя; по змозі всі парохіяни при тій святочній нагоді приступають до св. Тайн, щоб з чистим серцем стрінити великий празник та душею безгріховною вимолити собі, своїй родині, громаді та народові кращу долю через заступництво особливо дорогої даній парохії Святої чи Святого; в село приходить теж багато сторонських людей, щоб помолитися в церкві, яка святкує свій храмовий празник, та щоб очистити душі від гріхів. Богослуження відправляються з особливим блиском і урочистістю, при участі численних запрошених доколичних священиків, а то й церковних достойників; є нагода послухати гарних проповідей з уст окремо запрошених священиків-проповідників. Словом, є нагода обнови свою душу та захопитися красою особливо дбайливо на празник приготуваних наших чудових церковних обрядів.

І справді, з таких празників розходяться й розіздяться їх учасники з правдивим хісном для серця й душі, поучені, очищені й піднесені на душі. Та безперечно, ще кращі, сильніші й благодатніші були б духові наслідки празника для кожного парохіянина й гостя, — коли б друга частина празника, що настає після церковних торжеств, відбувалася в кожному селі як Бог приказав і як личить на таку урочисту хвилину. А воно, на жаль, не все і не всюди так буває. Є ще в нас села, в яких після церковних відправ, а в деяких, особливо безбожних домах вже й підчас відправ, починається друга, домашня частина празнику, що зовсім не гармонізує з піднеслим і молитовним настроєм хвилини. Підчас цієї «веселої», — а при цьому якже, в дійсності, сумної — частини празника проявляється розперзаність обичаїв, розбудження гріхом обжирства й пиянства. Люди чомусь уважають, що празник має бути нагодою не лише до непомірного споживання всяких страв, але й до пиятики на велику мірку.

Вже з огляду хоч би на здоров'я — такий звичай заслуговує на нап'ясування: скільки ж то різних шлункових недуг, а зокрема скільки недуг викликаних споживанням

алькоголю, має свій початок саме на празниках! Люди, які звичайно їдять дуже скромно, а на переднювку, недавно перед празником, ї не доїдають — дозволяють собі нараз, одного дня, на непоміркованість у їді й питтю. Ясна річ, що з того часто виходять недомогання, а то й недуги. Так і приходять на думку: чи не краще, замість видати кількадесят злотих на празникові харчі й напитки — за ті гроші цілий місяць, або й два, їсти щодня ліпшу, добре помащену й смачну страву? Було б здоровше й на шлунок, і на кишеню.

Але ще важливіший є моральний бік справи. На празникових гостинах, де є звичай пити алкогольові напої, доходить звичайно до дальших тяжких гріхів. Підохочені, а то й п'яні люди шукають зачіпки, починають сварки і бійки, що кінчаються не раз ранами, а то й убивствами. Молодь під впливом алкогольової шукає нагоди до розпусти. І все це діється в день великого свята парохії, на храмовий празник, після торжественних богослужень і мольб.

Дуже добре розуміємо, що так парохіяни як і сторонські люди, запрошені на празник, потребують після втоми підчас довгих відправ смачного й достаточного підкріплення тіла. Розуміємо також дуже добре, що людина, яка весь рік гарує на кусок насущного, потребує в святочні моменти гідної,

веселої розривки. Але чи ж не можна зробити цього всего по Божому, чемно, розумно, без надмірного обжирства і, головню, без п'янства?

Ясна також справа, що глибоко закорінена і сама по собі дуже гарна традиція селянського товариського життя вимагає запросити на празник рідню, приятелів і знайомих. Кожному господареві й господарині приємно при такій нагоді погостити своїх гостей чимось незвичайним, небуденним. Але ж це не є рівнозначне з перебиранням понад мірку, а головню не є одно, значне з п'яченням та авантюрами. Заховуючи гарні празникові традиції, приймаючи гостей щиро «чим хата багата», треба все вдержати культурні й розумні межі — а тоді і настрій буде кращий, і забава веселіша, і гості розійдуться вдоволені та без образи Божої.

З притиском зазначаємо, що ці наші гіркі слова не відносяться до всіх сел і до всіх празників. Безповоротно минули ті часи, коли більшість наших селян потапала у мряці темноти й п'янства та робила з празників згіршаючі видовища. Тепер такі «празники», як це ми вище описали, належать у нас вже, на щастя, до виімків. Але ці сумні виімки, на жаль, ще є по деяких наших селах. І саме цим виімкам присвячуємо нинішню нашу вступну статтю.

З українського життя

МАТІР БОЖА РАТИСЬКА

В селі Ратишах, пов. Зборів, видніє на горі, під лісом, церква, де знаходиться чудотворний образ Пречистої Диви Марії. Рік-річно в день Успення Пречистої Диви Марії відбувається там величавий відпуст, що згромаджує кілька тисяч людей з околиці. Перед світовою війною церква була гарна і прекрасно розмальована, та в часі війни стояв там довший час фронт і війська мінами збурили цей величавий храм. Вправді, заходом місцевих душпастирів вдалося церкву розбудувати, та ще є багато до викінчення.

Багато ласк одержують від Пречистої Диви Марії Ратиської ревні її почитателі, що з вірою піддаються під її покров. Тому спішим в день Успення Пречистої Диви Марії з цілої околиці — Залозеччини, Зборівщини і Брідищини — на Ратиську Гору, щоби віддати поклон Небесній Цариці, а для себе випросити обильних ласк.

ВЕЛИКА ОСІННЯ ПРОЩА ДО ГОШЕВА 12. І 13. ВЕРЕСНЯ Ц. Р.

Щоб зложити поклон Пречистій Диві Марії й подяку за щасливо відбуті жнива та обильно зібрані плоди, виїде дня 12. вересня величава проща до Гошева зі Львівщини і окремим поїздом з Золочівщини. Кошт подорожі зі Львова до Болехова 4 зол. 50 сот., зі Золочева до Болехова 6 зол. 50 сотиків.

Доїзд до Львова з провінції за пів ціни білету на просторі 20—60 кілометрів, доїзд до Золочева з провінції на просторі 20—80 км.

Точні інформації розіслав Український Католицький Союз всім Всеч. Парох. Урядам. Речинаць зголошень у своїх о.о. Парохів і в Укр. Католич. Союзі (Львів, Япон.

ська 7/П. п. год. 9—13) до дня 2. вересня 1939. р.

Комітет прощі

ПОРАДНЯ ДЛЯ ВИБОРУ ЗВАННЯ

Саме тепер, коли ось-ось пічнеться шкільний рік, не один батько, мати, чи опікун має клопіт з вибором звання для своєї дитини, чи вихованця. Чи дитина надається до школи, чи ні? А якщо надається, то до якої школи? А може ліпше її дати до ремесла, і до якого? На такі й подібні питання знайдете відповідь в українській порадні для вибору звання при Головній Управі Рідної Школи у Львові, вул. Оборони Львова 12. Порадню приймає сторони вже від 15. серпня щодня від год. 9-ої до 13-ої.

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У БЕРЕЖАНАХ

Перед окружним судом у Бережанах відбувся процес Василя Маркова і 13-и інших Українців, обвинувачених за приналежність до ОУН і ін. У висліді 6-денного процесу суд засудив Василя Маркова на 8 років в'язниці, Омеляна Бучинського на 8 років, Трофіма Кобля 15 років, Івана Липного с. Теодора 1 рік; інших обвинувачених суд звільнив. Прокуратор і оборона апелюють.

ПОЖЕЖА НА МОНАСТИРСЬКОМУ ФІЛЬВАРКУ

Від іскри молотілки вибухла пожежа на фільварку о.о. Василя у Завалю, пов. Борщів. Згоріли 3 стирти пшениці і солома. Шкода є на 5.000 зол., ще й до того небезпеченої.

ВЕЛИКА ПОЖЕЖА

В Золотому Потоці вибухла пожежа в домі А. Ясінського, скорі поширилася і знищила 87 домів з

Що діється в світі

ЗДОГАДИ ДОВКОЛА ЗАЛЬЦБУРГУ І БУРКГАРДА

Зальцбурзькі наради міністрів закордонних справ Італії й Німеччини, про які ми повідомляли вже в минулому числі нашого часопису, наробили багато шуму в міжнародно-політичному світі, тим більше, що підчас тих нарад італійський міністр закорд. справ Чіано аж два рази їздив на довгі розмови з Гітлером, — отже йшло мабуть про немаловажні рішення. Тому й не диво, що газети дали повні здогади про те, що там рішили в Зальцбургу й Берхтесгадені. До того ще долучилася поїздка високого комісара Ліги Націй проф. Буркгардта до Німеччини, яка теж дала привід до дальших здогадів. Ось напр. французькі газети писали, що Буркгардт дістав від Гітлера „проект мирної розв'язки справи Гданська". Кажуть, що мін. Чіано предложив канц. Гітлерові проект мирної розв'язки справи Гданська, який Гітлер затвердив. Згаданий проект виглядає так: 1. Високий комісаріат Ліги Націй у Гданську буде зліквідований до кінця ц. р. 2. Польща теж зліквідує свій генеральний комісаріат і створить своє дипломатичне представництво зі спеціальними атрибутами, завданням якого буде господарська оборона прав Польщі і польської меншини. 3. Статут Гданська як вільного міста буде спиратися на спеціальних основах, але адміністрація в Гданську буде зовсім німецька на зразок тієї, що є в Німеччині. 4. До 5 років поступнево зліквідують митний кордон між Гданськом і Німеччиною. 5. Німеччина загарантує міжнародним договором демілітаризацію Гданська, а Польща зліквідує свою муніципальну базу на Вестерплатте. 6. Управа порту та його використання спочиватиме в руках автономної ради порту, в склад якої ввійдуть делегати Гданська, Польщі і Німеччини.

Писали також, що німецький амбасадор у Лондоні Дірксен працює над приєднанням „деяких політичних кол Англії і Франції" для такої своєї концепції: 1) Чехія і Моравія буде німецькою домнією на англійський зразок з автономним урядом. Німецька інтервенція обмежиться до гарантії непорушності кордонів цієї домнії. 2) Гданськ залишиться вільним містом, але під протекторатом Німеччини, що загарантує повну демілітаризацію цього порту. 3) Німеччина дістане колонії в південній Африці, Італія привілеї в Джібутті. 4) Туніс буде під протекторатом Франції та Італії з тим, що Лібію Італія здемлітаризує.

Інші поголоски кажуть, що головним вислідом зальцбурзьких нарад було лише відсунення німецької акції в справі Гданська на деякий час. Коли Рібентроп сказав Чіанові, що Німеччина має намір у найближчому часі заатакувати Гданськ, італійський міністр зателефонував про це якстий до Мусоліні, який застерігся проти того плану. Італія була би наразена на французько-англійську

офензиву через Альпи. Тому Італія бажає відложити всю справу до вересня, або жовтня, щоб осіння погода не давала змоги форсувати Альп.

Чіано повідомив про це негайно фон Рібентропа, а цей канцлер Гітлера у Берхтесгадені.

Коли описля до Берхтесгадену прибув і мін. Чіано, устійнили плян нової офензиви тотальних держав, але менше ризиковий.

Новий плян звертає увагу на Гданськ, на балканські держави, на колоніальні ревіндикації і на „мирову диверзію". Річ у тому, що на сторінках німецької й італійської преси появилася тепер дещо примирливіший тон. Згадана преса запевняє, що по італійсько-німецьких розмовах небезпека швидкого вибуху війни трохи віддалилася. У Зальцбургу не рішили негайно виступати збройно. Війна не раз буде тривати ще довший час. Шефи німецької армії дістали інструкції, щоб були приготовані вдержати теперішній стан мобілізації ще довгі місяці. Мали теж бути спроби, намовити Англію до переговорів. Ці намагання не довели до нічого. Англія і Франція знають добре пам'ятають Мінхен.

Також предложена недавно пропозиція, щоб скликати міжнародну конференцію, стрінулася зі спротивом французьких і англійських політичних кол.

При розгляді цих і подібних того рода вісток, річ ясна, не слід ні на хвилину забувати, що це є поголоски, які можуть показатися далекими від дійсности.

СПРАВА ПОЛЬСЬКО - АНГЛІЙСЬКОГО СОЮЗУ

Польсько-англійські гарантії на випадок війни мають бути незадовго поширені та зміцнені польсько-англійським союзом. Ведуться про це наради, і є поголоски, що союз буде заключений на днях. Цей союз обіймав би, кажуть, м. ін. такі справи:

1. Англія й Польща зобов'язуються прийти собі взаємно з негайною допомогою всіми, що є до диспозиції засобами, на випадок безпосередньої агресії на одну з цих держав.

2. Союз має діяти на випадок посередньої агресії.

В політичних кругах припускають, що евентуальна агресія, спрямована проти Литви і Мадярщини, буде вважатися загрозою незалежності Польщі, тобто посереднім нападом на Польщу.

3. Польща має зобов'язатися прийти з допомогою Англії на випадок, коли б вона була втягнена до воєнних операцій наслідком взятих нею на себе зобов'язань у відношенні до Франції, Туреччини, Греції, Румунії й Бельгії.

4. Обі країни зобов'язуються на випадок вибуху війни, не заключувати окремого миру, ані окремого перемир'я.

5. Час тривання договору передбачено на 5 років, згодом договір був би евентуально продовжений автоматично, коли би не було повідомлення одної сторони.

НАСТУП НІМЦІВ НА УГОРЩИНУ

Поголоски про черговий наступ німецької дипломатії на Угорщину стають щораз голосніші. Кажуть, що Німці домагаються від Мадярів скинення дотеперішньої

господарськими будинками, вартості 884.000 зол. Без мешкання лишилося 149 родин. Причиною пожежі був лихий комін.

уряду та заведення націонал-соціалістичного ладу. Далі, говорять, що від Угорщини жадають дозволу на перемарш німецьких військ через її територію та поширення німецьких господарських впливів. Є теж поголоски про недалекий відвід Гітлера в Угорщині. Мадярські урядові кола заперечують усі ці поголоски. Мадяри надіються на оборону Італії, яка не повинна допустити до поширення німецьких впливів на Угорщину. Але є вістки, що Італія лишила Німцям вільну руку щодо Угорщини, так, що Мадяри не мають що чистити на Італію.

СТРИЧА АНГЛІЙСЬКОГО АМБАСАДОРА З ГІТЛЕРОМ?

В останніх днях, як пише англійська преса, міжнародне подорожження знову погіршилося. Всі очікують якоїсь розв'язки європейської кризи. На вагу хвилини вказує факт, що англійський амбасадор у Берліні Гендерсон виїхав в околиці Зальцбурга, щоб там éventуально відбутися нараду з Гітлером і Рібентропом.

ЗАМКНЕННЯ ГРАНИЦІ НА ШЛЕСЬКУ

На польсько-німецькій границі не припинилися граничні інциденти. Найважливіший з них — це замкнення польсько-німецької границі на шлезькому відтинку. Німці спершу перервали всякий граничний рух на відтинку рибницького

повіту, а у відповідь на те польські влади здержали тимчасово т. зв. „малий” граничний рух на цілому відтинку шлезького воевідства.

СПЕКУЛЯЦІЇ ЗІ СРІБЛОМ

На Шлезьку появилися спекулянти більйоном (срібними монетами), які намовляють людей не видавати срібних грошей. Такі самі заклики видає в польській мові німецьке радіо. Польські влади енергійно протидіють цій акції та вже позасуджували деяких агітаторів.

ЩО ЗРОБИТЬ ЯПОНІЯ?

Цілий світ з напруженням чекає, яке становище до європейських подій займе Японія. Дня 19. ц. м. мала відбутися нарада японських міністрів у цій справі, однак її відклали. Мабуть Японія поки що не хоче надто сильно ангажуватися в європейських справах.

ЧЕСЬКА МІЛІЦІЯ ПІД ОПІКОЮ НІМЦІВ

В протектораті Чехи і Моравія оголошено розпорядок про організацію т. зв. чеського урядового війська, себто міліції. Ця міліція буде складатися з 12 курнів в силі разом 7.000 людей, у тому 280 старшин. У Празі буде стояти 6 курнів, у Градці Кральцове 3 і в Брні 3. Зв'язок з німецькою армією будуть удержувати окремі зв'язкові старшини.

—:~::~—

Покиньмо байдужість!*

Вже кілька літ читаю часопис „Христос Наша Сила”, і він дуже мені подобався, бо є дуже приступний і зрозумілий для кожного, хто вміє читати. Але ще дуже багато людей не читає цього часопису й тому не може він поширити свого об'єму, хоч усі читачі цього бажають.

Хоч приходить часопис лише раз у тиждень під неділю, але тоді всі його радо очікують. Ось вже й надійшла свята неділя. В селі тихо і спокійно, бо люди втомлені працею досипляють недоспані дні цілого тижня. Господині встають раніше, пораняться коло печі, мужчини голять бороди та стрижуть голови, щоби прилично і чисто виглядати, як підуть до церкви.

Поміж хатами з'являється кольпортер та розносить часопис „Христос Наша Сила” постійним передплатникам, які цілий тиждень тримають 5 сот. в кишені, щоб не згубилися.

Врешті вдарив дзвін на Службу Божу. Люди з'являються по дорогах та вулицях, зчиняється рух, усі спішають до церкви, щоби по цілотижневій праці віддати Богові належну подяку.

*) Ми одержали цей допис від одної молодої читачки та радо його містимо, як голос з краю в переважній справі. Не всюди селянська молодь така байдужа, як це представлено в дописі; деякі, наприклад, вона дуже свідомо діяльна; але є ще, на жаль, чимало байдужості й невідомості і серед молодих, які повинні рватися до релігійного й культурного відродження. До цих занедбаних і невідомих звертає свої слова наша дописувачка. — Ред.

Після Служби Божої під церквою на східках стоїть кольпортер з часописами „Христос Наша Сила”, які полишилися, та просить купити. Найбільше купують старші жінки, а то й господарі. Молодь у деяких селах з цю сторону ані не гляне, та ще потрапить висміятися, коли який хлопець продає під церквою; мовляв, дуже „побожний”. На що молодим часопис? Чи вони з нього будуть хліб їсти? От коби що неділі забави, а що дня весілля, а, то так, але часопис до рук — то ні. Правда, що і розривки потрібно в життю чоловіка, але релігійний часопис повинен бути перший. Бо кілько є таких молодих, що не вміють катехізму, чи більше молитви, як „Отче Наш”, і пізніше так виховують своїх дітей. Правда, що на сорочці чи блюзці вміє вишити „борітеса — поборете”; але то ще мало, бо що з такої „боротьби”, коли молодь темна, неосвідомлена, безбожна? Треба взяти до рук добрий часопис — він вас навчить корисної праці для народу.

От, наприклад, Служба Божа. Яке вона має значіння — не всі можуть сказати, а в релігійних часописах є дуже докладно описана, лише треба взяти їх до рук та прочитати, а напевно осягнете великої користі для душі.

Правдою є й те, що не всі мають гроші на передплату часописів, але як приїде який жидок з „карузелю”, то збере кілька десятків через день, тай поїде. Тоді у кожного знайдеться по 5 чи 10 сот., щоб переїхатися раз, або до жида на папіроси занести, бо інакше не втримався би і жид на селі, а на часопис 5 сот. це знайдеться.

НАШЕ ОПОВІДАННЯ

ТОВАРИШІ

На цегольні людське муравлище. Піані робітники, почорнілі від сонця, пружили м'язи коло глини. Тут копали, там возили на тачках, тут ліпили її в форми, там випалювали в печі, одні двигали на плечах цеглюки, другі складали в скирти. Раз, два, раз, два, — темпо. Часами хтось свиснув собі, часами було чути короткий регіт в котромусь гуртку; всі інші робили мовчки.

Доріжкою надійшов священик. „Дай Боже щастя!” — робітників поздоровив.

— Дякуєм, дякуєм! Слава Ісусу Христу! — відказав старий Романюк.

— Слава на віки Богу! — відказав священик, минаючи.

— О, таке мені щастя, як печена глина! — бовкнув молодий робітник Семчій.

— К-хи! Тфу! — ніби притакували в думці Семчіїві товариші, спльовуючи в руки.

— Але й добре слово щось вартує! — каже Романюк.

— Пльонуть мені на слово! О, кому добре поводитися! — каже Семчій, завертаючи очима на священика.

Робітники простували крижі та підсміхалися скрито.

— Їсти має, вбратися має, і роботи ніякої!... — продовжував Семчій.

— Ет! Та кожний має своє заняття! Робітник своє, рільник своє, адвокат своє, лікар своє, а священик своє! — каже Романюк.

— Ая, ая! Бороніть панів, будете їсти хліба! — закриз собі Семчій, і каже: Така панська робота, то ніяка робота! Нехай би тут прийшов! На спеку, на мороз!

— Ая, ая! — притакували Семчіїві товариші та стали докидати:

— Нехай би завіз кілька тачок глини!

— Або нехай би виробив цегли кілька тисячок!

— Нехай би посидів коло печі кілька днів, то й за пекло нічого не казав би!

Старий Романюк вмовк. А Семчій бачить, що товариші за ним, підсміхнувшись гордовито і зачав їм викладати про визиск капіталізму, та всякі небилиці проти віри і Церкви.

А тимчасом священик вертався дорогою назад. Вчув, що робітники про Церкву розправляють, тай приступив ближче і каже: „А що вам Церква завинила, що ви так ворожо ставитеся до неї?”

Робітники, наче б застидалися, і не знали, що казати. Всі поглядали на Семчія, бо він їх провідник. А Семчій кашельнув, зачервонівся і каже: „Бо Церква тримає з капіталістами!”

хоч він виходить на користь кожному, хто його купить.

Все це залежить від молоді, яка так мало звертає на це уваги. Тож, молоді, до праці! Не легковажте собі цього та не занедбуйте своїх обов'язків, бо як ви їх будете занедбувати, то ми ніколи не дійдемо до цілі. А осягнемо її тоді, коли будемо як слід освідомлені та зєдинені.

— Тобто як? — питає священик.

— А-во, обстає за панамі, а за бідного не дбає! — каже Семчій.

— А не чули ви ніколи Христова притчі про багача і бідного Лазаря? Яка доля спінула багача? І нині те саме Церква вчить, лиш біда в тому, що ці пани затратили віру, як ви, бідні; багаті так само не хотять слухати голосу Церкви, як ви, бідні. Чи не читали ви, що писав про капіталістів св. Амвросій, або Папа Лев XIII., або Отці Церкви?

— Як чоловік робить, то не має часу читати! — бовкнув котрийсь з робітників.

— Але Церква має маєтки! — поправив Семчій.

— А ви багато даєте на удержання Церкви, священика? Чи ж у вас церковного поля не уживають селяни? Чи дуже подороблялися? В часі французької революції усі церковні добра позабирали, а чи там нема бідних? А в нас всім однаково біда!

— Але все таки панам ліпше, як мені? — озвався якийсь робітник.

— А звідки ж у нас ці „пани”, адвокати, лікарі, священики, учителі, як не з-під сільської стріхи? І ви таким могли бути!

— Ба, щоб були мене вчили!

— А чия ця цегольня? Українська? — питає священик.

— Ні! То один жидок тримає! — відказує другий робітник.

На хвилину всі вмовкли, навіть і Семчій. А священик довго вдивлявся йому в очі, і питає: дохв?

— Чи не були ви колись у Львові? Я так, ніби, звідкись вас знаю.

— Ей, колись був! — каже Семчій, відвертаючи голову в бік.

— Чи не ходили ви до гімназії?

— Ходив, ходив! — відповів старий Романюк, що з Семчійем походили з одного села.

Вчувши це священик, припав до Семчія, стиснув йому руку і закликав: „Ах! Сервус, Тарасе! Не пізнаєш мене? Я — Влодко Бондарчук. Та ж ми в одній лавці сиділи. Як це з тобою сталось?”

Семчій змішався. Відчував нараз якийсь жаль, аж сльози стали в очах. А робітники аж поторопіли з дива. Лиш старий Романюк говорив:

— А-во, не хотів вчитися, тай вже! Дурив батька. Бідний старий посилав гроші, а він вже пів року ходив поза школу. Як довідався старий Семчій, мало не здурів з журби!...

Знову настала хвилина мовчанки, а потім Романюк каже: „Видиш, Тарасе! Тепер тобі лиш двайцять п'ять! Бо про мене не дбали, а ти міг був і адвокатом бути!”

Опісля Семчій зі священиком посідали з боку, та нагадували собі давні часи. А робітники місили глину, і прислухувалися з боку, як Семчій зачав щиро жалувати за свої молодечі вибрики, що довели його до такої страшної ненависти й безбожності.

О. ГОРИЦВІТ.

ПРИ ЗМІНІ АДРЕСИ
ПОДАВАТИ ВСЕ СТАРУ АДРЕСУ!

Цікаві дрібниці

ЧИ ВГАДАЄТЕ, Пане Провізор, чому спеціально в літі можна пізнати, котрі то стеаринові свічки є добрі? Бо в літі насправду добрі стеаринові свічки, хоч і тепло на дворі, — світяться дуже ясно, не гнуться, не зливають обрусів та й не копотять. Такі добрі стеаринові свічки виробляє фабрика „Керос“. Не вірите, а хочете переконатися, — то замовте чи то в заступника, чи то таки впрямост у фабриці, не багато, але кілька кіля свічок стеаринових пріма „Керос-С“, а напевно не пожалуєте

ТАЄМНІ ПІДЗЕМЕЛЛЯ НА ВОЛИНІ

В містечку Вишнівці, пов. Кременець на Волині недавно нагло запалася земля під переїзджаючими на дорозі фірами. Показалося, що це заломилася стеля довгих підземних хідників, які вели мабуть до замку кн. Вишневецьких. Хідники є мабуть історичною пам'яткою з часів козацьких воєн.

НЕЩАСНИЙ СЕМЦЬО

В багатьох наших селах і містечках є цілорічні захоронки, або бодай літні дитячі садки, в яких діти одержують добру опіку, старанне виховання й дещо науки. Але, на жаль, ще не всі наші селяни розуміють вагу таких виховних установ для малих дітей. Не розуміють і тих великих користей, які приносять захоронка або садок так родичам, як і дітям. Легковаження захоронок і залишення дітей без опіки має не раз дуже важкі наслідки. — Ось, наприклад, минулого місяця в одному містечку стався такий випадок. Малий Семцьо, коли вже покинув коліску, став гарно у своїх родичів підростати й розвиватися. Прийшов і час, коли варто було вже дитину до захоронки післати, але родичі якось не подбали про це. Коли люди питали, чому Семцьо не в захоронці, лише на вулиці з жидівськими бахурами — то мама його відповідала, що воно ще маленьке, не привикло би до шкільки. А на вулиці — то привикло... — Аж ось одного дня мама поралася коти домашньої роботи, тато вийшов до міста щось купити, а малий Семцьо вибіг з подвіря з іншими пустунами до недалекого потічка купатися. Дітиська запровадили Семця на місце, де була на дні потічка яма. Може й не знали про це, але якось так трапилося. І ось бідна дитина потонула. Довго біла ручками по воді, кричала рятунку — але не було кому подати потапаючій дитині рятуючу руку. Бо перестрашені недобрі дітиська, побачивши нещастя, повтікали, і навіть дома боялися сказати, що трапилося. Щойно за дві години знайшли в потічку неживого Семця. — Оцей сумний випадок повинен бути наукою для всіх тих родичів, що нерадо посилають дітей до захоронки. При роботі годі встерегти дитину — а захоронка або садок уже й без вас подбає, щоб з вашою дитиною не трапилося яке нещастя. (М. Я.).

ВЕЛИКА ПІДЗЕМНА ТВЕРДИНЯ

В Англії будують великий підземний сховок — твердиню, щоб переховувати в ній державні скарби підчас майбутньої війни. Дехто каже, що таких твердинь будують кілька, а місця їх будови ніхто невідомий не знає. В деяких околицях Англії зладжено навіть в тайні окремі залізничні лінії, якими можна буде за кілька годин вивезти під землю всі важніші скарби мистецтва, цінні документи й т. п. У величезних пивницях королівського замку, кількості стіп під землею, приготовлене безпечне місце на коронаційні клейноти та мистецькі твори з королівських кімнат. В західній Англії будують ціле підземне місто, в якому має схоронитися цілий парламент і уряд. Навіть найтяжчі бомби не зможуть розірвати підземних склепінь салі засідань англійського парламенту.

НЕПРИЯТЕЛЬКА ЛІТАКІВ

В одному американському містечку замешкала в гарному дімку з городом стара емеритка. Сподівалася, що там собі доживе віку в спокою. Але щодня заколючав її спокій грохот моторів літаків, що тамтуди часто перелітали. Це так роздразнило стару даму, що вона купила собі мисливську стрільбу, набила шротом і — чекала. Коли надіхав перший літак, пані вистрілила до него. Пев-

не і не сподівалася, що трафить; але за годину вже була в неї поліція. Постріл зранив летуна, так що він мусів з літаком осісти на землю. Ось так енергійна старушка ще й мусіла посидіти собі трохи в арешті.

НА ЩО ТРАТИМО ЦІННІ ХВИЛИНИ ЖИТТЯ?

Хтось вираховував, що дуже багато часу тратимо підчас цілого свого життя на різні дрібниці, що здавалось би, займають лише хвилинку денно. І так, людина, що проживе 80 літ, за той час проспить найменше 27 літ. Вчиться і працює в тім часі 21 літ, а їсть 6 літ і 100 днів. Мужчина голиться в своїм житті 7 місяців; читає газети 3150 годин; миеється 54 дні і 20 годин; мие зуби 48 днів і 17 годин; краватку зав'язує 444 години; з'їдає 2 дні; зате весело сміється людина за ціле довге життя пересічно лише 1 день і 1 годину.

ДИВНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ВИБРИК

В одній американській газеті появилось таке оголошення: „Молодий чоловік, з професії злодій, шукає якоїнебудь праці. Завелика конкуренція інших злодіїв і не потрібна суворість кар примушує мене змінити фах. Маю 27 літ, з того 10 у в'язниці. З криміналу я вийшов цими днями, і радо прийму всяку пропозицію“. — Таке оголошення хіба неможливе було б іде в Європі, яка все ще шагує якісь моральні засади. Зате Америка і такого не стидається.

Господарські справи

МАЄМО ЗАБАГАТО КОНЕЙ!

По наших селах є забагато коней. На ту саму кількість поля у Німців, наприклад, є багато менше коней. Привикаймо спрятатися з сусідом. Причуймо корови робити в полі. З цього зиск подвійний: корова заступить коня, а крім того буде ліпше й товстіше молоко, бо вона дістане ліпший корм, який впрочім з'їдає кінь. В нас виробилася дивна амбіція, що мало-земельний господар мусить мати пару коней, «бо як він поїде на празник?» Пора з тим скінчити. Менше коней, а більше коров!

Для цілком незможних, що не мають чим прокормити корови, радимо тримати козу. Козяче молоко навіть поживніше від коров'ячого. А козі багато паші не треба. Навіть найбідніший може вдержати одну або дві кози, а вже буде молоко для дітей

УЖИВАЙМО РІЛЬНИХ МАШИН!

Кожне село повинно мати свій власний трієр. Він конечно потрібний, щоб докладно вичистити збіжжя до засіву. Трієр повинна купити кооператива або Кружок «Сільського Господаря», або громадський уряд. Видаток на трієр сторицею оплатиться, бо замість збіжжя з хабазми сіятимемо насіння абсолютно чисте. Одно наше село в однім році висіяло 10 сотнарів менше насіння бур'яну зав-

дяки тому, що збіжжя до засіву чистило на трієрі. А скільки через те менше праці при полонні!

Є ще такі села, де нема ні одної молотілки. Молотілка потрібна, бо не тільки улекшує й прискорює роботу, але завдяки їй не пропадає половина, яка є добрим кормом для худоби.

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні „АСТРА“ в СТРИЮ вул. Цвинтарна бічна ч. 7. шкури до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед заміною. Чершорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур по виправі

В кожній українській хаті — часопис „Христос Наша Сила“

КУРИ

Курка на нашій хазяйстві живе хіба на те, щоб кудкудакала, в поросі порпалася, та десь-колись яйце знесла. А тимчасом з розумної господарки курки можна мати дуже поважний зиск. Передусім, хто має мало поля, а багато часу, повинен тим зайнятися. Але треба господарити розумно, бо тільки тоді буде з курей зиск. В тій справі є відповідні книжки, треба з них навчитись і братись до діла.

ГОСПОДАРЮЙМО РОЗУМНО З ГНОЕМ!

Наше село тратить щорічно мільйони через лиху господарку гноєм і гноївкою. Гноївка дуже часто спливає на вулицю в рів, замість того, щоб вивезти її в поле чи на грядку й з того мати більший збір. Гній дуже часто марнується вже на подвір'ю, а господар неначе на параді вивозить суху солому в поле. Треба використовувати теж людські відходи. Ніхто не повинен стидатися позбирати гній з вулиці, бо чому має змарнуватись те, що, відповідно зужите, дасть зиск

КАЛЕНДАР СЕРПЕНЬ-ВЕРЕСЕНЬ 1939.

27. Н. 13. ПО СОШ. Микха пр.
28. П. УСПЕННЯ ПР. БОГОРОДИЦЬ.
29. В. Пер. нер. Обр. Г.
30. С. Мирона мч.
31. Ч. Флора і Лавра м.
1. П. Вересень. Андрея Стр. мч.
2. С. Самуїла пр.
Схід сонця дня 27. 8. год. 5.9, захід 18.54.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє укр. кооп. фабрика „Суспільний Промисл“ ЛЬВІВ, вул. Жовківська ч. 188

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. СТ. ЗАЛЕСКА пл. Більчеського 11. З. ЗАЛЕСКА поручають: вовни, шовки та всякі текстильні новості на кожний сезон по найнижчих цінах.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. П. л. — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykoła Hnatyszak, ks. Osyp Hoduńko, Mychajło Demkowycz-Dobryński, Iwan Durbak, Lwów, Japońska 7. — Wydaje „Meta“, Wyd.Koop z odp. udział. Lwów, ul. Japońska 7. Drukarnia Inst. Stauropigijalnego w ar. 1. Tyktora. Lwówul. Bl. charska 9.

Видас „Meta“, Видавнича Кооп. з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатисак, о. О. Годушко, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак. Друкарня Стар. Інст. в ар. Івана Тиктора. Львів, вул. Бляхарська 2. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Хата

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО МОРАЛЬНОГО
НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЖНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

Зазив Св. Отця до цілого світу

Дня 24. ц. м. о 19. год. Св. Отець Пій XII. виголосив у Кастель Гандольфо до радя промову до цілого світа, в якій підчеркнув небезпеку вибуху світової війни серед теперішнього міжнародного напруження. Папа звернувся до народів та їх провідників з гарячим закликом: промостити собі шлях до справедливости розумом, а не зброєю. Імперії основані на несправедливості не мають Божого благословенства. Св. Отець закликав почати переговори при пошануванні взаємних прав. Перед щирими та совісними переговорами не замкнений успішний та почесний вислід. Вкінці Папа Пій XII. візав усіх молитися щоби Бог зіслав ласку порозуміння душ та розумів, яке дало б людству погідне майбутне.

АМБАСАДОР ГЕНДЕРСОН У ГІТЛЕРА

Амбасадор Англії у Берліні сер Невіль Гендерсон прибув 28. 8. літаком до Берліна о. год. 21. По короткому відпочинку в амбасаді сер Невіль Гендерсон поїхав до канцлерського уряду, щоби вручити канцлерові Гітлерові відповідь британського уряду. Канцлер Гітлер прийняв його негайно у своїй кабінеті і в присутності міністра закордонних справ Йохіма фон Рібентропа розпочав з ним розмову.

Канцлерський уряд у повному складі чекав прибуття британського амбасадора.

НІМЕЦЬКА АРМІЯ ЗАЙМАЄ СЛОВАЧЧИНУ

Дня 28. м. м. прем'єр Словаччини о. Тісо видав такий заклик: „Для охорони незалежності й ненарушності нашої молодшої словацької держави проти загрози з боку Польщі, заключено між словацькою республікою й Німеччиною охоронний договір. На підставі охоронного договору й на підставі додаткових порозумінь обох урядів, німецькі війська будуть уведені на словацьку державну територію, щоби на випадок потреби рамя об рамя з нашою хороброю словацькою армією відперти ворога від кордонів нашої держави.

Взиваємо населення, щоби привітало німецькі війська як приятелів та щоби дало їм усяку можливу допомогу”.

В Словаччині хаос. Словацька

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 14. ПО СОШ.

А Ісус відповідаючи говорив їм знов притчами, кажучи: Царство небесне подібне до чоловіка царя, що справив весілля своєму сину; і після своїх слуг покликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти. Знов після інших слуг, кажучи: Скажіть запрошеним: Це мій обід я приготував, воли мої і годоване заколено, і все готове; приходіть на весілля. Вони ж знехтувавши це, відійшли один на своє поле, а другий до свого торгу, а інші спіймавши його слуг, зневажили і побивали. А цар розгнівався і післявши своє військо, погубив тих убійників, а місто їх спалив. Тоді каже своїм слугам: Весілля виправді готове, та

запрошені не були достойні. Ідіть отже на роздоріжжя, і кого тільки знайдете, кличте на весілля. І вийшли його слуги на дороги, зібрали всіх, кого знайшли, злих і добрих, і наповнилася весільна світлиця гістьми. Цар увійшовши подивитися на гостей, побачив там чоловіка, не одягненого в весільну одіж. І каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одіжі? А він мовчав. Тоді сказав цар слугам: Зв'яжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішню; там буде плач і скрегіт зубів. Бо багато є покликаних, а мало вибраних.

(Матей, гл. 22, ст. 1—14).

армія в більшості роззброєна і з її частин створено робітничі одиниці.

Німці, що замешкали на терені Словаччини, створили військові одиниці, зодягнені в однострої й озброєні зброєю, що відібрані словацьким частинам.

ЗАЯВА ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ

Варшава, 28. 8. „Польська Телеграфічна Агенція” проголошує наступний офіційний комунікат:

„Від деякого часу німецька преса веде клеветну кампанію, обвинувачуючи Польщу в брутальності, занадто німецької меншини й напроваджуючи факти, що не тільки несправді, але що є чистою вигадкою.

Поки це оберталося в рамках пресової пропаганди, веденої навіть пресою цілком узалежненою від уряду, з польського боку обмежувалося до дементі, або до уділювання інформації тим, що їх чесно вимагали.

Але в останні дні ці вигадані факти й неправдиві вістки наїшлися у висловах високих чинників Німеччини, інформованих очевидно тенденційно. — В такий спосіб уряд Німеччини хоче зробити з цього елемент дипломатичної гри.

В обличчі цього факту польський уряд примушений урочисто заперечувати проти метод, що мають метою ввести в блуд міжнародну опінію й уряди.

Не входячи в цьому моменті в надто багато деталей, треба підкреслити таке брехливе обвинувачення.

добрый змістом
великий форматом
цікавий ілюстраціями
найдешевший в ціні
на доброму папері

УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТІАНСЬКИЙ КАЛЕНДАР НА 1940 р.

в кожній українській родині,
братстві, читальні, коопера-
тиві і в інших товариствах.

У вирі подій

Переживаємо дні найбільшого в останніх часах міжнародно - політичного напруження. Їм справи, що не є безпосередньо чи посередньо зв'язані з цим напруженням, відходять покищо на другий план. Воно й не диво, коли взяти під увагу, що від подій, що розвиваються з великою швидкістю, залежить мир або війна для мільонів європейського населення.

Заки ці слова дійдуть до вух наших читачів — мабуть уже не одна міжнародно - політична подія пережита їх; але ж ясна річ, що тижневики не мають змоги подавати найсвіжіші новини: це завдання сповняють щоденники, а ще ліпше — радіо. Наше ж завдання — давати, замість поодиноких, відірваних вісток, образ цілої ситуації на якомусь відтинку часу.

Тому, думаємо, не від речі буде і нині для лекшої орієнтації читача у вирі подій, що день за днем наступають все нові, свіжі й несподівані, — подати загальніший, в одну цілість схоплений огляд того, що сталося в міжнародній політиці в минулому тижні. При нинішніх настроях і зацікавленнях — такий перегляд, гадаємо, необхідний.

Отож минулого вівторка рано, коли попереднє число вже було видруковане, — надійшло офіційне заповідження нового дипломатичного посунення німецького уряду, а саме пакту неагресії між Німеччиною і совітами. І дійсно в середу виїхав до Москви німецький міністр закордонних справ Рібентроп та ввечері того ж дня згаданий пакт підписано. Цей поступок Німеччини, ясна річ, викликав немале здивування, а то й обурення не лише у демократичних великодержав та їх союзників, але й у таких приятелів Німеччини, як напр. Іспанія або Японія. Але підписання пакту минулося зі своєю головною ціллю, бо не застрашило ні Англії, ні Франції, ні Польщі, та не спонукало їх до уступок. Зміст цього договору знайде читач на іншому місці; тут лише підкреслимо, що з німецько-совітським пактом зв'язані, мабуть, як доносять пресові агенції з Москви, якісь тайні анекси, себто додатки, а між ними також т. зв. «український анекс», яким Німеччина мала зобов'язатися не видвигати в міжнародній політиці справи Великої України.

Але, вертаючися до міжнародної ситуації на тлі німецько-совітського пакту — треба ствердити, що після того моменту важні події в Європі пішли швидким темпом. Наче відповіду на німецько-совітський пакт стало негайно підписан-

ня вже передше підготовлювано англійсько-польського союзу, якого зміст подаємо в огляді світових подій. Цей союз змінив ситуацію настільки, що після нього вже важко уявити собі, щоб есенціальна війна Німеччини проти Польщі могла обмежитися до місцевого спору, а не викликала європейської війни.

Серед великого напруження очі всі звертаються на німецького канцлера Гітлера, в якого руках, серед даних обставин, опинилося рішення, чи дійде до війни, чи ні. Очікували, що при нагоді німецької військової паради в Танненбергу, яка мала відбутися дня 27. м. м., або найдає під час націоналістичного партійного конгресу в Нюрнбергу Гітлер у своїх промовах виявить, що хоче зробити Німеччину, та що після цих промов справа миру або війни остаточно вясниться. Але востанній хвилині Німці відкликали так парад у Танненбергу, як і нюрнберзький партійний конгрес. Натомість Німеччина намагалася заскочити світ новим дипломатичним кроком, а саме пропозицією якогось пакту з Англією. В хвилині, коли пишемо ці рядки, ще невідомо, що Англії зробиють з німецькими пропозиціями, що їх повів до Лондону англійський посол у Німеччині Гендерсон. Але, з огляду на зв'язання Англії союзом з Польщею, важко припускати, щоб ця справа причинилася до якоїсь рішучої зміни міжнародного положення. Мобілізаційні розпорядки в різних державах, а зокрема мобілізація у Франції й Англії, вказують на поважну ситуацію.

Головною доккола Гданська і польсько-німецької границі відіграються події, що затривожують чимраз більше європейську опінію. Іменування гітлерівського партійного провідника Форстера зверхником вільного міста Гданська з одного боку, а безліч пограничних нападів, перестрілок і перелетів аеропланів з другого боку, вказують на повагу ситуації.

Серед таких умовин, напевно о дванадцятій годині, не припинюються спроби згаднати міжнародно ситуацію та довести до мирної полагоди спірних справ. На першому місці тут слід відмітити переважний зазив Батька хри-

стіанського світа, Св. Отця Пія XII, який поміщуємо на чоловому місці цього числа нашого часопису.

Вже далеко менше значіння, ніж цей зазив Папи, мають, з природи річи інші заклики до миру: слід тут згадати мирову заяву бельгійського короля Леопольда, а також телеграми американського президента Рузвельта, що їх він післяв до Президента Польщі, королю Італії і ін.

На загал — треба признати, що живемо на грані між миром і війною, та що кожний день може принести великі вирішення, які глибоко стрясуть цілим життям одиниць і громадянств. Яка ж повинна бути постава українського громадянства до цих усіх справ? Цим питанням займалися минулої тижня провідні кола Українського Національно-Демократичного Об'єднання, якого резолюції на цю тему знайде читач у цьому числі нашого часопису.

Ми зі свого боку хіба ще лише сильніше підкреслимо те, що вважаємо одним з найважливіших побажань до українського громадянства під нинішню пору; це є остерога, яку вже кілька тижнів наші читачі знаходять у наголовку кожного числа нашого часопису: „Не вірте ніяким таємничим і сензаційним підшептам різних незнайомих людей. Дбайте про свої громадські установи”.

В часах такого грізного напруження, як теперішнє, кожний український громадянин мусить зберегти рівновагу. Узброєні в незломну силу духа, що її дає нам наша християнсько-католицька релігія, — твердо віримо, що наш нарід навіть серед найважчих умовин потрапить заховатися гідно і спокійно, з повним розумінням своїх обов'язків — і цим утвердить опінію про себе як про поважний чинник, котрого не слід легковажити тоді, коли йтиме гігантська боротьба народів.

До ІВАН РЕМЕШИЛО

лікар всіх наук лікарських
ординус

В ЯНОВІ к. ЛЬВОВА
напроти церкви.

З українського життя

РЕЗОЛЮЦІЯ НАРОДНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНО-ДЕМОКРАТИЧНОГО ОБ'ЄДНАННЯ

Минулого четверга, дня 24. м. м. відбулося у Львові засідання Народного Комітету УНДО. Комітет, у складі 110 членів, прийняв ось які резолюції:

I. Сучасне міжнародне напруження дійшло до найвищого ступня та грозить кожній хвилині збройним вибухом. Стоїмо перед можливістю далекосяглих політичних подій і потрясень, які можуть вимагати від нас рішень, найбільше відповідальних за нашу політичну долю та за долю сотень тисяч людських існувань.

II. У такому історичному моменті український нарід мусить змагати до витворення одноцілого національного Проводу. У почутті відповідальності за національну політику супроти ваги хвилини

Народні Комітет вважає своїм обов'язком — до часу створення загально-національного кермуючого осередку — окреслити напрямні для українського народу в Польщі. Оцим Народний Комітет проголошує їх та взиває українське громадянство поступати згідно з оцими напрямними:

1. Всім українським громадянам необхідно зберігати спокій та рівновагу духа навіть у найважчих умовинах. Не попадати в паніку! Не наражувати себе на легководні жертви і жертви під впливом почувань або гарячих голів! Про потребу і характер політичної акції рішає лише політичний Провід, ніхто інший.

2. Не залишати ні на мент громадянської праці. Кожному виконувати свій громадянський обов'язок на становищі, яке займає.

3. Упорядкувати свої українські справи та залишити всі внутрішні

спори. Нехай ні один Українець не підіймається проти другого! Нехай ні одна українська організація не звертається проти іншої! Треба створити в нашому нутрі моральну силу, яка давала б змогу виконувати солідарно накази українського політичного Проводу.

4. Не шукати політичних орієнтацій, не давати віри ніяким чужим підшептам. У сьогоднішній хвилині не бачимо ніякої порсторонньої потуги, яка мала б на меті політичну розв'язку української справи. Тому пропаганда, яка каже нам очікувати сторонньої помочі, не є згідна з українською гандо в радіо, в пресі, чи поширювана нелегально намагається використати наше важке політичне положення і наївність деяких наших кол, щоб нашими жертвами зменшувати свої і щоб створювати диверсію, корисну виключно для своїх інтересів. Пятнуємо всякі спроби втягати наше громадянство в якунебудь диверсійну акцію, як спроби чужих агентур та перестерігаємо перед ними українське громадянство, особливо нашу молодь.

5. Суперечні з українською національною рацією та з українським національним інтересом є спроби тих українських націоналістичних підпольних чинників, що, перебуваючи на чужині, намагаються поставити поза скобки української політики всі інші українські політичні організації та узурпувати провід для себе. В теперішню пору не сміє бути включена ніяка національно незалежна українська група від політичної співпраці, коли така група цю співпрацю декларує і коли заявляє бажання співтворити один національний політичний Провід. Використання важкого політичного положення Українського Народу для боротьби за владу серед того народу — це прояв анархізму та отаманщини, що нерозумно в нашому минулому вже був та все доводив до катастрофи українську національну справу.

6. Не спускаючи з ока національно-політичних змагань Української Нації як цілості, стати рівновартним і повновартним народом у колі європейських народів та не резигнувати з політичної боротьби за повноту прав Українського Народу в Польщі, Народний Комітет заявляє, що українське громадянство виконає в цих важких

часах горожанські обов'язки крові і майна, які накладає на нього приналежність до Польської Держави. Народний Комітет стверджує, що в цю історичну для українського і польського народу добу входимо — на жаль — з невіривними політичними рахунками та що й тепер польсько-українські взаємини в терені не з нашої вини з кожним днем загострюються. Народний Комітет вірить, що історична конечність доведе в обоїльному інтересі обох народів до вирівняння політичних ріжниць між ними.

ВІДЛОЖЕННЯ ПОЧАТКУ ШКІЛЬНОГО РОКУ

Шкільний рік мав зачатися в цілій Польщі дня 4. ц. м. Тепер міністерство освіти оголосило, що початок шкільного року відкладається на кілька днів. Новий речинець буде оголошений окремим міністерським розпорядком.

СУДОВА РОЗПРАВА В МЕТРИКАЛЬНІЙ СПРАВІ

В окружнім суді в Перемишлі відбулася розправа проти о. Теодора Гури, пароха Торок, за те, що він у 1935. році зукраїнізував два призвища в метриках (Яновський і Румінський). Після переведення розправи суд звільнив о. Гуру від вини і кари.

РОЗПАНОШЕНЕ БЕЗБОЖНИЦТВО

В коломийському окружному суді відбулася розправа проти сільських хлопців, що поважилися збезчестити Божий дім. Суд покарав за гру в карти і курення папіросів у хлібчинській церкві Івана Романчука, Михайла Сусака, Василя Крисяка, Федора Горичка, Михайла Ганчука і Василя Сусака з Хлібчина. Всі дістали по одному році безоглядної в'язниці. Коли зважити, що цей сумний випадок не відокремлений у нинішньому світі, що не так давно мали місце м. ін. злочин комуніста Новака в Любоні коло Познаня, або побиття о. Пудра в варшавському костелі — то дійсно жах переймає душу над страшним станом, до якого доводить сучасне розпаношене безбожництво. Серед українського громадянства донедавна здавалося, сумні випадки святотатств майже виключені. Але хлібчинський випадок показує, що і в нас під цим оглядом йде, на жаль, до гіршого. Всі моральні сили народу треба зосередити, щоб не допустити до того рода страшних подій.

Що діється в світі

ФРАНЦУЗЬКА РЕЗОЛЮЦІЯ ПРОТИ НІМЕЦЬКО-СОВІТСЬКОГО ПАКТУ

Французька комісія закордонних справ видала таку резолюцію: Розглянувши зміст німецько-совітської умови про ненапад, яка суперечить становищу й доктрині Москви, комісія закорд. справ вважає її суперечною з давнішими зобов'язаннями між СССР і Францією. Комісія пятнує перед прилюдною думкою дипломатичний акт, за який велися тайні переговори з Німеччиною тоді, коли були ведені урядові розмови з Вел. Британією та Францією, щоб створити оборонний фронт миру. Комісія вважає, що той пакт далеко не відсуває небезпеки війни та тільки

її збільшує. Однак він не зменшить у нічому волі Франції, вірної даному слову, протиставитися кожній агресії та боронити зі своїми союзниками миру гідно і чесно.

ПОЛЬСЬКО - АНГЛІЙСЬКИЙ СОЮЗ

Дня 25. м. м. підписано в Лондоні такий польсько-англійський союз:

1. На випадок, якби одна зі сторін, що умовляються, опинилася в воєнному стані з одною з європейських держав внаслідок агресії тієї держави, друга сторона подасть негайну підмогу стороні, що умовляється та знаходиться у воєнній акції.

Постанова точки 1. застосову-

ється теж на випадок якоїнебудь акції одної з європейських держав, яка виразно загрожувала би незалежності одної зі сторін та яка була би того роду, що ця сторона вважала би за відповідне протиставитися їй усіми своїми силами.

2. Якщо одна зі сторін опиниться у воєнних акціях з одною з європейських держав внаслідок її акції, що загрожувала би незалежності або нейтральності якоїсь третьої держави в той спосіб, що це становило б небезпеку для одного зі союзників, то постанови точки 1. будуть стосуватися без шкоди для прав тієї третьої держави.

3. Якщо якась європейська держава пробувала би підважити незалежність одного з партнерів засобами господарського натиску, або в якийнебудь інший спосіб, тоді обі сторони що умовляються взаємно себе підтримують у зусиллях протиставитися таким спробам. Якщо держава почала би воєнні акції проти одного з партнерів, тоді застосують точку 1.

4. Способи, як застосувати зобов'язання взаємної допомоги, що її передбачує цей договір, визначають відповідні органи військової, морської і летунської влади обох партнерів.

5. Без шкоди для поданих вгорі зобов'язань сторін подати собі негайну допомогу та підтримку з початком воєнних акцій, оба партнери будуть обмінюватися повними та швидкими інформаціями про кожну подію, яка могла б загрожувати їх незалежності, зокрема про кожну подію, яка могла би загрожувати застосуванням поданих вгорі зобов'язань.

6. 1) партнери будуть собі комунікувати взаємно тексти зобов'язань допомоги проти агресії, які вони заключили, або могли би в майбутньому заключити у відношенні до третіх держав.

2) Якщо один із партнерів хотів би взяти на себе нове зобов'язання того роду, після того, як ця умова ввійде в життя, то з уваги на те, щоб умова добре діяла, він повинен повідомити про те свого партнера.

3) Нові зобов'язання, що їх оба партнери в майбутньому взяли би на себе, не повинні ані обмежувати їх взаємних обов'язків, зясованих у цій умові, ані створювати посередньо нових обов'язків між тим партнером, що не бере участі в тих зобов'язаннях та третіми державами.

7. Якщо оба партнери опиняться у воєнній акції внаслідок застосування тієї умови, то вони не заключать перемир'я, ані миру, тільки за взаємним порозумінням.

8. Цю умову заключають на час 5 років. Якщо її не виповідають на 6 місяців перед тим речинцем, то вона залишається далі правосильною, при чому кожна зі сторін матиме право виповісти умову в кожній хвилині за 6-місячним виповідженням. Ця умова стає важною негайно після підписання. На доказ того оба повновласники підписали умову та прибили на ній свої печатки.

ЗАСІДАННЯ АНГЛІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ

Минулого четверга відбулося засідання англійського парламенту, на якому прем. Чемберлен виголосив промову, що не лишає сумні-

вів щодо рішення Англії провадити війну у випадку, якщоб Німеччина допустилася агресії. Подібний тон мала промова міністра Галіфакса до радя. Англія переводить мобілізацію армії та держить флоту в поготівлі. Парлямент ухвалив надзвичайні повновласти для короля і уряду.

НІМЕЦЬКО - СОВІТСЬКИЙ ПАКТ НЕАГРЕСІЇ

Німецьке Інформаційне Бюро подало такий текст німецько-совітського пакту про ненапад:

Німецький уряд, змагаючи до консолідації мира між ССРСР і Німеччиною і опираючись на головних постановах договору нейтральності з квітня 1926. р., заключив такий договір:

1. Оба контрагенти зобов'язуються не вживати ніякого насилля, ніякої агресивної акції та не робити ніякого нападу проти другої сторони ані індивідуально ані спільно з іншими державами.

2. Коли один з контрагентів став би предметом військової акції з боку іншої держави, другий контрагент у ніякій формі не допоможе тій третій державі.

3. Оба уряди підтримуватимуть постійний контакт для консультацій, щоб інформувати себе взаємно про справи, які торкаються їхніх взаємних інтересів.

4. Ніюдин контрагент не братиме участі в яконебудь угрупованні держав, зверненому посередньо чи безпосередньо проти другої сторони.

5. На випадок спорів або конфліктів між контрагентами, без огляду на те, які справи викличуть ті спори, обі сторони полагождать спори чи конфлікти виключно шляхом мирної виміни приязних поглядів, а коли це буде необхідне — роземною комісією.

6. Цей пакт заключено на 10 років і коли ніюдин з контрагентів не виповість його на рік перед тим речинцем, пакт буде автоматично продовжений на 5 дальших років.

7. Цей пакт буде ратифікований у найближчому часі. Обмін ратифікаційними документами відбудеться в Москві. Пакт входить у життя негайно після того, як його підпишуть.

НІМЕЦЬКІ НАПАДИ НА ПОЛЬСЬКУ ТЕРИТОРІЮ

В останніх днях трапляються численні напади німецьких ватаг на польську територію. Були такі випадки м. ін. у Макошовій коло Катовиць, в Геральтовичах пов. Рибник, Щиглові, Кривальді, Хваленіцах, Дзавоніві і ін. Часто трапляються перелети німецьких аеропланів над польською територією. Польська амбасада в Берліні зложила в цих справах протести.

ЗГОДА В ЮГОСЛАВІЇ

Після довгих переговорів дійшло в Югославії до згоди між Сербіями і Хорватами. До нового уряду увійшов провідник Хорватів Д-р Мачек як віцепрем'єр та 5 хорватських міністрів. Ясна річ, що сербсько-хорватська згода дуже скріплює внутрішню силу і міжнародне положення Югославії.

АКЦІЯ ПРЕЗ. РУЗВЕЛЬТА

Президент Польщі одержав від президента ЗДПА телеграму з пропозицією мирної полагоди польсько-німецького спору при посередстві безпосередніх переговорів, ар-

бітражу або конциляції з поміччю третього незацікавленого чинника, яким могли б бути Зєдинені Держави П. А. Президент Мосціцький відповів през. Рузвельтові телеграмою, в якій високо оцінив мирову акцію американського президента і зазначив, що це не Польща висуває домагання в німецько-польському спорі. Президент Мо-

НАШЕ ОПОВІДАННЯ

Горіюча лампа

Діялось це в Іспанії — в місті Мадригі. Вечором до одної з найкращих церков увійшов молодий панок, але з його лица можна було завважити, що він має на цілі зробити якесь огидне діло, бо молиться він тут навіть і не думав. Шукав у церкві місця, де міг би допуститися святотатства. Блакуючи по церкві, прийшов він перед престіл Божої Матері, а тут побачив, як до церкви увійшла старенька, з палкою в руці, бабуся, котра зараз прийшла перед престіл Божої Матері, перехрестилася, упала на коліна й почала молитись. А панок думає собі і сміється в серці: «Ех, стара ти, а ще така дурна, — чи тобі Мати Божа щось дасть?» Але зловбий панок слідить за цією бідною бабусею. Бабуся, помолвшись, встала, приступила до престолу, витягнула з свого лахміття скромненьку лампочку, поставила на престолі й запалила її. Лямпочка заблімала. Ох, яка радість у серці бідної старушки, а в душі зловбного панка, котрий даліше її обсервував, — зловбий сміх. Бідна старенька бабуся з радістю вернулася на своє місце перед престолом, знов упала на коліна й молиться, а на її обличчю видніє промінь надії, що Небесна Ненька таки вислухає її прохання. Збентежило це панка. І він з усмішкою на устах приступив до бабусі й запитав її: «Скажіть мені, бабусю, нащо ви підчас молитви пішли до престолу і запалили лампу?» А старенька бабуся відповіла: «Я це тому зробила, щоб Мати Божа мене скорше вислухала». А панок в серці сміється і знов: «Ех, дурна ти». Але не знає, чому ще даліше обсервує він стареньку бабусю. Бабуся молиться даліше, а в її серці велика радість, бо вона вірить, що чи тепер — чи в четвер, а Мати Божа її таки вислухає; та внутрішня її радість пробивається й назовні. А панок знова неспокійний, з усмішкою приступає до старенької і питає її: «А чи ви насправду вірите, що вас Мати Божа вислухає?» — «Вірю!» — відповідає бабуся, — «бо ще від віків нечувано, щоб Мати Божа, хто тільки до Неї звертається, його не вислухала. Вона й дотепер багато мені допомогла». Бабуся даліше молиться, а панок стоїть мов стовп, але вже не сміється в душі, а роздумує так, наче б філософував: «Ех, може то дійсно Бог є, а що тоді мене чекає?» Подражний приступав знова до бабусі й говорить: «Не гнівайтесь, бабусю, а скажіть, за що ви так гаряче Божу Матір просите?» — «А чому мала б я гніватись» — відповіла бабуся, «все вам скажу, лише послухайте. Мала я маленького — гарного, а такого доброго сінка. Літ у нього було 10. Одного разу пішов він у ліс на суні-

щійкий підкреслює, що Польща вважає безпосередні переговори між урядами найвідповіднішою метою розв'язки труднощів, та що Польща годиться стриматися від якихнебудь виразно ворожих кроків, під умовою, що противна сторона також погодиться стримати які небудь посередні чи безпосередні почини.

ці і вже не вернувся. Не знаю, що з ним сталося. Шукала я, шукав мій небіжчик муж, і нічого не помогло». — «А чи вже давно його нема?» — питає панок. — «Ох, пане, вже буде около 20 літ.» — «А що ви від тоді робили?» — «Нічого, пане! Все молюся, все прощу Божої Матері, щоб Вона мені його вернула». — «А як він називався?» — «Франческо». А панок, як це почув, прослезився, впаав в обійми старенької бабусі і з плачем каже: «Мамо, це я, ваш сине». Ті слова «пішов у ліс на суніці» й ім'я Франческо так зворушили його серце, що він довше не міг встояти, а пізнав в особі старенької бабусі свою рідну маму. Старенька мати впадалася, що Мати Божа її вислухала. І питає вона, що з ним сталося? А він каже, що як пішов на суніці, заблукав у лісі, знайшов його лісничий, привів до пана — власника ліса, а цей вподобав собі його, бо не мав своїх дітей, послав його до школи, а з товаришів звели його на злу дорогу, витягнули до комуністичної, безбожницької партії, а він як діяльний член тої партії прийшов до церкви, щоб висадити її в воздух. А старенька мати, як почула це, почала ридати з жалю, що цей образ Божої Матері, перед котрим вона так довго все молилася, мав вилетіти в воздух. А цей — зведений з дороги син, пізнав, що Бог існує, і є Він паном всього світу та пізнав, що хто уповає на Божу Матір — цей ніколи не заведеється. В тій хвилині до церкви увійшов священик і сів у сповідальницю. До сповідальниці приступив цей заблуджений син, висповідався, каявся, жалувал за свої гріхи і щиро поправився, а по сповіді разом з матір'ю удався перед престіл Божої Матері, дякував їй, що Вона вирятувала його від вічної загибелі. І від тої хвилини цей син проживав разом з матір'ю як практикуючий християнин, а знайшовши солідну працю, заробляв гарні гроші, за які удержував себе і свою стареньку маму. А вневдовзі потім в Іспанії зірвалася велика буря — кровава домашня війна. Червоні руйнували Божі домівки й убивали священиків. Проти них виступили ті, котрим Ім'я Ісус було найбільшим скарбом. Вони пішли повні надії в побіду, бо вони йшли з Христом і за Христа. В ряди тих Христових воїнів вступив і наш Франческо. Завзято боровся, аж кудя червоних прошила його серце, а він зі словами «Ісусе, Маріє» перенісся у вічність, щоб взяти вінець слави від Того, за Котрого боровся.

Хто має уха — нехай слухає, що Мати Божа таки ніколи й нікого не опустила й не опустить.

О. Федачинський

Цікаві дрібниці

ТУРЕЦЬКА ГОРА

Як ми вже повідомляли, недавно під час дощів завадилася дорога з містечку Вишнівці на Волині (на північ від Збаража). Коли дорогу направили, побачили, що під вулицею йде льох у напрямі замку князів Вишневецьких. Князі Вишневецькі — це вітка князів Острозьких, що прибрала нове призвище від Вишнівця. З тих князів походив Байда Вишневецький, кошовий Запорізької Січі, що помер завішений на гаку в турецькій неволі, бо не хотів змінити своєї віри на чужу, бісурменську. Про славного Байду ще й досі співають пісні. З Вишнівця до Дубна ідеться крізь т. зв. Турецьку Гору. Під цією горою найшли недавно горщик з турецькими грішми і багато людських кістяків, що мають сліди від ударів шабель. Оповідають, що під час одного турецького нападу мешканці околиць почали втікати до замку. Одначе під самими його стінами наздігнали їх Турки і всіх порубали. На пам'ятку про цю страшну різню наших людей під самою горою, назвали її Турецькою. Таких пам'яток давніх часів багато скрізь по нашій землі. Тільки треба їх зберігати так, як це роблять всі культурні народи.

ЗАБАГАТО МЕДВЕДІВ

В Боснії (колись належала до Австрії, тепер до Югославії), в багатьох підгірських околицях появилися медведі, що стали страшною язвою для населення. Медведі сходять ночами з гір і схоплюють зі стаєн корови, коні й вівці. Щоб охоронитися перед медведями, мешканці Боснії організують великі облави і запрошують на них мисливих з цілої Югославії.

СУД БУЗЬКІВ НАД ЗРАДНИКАМИ

На Волині в луцькому повіті є село Озеро; темне, глухе село, що має назву від озера. Вістка про нього йде з уст до уст по цілій Волині. В цьому Озері відбувся суд, від присуду якого згинули жорстокою смертю три бузьки. Одного дня на лузі Озера злетіло понад 200 бузьків. Вони довго клекотіли, немов радили над чимось, потім збилися в купу. Коли скінчили свої наради і розлетілися, на лузі залишилося троє бузьків, задобаних на смерть. Селяни кажуть, що такі випадки відомі, та що це відбувся суд бузьків над зрадниками.

МУЗИКА КОМАХ

В Японії є звичай, що осінню ловлять комах, роблять для них маленькі клітки і продають їх, як у нас канарків. Ріжні комахи, коники й мушки мають різні голоси, від баса аж до тоненького дишканта. Японці вірять, що в співучі комахи вселилися душі людей, які за життя на землі зле поводитися зі звірятами. Тепер, коли їхні душі вселилися в малі комах, вони покутують співом за свої давні гріхи. Що край, — то звичай.

ЯК БУДЕ ЗА 25 ЛІТ?

Американські вчені кажуть, що за 25 літ буде легше жити на землі. Нові винаходи використають силу сонця. Вже тепер учений д-р Еббот винайшов машину, що схоплює соняшну енергію і спрямовує її в потрібному напрямі. Наразі можна тим апаратом загрити воду, але з часом, як його уділішать, можна буде ловити соняшну енергію та використовувати її до варення, опалювання та освітлювання, як електрику. Одяги будуть робити з вугля, води й воздуха. Волокна тієї матерії міцні як сталь, тонкі, як павутиння, вісім разів тонші від людського волоса. Тепер виробляють з тієї матерії жіночі капелюхи, але за 25 літ вироблятимуть з неї всякі одяги.

КИТАЙСЬКА ЧЕМНІСТЬ

Китайці знані зі своєї чемності. Ось лист, у якому редактор китайського часопису звертає авторів рукопис, що не надається до друку.

„Найблагородніший Брате сонця й місяця! Ось Твій слуга лежить у Твоїх стіп і сміє до Тебе писати. Благаю Тебе, щоб Ти у своїй ласкавості дозволив мені промовити й жити. Твій благородний рукопис зволив кинути промінь світла на мене, негідного. Я прочитав його горячково і клеюся кістками моїх предків, що досі в житті я не стрічав такого гумору, таких високих думок. Тому зі страхом і дрожанням відсилаю Твою працю. Якщо б я видрукував скарб, який Ти мені прислав, сам Цісар перестав би писати, хіба що дорівнював би Тобі. Одначе, знаючи літературу і маючи певність, що це неможливе, відсилаю Твій благородний рукопис під охороною моїх найбільш довірених слуг. Десять тисяч разів благаю Тебе простити мені. Поглянь! Ось моя голова лежить у Твоїх стіп, а я тільки порошок! Слуга Твоїх слуг Ванг-Хін — редактор.

ПЕРШІ ПАПІРОСИ

Хоч люди вже доволі довго курили тютюн у файках і завиваний у „шкіряні“ цигари — звичаю курення папіросів довгі часи не було на світі. Щойно, коли коло 1830. року французькі війська воювали в Африці, побачили там, що Мароканці завивають тютюн у кукурудзяне листя і так його курять. З того мав піти в Європі звичай завивати тютюн у папір і так палили папіроси. Знова ж інші історики твердять, що папіроси вперше появилися в Іспанії, де вже в 1843. році була перша велика фабрика папіросів. На дворі іспанського короля Фердинанда VIII, всі курили, а король сам скручував собі папіроси з такою вправою, що вмів рівночасно крутити два папіроси в обох руках. З часом курення дуже поширилося по всіх краях, і щойно в останніх часах люди знають, що та починають менше курити.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ:

Всякі звороти просимо слати як „егземпляже зворотне“, а якщо листар не хоче прийняти, хоча до цього є обов'язаний, то віддати наголовки часописів і слати як друк (не заліплювати!) в копертах за оплатою 5 сот.

При посилці грошей виразно зазначити на що призначені.

Веселий кутик

І ТАКЕ БУВАЄ

— Як то, що ти недавно оженився і сам пришиваєш собі гузики?

— Та я не собі пришиваю, але жінці!

БІДА З КОМОРНИКОМ

— Знаєш, Мошку, вчора був у мене коморник.

— Ну, і багато займав?

— Тільки годину часу, бо все інше я потребував записати на жінку...

НАШІ ДІТИ

Тітка захоплюється малим Івасем:

— А очі в нього, то як у мамі, а ніс як у тата...

А Івась додає:

— А сподні — зі старшого брата.

РОЗДУМАЛАСЯ

Мала Маруся приглядається пильно весільному походу, що виходив з церкви.

— Мамусю, мамусю! — кричить нагло, — чи молода роздумалася?

— А то чому?

— Бо йшла до церкви з одним, а вертається з іншим!

ФОТО-СВІТЛИВЦІ!

закупуйте все фотографічне приладдя та фотопарати в одинокій українській фотокрамниці —

„Е-КОМП“

Львів, Сикстуська 29. тел. 203-30.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА пл. Більчеського 11. З. ЗАЛЕСКА поручають: вовни, шовки та всякі текстильні новості на кожний сезон по найнижчих цінах.

НЕМА СЕЛА в якому не уживалиб першорядних КІС І СЕРПІВ „Центросоюзу“

ПРИГАДУЄМО,

що на всяких СВЯТАХ ХРАМУ, ВІДПУСТАХ найкраще поширити добру українську пресу.

УЛАДИТИ

гарно прибраний столик української християнської преси, бо це успішно причиниться до масової розпродажі добрих видань.

ЗАМОВИТИ

книжечки бібліотеки „Християнська Книжка“ — що порушують найактуальніші справи українського життя, а дешева ціна 20 сот. і найбільшого не відстрашить.

МОЛИТВЕННИКИ —

найкращі то: „БЛАГОДАРІМ ГОСПОДА“.

(75 сот. — при більшому замовленні високий рабат) і для дітей „ЩОДЕННІ МОЛИТВИ“ (10 сот.) — бо крім цінного редагування, гарно й міцно оправлені.

РЕЛІГІЙНИЙ ЖУРНАЛ „ПРЕСВЯТАЯ БОГОРОДИЦЕ СПАСИ НАС“ найбільше відповідає відносно змісту й ціни українському загалові.

ДОБРА ПРЕСА — ЦЕ ПЕВНИЙ ПРОВІДНИК НАРОДУ!

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє

укр. кооп. фабрика

„Суспільний Промисл“

Львів, вул. Жовківська ч. 188

Ціла Галичина й Волинь присилає українській механічній гарбарні

„АСТРА“ в СТРИЮ вул. Цвинтарна бічна ч. 7,

шкурки до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед замінюю. Першорядне вишнчення. Пошукуємо заступників до збирання шкури до виправи

ВІЛЬНА ПРАЦЯ. Потрібна чесна особа, що займалася б кухнею для дітей у Львові. Зголошення: О. Мирович, Ясинська, п. Лозина к. Львова. 1—3

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. П. л. — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykola Hnatyszak, ks. Osyp Hodyńko, Mychajło Demkowycz-Dobryjanskyj, Iwan Duroak, Lwów. — Wydaje „Meta“. Wyd. Koop. z odp. udział. Lwów, ul. Japońska 7. Drukarnia Inst. Stanopigijalnego w a. i. Tyktora. Lwówul. Bi charska 9.

Видав „Мета“, Видавництво Кооп з відпов. udziałом у Львові Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатисак, о. О. Годунько, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак.

Друкарня Стаєр. Інст. в ар. Івана Тиктора, Львів, вул. Близарська 9. — За оголошення Редакція не відповідає. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

Наша Сила

Chrystos Nasza Syła — popularny ilustrowany tygodnik

ПОПУЛЯРНИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ
ТИЖНЕВИК
ПРИСВЯЧЕНИЙ ПОГЛИБЛЕННЮ
РЕЛІГІЙНО-МОРАЛЬНОГО
І НАЦІОНАЛЬНОГО ЖИТТЯ СЕРЕД
УКРАЇНСЬКИХ РОДИН
ціна 5 сот.

НЕ ВІРТЕ НІЯКИМ ТА-
ЄМНИЧИМ І СЕНЗА-
ЦІЙНИМ ПІДШЕПТАМ
РІЗНИХ НЕЗНАЙО-
МИХ ЛЮДЕЙ. ДБАЙТЕ
ПРО СВОЇ ГРОМАД-
СЬКІ УСТАНОВИ.

Громадяни Річипосполитої!

Нинішньої ночі наш споконвічний ворог розпочав заціпну акцію проти Польської Держави, що стверджує супроти Бога й історії.

В цій історичній хвилинні звертаюсь до всіх громадян Держави у глибокому переконанні, що весь нарід в обороні своєї свободи, незалежності та честі згуртується довкола Начального Вождя і збройних сил та дасть достойну відповідь напасникам, як це нераз уже було в історії польсько-німецьких взаємин.

Увесь польський нарід, з Божим благословенням у боротьбі за свою святу та слушну справу, зєдинений з армією, піде плече об плече до бою і повної перемоги.

ІГНАТІЙ МОСЦІЦЬКИЙ,
Президент Річипосполитої.

—О—

МАРШАЛ СЬМІГЛІ - РИДЗ —
НАЧАЛЬНИМ ВОЖДОМ ТА НА-
СЛІДНИКОМ ПРЕЗИДЕНТА

Президент Річипосполитої проф. І. Мосціцький заіменував 1. вересня 1939. р. Маршала Едварда Сьміглого - Ридза, генерального інспектора збройних сил — начальним вождом.

Президент Річипосполитої видав 1. вересня розпорядок: На основі 1. уступу 24. статті конституційного закону визначаю пана Маршала Польщі Едварда Сьміглого-Ридза наслідником Президента Річипосполитої на випадок, якби уряд Президента опорожнився, заки закінчаться мир.

Англіїці бомбардують Вільгельмсгафен

ЛЬОНДОН, 4. 9. ПАТ. Міністерство Інформації проголошує наступний комунікат:

Одиниці британських летунських сил виконали сьогодні пополудні налет на об'єкти німецької військової флотії у Вільгельмсгафен та Брунсбіттель при вході до Кільського Каналу.

Стверджено багато поцілень воєнних кораблів у воєнному порті Вільгельмсгафен. Втрати ворога великі.

В Брунсбіттель збомбардовано надбережжя, що знищені дуже поважно.

Летунські операції були ведені при дуже несприятливій погоді. Бритійське летунство відперло німецькі літаки, що боронили бомбардовані об'єкти.

ЄВАНГЕЛІЯ

НЕДІЛЯ 15 ПО СОШЕСТВІЮ

А фарисей, коли почула, що зневолив садуків вмовчати, зібрався разом, і один з них, законоучитель, спокушуючи Його, запитав Його, кажучи: Учителю, котра заповідь у законі найбільша? Сказав йому Ісус: Любитимеш Господа Бога Твого всім серцем твоїм і всею душею твоєю і всею думкою твоєю. Це найбільша і перша заповідь. Друга подібна до неї: Любитимеш ближнього твого, як себе самого. На цих двох заповідях увесь

закон і пророки стоять. А коли зібрався фарисей, запитав Ісуса, кажучи: Що ви думаєте про Христа? Чий Він Син? Кажуть йому: Давидів. Каже їм: Як же Давид в Дусі Господнім Його називає, кажучи: Сказав Господь мому Господеві: Сиди по мой правіці, доки положу Твоїх ворогів підніжком ніг Твоїх. Коли отже Давид називає Його Господом, як Він є його сином? І ніхто не міг відповісти йому слова і ніхто вже не відважився від того дня питати Його.

(Матеї, гл. 22, ст. 34—46).

Сторпедування „Атенії“

ВАРШАВА, 4. 9. ПАТ. Англійський пасажирський корабель „Атенія“, що на ньому находилося 1.400 пасажирів, здебільша туристів, які вертались до краю, жінки і дочок визначних американських громадян, у цьому 100 пасажирів із Ліверпулю, 145 американських громадян із Глезгов і деяка кількість мешканців Нью Йорку, сторпедували німці. Корабель, що його поємість була на 14.500 тонн, швидко потапає. Вирятуватись зуміло тільки ледви 700 осіб.

ВАШІНГТОН, 4. 9. ПАТ. Повідомлений про факт сторпедування пасажирського корабля німцями. се-

кретар Президента Зєдинених Держав Рузвельта заявив, що цього факту не можна навіть порівняти з затопленням у 1915 році корабля „Люзітанія“, бо щодо корабля „Атенія“ не було й найменшого підозріння, що він міг мати на своїй палубі зброю чи амуніцію. Жертвою німецького варварства впали спокійні подорожні, американські громадяни, що верталися до краю.

Прилюдна опінія Зєдин. Держав є до глибини потрясена трагедією пасажирів „Атенія“ і немає сумніву, що затоплення корабля вплине на становище Америки в справі невтральності.

ЩОБ НЕ ПОГУБИЛИСЬ ДІТИ!

Підчас воєнних подій дуже часто губляться малі діти й годі їх завести до батьківського дому, бо не знають прізвища ні числа дому. Тому міністр суспільної опіки видав розпорядок, щоб усім дітям до 7 літ пришивати до підшивки напис з іменем і прізвищем дитини, датою і місцем уродження, іменами родичів та докладною адресою помешкання. Крім того дитину навчити повторити всі дані, написані на підшивці. Немовляті треба завісити на шиї мішочок з відписом метрики. В той спосіб можна буде загублені діти легко віднайти.

Морські операції

ЛЬОНДОН, 4. 9. ПАТ. Бритійська адміраліція проголосила наступний комунікат:

Діяльність морських сил триває на всіх морях.

Довр замкнений для торговельного плавання.

Французив акції

ПАРИЖ, 4. 9. ПАТ. Збройні сили Франції на суші, морі і в повітрі почали воєнну діяльність.

ПОВІДОМЛЯЄМО,

що ізза нинішніх часів не маємо кредиту і не можемо абсолютно кредитувати ніодного числа часопису. Всім довжникам, що мають більшу залеглість, вже здержуємо висилку часопису, а зі слідуючим числом здержуватимемо дальше. Тому просимо сповнити свій обовязок відносно свого часопису. Вирівнуймо навіть найменші залежності та точно платім за кожную посилку, якщо хочемо, щобі дальше виходив наш часопис!

ДЛЯ НАЙШИРШОГО ЗАГАЛУ
ДОБРА РІДНА ПРЕСА — ЦЕ
НАЙКРАШІЙ ДОРАДНИК І ПРО-
ВІДНИК!

АДМІНІСТРАЦІЯ

Усім П. Т. Передплатникам „Мети“ розсилаємо часопис „Христос Наша Сила“, тому, що „Мети“ ми не встигли видати цього тижня з технічних причин.

Поклик ВПрео. Митрополита Андрея

У „Львівських Архієпархіальних Відомостях“ ч. VIII. появилсь такий розпорядок ВПрео. Митрополита Андрея:

Поручаю Всеч. Духовенству кілька разів перед проповідю в матірних і дочерних селах перечитати народові цей короткий поклик.

Воєнний час утруднює людині кермуватися вказівками тверезого, ясного розуму, освіченого вірою. Верх беруть почування, вразливість, пристрасть, а з того йдуть нерозважні кроки, шкідливі не тільки для одиниці, але і для загалу, для цілої родини, громади й народу. Ця небезпека в положенню так особливо труднім, в яким находиться наш нарід, стається прямо грізна.

Воєнні події, комунікаційні труднощі, неможливість порозумітись, неймовірні вісти, що їх так обильно поширює уява, сплетні, острах — це все обставини, що сприяють пропаганді всіх тих, що в закаламученій воді раді б ловити рибу.

В нашому положенні під воєнну пору найбільшою небезпекою для Церкви й Народу є всякого роду агітатори і провокатори.

В ім'я добра нашої Церкви й нашого Народу мушу Вас сьогодні усильно перестерегти перед цією небезпекою. Не слухайте намов людей, що їх не знаєте, не поступайте без поради старших, відповідальних наших провідників духовних і світських. Не давайтесь наклонювати до якихнебудь актив насильства, або непослуху влади, заховуйте розвагу й спокій, єдність і згоду, кермуйтеся в усім розумом, просвіченим вірою. Божий закон хай буде правилом Вашого поступовання й Вашою ціллю. Ідучи цією дорогою без ніякого сумніву найлучше послужите Батьківщині й будучности нашого Народу.

Моліться о мудрість для себе і для цілого народу і о добро мира для цілого світа. Най Бог Вас благословить і хоронить від всякого зла!

Від Митрополичого Ординаріату у Львові дня. 1. вересня 1939. р.
АНДРЕЙ

Митрополит В другій частині цього розпорядку Митрополичий Ординаріат подає подрібні вказівки й розпорядки для оо. душпастирів на час війни. Зпоміж них подаємо деякі частини, важні й цікаві для загалу. Ото ж м. ін. там читаємо:

Всеч. Духовенству поручаю часто в проповідях, катихизаціях і поза проповідями пригадувати

вірним великі правди віри, що помагають християнинові задержувати супокій і рівновагу духа. Часто говорять про Божу Провидіння, про Божу любов і доброту, про чесноту й надію, про життя Божою благодаттю та усилено заохочуйте вірних до частих і покірних молитов. З народом молитесь о мир, про всіх взятих до війська, всіх терплячих, про тих, що знаходяться у небезпеці життя або смерті.

Родини тих, що служать у війську, най будуть для душпастирів предметом особливої опіки та дбайливості. Матери родин, яких мужи пішли до війська, най зрозуміють, як важкі і святі обов'язки накладає на них це положення. Крім обов'язку виховувати дітей вони не раз мусять поборювати одну важку покуску, що могла б знищити ціле щастя родини та цілу долю дітей.

В усіх днях, поза Страстним тижнем вільно всім християнам жити за омасту смалець.

В усіх сиротиннях, захистах і захоронках сестри повинні діти причувати молитов про мир і о пільгу для всіх терплячих, о спасіння для всіх умираючих. Праці в сиротиннях і захоронках мо-

жуть перервати лиш у випадку konieczности.

На час війни Брацтва й католицькі організації не повинні припиняти своєї діяльності, а протинно повинні її побільшати. Старшим членам Брацтва і католицьких організацій поручаємо також сильно пригадувати супругам, що гріх надужиття супружжя зв'язи є найгіршим з усіх гріхів нечистих, бо є святокрадством, гріхом проти природи і гріхом, що кличе о пімсту до неба, а при тім є рівночасно загладою народу.

Членам всіх Брацтва і католицьких товариств і всім побожним християнам поручаю також часте св. Причастя, пригадуючи їм одначе Божу кару, яку могли б стягнути на себе і на цілий наш нарід гріхом святокрадського Причастя. Це повторення гріха Юди Іскаріотського є такою потворною образою Божою, що один грішник міг би на всіх стягнути необчислені й необмежені нещастя.

Всім християнським родинам поручаю спільні молитви наголос у хаті рано й вечером. Діти при тих усіх молитвах най благають о поміч з неба для неприсутнього батька.

сином, братам, мужам, батькам, що збройно борються. Не можуть вони залишитися без опіки, позбавлені кормителів родини. Мусять чути, мусять знати кожної хвилини наші вояки, що той сам босвий дух який їх оживляє, є в цілому громадянстві.

Геройству збройної боротьби вояків мусить товаришити не менш геройське зусилля громадянської праці всіх, що залишаються поза фронтом.

Не тільки з наказу, але зі свободної волі хочемо всі прикласти руку до перемоги Польщі. Але щоб наша праця була справді успішна — вона мусить бути плянова, зорганізована.

Так, як зеднана, одноціла армія — так само зеднане й одноціле сьогодні ціле громадянство.

Припинюється у цьому моменті всі внутрішні протилежності й нехиті національна, класова, віросповідна і партійна. Всі громадянські союзи й товариства Львова і трьох південно-східних воєвідств звертаються у спільній відозві до всіх громадян держави з закликом:

Віддайте жертвенно все своє зусилля праці для Держави, підпорядкуйтеся уладно наказам влади.

Нехай не буде ні одного громадянина, що живе тільки для себе і своєї родини, як теж такого, що ходить самопас, коли вирішується доля Держави на цілі століття.

Воля перемоги мусить бути зорганізованою волею.

Пам'ятаймо:

Свобода Держави, то свобода громадян!

Сьогодні не має ваги життя одиниці і приватне життя. Важне тільки життя і свобода Річипосполитої.

Все для перемоги в накиненой нам святій війні!

† Андрей Шептицький, Архiepіскоп - Митрополит греко-кат. обряду, † Болеслав Твардовський, Архiepіскоп - Митрополит лат. обряду, Кс. Діонісій Кастанович, Вікарій Капитули вірменського обряду.

Франц Буяк, Антін Ербах, Адам Фішер, рабін Леві Фройнд, Станіслав Гломбінський, Станіслав Грабський, кс. Болеслав Грудзенський, Артур Гавзнер, Генрик Гешелес, Яків Гайхерт, Іван Кедрик - Рудницький, Броніслав Лясковичський, о. Роман Лободич, Василь Мудрий, Зекон Пеленський, Михайло Рінгль, Броніслав Скаляк, Еміль Зоммерштайн, Станіслав Старжевський, Стефан Свідерський, Франц Свістель, Броніслав Войцеховський.

У хвилину незвичайної ваги

У вступній статті минулого числа нашого часопису, що була присвячена актуальним подіям міжнародної політики, ми виразно ствердили, що „закі ці слова дійдуть до відома наших читачів, — мабуть уже не одна міжнародна подія пережеле їх". І дійсно, вже в п'ятницю, дня 1. вересня рано, прийшла подія незмірної ваги.

Почалася війна. Німці переступили в деяких точках кордони Польщі та почали воєнні дії найрізноманітнішими способами. Як це було вже від давна до передбачення, війна ця не злякалізувалася, а потягнула за собою участь наймогутніших мілітарних і політичних потуг світа. Уже вранці перед полуднем виповіла німеччині війну Велика Британія, зараз за нею Франція, далі Австралія.

Розшалілася нова світова завірюха. З поміщених у цьому числі нашого часопису закликів, комунікатів і розпорядків читач зорієнтується, в якій стадії війни находимося. Про яснє і недвозначне становище українського громадянства в обличчі грядучих по-

дій поінформували наших читачів подані в минулому числі резолюції Народнього Комітету УНДО як також наша вже висловлювана думка, що сповнення всіх обов'язків, які випливають з горожанської приналежності до Польської Держави — це наказ хвилини. З моментом, коли вибухла війна, це становище українського громадянства спрещувало ще заяви українських представників на засіданні сойму дня 2. вересня, які містимо в цілості у цьому числі.

В українському громадянстві запанував спокій, карність і дух сповнення всіх обов'язків супроти Держави, — як це ствердив в обличчі громадянської еліти львівський воевода п. А. Білик на конференції у воєвідстві дня 4. ц. м. Незломна духовна сила християнсько-католицької релігії, такої живої серед наших народніх мас, та свідомість своїх громадянських обов'язків надає українському громадянству цю переважну рису, що воно заховується так, як пристало на дозрілий нарід.

✱

Громадяни Польської Держави!

Відвічна німецька жадоба займанщин, що її гітлеризм довів до злочинного шалу, розпутала знову світову війну і простягнула руку до землі Польської Держави.

Єдиною відповіддю Річипосполитої на цей захам — може бути і є збройний опір.

То не Польща почала війну. Але почату приймає з рішучою, непохитною волею перемоги і глибокою вірою, що Бог поблагословить зброю Річипосполитої. Бо стаємо до справедливої боротьби в обороні власної свободи, свободи славянщини і цілої Європи. Стаємо до боротьби з варварством за гідність людини, за непохитні релі-

гійні, культурні й етичні вартости.

Але почата війна — то не тільки боротьба армій. То війна цілих народів, то війна, в якій кожний громадянин мусить бути вояком.

Не може забракнути ні одного громадянина Польської Держави, що не працював би для перемоги.

Совість кожного громадянина наказує помножувати сили Держави в цій святій війні.

Жертвенне зусилля, що випливає з власного пориву громадянської праці, так само необхідне для перемоги, як геройство вояків на фронті.

Не може нічого бракнути нашим

ЗАЯВА ГОЛОВИ УНДО Й УПР ВІЦЕМАРШАЛА ВАС. МУДРОГО на засіданні Сойму з дня 2. вересня 1939 р.

Віцемаршалок Василь Мудрий від імені Української Парламентарної Репрезентації заявив таке:

Дня 24. серпня відбувся краєвий зїзд УНДО, на якому одноголосно прийнято резолюцію, що в теперішніх важких для Польщі часах український народ виконає громадянський обов'язок крові й майна супроти Держави і що не полагоджені досі українські справи в державі будуть згідно й справедливо в інтересі народу й найближчого майбутнього виконані. (Оплески).

Ми, Українська Парламентарна Репрезентація, як політична еманация УНДО, а також члени Народньої Обнови заявляємо, що сьогодні не час на взаємні політичні спори. (Оплески). Разом із цілим суспільством українці виконають обов'язок і понесуть усі жертви для оборони Держави. (Довготривалі оплески).

ЗАЯВА ПРЕДСТАВНИКА ВОЛИНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ ПОСЛА СКРИПНИКА

на засіданні Сойму з дня 2. вересня 1939 р.

Представник волинських українців посол Скрипник ствердив, що

Польща входить знову в період великої історичної проби. Провидіння обтяжило теперішнє покоління українців і поляків завданням боронити ті землі, що на них лучаться дві культури, сходу й заходу. Історія століть вчить нас, що народи свідомі своїх завдань лучаться супроти спільної небезпеки. Нашим обов'язком є забути про болючі досвіди минулого й почувати велику відповідальність за долю Річипосполитої, стати на спільному фронті.

В імені українців Волині заявляє промовець, що почувается щасливий тим, що українці Волині чують свою відповідальність супроти держави.

Населення Волині стало з повною готовістю на поклик Держави. Уже сьогодні мої брати зрошують поля битв своєю кров'ю. Промовець відкликається до ідеї з року 1920, ідеї, спільної долі обох народів, що знайшла свій вислів у словах Пільсудського й Петлюри. Рік 1939 нічим не різниться від року 1920. Вороги є ті самі, тільки інакше поділили поміж себе ролі. Бажаємо тільки потвердження, що ідея польсько-українського порозуміння живе і що вона сцементує народи польський і український у боротьбі за найбільш добра народу і людства.

ІТАЛІЯ НЕВТРАЛЬНА

Італійська рада міністрів під проводом Мусоліні ухвалила, що Італія буде неутральна. Після засідання появився комунікат, який одобрює військові постанови превенційного характеру, та повідомляє, що рада міністрів заявить італійському народові, що Італія не підійметься ніякої ініціативи в напрямі військових операцій.

ОПОВІСТКА

Збірка на вулицях Тернополя, уладжена Вл. Панями Успенського Братства при Церкві О.О. Редemptористів дня 4. VIII 1939. — принесла 75.50 зл.

Поширюйте

католицьку пресу!

КОЖНИЙ ДБАЙЛИВИЙ ГОСПОДАР

обезпечує своє збіжжя й пашу від огню

в Товаристві Взаїмних Обезпечень „ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська 20.

КОМУНІКАТ ГОЛОВНОГО
ШТАБУ

НАЧАЛЬНОГО ВОЖДА Ч. 1.

Дня 1. вересня 1939. вранці німці, не виповідаючи війни, вдерлись на польську територію несподіваним наступом летунства та військових відділів. Німецькі летунські операції у ранніх годинах 1. вересня: Німецьке летунство виконало низку налетів на різні точки цілої польської території. Німецькі летуни бомбардували Августів, Новий Двір, Острів Мазовецький, Тчев, Пуцк, Замбрів, Торунь, Кутно, Тунель, Краків, Гродно, Тшебіню, Гдиню, Ясло, Томашів Мазовецький, Катовиці. У збомбардованих містах убито й ранено багато цивільних осіб. Під Кутном обстріляно зі скорострілів та обкинено бомбами нуркового лету евакуаційний поїзд. У Гродні ушкоджено католицький костел, у Білій Підляській — церкву. Надходять звіти про дальше бомбардування. У гданському районі йде сильний летунський наступ на Гдиню, яка нині була під вогнем бомб.

Ворожі втрати: Нині зістрілено разом 16 німецьких літаків. Власні втрати: 2 літаки. Сухопутні операції: Рівночасно з налетами почалась діяльність німецьких військ, які в різних точках пограниччя вдерлись на польську територію. Пограничні бої тривають. Найсильніша натуга боротьби на Шлезьку. У дотеперішніх операціях ми розбили артилерійським вогнем ворожий панцирний поїзд та взяли в неволю дрезину зі залогою. Унешкідливо кілька повзів. У різних точках взяли ми полонених. У Гданську тричі відбито наступ на Вестерплатте. (ПАТ).

КОМУНІКАТ ГОЛОВНОГО
ШТАБУ

НАЧАЛЬНОГО ВОЖДА Ч. 2.

ВАРШАВА, 3. 9. ПАТ. Летунська акція: У дні 2. ц. м. ворожі летуни продовжували діяльність на цілій території. Бомбардували багато місцевостей без уваги на те, чи вони мають військове значіння. Варшава була у дні 1. ц. м. метою кількох налетів, зв'язаних з бомбардуванням передмість та підміських місцевостей. Дотеперішня діяльність німецького летунства спричинило втрати головно серед цивільного населення. Втрачено ворожого летунства: Разом з учорашнім днем ми струтили 37 німецьких літаків. Власні втрати: разом з учорашнім днем 12 літаків.

Сухопутня діяльність: Ворог продовжує сильний наступ на фронті Підгаля, Шлезька і в напрямі Ченстохови. За вчорашній день ми знищили в боротьбі з панцирними одиницями коло 100 німецьких танків. На фронті Поморя та Східної Прусії бої тривають на пограниччі. В області Гдині бої продовжуються. Вестерплатте борониться.

КОМУНІКАТ Ч. 3.

ВАРШАВА, ПАТ. 3. вересня 1939. Летунська акція: Налети німецького летунства на територію Польщі тривають далі, спричинюючи великі втрати серед цивільної людності. За сьогоднішній день бомбардовано Варшаву, Демблін, Радомсько, Торунь, Познань, Краків, Плоцьк і багато інших міст. Бомбардовано теж села, обстрілювано й обкидано бомбами

людність, що пасла худобу. Наше летунство повело сьогодні перед полуднем наступ на угруповання панцирної зброї в районі Ченстохови. Бомбардовано успішно дві колони панцирної зброї противника, як теж спричинено великі втрати угрупованням, що знаходяться на постою. Втрати летунства противника: Дня 2-го вересня наше мисливське летунство у боях над Торунем струтило 9 літаків, а в боях протилетунської оборони коло Бидгощі 6 літаків. За вчорашній день ми струтили 27 літаків. У перших днях боїв стручено 64 німецьких літаків. Власні втрати летунства: За останню добу 11.

Наземна акція: Дуже сильний німецький наступ у районі Шлезька й Підгаля триває далі. Противник увів дуже значні сили. Сильні угруповання ворожої панцирної зброї прорвалися в районі Ченстохови і приневолили покинути те місто. Супроти багатократної переваги противника, підтримуваного дуже значними силами панцирної зброї, важкої артилерії і летунства, наше військо мусіло відступати зі Шлезька. Здовж ріки Оса на північний схід від Грудзьондза противник веде сильний наступ піхоти, підсилений повзми. На відтинку Східної Прусії бої йдуть далі на пограниччі. В районі Гдині і Гданська ми відібрали Орлово і Кацк. Залого Вестерплатте далі борониться.

В часі летунського бомбардування у сьогоднішньому дні стверджено, що німецьке летунство вживає газових бомб. Стверджено, що німецькі літаки скидали затроєні цукорки і бальоники виповнені субстанцією, яка парить.

КОМУНІКАТ Ч. 4.

ВАРШАВА, ПАТ. Летунська акція: за ніч з 3-го на 4-го ц. м. і дня 4-го ц. м. тривало бомбардування підміських літницьових місцевостей під Варшавою, що спричинило численні пожежі і жертви в людях. Бомбардовано також Варшаву в пополуднових годинах дня 4-го ц. м. і за цілий день багато міст на терені цілого краю. За нинішній день наше летунство перевело багато успішних бомбардувань панцирних відділів у районі на північний схід від Ченстохови. Ворожі втрати: 17 зістрілених літаків, власні втрати 8 літаків.

Наземна акція: На південно-західному фронті вперті бої далі тривають. Вночі з 3-го на 4-го ц. м. наші відділи виконали вдалий напад на панцирні одиниці противника завдаючи йому втрати. На відтинку Поморя після дуже важких боїв ми мусіли покинути Бидгощ і Грудзьондз. На фронті Цеханів-Пшасниш бої тривають далі.

КАВА:

„ПРАЖІНЬ“

це знаменитий напій кожної української Родини, бо її виробляє

укр. кооп. фабрика

„Суспільний Промисл“

Львів, вул. Жовківська ч. 188

ПОСТАНОВИ РАДИ МІНІСТРІВ З 1. ВЕРЕСНЯ 1939. ПРО ВВЕДЕННЯ
ВИЙНЯТКОВОГО СТАНУ.

§ 1.

На терені львівського воєводства вводиться війнятковий стан.

§ 2.

Тимчасово припинюється з наслідками передбаченими у пар. III. 7 зак. про війнятковий стан такі громадянські свободи:

1) особисту свободу, 2) незайманість мешкання, 3) свободу слова, 4) тайну кореспонденції, 5) свободу товариств.

§ 3.

Виконання цієї постанови доручується Міністрові Внутрішніх Справ і Міністрові Справедливости в порозумінні із зацікавленими міністрами.

§ 4.

Ця постанова входить у життя на терені кожного повіту із днем проголошення в місті, що є осередком повітової влади загальної адміністрації, коли ж на це обставини не дозволяють у тому місті — у дні проголошення в осередку відповідної воєвідської влади загальної адміністрації.

ВИЙНЯТКОВИЙ СТАН ВХОДИТЬ У
ЖИТТЯ ІЗ ДНЕМ 1. ВЕРЕСНЯ 1939.

I. У зв'язку із припиненням особистої свободи (пар. II. т. 1. постанова Ради Міністрів) повітова або воєвідська влада загальної адміністрації може:

1) Особи, що загрожують безпеці, спокоєві, або публічному ладові, піддати без доручення судової влади особистій ревізії та арештові до 8 днів і застосувати у справах карно-адміністративних тимчасовий арешт до 2 місяців.

2) Придержати такі особи в означених місцях на час до 3 місяців (інтернувати) та застосувати супроти них обмеження, конечні з огляду на цілі придержання.

3) Визначити їм примусовий побут на час до 6 місяців на визначенім терені, або в якійсь місцевості, із заборобою залишати той терен, чи цю місцевість (конфінувати), застосовуючи супроти них обмеження, потрібні з уваги на цілі цієї заборони.

4) Видалити їх з терену війняткового стану із заборобою повороту.

II. У зв'язку з припиненням поруки незайманості мешкання (пар. 2., т. 2. пост. Ради Міністрів), повітова влада загальної адміністрації може: в осіб, що загрожують безпеці, спокоєві, або публічному ладові, наказати без припоручення судової влади домову ревізію та зайняти предмети.

III. У зв'язку із припиненням свободи слова (пар. 2., т. 3. пост. Ради Міністрів) воєвідська влада загальної адміністрації може:

1) Уводити превенційну цензуру для друків і інших творів, призначених до поширення, або прилюдно їх відтворювати, 2) відбирати друкам та іншим творам, призначеним до поширення, почтовий дебіт та обмежувати їх поширення, якщо вони загрожують безпеці, спокоєві або публічному порядку, 3) забороняти видавання нових часописів без попереднього дозволу, 4) забороняти виконувати промисл друкарського і графічного звання особам, що загрожують безпеці, спокоєві або публічному ладові.

Повітова влада загальної адміністрації може:

5) Конфіскувати і припинювати

часописи та конфіскувати друки та інші твори, призначені до поширення, якщо вони загрожують безпеці, спокоєві або публічному ладові, 6) забороняти займатися поширюванням друків без попереднього дозволу, 7) контролювати й переривати прилюдне відтворювання.

IV. У зв'язку із припиненням тайности кореспонденції (пар. 2, т. 4. пост. Ради Міністрів) повітова влада загальної адміністрації без доручення судової влади може:

1) Відчиняти й переглядати кореспонденцію, поштові посилки й контролювати зміст телеграм та телефонічних та радіових розмов. 2) Займати й конфіскувати листування, поштові пересилки та телеграми, як теж припинювати телефонічні й радіові розмови.

V. У зв'язку з припиненням свободи товариств (пар. 2, т. 5, пост. Ради Міністрів): 1) Творити нові товариства та їх відділи заборонено без дозволу воєвідської влади загальної адміністрації, незалежно від звичайних вимог, означених обов'язуючими приписами, 2) якщо умовини безпеки, спокою або прилюдного ладу цього вимагають, воєвідська або повітова влада загальної адміністрації може припинювати або обмежувати діяльність товариств.

На таких самих умовах повітова влада загальної адміністрації може: а) розвести нагляд над діяльністю товариств і переглядати їх акти, б) наказати вперед повідомляти повітову владу загальної адміністрації про кожне засідання влади та органів товариств та висилати на ці засідання своїх представників, в) ухилювати або припинювати виконання рішень ухвал влади або органів товариств, г) забороняти умов працевдавців і працівників, як теж зв'язаної з цим діяльності.

VI. Супроти підозрілих осіб у виконанні на терені війняткового стану злочину або проступку буде застосований тимчасовий арешт, який можна буде ухилити тільки за кавцією або порукою і тільки за згодою прокуратора.

VII. Усі постанови влади загальної адміністрації, видані у зв'язку з виконанням вище наведених управлень є негайно викональні. Внесені відклики не стримують виконання рішення.

VIII. За переступлення наказів і заказів закону з дня 22. лютого 1937 р. про війнятковий стан або постанов і розпорядків, виданих на його основі, винуваті підпадуть адміністративним шляхом карі гривни до 5.000 зол. і арешту до 6 місяців, або одній із цих кар. Внесення спротиву або домагання скермувати справу на судовий шлях, не здержує виконання кари.

Львівський Воєвода.

НЕМА ДЕ ПРАВДИ ДІТИ, що за добрим товаром то й самі люди питають, а злий товар, то насилу треба покупцям в руки впихати. Так то є і зі свічками „Керос“. Всюди вже люди знають, що найліпші церковні свічки — то такі свічки „Керос“. Коли стже хто вплихає Вам насилу свічки іншої марки як „Керос“, — не вірте і не купуйте. Що „Керос“ — то „Керос“.

Оголошення про розпорядок воєнного стану

Розпорядком з 1. вересня 1939 р. увів Президент Річипосполитої воєнний стан.

І. Уведення воєнного стану спричинює на підставі самого закону припинення громадських свобод, нижче поданих та наслідки, які випливають із того припинення.

1) ПРИПИНЕННЯ ОСОБИСТОЇ СВОБОДИ.

Воно дає повноважність відповідній владі загальної адміністрації у відношенні до осіб, що загрожують безпеці, спокоєві та публичному ладові і до осіб, що загрожують інтересам оборони держави до: а) виконання особистих ревізій, б) задержування в арешті на час до одного місяця, в) пристосовування у справах карно-адміністративних тимчасового арешту на час до 3 місяців, г) інтернування в окремих місцях, на цю ціль призначених на час дії воєнного стану або на короткий час, д) конфінування, чи то призначення примусового побуту на час тривання воєнного стану або на короткий час в означених місцевостях або на визначеній просторі, ж) до видаляювання з терену, що його охоплює воєнний стан. Крім цього припинення особистої свободи потягає за собою той наслідок що до осіб, підозрілих у виконанні злочину або проступку, переслідуюваних з уряду буде застосований тимчасовий арешт. Відступлення від арештування під умовою зложення кавції, або поруки може прийти тільки за згодою прокуратора. Однак у відношенні до осіб підозрілих, що вони виконали державний злочин (пар. 93—98 к.к.), або нарочний проступок, означений в пар. 99—109 к.к. або теж злочин, або нарочний проступок, окреслений в розпорядку Президента Річипосполитої з 18. жовтня 1934 р. про деякі проступки проти безпеки Держави (Д. З.Р.П. ч. 94, поз. 851) відступлення від арештування взагалі не може прийти. Постанови про інтернування, конфінування і видаляювання можуть бути отримані з обмеженнями, konieczними для задоволення успіху цих постанов.

2) ПРИПИНЕННЯ ЗАПОРУКИ НЕТОРКАЛЬНОСТІ МЕШКАННЯ

Воно уповажнює відповідні органи влади загальної адміністрації у відношенні до осіб, що загрожують безпеці, спокоєві, або публичному ладові і до осіб, що загрожують інтересам оборони Держави виконувати самостійні домашні ревізії та займати предмети.

3) ПРИПИНЕННЯ СВОБОДИ СЛОВА

Воно уповажнює відповідні органи влади загальної адміністрації видавати та переводити постанови, що торкаються: а) введення превентивної цензури для друків і всяких творів, призначених для поширювання, б) припинювати часописи та відбирати комунікаційний дебіт і обмежувати поширювання часописів, друків та різних творів, призначених до поширювання, якщо вони загрожують безпеці, спокоєві або публичному ладові та інтересам

сам оборони Держави, конфіскувати друки та інші твори, призначені до поширювання, якщо вони загрожують безпеці, спокоєві, публичному ладові та інтересам оборони Держави, в) забороняти видавати нові часописи без попереднього дозволу, г) забороняти займатися поширюванням друків без попереднього дозволу, г) вводити превентивну цензуру творів, призначених до прилюдного відтворювання, як теж контролювати і припинювати цього роду прокукції, д) забороняти виконувати друкарський і графічний промисл особам, що загрожують безпеці, спокоєві, публичному ладові та інтересам оборони Держави.

4) ПРИПИНЕННЯ ТАЙНИ ЛИСТУВАННЯ

Воно уповажнює владу загальної адміністрації переглядати, займати і конфіскувати листування, поштові пересилки і телеграми, як теж контролювати й переривати телефонічні й радієві розмови.

5) ПРИПИНЕННЯ СВОБОДИ ТОВАРИСТВА

Воно спричинює заборону творити нові товариства та їх відділи без дозволу воєвської влади загальної адміністрації, незалежно від звичайних вимог, окреслених обов'язковими приписами. Крім того влада загальної адміністрації може: а) припинювати й обмежувати діяльність товариств, б) стежити за діяльністю товариств і переглядати їх акти, в) наказати повідомляти вперед владу про засідання органів товариств, як теж висилати на ці засідання своїх представників, г) ухиляти і припинювати виконання рішень, ухвалених владою чи органами товариств, забороняти зговорення працевластів і працівників, як теж зв'язаної з цим діяльності.

II. Хто виступає проти наказів, чи заборон, виданих на підставі законів з 23. VI. 1939. р. про воєнний стан, Д. З. Р. П. ч. 57, поз. 366, або основаних на ньому розпорядків, чи постанов, підпадає адміністративній процедурі карі арешту до 1 року і гривни до 10.000 зол., або однієї із цих кар.

У справах, що торкаються вище згаданих проступків стосується приспінено карно - адміністративну процедуру, при чому домагання звернути справу на судову дорогу, не спиноє теж виконання карі арешту.

Варшава, у дні видачі постанови про воєнний стан.
Міністр Військових Справ і Міністр Внутрішніх Справ.

Ціла Галичина й Волинь присилає український механічний гарбарні "АСТРА" в СТРИО вул. Цвинтарна бічна ч. 7. шкури до виправи на бокс і шевро. Повна безпека перед заміною. Чершорядне викінчення. Пошукуємо заступників до збирання шкур до виправи

Винагорода за побір свідчень

Побір різних свідчень, що їх переводиться під теперішню пору у зв'язку з зарядженням поготівлям, є відплатним, себто за побрані коні, вози, механічні поїзди, харчі й інше, належить винагорода. Востаннє точніше спрецизовано спосіб плачення готівкою й асигнатами за річеві свідчення, забрані коні, вози, механічні поїзди та ровери. Устійнено, що винагороду за побрані потягові тварини будуть виплачувати у той спосіб: Коли побрано одного коня — цілу винагороду будуть виплачувати в готівці. Коли побрано коня у власника, що має більше як три коні — винагороду будуть виплачувати в 75% готівкою і в 25% асигнатами. В цілі ствердження посідання скількості коней у хвилині побрання вистачає предложена посвідка громадського уряду або й солтиса.

Винагороду за забрані вози, поводи, упряж, ровери, як теж за предмети, необхідні до користування ними (посудини до поєння і кормлення тварин, ліхтарні, знаряддя і т. п.) будуть виплачувати в цілості готівкою.

За побрані артикули першої потреби, а саме харчеві, нпр. земледілля і перерібки, паші, тварини, призначені на заріз, мясо, набіл, артикули, що служать потребам особистої гігієни, за опалове дерево, торф та мішки, винагороду будуть виплачувати в цілості готівкою, коли побрано їх у власників сільських господарств. Таксамо будуть виплачувати готівкою, винагороду за підпорядкування вимогам влади підприємствам, що продукують або перероблюють артикули першої потреби (нпр. млини).

В інших випадках винагороду будуть виплачувати готівкою, якщо вона не перевищує суми 1.100 зол. Коли винагорода перевищує суму 1.100 зол., то готівкою виплачуватимуть 1.100 зл., на решту належності будуть виставлені асигнати. Але коли винагорода перевищує суму 5.000 зол., то готівкою платитимуть 20 прц. устійненої суми, (себто п'яту частину), а на решту, себто на 80 прц. вартості свідчення, будуть видавати асигнати.

ЕЛЕГАНТ

Львівська вул. Львів Кордальського 51

Як боротися з диверсантами

Команда Протилетунської Оборони Краю оголошує вказівки, як поводитися на випадок, коли бдесь близько опустився на землю ворожий літак чи то примусово чи знищений, з залогом або без залогів. Якщо в цих літаках знайдуться якісь предмети, треба їх забезпечити до часу, аж прибудуть органи поліції або військової влади. Найдені папери не вільно нищити, ані передержувати, але негайно віддавати цивільній або військової влади.

Німецькі літаки скидають різні предмети, як цукорки, харчеві продукти, тощо. Перестерігається цивільне населення, щоб не вживати цих продуктів, бо вони можуть бути затроєні. Також не слід уживати інших найдених предметів, бо це може бути получене з небезпекою для життя.

Стверджено, що німецькі літаки скидають по кілька або й кільканидцять осіб із легкопадами. Оці десанти мають за завдання нищити телефонічні й телеграфічні лінії, висаджувати мости, збирати вісті про рухи військ і передавати їх при допомозі радіо до ворога. Залікається населення міст і містечок, щоб за всяку ціну старалося схопити цих диверсантів і співпрацювати в цьому з органами поліції чи військовою владою. Зорганізувати постійну охорону телефонічних і телеграфічних ліній, а також предметів, що їх можуть диверсанти знищити, — виставивши постійну охоронну обсаду, або патрулі. Про всі підозрілі особи, що появляються на просторі громад, волостей і осель, повідомляти відповідні власті.

—О—

До ІВАН РЕМЕШИЛО

лікар всіх наук лікарських ординує
В ЯНОВІ к. ЛЬВОВА
напроти церкви.

ДЕШЕВІ КРАМНИЦІ

Львів, Галицька 8. Ст. ЗАЛЕСКА
пл. Більчеського 11. З.ЗАЛЕСКА
порукають: вовни, шовки та всякі текстильні новини на кожний сезон по найнижчих цінах.

ПЕРЕДПЛАТА ПІВРІЧНО: 1.20 зл., РІЧНО: 2.40 зл., за границею річно 1 долар. — Редакція і Адміністрація: Львів, Японська 7. II. п — Тел. 294-56.

Redaguje kolegium: Dr. Mykola Hnatyszak, ks. Osyp Hoduńko, Mychajło Demkowycz-Dobryjanskyj, Iwan Duroak, Lwów, Japoniska 7. — Wydaje „Meta”. Wyd. Koop. z odp. udział. Lwów, ul. Japoniska 7. Drukarnia Inst. Stauropigijalnego w ar. l. Tyktora. Lwówul. Bi. charska 9.

Видас „Meta”, Видавнича Кооп. з відпов. уділами у Львові. Редагує Колегія в складі: Др М. Гнатисак, о. О. Годушко, М. Демкович-Добрянський, І. Дурбак. Друкарня Статр. Інст. в ар. Івана Тихтора, Львів, вул. Базарська 9. — За оголошення Редакція на відрахунок. Дрібні оголошення: за слово 10 сот.

ЛБ АН УРСР

5927

0,80mm

ЛНБ им. В. Стефаника
ПРОВЕРЕНО-1987 г.

5.927

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА
у Львові.

IV
ЖС-17182
1939-1-37

ХРИСТОС
НАША
СИЛА

VII

1939